ဒုတိယ ဝိဂ္ဂ

ဂါထာ ၈၀ မဟာပါဠိတော်ရှေးဟောပြ

ပဌမဘုတ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မဟာခန္ဓက

ဘမ္မာ ရေးလတ္တံ့သော မဟာဝါ ပါဠိတော်နိသျှဉ် ပါဠိ အနက်တူ အထပ်ထပ်လာရာ၌ ရှေးဦးပါဠိကို အနက်ရေး၍ နောက်နောက်ကိုမြှုပ်မည်။ လွယ်သောပါဠိများမှာ အနက်ကိုချန်၍ ရေးမည်။ အထခေါ်စသော နိပါတ်ပုဒ်တို့၌ အနက်မရေးသည့် အရာမှာ အနက်မရှိဟု မှတ်။

[1] ၁။ (တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဥရုဝေလာယံ ဝိဟရတိ နဇ္ဇာ နေရဉ္ဇရာယ တီရေ ဗောဓိရုက္ခမူလေ ပဌမာภิသမ္ဗုဒ္ဓေါ)။ ယေနသမယေန၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သိက္ခာပဒ ပညတ္တိကာလေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အပ်သော အခါသည်။ ဥဒပါနိ၊ ထပ်ရှားဖြစ်၏။ (အနိယတ်ထည့်)။ တေန

(၂) မဟာဝေါပါဠိတော် နိဿယသစ်

သမယေန၊ လိုထင်ရှားဖြစ်သောအခါ၌။ ဘဂဝေါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ကြီးစွာသော သဲစုရှိသော ဧတာ၌။ ဝေါ၊ သိလတည်းဟူသော ကမ်းအပိုင်းအခြား ကို လွန်ခြင်းကြောင့် ဆောင်အပ်သော သဲစုရှိသောဧတာ၌။

အမှာ ရှေးနည်းမှာ· ဥရုသဒ္ဒါ-မဟန္တအနက်၊ ဝေလသဒ္ဒါ-အစုအနက်ဟော။ နောက်နည်းမှာ ဥရုသဒ္ဒါ ဝါလိုက အနက် ဝေလသဒ္ဒါ- မရိယာဒအနက်ဟော။ ဝါတို့ ဘုရားမပွင့်မီ တထောင်သော အမျိုးသားတို့သည် လူ့ဘောင်မှ ခွါ၍ ရသေ့ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ကတိကဝတ်ကို ဤသို့ပြုကြကုန်၏။ ကာယကံ ဝစီကံတို့ကို လွန်ကျူးပြုကျင့်လျှင် ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း စောဒနာခွင့်ရ၏။ မနောကံသက်သက်ကို ကြံအောက်မေ့သည် အရာမှာ မထင်ရှားသောကြောင့် အချင်းချင်းစောဒနာခွင့် မရ။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ကာမဝိတက်စသည်ကို ကြံမိပြီးအံ့၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိပင် ဆုံးမခြင်းဖြစ်အောင် ဖက်ရှက်ခန့်ဖြင့် သဲကိုဆောင်၍ ဤအရပ်၌ စုပုံကြရမည်ဟု ကတိကဝတ် ပြုကြကုန်၏။ ထိုသို့ပြုသည့်အတိုင်း ကာမဝိတက်စသည်ကို ကြံအောက်မေ့မိသော သူတို့သည် သဲကို ဆောင်၍ အကြိမ်များစွာ စုပုံသောကြောင့် ကြီးစွာသော သဲစု ဖြစ်၍ ဥရုဝေလဧတာဟု ထင်ရှားစွာဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုအကျယ်ကို အလိုရှိမူ အဋ္ဌကထာမှာ ရှု။

* နေရဠုရာယ၊ နေရဠုရာ အမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ညွှန် မော်အစ ရှိသော အပြစ်မှကင်းသော ရေရှိသော။ နဒ္ဓာ-နဒီယာ၊ မြစ်၏။ ဟိရေ၊ ကမ်းနားဌ။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏အနီးဌ။ အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓေါဟုတ္ထ၊ ဘုရားဖြစ်၍။ ပဌမံ-သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထတသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဌ။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိမုတ္တိ သုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားတော်မူလျက်။ ဧကပလ္လင်္ကေန၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။

အမှာ သစ္စာလေးပါးကို သိသော မဂ်ဉာဏ်, သမ္ဘည္ဇတ ဉာဏ်သည် ဗောဓိ မည်ရင်းတည်း။ သစ်ပင်မှာ ထိုဉာဏ်သို့ရောက်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်သာ ဗောဓိမည်သည်။ သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိသောအရာမှာ ပရိညေယျ,ပဟာတဗ္ဗ, သစ္ဆိကာတဗ္ဗ, ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့်သိသည်။ သမ္ဘည္ဇတ ဉာဏ်ဖြင့် သိသောအရာမှာ ဝိသေသလက္ခဏာ,သာမညလက္ခဏာ ကိစ္စ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သိသည်။ ထိုသို့ ဝိသေသလက္ခဏာ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သိသောအရာကို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ၌ ဉာတ, ဒိဋ္ဌ,ဝိဒိတ,သစ္ဆိကတ,ပသိဒေါ အစဉ်အတိုင်း အထူးပြု၍ ပြသည်။

*အထတသို့ အဓိကာရေ၊ ထိုဝိမုတ္တိသုခကို ခံစားသည်မှတပါး ပဋိစ္စသမุปบาทကို နှလုံးသွင်းတော်မူသောအရာ၌။(သာရတ္ထဒီပနီ နှင့်အညီသမ္မန်သည်။ ရှေးဥမင်နိသျှင်ကား ဋီကာသို့ မလိုက်မူ၍ သာမညသမ္မန်သည်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံ ယာမံ၊ ပဌမယံပတ်လုံး။ ပဋိစ္စသမุปบาท၊တရားကို၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ ။ပ။ နိရောဓောဟောတိ၊ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ ။ပ။ နိရောဓောဟောတိ-ဟူ၍။ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံးပဋိလုံး။ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ (နှလုံး၌ ဆင်ခြင်တော်မူ၏ ဟုလည်းပေး)။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာ သင်္ခါရတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်။ ဝါ၊ လောကီဝိပါက် ပဝတ္တိဝိညာဉ်သည်။ သမ္ဘဝတိ.ဖြစ်၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊နာမ်သည်လည်းကောင်း ရူပ်သည် လည်းကောင်း နာမ် ရူပ်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရူပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ အဋ္ဌတ္တိကာယတနသည်။ သမ္ဘဝတိ.ဖြစ်၏။သဠာယတနပစ္စယာ၊သဠာယတနဟူသော့အကြောင်း

ကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ သမ္ဘ ဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ သမ္ဘ**ဝတိ၊ ဖြစ်**၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသောအကြောင်း ကြောင့်။ **တဏှာ**၊ တဏှာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ **တဏှာ**ပစ္စယာ၊ **တဏှာဟူသော** အကြောင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ **ဥပါဒါန်**သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ **ဖြစ်၏**။ **ဥ**ပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူ**သောအ**ကြောင်း ကြောင့်။ **ဘ**ဝေါ၊ ဘဝသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ **ဘ**ဝ**ပ**စ္စယာ၊ဘဝ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ဇာတိသည်။ **သ**မ္ဘ**ဝတိ**၊ဖြစ်၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ **ဇ**ရာမရဏ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ အိုခြင်း **သေ**ခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။သမ္ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဧवं၊ဤသို့။ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာအစရှိသည်တို့နှင့် မရောသော။ဝါ၊အလုံးစုံသော။ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ထိုဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။(အနုလုံအနက်)။အဝိဇ္ဇာယတ္တေဝ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော မောဟ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ လောကိကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာသင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိရောဓော၊ အနာဂတ်ဘဝ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်, ပဝတ္တိဝိညာဉ်တို့၏ ချုပ်ခြင်း သည်။ဟောတိ၊၏။ဝိညာဏနိရောဓော၊ဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာမ ရူပနိရောဓော၊ နာမ်ရူပ်တို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမရူပနိရောဓော၊ နာမ်ရူပ်တို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သဠာယတန နိရောဓော၊ သဠာယတနတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။ သဠာ ယတနနိရောဓော၊ သဠာယတနတို့၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဖဿနိရော ဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဖဿနိရောဓော၊ဖဿ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ နိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်း

ကြောင့်။ တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ဥပါဒါန်တို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊၏။ဥပါဒါနနိရောဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝနိရောဓာ၊ ဘဝ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ဇရာမရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ အိုခြင်း သေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧवံ၊ သို့။ ကေဝလဿ၊ချမ်းသာ အစရှိသည်တို့နှင့် မရောသော။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ထိုဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ပဋ္ဌိလုံ အနက်။ ကေဝလသဒ္ဒါ အသံမိသဿနက်၊ သကလအနက်ဟော။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော်သည် အလွန် သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲသော အရာဖြစ်သောကြောင့် အဓိပ္ပါယ်ချပ်၍ ရေးဦးအံ့၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် ပုညာဘိသင်္ခါရဖြစ်ရာ၌ အာရမ္မဏ, ပကတူပနိဿယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် အပုညာဘိသင်္ခါရ ဖြစ်ရာ၌ အာရမ္မဏ, ပကတူပနိဿယ, အနန္တရ, သဟဇာတ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ ဖြစ်ရာ၌ ပကတူပနိဿယ၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ် ဖြစ်ရာ၌ နာနက္ခဏိကကမ္မ, ပကတူပနိဿယ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် အကြောင်း အကျိုး အစဉ်မပြတ် ဆက်၍ ဟောရာ၌ သံသရာစက် ဖြစ်ခြင်း အားလျော်သောကြောင့် အနုလုံ မည်၏။ ဤ အနုလုံ၌ အဝိဇ္ဇာ နှင့် ဘဝ တဏှာသည် သံသရာ စက်၏ မူလ အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့် ရထားလှည်းဘီး ပုံတောင်းနှင့်တူ၏။ သင်္ခါရအစ ဇာတိအဆုံးရှိသော ဆယ်ပါးသော တရားသည် ဘဝသုံးပါး၌ မနားမရပ်လှည့်ပတ်သွားလာတတ်သောကြောင့်ရထားလှည်းဘီး ကန့်,ထောက်အပေါင်းနှင့် တူ၏။ ဇရာမရဏသည် ဘဝအဆုံး၌

(၆) မဟာဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ဖြစ်သောကြောင့် ရထားလှည်းဘီးအကွပ်,အညှပ်နှင့်တူ၏။ ဤအရာ၌ ဇရာအရမှာ ရုပ်နာမ်တို့၏ဌိတိကိုမယူလင့်။ သွားကျိုးခြင်း, ဆံဖြူခြင်း,အားရတွန့်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ဖေါက်ပြန်သည်ကိုယူ။ အနုလုံ အဓိပ္ပါယ်။ ပဋိလုံအဓိပ္ပါယ်ကား ဤသို့တည်း၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဝဋ္ဋမြစ်မူလ ပြတ်ခြင်းကြောင့် ရှေးအဟိတ် ကံဟောင်းလည်း မီး လောင်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ အကျိုးကိုမဖြစ်စေနိုင်၊ ဘုရားကို ပူဇော်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ စေတနာသည်လည်း အမြစ်ပြတ်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ အကျိုး ကို မဖြစ်စေနိုင်။ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကိုရည်၍ အဝိဇ္ဇာဟူသော မောဟ၏ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့် သမ္မာရချုပ်သည်။ သမ္မာရချုပ်ခြင်းကြောင့် အနာဂတ် ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် ချုပ်သည်။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် ချုပ်ခြင်းကြောင့် နာမ်ရုပ် အစရှိသော တရား အပေါင်း ချုပ်သည်ဟု ဟောတော်မူသည်။ ဤသို့ ဟောတော် မူသည့်အရာမှာ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြီးစေအပ်သောကိစ္စ ကို မပြီးစေသည်ဖြစ်၍ သံသရာဝဋ္ဋဖြစ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သောကြောင့် ပဋ္ဌလုံမည်၏။ ပဋိစ္စသမุปบาท် သံသရာစက်ဖြစ်ရာ ချုပ်ရာ၌ အကြောင်းရင်း အကျိုးရင်းကိုရည်၍ လောကိကုသိုလ်, အကုသိုလ်, လောကီဝိပါက် နာမကွန္ဓာ, ကဋတ္တာရုပ် ကိုသာ ဟောသည်။ လောမသ အနုရွပ် အနုလောမ်။ ဤအဗျယီဘော သမာသ် ဝိဂြိုဟ်ကား-ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာပဌမသုတ်အဘွင့်နှင့်အညီ တည်း။ လောမသ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပစ္စည်းတရားအား။ အနု ရွပ်၊ လျော်သည်တည်း။ အနုလောမ်၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော ပစ္စည်း တရားအား လျော်သည်။ လောမအရကို အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရအစရှိသောအကျိုး၏ ဖြစ်သော အခြင်း အရာကိုယူ။ လောမသ ပဋိပက္ခ ပဋိလောမ်။ ဤဝိဂြိုဟ်ကား ၎င်း အဋ္ဌကထာဒုတိယသုတ်အဘွင့်နှင့်အညီတည်း။လောမသ၊အဝိဇ္ဇာ ချုပ်ခြင်းကြောင့် သင်္ခါရစသည်တို့၏ချုပ်ခြင်း၏။ ပဋိပက္ခ၊ဆန့်ကျင် ဘက်တည်း။ပဋိလောမ်၊အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းကြောင့်သင်္ခါရ စသည်တို့

ဏ်ချုပ်ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်။ လောဘအရကို အဝိဇ္ဇာအစရှိသည့်တို့ ဏ်ချုပ်ခြင်းကြောင့် သခ်ါရစသည်တို့၏ ချုပ်ခြင်းကိုယူ။အနုလောမ ပဋိလောမန္တိ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ဝိသမံစန္ဒိမသူရိယာ ပရိဝတ္တန္တိတိ အာဒိသုဝိယ။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ, တေရသကဏ္ဍဋ္ဌိကာ။ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသောဠ္ဍ ဘာဝ ဟူသည့် ကြိယာ၊ နပုံသက ဟူသည့် နပုံလိင်၊ ကြိယာကိုအထူးပြုတတ်သော နပုံလိင်ဖြစ်သော ပုဒ် ဆိုလိုသည်။ ထိုပုဒ်ကို ကာရကဝိဘတ်သံမပေါ်စေဘဲ အနက် ပေးရမြဲ။ ထိုကြောင့် အနုလောမ ပဋိလောမံ၊ အနုလုံပဋိလုံ၊ဝိသမံ၊ မညိမညွတ်-ဟု ကာရကဝိဘတ်သံ မပေါ်စေဘဲ အနက်သမ္ဘန် ရသည်။အနုလောမန္တိ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသခ်ါရာတိအာဒိနာ နယေန ဝုတ္တော အဝိဇ္ဇာဒိကော ပစ္စယာကာရော အတ္တနာကတ္တုဇ္ဇကိစ္စကရ ဏတော အနုလောမောတိဝုစ္စတိ။ အထဝါ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အန္တံ ပါပေတ္တာ ဝုတ္တတ္တာ ပဝတ္တိယာဝါ အနုလောမနတော အနု လောမံ၊ဥဒါန်းပါဠိတော် ဗောဓိဝဂ်ပဌမသုတ်အဘွင့်အဋ္ဌကထာ။ ပဋိလောမန္တိ အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ သခ်ါရနိရောဓောတိ အာဒိနာ နယေန ဝုတ္တော အဝိဇ္ဇာဒိကောယေဝ ပစ္စယာကာရော အနုပ္ပါဒ နိရောဓေန နိဗ္ဗုတ္တာနော အတ္တနော ကတ္တုဇ္ဇကိစ္စဿ အကရဏ တော ပဋိလောမောတိ ဝုစ္စတိ၊ ပဝတ္တိယာ ဝါ ဝိလောမနတော ပဋိလောမော။ အန္တံတော ပန မဗ္ဗတော ဝါ ပဋ္ဌာယ အာဒိံ ပါပေတ္တာ အဝုတ္တတ္တာ ဣတောအညေန ဣတ္ထေနေဒ္ဓ ပဋိလောမတာ နယုဇ္ဇတိ။ပဋိလောမန္တိစဝိသမံစန္ဒိမသူရိယာပရိဝတ္တန္တိတိ အာဒိသု ဝိယ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ၎င်းပါဠိတော် ၎င်းဝဂ် ဒုတိယ သုတ် အဘွင့်အဋ္ဌကထာ။ လောဘဿ ကမဿ အနုရူပံ အနုလော မံ၊ ယထာဣဒမေ။ သဒ္ဒတ္ထထောမမဟာနိဓိအဘိဓာန်။ လောဘဿ ကမဿ၊ အစဉ်အား။ အနုရူပံ၊ လျော်သည်တည်း။ အနုလောမံ၊ သည်။ အယံ၊ ဤအနုလောမသဒ္ဒါသည်။ ယထာဣဒမေ၊အစဉ်အား လျော်သည်ဠ္ဍ။ ဝါ၊ လျော်သောအစဉ်ဠ္ဍ။ ဘဝေ၊ဖြစ်၏။ ပဋိဂတံ လောမဲ အနုကုလုံအဿ၊တိ ပဋိလောမံ၊ ဝါမေ ဝိပရိတေ။သဒ္ဒတ္ထ

(၇) မဟာဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ထောမ မဟာနိမိ အဘိဓာန်။ အသ္မာ၊ ထိ ပဋိလုံမှ။ ပဋိဂတ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ လောမံ-အနုကူလံ၊ လျော်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဟ၊ ကြောင့်။ ပဋိလောမံ၊ မည်၏။ အယံ၊ ဤပဋိလောမသဒ္ဒါသည်။ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ဝိပရိတေ၊ ဘောက်ပြန်သော အစဉ်၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပဋိလုံ၌ လည်းကောင်း။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိလောမော ဝါမံ ဝိပရိတဏ္ဍမော စ၊ သဒ္ဒဏ္ဍ မုတ္တာဝလီအဘိဓာန်။ ဝါမံစ၊ လက်ဝဲသည်လည်းကောင်း။ ဝိပရိတဏ္ဍမော စ၊ ဖောက်ပြန်သော အစဉ်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိ-လောမော၊ မည်၏။

*အထခေါ၊ ထိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အနုလုံ ပဋိလုံအားဖြင့် နှလုံးသွင်းတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ဝိဒိတ္တွာ၊သိတော်မူ၍။ ဇာယံဝေလောယံ၊ ထိုသိတော်မူသောအခါ၌။ ယဒါဟေ ပါတုဘဝန္တိ ဧမ္မာ ။ပ။ သဟေတုဧမ္မန္တိ၊ ယဒါဟေ ပါတုဘဝန္တိ ဧမ္မာ ။ပ။ သဟေတုဧမ်ံ-ဟူ၍။ဣမံဥဒါနံ၊ဤနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ဥဒါနေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။

အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိထသော။ ဈာယတော၊ မကောင်းမှုကို ဖုတ်ကြည်းပြီးထသော။ဗြာဟ္မဏာသ၊ မကောင်းမှုကိုအပယ်ပြုပြီးထသော။ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဟဝေ၊ ထင်စွာ။ ဝါ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဧမ္မာ၊ သုံးဆဲခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့သည်။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိသို့ ထင်ရှားဖြစ်သောအခါ၌။ ယတော-ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ သဟေတုဧမ်ံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ပဋိဋ္ဌသမုပ္ပါဒ် တရားကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ တတော-တသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အသ-ခီဏာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကခ်ါ၊ တဏှ

ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ (ချုပ်ကုန်၏ ဟုလည်းပေး)။

အမှာ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်း ဟူသည်ကား- အဟော သီ နုခေါ အဟံ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ငါကား ရှေးဌ ဖြစ်ဘူးပြီလောဟု ယုံမှားသည်လည်း တပါး။ နနုခေါ အဟောသီ၊ ငါကား ရှေးဌမဖြစ်ဘူးလောဟု ယုံမှားသည်လည်း တပါး။ ကိ နုခေါအဟောသီ၊ ငါကားရှေးဌ မင်းဖြစ်ဘူးသလော ပုဏ္ဏားဖြစ်ဘူးသလော အစရှိသည်ဖြင့် ယုံမှားသည်လည်းတပါး။ ကထံနုခေါအဟောသီ၊ ငါကား ရှေးဌ မြင့်သောသူ နိမ့်သောသူ ဖြစ်ဘူးသလောဟု ယုံမှားသည်လည်း တပါး။ ကိ ဟုတ္တာကိ အဟောသီ၊ ရှေးဌမင်းဖြစ်၍ပုဏ္ဏားဖြစ်သလော အစရှိသည်ဖြင့် ယုံမှားသည်လည်းတပါး။ အတိတ်ကာလ၌ ငါးပါး။ ဘဝိဿာမိ နုခေါ အဟံ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ငါကားနောက်ကာလ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ လောဟု ယုံမှားသည်လည်းတပါး။ နနုခေါ ဘဝိဿာမိ၊ ငါကား နောက်ကာလ၌ မဖြစ်လတ္တံ့ လောဟု ယုံမှားသည်လည်း တပါး။ ကိ နုခေါ ဘဝိဿာမိ၊ ငါကား နောက်ကာလ၌ မင်းဖြစ်လတ္တံ့ လော ပုဏ္ဏားဖြစ်လတ္တံ့ လော အစရှိသည်ဖြင့် ယုံမှားသည်လည်း တပါး။ ကထံ နုခေါ ဘဝိဿာမိ၊ ငါကား နောက်ကာလ၌ မြင့်သောသူ ဖြစ်လတ္တံ့ လော အစရှိသည်ဖြင့် ယုံမှားသည်လည်း တပါး။ ကိ ဟုတ္တာ ကိ ဘဝိဿာမိ နုခေါ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ငါကား နောက်ကာလ၌ ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ မင်းဖြစ်လတ္တံ့ လော အစရှိသည်ဖြင့် ယုံမှားရှိသည်လည်း တပါး။ အနာဂတ်ကာလ၌ ငါးပါး။ အဟံ နုခေါ အသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏လောဟု ယုံမှားသည်လည်းတပါး။ နော နုခေါ အသ္မိ၊ ငါမဖြစ်လောဟုယုံမှားသည်လည်းတပါး။ကိ နုခေါ အသ္မိ၊ မင်းဖြစ်လျက် မင်းဟုတ်ပါ၏လော အစရှိသည်ဖြင့် ယုံမှား ရှိသည်လည်းတပါး။ ကထံ နုခေါ အသ္မိ၊ ငါသည် မြင့်သလော နိမ့်သလော အစရှိသည်ဖြင့် ယုံမှားသည်လည်းတပါး။ ကုတော- အာဂတောငါကား အဘယ်မှလာသနည်း ဟု ယုံမှားသည်လည်း

တပါး။ ကုဟိ ဂါမိ ဘရိသောမိ၊ ငါကား အဘယ်သို့သွားလတ္တံ့. နည်းဟု ယုံမှားသည်လည်းတပါး။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ခြောက်ပါး။ ဤသို့အားဖြင့် ယုံမှားခြင်း တဆဲ့ခြောက်ပါး ဖြစ်သတည်း။

၂။ အထခေါ်ထိုသို့ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို နှလုံးသွင်းသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏မဇ္ဈိမံယာမ်၊သန်းခေါင်ယာမ် ပတ်လုံး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါ ရာ ။ပ။ နိရောဓောဟောတိတိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ ။ပ။ နိရောဓော ဟောတိ-ဟူ၍။ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံပဋိလုံ။ မနသာ ကာသိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ ထိုသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူသောအခါ၌။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုသံသရာစက်၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း အကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊သိတော်မူ၍။တာယံဝေလာယံ၊ထိုအခါ၌။ယဒါဟေ ။ပ။ အဝေဒိဟိ၊ ဟူ၍။ ဒုမံဥဒါနံ၊ကို။ ဥဒါနေသိ၊၏။

အာတာပိနော၊ ရှိသတည်း။ပ။ ဒီဃာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဟဝေ၊ ထင်စွာ။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ထိုသို့ထင်ရှားဖြစ်သော အခါ၌။ ယဝေဟ-ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသောအကြောင်းတရားတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဝေဒိ၊ သိတော်မူ၏။ တဝေဟ-တသ္မာ ကာရဏာ၊ကြောင့်။ အသဒိဃာသဝေ၊အား။သဗ္ဗာ၊ကုန်သော။ ကင်္ခါ၊တို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ကင်းကုန်၏။

(ဝပယန္တိ၌ ဝိ အပ ယန္တိပုဒ်ဖြတ်၊ ဒုကို ချေ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ ဝိမတိဝိနောဒနီ အလိုအားဖြင့် အပယန္တိပုဒ်ဖြတ်။ ဝကားအာဂုံ)။

အထခေါ်၊ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနှလုံးသွင်းသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမ်ပတ်လုံး။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒံ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ။ပ။ နိရောဓော ဟောတိတိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ပ။ နိရောဓော ဟောတိ-ဟူ၍။ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံပဋိလုံ။ မနသာကာသိ၊ ၏။

၃၊ အထခေါ်၊ထိုသို့ပဋိစ္စသမุပ္ပါဒ်ကို အနုလုံ ပဋိလုံနှလုံးသွင်း တော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝေါ်၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ ၍။ တာယံဝေလာယံ၊ ၌။ ယဒါဟေ၊ ပါတုဘာဝန္တိ ဧမ္မာ။ပ။ သြဘာသယမန္တလိက္ခန္တိ၊ ကုံဟ၍။ ဒုမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။

အာတာပိနော၊ ထသော။ပ။ ဒိဏာသဝဿ၊ အာ။ ယဒါ၊ ၌။ ဟဝေ၊ စွာ။ ဧမ္မာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အန္တလိက္ခံ၊ ကောင်းကင်ကို။ သြဘာသယံ-သြဘာသယန္တော၊ အရောင်ဖြင့်ထွန်းထောက်ပသော။ဘုရိယော၊ နေ့သည်။ အန္တကာရံ၊ အမှိုက်တိုက်ကို။ ဝိဓေမေန္တော၊ ပယ်ဖျောက်လျက်။ တိဋ္ဌတိ ဒုံ၊ တည်သကဲ့သို့။ သော ဒိဏာသဝေါ၊ သည်။ မာရသေနံ၊ ဆယ်ပါး သော မာရ်စစ်သည်ကို။ ဝိဓုပယံ ဓုပယန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

အမှာ မာရ်ဆယ်ပါး ဟူသည်ကား - ကာမဂုဏ်ငါးပါး တို့၌ တပ်တတ်သော ကာမရာဂ မာရ်လည်းတပါး၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌ မမ္မေလျော်ခြင်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မမ္မေလျော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အရတိမာရ်လည်းတပါး၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ခုပ္ပိပါသ မာရ်လည်း တပါး၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း နှိပ်စက်သောအခါ ပစ္စည်းကို ရှာမှီးလိုသော တဏှာမာရ်ဖြစ်သည်လည်း တပါး၊ အိပ်မွေ့ငိုက်မျည်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သိန္ဓမိဒ္ဓမာရ်လည်း တပါး၊ ကြောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဘီရုမာရ်လည်းတပါး၊ ယုံမှားခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ဝိစိကိစ္ဆာမာရ်လည်းတပါး၊ ကျေးဇူးချေခြင်း ခိုင်မာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မက္ခထမ္ဘမာရ်လည်းတပါး၊ လာဘ်မျှားခြင်း, ကျော်စောခြင်း ပူဇော်သက္ကာကို ငဲ့ခြင်း,ယုတ်မာသော အားဖြင့် ရအပ်သော ဆဏ္ဍာစောခြင်းဟုပ၊ ဆိုအပ်သော လာဘသိလောက,သက္ကာရ, မိစ္ဆာလဒ္ဓ, မာရ်လည်းတပါး၊ မိမိကိုယ်ကိုချီး

(၁၂) မဟာဝေါပါဠိတော်နိဿယသစ်

မြောက်ခြင်း,သူတပါးကိုမထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောအတ္တုက္ကံ သန ပရဝမ္ဘနမာရ်လည်း တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဆယ်ပါးတည်း။ ထိုဆယ်ပါးသည် ပာရိန္ဒတ်**မင်း၏ စစ်**သည်နှင့် တူသောကြောင့် မာရသေနမည်သည်။ **ဥဒါန်းသုံးပါးတွင်** ပဌမဥဒါန်းသည် ပဋ္ဌိ**စ္ဆ**သမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်**သောအခါ၌ ဖြစ်၏**၊ ဒုတိယ ဥဒါန်းသည် နိဗ္ဗာန်ကိုဆင်ခြင်သောအခါ၌ဖြစ်၏။ တတိယဥဒါန်းသည် မဂ်ကို ဆင်ခြင်သောအခါ၌ဖြစ်၏။ဥဒါန်းဟူသည်ကား ဝိတိသောမနဿ အဟုန်ကြောင့် အတွင်း၌မတည်မူ၍ ပြင်သို့ထွက်သော စကား အထူးတည်း။ ဝိတိဝေဂသမုဋ္ဌာပိတော ဥဒါဟာရော၊ သာရတ္ထ ဒီပနီ။ သတ္တရာဇ် တရာ့သုံးခု ကဆုန်လပြည့် ပဏ္ဍိမယာမ် အရုဏ် တက်လုဆဲဆဲ၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်၍ အပရာဇိတပလ္လင်ထက်၌ နေတော်မူသည်ခုနစ်ရက်,သမ္ဘည္ဘတဥ္ဘုဏ်ကိုရသည်နှင့် နေအရုဏ် တက်သည်ကို တပြိုင်နက်မယူလင့်။ ယူပြားအံ့ အရုဏ်ကို နောက် ရက်သို့ သွင်း၍ လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှ ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ယူရာ သည်။ထိုနောင် ပလ္လင်မှ အရှေ့စည်းငယ်ယွန်းသော မြောက်အရပ် အဘို့၌ ရပ်တော်မူလျက် ပါရမီတော်၏ အစွမ်းကြောင့် ရတော် မူအပ်သော ပလ္လင်တော်နှင့် ဗောဓိပင်ကို မမှိတ်သောမျက်စိဖြင့် ကြည့်ရှု၍ နေတော်မူသည် ခုနစ်ရက်, ထိုနောက် ပလ္လင်တော်နှင့် ရပ်တော်မူရာအကြား၌ အရှေ့အနောက်အလျားရှည်သောရတနာ စကြို၌ စကြိသွား၍ နေတော်မူသည်ခုနစ်ရက်, စကြိမှ အနောက် အရပ် ရတနာဃရရှေ့အိမ်၌ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်၍ နေတော်မူသည်ခုနစ်ရက်, ဗောဓိပင်မှ ထောက်လှမ်း ရတနာဃရရှေ့အိမ် အနောက်မြောက်၊ ပြအပ်ပြီးသော သတ္တဝဟ တို့ကား ဗောဓိကထာချည်းတည်း။

ဗောဓိကထာ၊ ဗောဓိကထာသည်။ နိဒ္ဒိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄။ အထ၊ ထိုရတနာဃရသတ္တာဟု၏ အခြားမဲ့၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တာဟသ၊ ခုနစ်ရက်၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ တမှာသမာဓိမှာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိမှ။ ဝုဋ္ဌ ဟိတ္တာ၊ထတော်မူ၍။ ဗောဓိရုက္ခမူလာ၊ဗောဓိပင်၏အနီးမှ။ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ အဇပါလနိဂြောဓော၊ အဇပါလပညောင်ပင် သည်။ အတ္ထိ၊၏။တေန၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ အဇပါလနိဂြောဓရုက္ခမူလေ။ အဇပါလပညောင်ပင်၏အနီး၌။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားတော် မူလျက်။ ကေပလ္လကေန၊တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ နိသိဒိ၊ နေတော် မူ၏။ (အဇပါလ ပညောင်ပင်သည် ဗောဓိပင် အရှေ့)။ အထ- တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဟုံဟုက်ဇာတိ ကော၊ တဟုန်းဟုန်းမာန်မူတတ်သော သဘောရှိသော။ အည တရော၊တယောက်သော။ ဝါ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှား သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်။ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန၊ ထို ဘုရားနေတော်မူရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနီယံ၊နှစ်လို ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊စကားကို။ဝိတိသာရေတ္တာ၊ပြီးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ ဋ္ဌိတော၊ တည်ပြီးသော။သော ဗြာဟ္မ ဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း ဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊ အို အရှင်ဂေါတမ။ ကိဿ ဘဂဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မဏမည် သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ဖြစ်သနည်း။ ဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ဗြာဟ္မဏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်။ ကတမေစပန၊

အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထို လျှောက်သောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ဝေါမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတ္မာ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ယောမြာတ္မ ဏောပ။ကုဟိန္ဒိလောကေတိ။ကေ-ဟူ၍။ ဣမံဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။

ယောမြာတ္မဏော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗာဟိတပါပ ဓမ္မော၊ အပယ်ရှိအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိ၏။ နိဟုံဟုကော်၊ တဟုန်းဟုန်း မာန်မူခြင်းအလေ့သဘောမရှိ။နိက္ကသာဝေါ၊ကိလေ သာဟူသော မာန်လည်းမရှိ။ယတ္တော၊ ဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်းနှင့် လည်းယှဉ်၏။ (ကိုယ်နှုတ် နှလုံးကိုလည်း စောင့်၏။ ဤသို့လည်း ပေး)။ ဝေဒန္တဂူ၊မဂ်ဉာဏ်လေးပါးတို့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဆုံး သို့လည်း ရောက်၏။ ဝါ၊မဂ်ဉာဏ်တို့၏အဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့လည်းရောက်၏။ ဝုသိဘဒြဟ္မစရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဟူသောသီတင်းလည်းရှိ၏။ သောမြာတ္မဏော၊ ထိုမကောင်း မှုကို အပယ်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ ဗြဟ္မဝါဒံ၊ ငါပုဏ္ဏားဟူသောစကားကို။ ဝေဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ ယဿမြာတ္မဏသ၊ အကြင် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌။ ကုဟိန္ဒိအာရမ္မဏော၊ ဇာစုံတခုသော အာရုံ၌။ ဥဿဒါ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပြောခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ-နသန္တိ၊ မရှိကုန်။

အမှာ ပုဏ္ဏားသည် အနှယ်တော်ကိုသိပြီးဖြစ်၍ ဘာဝဂါ တမဟု ရှေးဦးမဆွ ခေါ်နိုင်သည်။ သစ္စာတရားကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိရာသောအကြောင်းမရှိသောကြောင့် ပုဏ္ဏားအား ဇရားမတောသည်။ အစ်ပါလမည်ခြင်း အကြောင်းကား ဗေဒင် မန္တန်ကိုရွတ်ဆိုခြင်းဌာ မစွမ်းနိုင်သော ပုဏ္ဏားဘိုတို့ အိမ်ပြန်၍နေရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း, ထိုမှတပါး ညောင်ပင်အောက် သို့ဝင်ဝေဘာဆိတ်တို့ကို အရိပ်ဖြင့်စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့်

လည်းကောင်း, အဇပါလမည်၏။ အဇပါလသတ္တာဟ အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

အဇပါလကထာ၊ အဇပါလသတ္တာဟကို ဆိုသော စကားသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၅။ အထပန္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သတ္တာဟသား ခုနှစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ တမှာသမာဓိမှာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိမှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထတော်မူ၍။ အဇပါလနိဂြောဓရုက္ခမူလာ၊ အဇပါလညောင်ပင်ရင်းမှ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ မုစလိန္ဒော၊ ကျည်းပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုကျည်းပင်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍။ မုစလိန္ဒမူလေ၊ ကျည်းပင်၏အနီး၌။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားတော်မူလျက်။ ဧကပလ္လင်္ကေန၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ (မုစလိန္ဒော ဝုစ္စတိ နိမ္မရုက္ခော၊ ဝိမတိဝိနောဒနိ။ ဤဋီကာ အလို အားဖြင့် မုစလိန္ဒကို တမာသမ္မန်။ ထိုသစ်ပင်သည် ဗောဓိပင်၏ အရှေတောင်)။ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌။ မဟာအကာလမေဃော၊ အခါမဲ့ထန်စွာသော မိုးကြိုးသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သတ္တာဟဝဋ္ဋလိကာ၊ ခုနစ်ရက်ခန့်သော မိုးရှိ၏။ သီတ၀ါတ၀ုဋ္ဌိနိ၊ ချမ်းသောလေဖြင့် နှိပ်စက်သောနွေရှိ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မုစလိန္ဒော၊ မုစလိန္ဒ အမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ သကဘဝနာ၊ မိမိမြေမှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဘောဂေဟိ၊ အခွေတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ပတ်ရံ၍။ ဥပရိမုဒ္ဓနိ၊ ထိပ်တော်၏အထက်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ကရိတ္တာ၊ ဖြန့်မိုး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သီတံ၊ အချမ်းသည်။ မာ ဗာ ဓယိတ္တာ၊ မည်သည်းဆ ခစလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဏှံ၊ အပူသည်။ မာ ဗာ ဓယိတ္တာ၊ မည်သည်းဆ

စေလင့်။ ဘုံသ မကသဝါတာဝတပသရီသပသမ္ဘဝေသော၊ ခြင်, မှက်, လေ, နေပူ, မြွေ, ကင်း သန်းတို့၏ ကိုက်ခဲ ထိပါးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အတွေ့သည်။ မာဗာဝယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲစေလင့်။ ဗုတိမနသိ ကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ အဌာသိ၊ တည်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ မုစ လိန္ဒော၊ မုစလိန္ဒအမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ သတ္တာဟသ၊ ၏။ အစ္ဆယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓံ-ဥဒ္ဒိမံ၊ မြင့်သော။ ဝိဂတ ဝလာဟကံ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက် ရှိသော။ ဒေဝံ - အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယာ၊ ကိုယ်တော်မှ။ ဘောဂေ၊ အခွေတို့ကို။ ဝိနိဝေဌေတ္တာ၊ ဖြေ၍။ သကဝဏ္ဏံ၊ မိမိအသွင်ကို။ ပဋိသံဟရိတ္တာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ မာဏ ဝကဝဏ္ဏံ၊ လူလင်၏အသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ ဘန်းဆင်း၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေတော်မှ။ ပဏ္ဍုလိကော၊ လက်အုပ် ချီလျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ အဌာသိ၊ တည်၏။ (ဤနဂါးသည် ကျည်းပင်၏အနီး ကန်ဌ နေသော ကြောင့် မုစလိန္ဒမည်သည်)။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတ မတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္တာန၊ သိတော်မူ၍။ တာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ သုခေါ၊ ဝိဝေကော တုဋ္ဌဿ။ ပ။ ပရမံသုခန္တိ၊ ခံဟူ၍။ ဗုမ်ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တုဋ္ဌဿ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ကည်းဟူသော ရောင့်ရဲခြင်း ဖြင့် ရောင့်ရဲထသော။ သုတမမ္ဘဿ၊ ထင်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိထသော။ ပဿတော၊ ပညာမျက်စိဖြင့် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကိုမြင်ပြီးထသော။ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိဝေကော၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ဝိဝေကသည်။ သုခေါ၊ချမ်းသာ ၏။ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ အမျက်မရှိသည်၏အဖြစ် သည်။ သုခံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတေ သုခေါ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌။ သံယမော၊ မညှဉ်းဆဲသည်၏ အဖြစ်သည်။ သုခေါ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သမတိက္ကမော၊ လွန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂိရာဂတော၊ ရာဂကင်းသည်၏ အခြင်း

သည်။သုခါ၊၏။အသို့မာနသ၊ငါဟူသောမာန်ကို။ယောဝိနယော၊ အကြင်ဆုံးမခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဧတံဝိနယနံ၊ ထိုဆုံးမခြင်းသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ပရမံ၊မြတ်သော။ သုခံ၊ချမ်းသာတည်း။(သုခ ငါးပါး တွင် ပဌမသုခဖြင့် ဥပမိဝိဝေကကို ပြသည်။ နောက်လေးချက်မှာ အစဉ်အတိုင်း မဂ်လေးပါးသုခကို ပြသည်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ)။

မုစလိန္ဒကထာ၊ မုစလိန္ဒသတ္တာဟကို ဆိုသော စကားသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၆။ အထ-ပစ္ဆာ၊ထိုနောင်မှ။ဘဂဝါ၊သည်။ သတ္တာဟသ၊၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ တမှာသမာဓိမှာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ မုစလိန္ဒ မူလာ၊ မှ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇာယတနံ၊ လင်းလွန်းပင် သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ ရာဇာယတနမူလေ၊ လင်းလွန်းပင်၏ အနီး၌။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒိ၊လျက်။ ကေပလ္လကေန၊ဖြင့်။နိသိဒိ၊၏။

အမှာ ရာဇာယတနံ ပါဋ္ဌလိ၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။ ပါဋ္ဌလိ၊ သဒ္ဒတ်။ ဝါ၊ သံသတ်။ နှစ်နည်းသမ္ဘန်။ ထိုသစ်ပင်သည် ဗောဓိပင်မှ တောင်။ ရာဇာယတနဋ္ဌ ခုနစ်ရက်မြောက်သောအခါ ဃနာနှီဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသည်မှ လေးဆယ့်ကိုးရက်မြောက်ပြီ။ ထိုနေ့၌ ဘောဇဉ်ကိုမှီဝဲချိန်ကာလရောက်သည်ကိုသိကြားနတ်မင်း သိ၍ ဆေးဖြစ်သော ကြာဇီးသီး, ဒန့်ပူ, မျက်နှာသစ်ရေကို ကပ်လှူ လာသည်ဟူလို။

* တေန ခေါ၀ပန သမယေန၊ ထို ရာဇာယတနသတ္တာဟတွင် နေတော်မူသော အခါ၌။ တပုဿဘလ္လိကာ၊ တပုဿအမည် ဘလ္လိကအမည် ရှိကုန်သော။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်ညီနောင်တို့ သည်။ ဥက္ကလာ၊ ဥက္ကလာအမည်ရှိသော ဇနပုဒ်မှ။ တံဒေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားနေတော်မူရာမဇ္ဈိမဒေသသို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးကို သွားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ တပုဿဘလ္လိကာနံ၊ တပုဿဘလ္လိက အမည်ရှိကုန်

သော။ ဝါကိုဇာနံ ကုန်သည်ညီနောင်တို့၏။ ဥတိသာလောဟိ တာ၊ မိမျိုးဘမျိုးဖြစ်ခဲ့ဘူးသော။ ဧဒေဝတာ၊ ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်သည်။ (ငါးခုမြောက်ဘဝ၌ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသောနတ်ဟု ဧကဂ်ိတ္တိရ်အဋ္ဌ ကထာ၌ပြသည်)။ တပုဿဘလ္လိကေ၊ တပုဿဘလ္လိကအမည် ရှိကုန်သော။ ဝါကိုဇေ၊ ကုန်သည်ညီနောင်တို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုစ်။ မာရိသာ၊ အချင်းကုန်သည်တို့၊ အယံ ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇာယတန မူလေ၊ လင်းလွန်းပင်၏အနီး၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝိဟရတိ၊ စ်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂန္ဓထ၊သွားကြ ကုန်လော့။ တံဘဂဝန္တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ မဇ္ဈေနစ၊ မဇ္ဈိမဆုပ် အပ်သော မုံကြက်ကျစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။မဓုပိဏ္ဍိကာယစ၊ဖွဲ့ဆုပ် အပ်သော ပျားဆုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပတိမာနေထ၊ လုပ်ကျွေး ကြကုန်လော့။တံပတိမာနနံ၊ ထိုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ဝေါ-တုမှာ ကံ၊ သင်တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိ တာယ၊ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့သတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုစ်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်ဆိုသောအခါ၌။တပုဿဘလ္လိကာ၊ အမည်ရှိကုန်သော။ ဝါကိုဇာ၊တို့သည်။မန္ဒဠ္ဘ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဓုပိဏ္ဍိကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ စ်။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော် မူရာသို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်စ်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန် ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်စ်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်စွာ။ ဌိတာခေါ၊ရပ်ကုန်ပြီးသော။ တပုဿဘလ္လိကာ၊ အမည်ရှိကုန်သော။ ဝါကိုဇာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျောက်ကုန်စ်။ ကိံ အဝေါစုံ၊ဟူမူကား။ (ထည့်)။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ နောအမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့၏။ မန္ဒဠ္ဘ၊ကိုလည်းကောင်း။မဓုပိဏ္ဍိကဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ပဋိဂ္ဂဏှာ

တု၊ခံတော်မူပါလော့။ ယံပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ အကြင်ခံတော်မူခြင်းသည်။ ဘာဝိသတိ။ဖြစ်အံ့။တံပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။အမှာကံ၊ အကျွန်တို့အား၊ ဟိတာယ၊ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အသ၊ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၌။ဘဂဝတော၊အား။တော်-ပရိဝိတက္ကနုံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊၏။ တထာဂတော၊ဝိပဿီအစ ရှိသော ရှေးဘုရားတို့သည်။ ဟဏ္ဍေသု၊လက်တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍန္တိ နုခေါ၊ခံလေကုန်သလော။ ကိမ္မိ၊အဘယ်သို့လျှင်။ အဟံ၊ငါဘုရား သည်။ မန္ဒဿ၊ကိုလည်းကောင်း။ မဇုပိဏ္ဍိကဿ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဏေယျံနုခေါ၊ ခံရအံ့နည်း။ ဧတိ-တော်ပရိဝိတက္ကနုံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ကြံတော်မူသောအခါ၌။ စတ္တာ ရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီး တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်တော်အကြံ ကို။ စေတသာ၊ မိမိတို့၏စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ စတုဒ္ဒိသာ-စတုဒ္ဒိသာဟိ၊ လေးပါးသောအရပ်မျက်နှာတို့မှ။ သေလမယော၊ ပဲနောက်အဆင်းရှိသော ကျောက်သို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော။စတ္တာရော ပဏ္ဍေ၊လေးလုံးသောသုပိတ်တို့ကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပနာ မေသုံ၊ ကပ်လှူကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကပဏ္ဍေ-ဧကမိနာ ပဏ္ဍေန၊ ဤသုပိတ်ဖြင့်။ မန္ဒဿ၊ကိုလည်းကောင်း။ မဇုပိဏ္ဍိကဿ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတု၊ ခံတော်မူပါလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥပနာမေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆိဿ၊ အသီးအသီး အဘိုးများထိုက်သော။ ဝါ၊အသစ်သော။ သေလမယော၊ပြီးသော။ ပဏ္ဍေ၊၌။ တံမန္ဒဿ၊ကိုလည်းကောင်း။ တံမဇုပိဏ္ဍိကဿ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ခံတော်မူ၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ခံတော်မူပြီး၍။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။

အမှာ နတ်မင်းကြီး လေးယောက် လှူသော သပိတ်ကို မြတ်စွာဘုရား အမြဲသုံးဆောင်တော်မူ၏။ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်လှူသော သရက်သီးကိုခံသောအခါ

နတ်မင်းကြီးတို့လူသော သပိတ်ဖြင့် ခံတော်မူကြောင်းကို ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၌လာ၏။ ဝါတော်နှစ်ဆယ်ကျော်တွင် ထိုသပိတ်ဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဆွမ်းခံ ဝင်ကြောင်းကို သမစိတ္တာသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။

အထခေါ၊ ၌။ တပုဿဘလ္လိကာ၊ တပုဿဘလ္လိကာ အမည် ရှိကုန်သော။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည်၊ သြနိတပတ္တ ပါဏိ၊ သပိတ်တော်မှ ချသောလက်ရှိသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော် တို့၌။ နိပတိတ္မာ၊ ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ဟူမူကား။ (ထည့်)၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ သရဏံဂတာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပါသကာ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သရဏံဂတာ၊ ဟူ၍။ ဥပါသကာ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ရှိကုန်သည်ရှေ့။ နော-အမှေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ သရဏံဂတေ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ ဥပါသကေ၊ ဒါယကာတို့ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဧတံ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ တေစ၊ ထို ကုန်သည် ညီနောင် နှစ်ယောက် တို့သည်သာလျှင်။ လောကေ၊ လူ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒွေဝါစိကာ၊ နှစ်ခွန်းဆောက်တည်ခြင်း ရှိကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ တို့သည်။ (စာနည်းကား)—ဒွေဝါစိကာ-ဒွိဟိဝါစာဟိ၊ နှစ်ခွန်း ဆောက်တည်ခြင်း တို့ဖြင့်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အမှာ ၊ ကုန်သည်ညီနောင်တို့အား ကိုးကွယ်ရန် လက်ရာ လက်တော်ဖြင့် ဦးခေါင်းတော်ကိုသုံးသပ်တော်မူ၍ ဆံတော်ခြောက်ရှစ်ဆူ ပေးလိုက်သည်ဟု ဧကဏ္ဍိုဠ်ရှင်အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။ ထိုနောက်မြတ်စွာဘုရားဗာရာဏသီပြည်မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစက္ကြဝတေးကို ဟောတော်မူပြီး၍ အစဉ်အားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်

ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ တဘန် တပုဿဘလိုက ကုန်သည် ညီနောင်တို့အား တရားဟောတော်မူ၍ အစ်ကိုတပုဿ သော တာပန်တည်၊ ဥပါသကာအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ညီဘလိုက ရဟန်း ပြု၍ ဆဋ္ဌာဘိညဉ် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ထေရာအဋ္ဌကထာ လာ။ ရာဇာယတနသုတ္တာဟ အလုံးစုံပြီးပြီ။

ရာဇာယတနကထာ၊ ရာဇာယတနသုတ္တာဟကို ဆိုသော စကားသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၇။ အထ-ပဋ္ဌာ၊ထိုရာဇာယတနသုတ္တာဟမှနောက်၌။သုတ္တာ ဟဿ၊ ခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ တမှာသမာဓိမှာ၊ ထိုအရ ဟတ္တိုလိသမာဓိမှ။ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊၍။ ရာဇာယတနမူလာ၊ မှ။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ အဇပါလနိဂြောဓော၊ အဇပါလပညောင်ပင် သည်။အတ္ထိ၊၏။တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ၊၏။ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။တတြ- တတ္ထိ အဇပါလနိဂြောဓ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသီဒိ၊ ၏။အထခေါ၊၌။ ရဟောဂတသဟ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လေ၍။ ပဋ္ဌိသလ္လီနသ၊ တယောက်အထည်းထည်း ကိန်းသော။ ဘဂဝ တော၊အား။ ဧဝံ၊ဤသို့။စေတသော၊စိတ်တော်၏။ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံတော်သည်။ဥဒပါဒိ၊ဖြစ်၏။ မေ-မယာ၊သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဝါ၊ သိအပ်သော။ အယံ၊ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါး တရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနု ဗောဓော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်၏။ ပဏီတော၊မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ ကြံဆ၍ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ (ကြံဆ၍မသိအပ် ဟု လည်းပေး)။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာသိအပ်၏။ အယံ၊ဗဟု၊ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ခေါ၊ပန်၊ စင်စစ်လျှင်။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ အလွန် နှစ်လို၏။

ခေါ်ပန်၊ စင်စစ်လျှင်။ အာလယရာမာယ၊ ထသော။ အာလယ ရတာယ၊ ထသော။ အာလယသမုဒိတာယ၊ ထသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ ယဒိဒံ-ယောအယံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ အကြင်သမ္မိရအစရှိသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၌ဘာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အရာသည်။ ဒုဗ္ဗသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ သဗ္ဗသမ္မိရသမ္မတော၊ ခပ်သိမ်းသော သမ္မိရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်ထသော။ သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဓိတို့ကို စွန့်ရာဖြစ်ထသော။ တဏှာဝဂ္ဂယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ ဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းရာ ဖြစ်ထသော။ နိရောဓော၊ ခပ်သိမ်းသော သမ္မိရတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်ထသော။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒ၁ပိ ဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသော အရာ သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ အဟဘ္ဘော၊ ငါသည်သာလျှင်။ ခေါ်ပန်၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ပြားအံ့။ ပရေစ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့သည်လည်း။ မေ၊၏။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောသော တရားကို။ နအာဇာနေယျုံ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာ။ သာဓေသနာ၊ သည်။ မမ၊ အား။ ဝါ၊ ငါ၏။ ကိလမထော၊ ကိုယ် ပင်ပန်းခြင်းသည် သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာဓေသနာ၊ သည်။ မမ၊ အား။ ဝိဃာသော၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းသည် သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ (မြတ်စွာ ဘုရားမှာ စေတသိကဒုက္ခမရှိ။ ကာယိက ဒုက္ခသာ ရှိသည်)။ ဘဂဝန္တံ-ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အသုတ ပုဗ္ဗာ၊ မကြားဘူးကုန်သော။ ဣမာ အနုဗုဒ္ဓိယာဂါထာယော အပိ၊ အဘာန်တလဲလဲ အံ့ဘွယ်ရှိသော ဤဂါထာတို့သည်လည်း။ ပဋိဘံသု၊ ဉာဏ်တော်အား ထင်ကုန်၏။

မေ-မယာ၊ သည်။ ကိဿ၊ ကို။ ခေါ်ပန်၊ ဆင်းရဲ ပြုပြင်သဖြင့်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သိအပ်သောတရားကို။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပကာသိတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ (ဟကာ၊ နိပါတ်)။ ရာဂဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂဒေါသတို့ဖြင့် နှိပ်စက်သော သတ္တဝါတို့သည်။

အယံဓမ္မေ၊ကို။သုသမ္ဘုဧေ၊မဘောက်မပြန်ကောင်းစွာသိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ပဋိသေဓတဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ထသော။ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့ထသော။ဂမ္ဘီရံ၊ နက်နဲထသော။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲထသော။ အဏုံ၊ ပရမ္မာအဏုမြူ အလားရှိသော တရားကို။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့်တပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော မောဟအစုဖြင့်။ အာဝုဋာ၊ ဖုံးလွှမ်း ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နဒဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဘံသု၊ ကုန်၏။ (ပြန်၍သတ်)။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဒ္ဓိကွတော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ တရားမဟောလို သောငှါ။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှါ။ နောနမတိ၊ မညွှတ်။

ဂ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်တော်အကြံကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ သဟမ္ပတိသ ဗြဟ္မုနော၊သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်း၏။ ဧတံ-သောပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ လောကော၊ လူအားပါင်းသည်။နဿတိဝတ၊ပျက်စီးခဲ့စွတကား။ ဘော၊ တို့။လောကော၊ သည်။ နဿတိဝတ၊ ပျက်စီးခဲ့စွတကား။ ယတ္တဟိ နာမ-ယသ္မိံ လောကေ၊ဌ။ အရဟတော၊ ပူဇော်သက္ကာရအထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရား တို့ကို မဘောက်မပြန် မိမိအလိုလို သိတော်မူထသော။ တထာ ဂတဿ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊တရားမဟောလိုခြင်းငှါ။ နမတိ၊ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှါ။ နောနမတိ၊ မညွှတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိ ဝိတက္ကော၊သည်။အဟောသိ၊၏။ အထ-ပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသော နောင်မှ။ ဗြဟ္မာသဟံပတိ၊ သဟံပတိဗြဟ္မာသည်။ ဗလဝါ၊အားရှိ သော။ပုရိသော၊သည်။သမိဉ္ဇိတံ၊ခွေသော။ ဗာလံဝါ၊ လက်ရုံးကို

လည်း။ ပသာရေယျသေယျထာပိ၊ ဆန့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်သော။ ဗာဟံဝါ၊ လက်ရုံးကိုလည်း။ သမိဉ္ဇေယျ သေယျထာပိ၊ ခွေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ။အန္တရဟိတော၊ကွယ်ခဲ့၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ရှေတော်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှား ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာသဟံပတိ၊ သဟံပတိဗြဟ္မာသည်။ ဥဇ္ဇာရာသင်္ဘံ၊ စုလျားကို။ ဧကံသံ-ကေသို့ အံ့သေ၊ ပခုံးတဘက်၌။ ကတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဒက္ခိဏဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ လက်ျာပုဆစ်အဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ နိဟန္တွာ၊တုပ်၍။ယေန၊အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ညွှတ်စေ၍။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။တေဝံစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊အံ့ရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူစေချင်၏။ သုဂတော၊ ဧကာဝင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ အပ္ပရဇက္ခ ဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာတည်းဟူသော မြေနည်းသော သတ္တဝါရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို။ အဿဝနတာ-အဿဝနတာယ၊မကြား နာရသဖြင့်။ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏။ဓမ္မဿ၊ကို။အညာတာရော၊ သိလွယ်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဗြဟ္မာသဟံပတိ၊ သဟံ ပတိဗြဟ္မာသည်။ ဣဒံဝစနံ၊ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှ ဘပါးသော။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မဂဓေသု၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းတို့၌။ သမလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဆသတ္ထာ ဒိဋ္ဌိ၊ ပုရာဏကဿပအစရှိသော ခြောက်ယောက်သော ဂိုဏ်း ဆရာတို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆအပ်သော။ အသုဒ္ဓေါ၊မစင်ကြယ် သော။ ဓမ္မော၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိတရားသည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား

ဖြစ်၏။ အမတသ၊ အမြိုက်နိုင်ဗာန်၏။ ဧတံဒ္ဓါရံ၊ ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသောဘံခါးကို။ အဝါပုရ-ဝိဝရ၊ဖွင့်လှစ်တော်မူပါလေ့။ ဝိမလေန၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေး ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။အနုဗုဒ္ဓံ၊အဘာန်တလဲလဲ သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ သုဏန္တု၊ နာပါစေကုန်လေ့။

ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သေလေ-သေလမယော၊ တခဲနက် ကျောက်အတိပြိုးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ယထာ ဒ္ဌတော၊ရပ်တိုင်းပင်လျှင်။စက္ခုမာ၊မျက်စိအမြင်ရှိသော။ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဧနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပသေ၊ မြင်ရာ၏။ သုမေဓ!ကောင်းသော ပညာရှိသောဘုရားမြတ်။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို မြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တွံပိ၊ အရှင်ဘုရားသည်လည်း။ တထူပမံ၊ ထိုတခဲနက်သော ကျောက်အတိပြိုးသော တောင်ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ လောကုတ္တရာတရားဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပညာတည်းဟူသော ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။ သယံ၊မိမိသည်။ အပေတသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊စိုးရိမ်ခြင်းမှ မကူးမြောက်နိုင်သေးသော။ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ဇာတိဇရာတရားတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ဧနံ၊လူအပေါင်းကို။အဝေက္ခသု၊ရှုတော်မူပါ။လေ့။ ဝါ၊ ဝုံစမ်းတော်မူပါလေ့။

ဝိရ၊ကြိုးသောလုံ့လရှိတော်မူထသော။ ဝိဓိတသင်္ခါမ၊အောင်ပြီးသော စစ်မြေရှိဖော်မူထသော။ သတ္ထဝါဟ၊ ခရီးခဲမှ ကယ်ပေတတ်သော ယာဉ်မှူးနှင့် တူတော်မူထသော။ အဏဏ၊ ဂဟမ်ဆန္ဒတည်းဟူသော မြို့ကင်းတော်မူသောဘုရားမြတ်။ ဥဒ္ဓေဟိ၊ထတော်မူပါလေ့။ လောကေ၊ သတ္တလောကတွင်။ ဝိစရ၊ ကြွသွားတော်မူပါလေ့။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလေ့။ အညာဝေါရော၊ တရားကို သိလွယ်သော

သတ္တဝါတို့သည်။ ဘုဝိသန္ဓေ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဤတို့၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ကုန်၏။ပ။

(၉)။ အထခေါ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ မြတ္တေနော၊ သမ်ပတိ ပြတ္တောမင်းခြေ။ အဇ္ဇေသနံ၊ ဧတာင်းပန်ခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တော၊ သိတော်မူ၍။ သဇ္ဇောသုစ၊ သတ္တဝါတို့ခဲ့လည်း။ ကာရုညတံ၊ သနားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပဋ္ဌာ၊စွဲ၍ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်။ (ဤနှိုင်ယ ပရောပရိယတ္တိဉာဏ်, အာသယာနုသယဉာဏ်ကိုယူ)။ လောကံ၊ တသောင်းဧသာ လောကဓာတ်ကို ဝေါဝေါလောကေသိ၊ကြည့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ။ သည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ ဝေါဝေါလောကေန္တော၊ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိုယ်လသာ တည်းဟူသော နည်းသောမြှုပ်ရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိုယ်လသာတည်းဟူသော များသော မြှုပ်ရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သော ဤနှြိုင်ရှိကုန်သော မုဒိန္ဒြိယေ၊နုသောဤဇင်ခြိုင်ရှိကုန်သော။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ သိစေလွယ်ကုန်သော။ ဒုဝိညာပယေ၊ သိစေနိုင်ခဲကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန်လောကအပြစ်ကို ဘေးဟူရှုကုန်လျက်။ဝိဟရန္တေ၊နေကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း ပ။အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓ

ပြုလတ္တံ့သော ဥပမာစကား၌ နေယျပုဂ္ဂိုလ်,ဝိပဒ္ဒိ တည္ဟပုဂ္ဂိုလ်, ဥဋ္ဌာဒ္ဓိတည္ဟ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥပမာကို သာပြု၍ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်၏ဥပမာကို မပြုသောကြောင့် ဒွါကာရေ, ဒုဝိညာပယေ, နှစ်ပုဒ်မရှိသင့်ဟု ဆရာမြတ်ကို ကြံတော်မူ၏။ ထိုသို့ကြံသော်လည်း ဤ အဋ္ဌကထာ၌ ဒွါကာရေပုဒ်ကို ဖွင့်လျက်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဥာဏဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌ ဒွါကာရေ,ဒုဝိညာပယေ နှစ်ပုဒ်လုံးကိုပင် ဖွင့်လျက်ရှိသော

ကြောင့်လည်းကောင်း ရှိမှသင့်သည်။ ရှေးဥမင်နိသျှင် ဒွါကာရေ, ဒုဝိညာပယေ, နှစ်ပုဒ်ကို အနက်မရေးသည့် အရာမှာ လွယ်ပြီး ဖြစ်၍သာ မရေးသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။

* သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညို ကြာဖြူ ကြာနီတောင့် လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ကြာပဒုမာတောင့် လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ၊ ကြာတံဆိပ်တောင့်လည်းကောင်း။ အပေ္ပကစ္စာနိ၊ အချိုကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာညို ကြာဖြူ ကြာနီ အစုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ကြာပဒုမာအင်္ဂုံ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ ကြာတံဆိပ်အင်္ဂုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးကုန်၏။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ အနုဂ္ဂတာနိ၊ မပေါ်မတက်ကုန်။ အနော၊ ရေထဲ၌။ နိမုဂ္ဂပေါသိတာနိ၊ နစ်လျက်ကြီးကုန်၏။ (ဤကြောင်ံနှင့် နေယျပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟပ်)။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်၏။ သမောဒကံ၊ ရေမျက်နှာနှင့်ထပ်မျှ။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ (ဤ ကြောင်ံနှင့် ဝိပဋ္ဌိတသ္ဟုပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟပ်)။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကံ၊ ကို။ အစ္ဆုဂ္ဂမ္မ၊ လွန်၍။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ အနုပလိတ္တာနိ၊မလိမ်းကျံကုန်။(ဤကြောင်ံနှင့် ဥဿဘတိတသ္ဟုပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟပ်။ ပွင့်ခြင်းသို့ မရောက်မူ၍ ရေထဲ၌ ငါးလိပ်တို့၏အစာဖြစ်သောကြောနှင့်ပဒေသရမပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟပ်။ ဤဥပမာသည် သာရတ္ထဒီပနီ၌ လာ၏)။ ဧဝမေဝ၊ ဤကြော အတူလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ကုန်သော ။ပ။ ဒုဝိညာပယေ၊

ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရလောကဝဇ္ဇာဘယ ဒဿာဝိနေ၊ ရှုကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တေ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ သဟံပတိ ၊အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မာနံ၊ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ တဘန်မိန့်တော်မူ၏။ (ပစ္စဘာသိန္တိမ္ အသရတ္ထ ဒီပနီနှင့် ညီသည်။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ရှိလျှင် မည်)။

ဗြဟ္မေ၊ဗြဟ္မာ။ယေသတ္တာ၊တို့သည်။သောတဝန္တော၊ တရားကို နာကုန်၏။ တေသံသတ္တာနံ၊တို့အား။ အမတသ၊နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးသဘွယ်ဖြစ်သော အရိယမဂ်တံခါးကို။အပါရုတ-ဝိဝဋ္ဋာ၊ ငါဖွင့်ပေအုံ့။ သဒ္ဓေ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပမုဥ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော့။ ပဂုဏ်၊ မိမိလေ့လာလျှင်းမူလည်း။ ဝိဟိ သသည်၊ ကိုယ်ပင်ပန်းအုံ့ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဏီတံ၊ ၊သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ မနုဇေသု-မနုဇာနံ၊တို့အား။ နဘာသိ၊ မဟောသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဘာသိ၊၏။ (ပြန်၍သတ်)။

အထခါ၊ ဌ။ သဟံပတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။အမှိ၊၏။ ဣတိ-မနုသိကတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ် လှည့်လည်သည်ကို။ ကတ္တာ၊၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရှေတော်မှလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ (မိမိနေရာသို့ပြန်သည်)။

အမှာ သဟံပတိဗြဟ္မာကား ပဌမဈာန်ဘုံ၌ အာယုကပ် ပတ်လုံး အသက်ရှည်သော ဗြဟ္မာတည်း။ ထိုဗြဟ္မာသည် နဿတိဝဘဝေါ၊ လောကော။ နဿတိ ဝတ ဘော၊ လောကော ဟု-မြွက်ဆိုသောအသံဖြင့် တသောင်းသောလောကဓာတ်၌ နေသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ သိ၍ ထိုနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းနှင့် တကွ မြတ်စွာဘုရားထံ လာပြီးလျှင် မြင်းမိုရ်တောင်လုံးမျှ ပမာဏ ရှိသော ပန်းကုံးရတနာဖြင့် ပူဇော်သက္ကာရပြု၍ တရားဟောတော်မူပါဟု လျှောက်တောင်းပန်သည်။ ထိုသို့ တောင်းပန်ရာ၌ ဝဋ္ဋ

ဆင်းရဲ၌ ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို အာရုံပြု၍ တောင်းပန်သော အရာဖြစ်သောကြောင့် ကရုဏာ ပြုဝန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုယူ။ ဝိရုတိပြုဝန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို မယူလင့်၊ ဗြဟ္မယာစနကထာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧဟံ-ပရိဝိတက္ကန်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာသ၊ အာဘယ်သူအား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ နုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကန်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကန်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကာလာမော၊ ကာလာမ အနွယ်၌ဖြစ်သော။ အယံ အာဠာရော၊ ၏ အာဠာရရဟသ့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဗျတ္တော၊ ထင်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မေဓာဝီ၊ ထိုဇဏ်၌ဖြစ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိယော၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြေနည်းသော သဘောရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ ကာလာမအမျိုး၌ ဖြစ်သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ယံ နူန-ယဒိပန ဒေသေယျံ၊ အကယ်၍ ဟောရမူကား။ သော၊ ထို အာဠာရ ရဟသ့သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤငါ၏ဟောသောတရားကို၊ ခိပ္ပမေव၊ လျင်စွာလျင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကန်၊ သည်၊ အဟောသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ မိမိကိုယ်ကိုကွယ်သော။ ဝါ ကိုယ်ထင်မပြသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလံ ဘော၊ သေ၍ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတော။ အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားပေ၏။ ဘဂဝတောပိ၊ ၏လည်း။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလံ ဘော တိ၊ ရှိပြီဟု၊ ဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ (ရှေ့ဥမင်နိသျှင် ဉာဏံကို

(၃၀) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် ယောဇနာသည်။ထိုသို့ယောဇနာရာ၌ ပမာဏလေ
သာ ယူ)။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧတံစိတ္တံ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊၏။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာ
ရော၊ သည်။ မဟာဇာနိယော၊ ယုတ်ကြီးယုတ်ခဲ့ပြီ။ (မဟာဟာနိ
ယောကို မဟာဇာနိယောရေးသည်။ သာရတ္ထဒီပနီ)။ ဟိသစ္စံ၊၏။
သောအာဠာရော၊ သည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤ ငါဟောသောတရားကို။
သစေသုဏောယျ၊ အကယ်၍ကြားမူကား။ ဒိပ္ပမေဝ၊လျှင်။ အာဇာ
နေယျ၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဧတံစိတ္တံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။
(ထို ရသေ့ကား သေ၍ အာကိဉ္စညာယတနဘုံ၌ ဖြစ်လေပြီ)။
အထပန္ဆာ၊မှ။ဘဂဝတော၊၏။ဧတံ-ပရိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟော
သိ၊၏။ ကဿ၊အဘယ်သူအား။ အဟံ၊သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ကို။
ဒေသေယျံ၊နေခေါ၊ နည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။
ဒိပ္ပမေဝ၊ လျှင်။ အာဇာနိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိဧတံ-ပရိတက္ကနံ၊
သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧတံ-
ပရိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုတ္တာ၏
သားဖြစ်သော်။ အယံဥဒကော၊ ဤ ဥဒကရသေ့သည်။ ခေါ၊
လျှင်။ ပက္ခိတော၊ ၏။ ဗျတ္တော၊ ၏။ မေဓာဝီ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ စွာ။
အပ္ပရဇက္ခဇာတိယော၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ရာမပုတ္တဿ၊ ရာမ
ပုတ္တာ၏ သားဖြစ်သော။ ဥဒကဿ၊ ဥဒကရသေ့အား။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ယံနူနာ-ယဒိပနဒေသေယျံ၊ အကယ်၍
ဟောရမူကား။ သော၊ ထိုဥဒကရသေ့သည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤ ငါဟော
သောတရားကို။ ဒိပ္ပမေဝ၊ လျှင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သတည်း။
ဣတိဧတံ-ပရိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ အန္တ
ရဟိတာ၊မိမိကိုယ်ကိုကွယ်သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုတ္တာ၏ သားဖြစ်သော။ ဥဒကော၊
သည်။အဘိဒေါသကာလင်္ကတော၊ယမန်နေ့သန်းခေါင်အခါတွင်
သေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ၏။
ဘဂဝတောပါ၊အားလည်း။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်၊

အဘိဒေါသကာလက်ံတောတိ၊ ဟု။ ဥဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊အား။ ဧတံစိတ္တံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ မဟာဇာနိယော၊ ဗြ၊ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ သောဥဒကော၊သည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤ ငါဟောသော တရား၊ကို။ သစေသုဏောယျ၊ မူကား။ ဒိပ္ပမေဝ၊ လျင်။ အာဇာ နေယျ၊ ၏။ဣတိဧတံ-စိတ္တံ၊သည်။ **အဟောသိ၊ ၏။** (ထိုရသေ့သည် ဌသ၍ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဘုံ၌ဖြစ်သည်။ **အရူပဘုံ၌** ပုထုဇဉ်အဖြစ်မှ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ရောက်သည်မရှိ)။**အထခေါ၊** ဌ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ **ဧတံ-ပရိဝိတက္ကန်၊** သည်။**အဟောသိ၊** ၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံနုခေါ၊ နည်း။ ကော၊ **အဘယ်သူသည်**။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ ဒိပ္ပမေဝ၊ လျင်။ **အာဇာနိဿတိ**၊ နည်း။ ဣတိ**ဧတံ-ပရိဝိတက္ကန်**၊ သည်။ **အဟောသိ**၊ ၏။ **အထခေါ**၊ ထိုအခါ**ဌ**။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ **ဧတံ - ပရိဝိတက္ကန်**၊ သည်။ **အဟောသိ**၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ (ငါးယောက် **အစုရှိကုန်သော-သော်လည်းပေး**)။ ဘိက္ခု၊တို့သည်။မေ၊ **အား**။ ဗဟုကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ယေ၊ **အကြင်** ပဋ္ဌဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည်၊ပဒေသနပဟိတတ္တံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသဖြင့် ကိုယ်နှင့် **အသက်**ကိုမငဲ့သော ဒုက္ခရစရိယာကျင့်သဖြင့်။ (ကိုယ်နှင့်**အသက်** ကို မငဲ့သော်လည်း ၎င်း)။ **မံ**၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟိ**ဟု**၊ **လုပ်ကျွေးဘုံ**ကုန်၏။ **အဟံ**၊ သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊တို့**အား**။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ယံနူန-ယဒိပနဒေသေယျံ၊ **အကယ်၍ဟောရ**မူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ (သာဓုကား ထည့်ပါ**ဌ**)။ ဣတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကန်၊ သည်။ **အဟောသိ**၊ ၏။ **အထခေါ**၊ ဌ။ ဘဂဝ ဘဂဝတော၊ ၏။ **ဧတံ-ပရိဝိတက္ကန်**၊ သည်။ **အဟောသိ**၊ ၏။ **ကဟံ**၊ **အဘယ်အရပ်**ဌ။ **ဧတရဟိ**၊ ယခုအခါ**ဌ**။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိနုခေါ၊ နေကုန်သနည်။ ဣတိ**ဧတံ-ပရိ**ဝိတက္ကန်၊ သည်။ **အဟောသိ**၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊

အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ထသော။ အတိုက္ကန္တမာနုသဒကန၊ လူကို၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်ထသော။ ဒိဗ္ဗနုစက္ခုနှာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ် ဖြင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဋ္ဌသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကျောင်ဖြစ်သော။ မိဂဒါဝေယ၊ သားကိုအား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော ,မိဂဒါဝုန်တောင်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဗ္ဗဝဋ္ဌေယေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဗေလာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသည်ရှေ့။ (ယထာသဒ္ဓါ အနုတိက္ကမအနက်)။ ဝိဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်။ ဗာရာဏသီ ံ၊ သို့။ ဂန္တုမ္ပေါ သွားအပ်၏။ တေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိသွားခြင်းကို။ ပက္ကာမိ၊ ကြွတော်မူ၏။

၁၁၊ ဥပဂေါ၊ ဥပဂအမည်ရှိသော။ အာဇီဝကော၊ တက္ကွတွန်းသည်။ (အာဇီဝက ဟူသည်ကား အထက်အဘို့ လက်ကတီး ကြားခ၌ သွင်း၍ အဝတ်ဝတ်သော သူတည်း)။ ဂယံ-ဂယာယ၊ ဂယာမြို့၏။ အန္တရာစ၊ အကြားခ၌လည်းကောင်း။ ဗောဓိ ံ-ဗောဓိသ၊ဗောဓိပင်၏။အန္တရာစ၊ အကြားခ၌လည်းကောင်း။အဒ္ဓါနမဂ္ဂ ပဋိပန္နံ၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ဒိသွာန ံ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို၊အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော၊အရှင်။ တေ၊သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊အရေ၏အဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ်၏။ပရိယောဒါတော၊ပြိုးပြိုးပြက်ရှိ၏။အာဝုသော၊ အရှင်။တုံ၊သင်သည်။ကံ၊အဘယ်သူကို။ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာကား။ ကောဝါ၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ရောစေသိ၊နှစ်သက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပကံ၊ သော။ အာဇီဝကံ၊ ကို။ သဗ္ဗာဘိဘူသဗ္ဗဝိဒူဟမသို့။ပ။အာဟဉ္စိ အမတဒုန္ဒုဘိန္တိ၊ ဘိ ံ-ဟု၍။ ဂါထာဟိ၊ ဟူ၏ဖြင့်။ အဋ္ဌဘာသိ ရွတ်တော်မူ၏။

ဥပက၊ ဥပက။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံသော တောဘုမ္မက ဘုရားကို လွှမ်းမိုးနှိမ်နင်း၍ တည်သည်။ အသို့ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဝိဒူ၊ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိသည်။ အသို့ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တောဘုမ္မကတရားတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်း မရှိ။ သဗ္ဗဇဟော၊ အလုံးစုံသော တောဘုမ္မက တရားတို့ကို စွန့်အပ်ပြီ။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်ပြီ။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယ္ယံ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်းရအံ့နည်း။

ဥပက၊ ဥပက။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ အာစရိယော၊ဆရာသည်။ နအတ္ထိ။ မရှိ။ သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကသ္မိံ၊ လောကတွင်။ မေ၊ ငါနှင့်။ သဒိသော၊ တူသောသူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုဘက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဟံဟိ-အဟံဝေ၊ငါတယောက်သည်သာလျှင်။ လောကေ၊၌။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ အဟံဝေ၊ ငါတယောက်သည်သာလျှင်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသောသူတည်း။ သတ္ထာ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာတည်း။ အဟံဧကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသိသော ဘုရားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သီတိဘူတော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းချမ်းသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။

စမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက္ကြာ တရားကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ ကာသိနံ၊ ကာသီတိုင်းသို့ နေကုန်သော သူတို့၏။ ပုရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ငါသွားအံ့။ အန္ဓီဘူတသ္မိံ၊သူကန်းသဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ လူအပေါင်းတို့၏။ အမတဒုန္ဒုဘိံ၊ တရားတည်းဟူသောနိဗ္ဗာန်စည်ကြီးကို။ အာဟဉ္ဆံ၊တီးအံ့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ငါသွား၏။ (ဤပုဒ်သို့ စအက္ခရာနှင့် အာဟဉ္ဆိုရှိသည့်အရာ များ

သည်။စအက္ခရာမပါဘဲ* အာဟည်ိ ရှိမသင့်သည်။ အာရှေးရှိသော ဟနုဝေတ်)။

အာဝုသော၊ အရှင်။ တို့၊ သည်။ ယုထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ပဋိစ္စာနုတိ၊ ဘုရားဟူ၍ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံတိုင်း။ အနုဒ္ဒ ဒိနော၊ အဆုံးမရှိသော ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မာရ(ငါးပါး)ကို အောင်သော ဘုရားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟာသိ၊ ထိုက်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

ဥပက၊ဥပက။ မာဒိသာ၊ငါနှင့်တူကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊အကြင် ဘုရားတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါဘုရား၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒိနာ၊ ဒိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ဓမ္မာ၊အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဒိဘာ၊ အောင်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ ကြောင့်။ ဥပက· ဥပက။ အဟံ၊ ငါကား။ ဒိနော၊ ဒိနမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဥပကော၊ ဥပက အမည်ရှိသော။ အာဇီဝကော၊ တက္ကတွန်းသည်။ ဟုပေယျ၊ ဒိနဟူသော အနည်သည် ဖြစ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩနမေတ္တာ၊ လှပ်၍။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ ခရီးလွဲ၍။ ပက္ကာမိ၊ ၏။

အမှာ

ဝက်ဟာရဇနပုတ်သို့ သွားသည်။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ မြတ်စွာဘုရား ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ တဆဲ့ရှစ်ယူဇနာ ကွာသော ဗာရာဏသီပြည့် မိဂဒါဝုန် တောသို့ နေ့ချင်းရောက် ခြေကြောင်းခရီးဖြင့်ကြွတော်မူ၍ ခရီးအကြား၌ ဥပကတက္ကတွန်းနှင့် တွေ့သကဲ့။ဥပက သည် ဘုရားနှင့်တွေ့ပြီးနောက် ဝက်ဟာရဇနပုတ်သို့ရောက်၍ ထိုဇနပုတ်၌ မူဆိုးချီးမြှင့်၍ ချမ်းသာစွာ နေရလျက် စိတ်ဘောက်ပြန်၍ လူထွက်ပြီးလျှင် မူဆိုးသမီး ဆာဝါနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍ သုဘ အမည်ရှိသော သားတယောက် ရမ္ဘရဟန်းပြု၍ အနာဂါမ်အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သေသည့် အခြား

မဲ့ဌ် အဝိဟာဘုံသို့ရောက်၍ ရဟန္တာဖြစ်သည်ဟု သာရတ္ထဒီပနီ၌ လာသည်။

၁။ အထပေါ်၌။ ဘဂဝါသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိသွားခြင်းကို။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူလတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပာဋလိပုတ္တနဂရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဋ္ဌသိပတန မိဂဒါယော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကျက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန၊ ထိုပဗ္ဗဝဂ္ဂိရှာသို့။ဥပသက်မိ၊၏။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယာ၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်လေကုန်၏။ ဒိသ္မွာန၊ မြင်ကုန်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဏ္ဌာပေသုံ၊ ကတိကဝတ် ပြုလင့်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ချစ်ရှင်တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာလတ်၏။ ဗာဟုလ္လိကော၊ သက်နှုံးစသော ပစ္စည်းတို့၏ များခြင်းငှာ ကျင့်၏။ပစဝန ဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားမှ ထွက်၏။ (ဒုက္ခရစရိယာ အကျင့်မှ ထွက်၏ ဟုလည်း ပေး)။ ဗာဟုလ္လာယ၊ သက်နှုံး စသည်တို့၏ များသော အဖြစ်ငှာ။ အာဝတ္တော၊ လည်၏။ (ကျင့်၏ ဟုလည်း ပေး)။ သော သမဏော ဂေါတမော၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ နေဝအတိဝါဒေတဗ္ဗော၊ ရှိမခိုးအပ်၊ နပ္ပစ္စုဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ထို ရဟန်းဂေါတမ၏။ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။နပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊မလှမ်းမယူအပ်၊အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ထပေတဗ္ဗံ၊ ထားလင့်အပ်၏။ သောသမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်အုံ့။ နိသီဒတိ၊ နေလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဏ္ဌာပေသုံ၊ ကတိကဝတ်ပြုကုန်၏။ ယထာပယထာ- ယေန ယေနပကာရေန၊ အကြင်ကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဥပသက်

မတိ၊၏။ တထာဂတထာ-တေနတေနပကာရေန၊ဖြင့်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ သကာယကတိကာယ၊ မိမိတို့၏ ကတိကဝတ်ဖြင့်။ ☰ အသဏ္ဌာဟန္တာ၊ မတည်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုကုန်၍။ ဧကော၊တယောက် ကား။ ဘဂဝတော၊၏။ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ လှမ်းလင့်၏။ ဧကော၊ကား။ အာသနံ၊ကို။ပညပေသိ၊ ခင်း၏။ ဧကော၊ ကား။ ပါဒေါဒကံ၊ခြေဆေးရေကို။ပါဒပီဋ္ဌံ၊ ခြေဆေးပြားနင်းစရာအင်းပျဉ်ကို။ပါဒကထလိကံ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကို။ ဥပနိက္ခိပိ၊အံ့နီးဌာထား၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပညတ္တော၊ ခင်းအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ နိသဇ္ဇ၊ နေ,တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးတော်မူ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နာဝမေနစာပိ၊ ဂေါတမဟူသောအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဝုသော ဝါဒေနစာပိ၊ အာဝုသော ဟူသော ခေါ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ဆိုလတ်သော်။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။၊ တို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တထာဂတံ၊ရှေးဘုရား,တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားကို။ နာမေနစ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဝုသော ဝါဒေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ မာသမုဒါစရထ၊ မ,ပြောမဆိုကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားကား။အရဟံ၊ရဟန္တာတည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဘောက်မပြန်မိမိအလိုလိုသိတော်မူပြီးသော ဘုရားတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောတံ ဩဒဟထ၊ နားထောင်ကုန်လော့။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ငါရပြီ။ အဟံ၊သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။အဟံ၊သည်။ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း။ တထာ၊ ထိုဆုံးမသော အဓိပ္ပာယ်။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ကျင့်သောသူတို့သည်။နစိရဿေဝ၊မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ယဿအရဟတ္တဖလဿ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။အတ္ထာယ၊အကျိုးငါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အဖျိုးသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ကောင်းစွာလျှင်။

အဂါရသွာ၊လုရ်ေဘာင်မှ။အနဂါရိယံ၊ရဟန်းဘောင်၌။ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယ ပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော။ တံအရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။သယံအဘိညာယ၊ မိမိ၏ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရိသဃ၊ နေကြကုန်လေ၊။ ဇာတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုတော်မူလတ်သော်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသောဝေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ တာဝယဇ္ဇရိယာဝယပိ၊ ထိုပြုခဲစွာသော ဇရိယာပုထိကိုပြုသဖြင့် လည်းကောင်း။ တာဝယပဋ္ဌ ပဒါယပိ၊ ထိုပြုခဲစွာသောအကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့် လည်းကောင်း။ တာဝယဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ထိုသို့ပြုခဲစွာသော တလက်ဖက်မျှသော အာဟာရကို ဘုဉ်းပေး၍သာ ကျင့်သဖြင့် လည်းကောင်း။ မနုဿ ဓမ္မာ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ မြတ်သောအရိယာ၏ အဖြစ်ကို ပြုစွမ်းနိုင်သော သမ္ဘည္ဟတ ဉာဏ်အမြင် အထူးကို။ နေဝအဗ္ဗဂါ၊ မရတုံခဲ့။ ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌။ဗာဟုလ္လိကော၊သက်နိုးစသည်တို့၏ များခြင်းငှါ ကျင့်၏။ ပဓာနဝိဗ္ဗဟုလ္လာယ၊ ဒုက္ခရစရိယာ အကျင့်မ ထွက်၏။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းတို့၏ များခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော၊ လည်၏။ မနုဿမမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ ဉာဏ ဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။တို့၊ သည်။ ကိ ပနအဓိဂမိဿသိ၊ အဘယ်မှာ ရလတို့နည်း။ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တထာဂတော၊ သည်။ နဗာဟုလ္လိကော၊ သက်နိုးစသည် တို့၏များခြင်းငှါမကျင့်။နပဓာနဝိဗ္ဗဟုလ္လာယ၊ ဒုက္ခရစရိယာအကျင့်မ မထွက်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ သက်နိုးစသည်တို့၏ များခြင်းငှါ။ နအာ ဝတ္တော၊ မလည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ကား။ အရဟံ၊ တည်း။ပ။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရိသဃ၊နေကြကုန်လေ၊။ ဇာတိ၊ ဤသို့။

(၃၈) မဟာဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

အဝေါစ၊၏။ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပဠေဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ တတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ ပဠေဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ အရင်ဂေါတမ။ တွံ၊ သင်သည်။ တာယ ဋ္ဌိယာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ပ။ အလမရိယဉ္စ ဏာဒဿနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိ ပနအဓိ ဂမိဿသိ၊ နည်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝုဋ္ဌော၊ လတ်သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဠေဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခု။ တို့ကို။ တေဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဋ္ဌေတော၊ ဤယခုမှ။ ပဋ္ဌာ၊ ရှေးဘဝ်ကရစရိယာ ကျင့်သောအခါ၌။ ဝေရွပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တေဝစနံ၊ ဤကဲ့သို့သောစကားကို။ ဘာသိတံ၊ ဆိုဘူးသည်ကို။ အဘိဇာနာထနော-အဘိဇာနာထန၊ သင်တို့သိကုန်သလော။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေဝစနံ၊ ထိုသို့ဆိုဘူးသည်ကို။ နောအဘိဇာနာမ၊ မသိပါကုန်၊ဋ္ဌတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တထာဂတော၊သည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာတည်း။ပ။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊၍။ ဝိဟရိဿထ၊ ကုန်လော့။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဠေဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ သညာပေတုံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို သိစိမ့်သောငှါ။ အသက္ခိ၊ တတ်နိုင်ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ပဠေဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ ပုန၊ တဘန်။ သုဿူသိ ်သု၊ နာကုန်၏။ သောတံ ဩဒဟိ ်သု၊ နားယောင်ကုန်၏။ အညာ-အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။

၁၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဠေဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဋ္ဌမေ အန္တာ-ကောဋ္ဌာသာ၊ ဤတရားအစုတို့ကို။ နသေဝိတဗ္ဗာ၊မမှီဝဲအပ်ကုန်။ (အန္တသဒ္ဒါ ဘာဂအနက်ဟော)။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးသောအစု

ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ဟိနော၊ ယုတ်သော။ ဂမ္ဘာ၊ ရှာ၌နေသောသူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ ပေါထုဇဉ်နှင့်ကော၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ အလေ့ဖြစ်သော။ အနရိယော၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့် မဟုတ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးစီးပွားမရှိဟု မှတ်အပ်သော။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ ယောစာယံ-ယောစအယံ ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂေါ၊ အကြင် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ပြိုသဖြင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒုက္ခော၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အနရိယော၊ အရိယာမဟုတ်သော တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးစီးပွား မရှိဟု မှတ်အပ်သော။ ယောစာယံ-ယောစအယံ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ အကြင် မိမိကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣမေဒ္ဒ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။

အမှာ ဣမေဒ္ဒေ ကား ပါဠိသော။ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌ ကိုယ်သာကာမနှင့်ယှဉ်လျက် ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းသည်ကား ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂတည်း။ ဆူးပြောင့်အစရှိသည်ကို မှီ၍အိပ်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ကိုယ်စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်သည်ကား အတ္တကိလမထာနုယောဂတည်း။

*ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧတေခေါ ဥဘောအန္တေ၊ ဤ နှစ်ပါးသော တရားစုတို့ကို။ အနုပဂ္ဂမ္ဘ၊ မကပ်မူ၍။ တထာဂတေန၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အထူးသဖြင့်သိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမြင်သောပညာမျက်စိကိုပြုပြင်တတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသောဉာဏ်အမြင်ကို ပြုပြင်တတ်သော။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းငှာ။ (သဒ္ဒပါဒိသောသ နိဗ္ဗာန်ကိုယူ)။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို အထူး

သဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဒယ၊ သစ္စာလေးပါးတရား တို့ကို ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ။နိဗ္ဗာနာယ၊နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ အနုပါဒိ^သသ ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဗြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတေန၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သော။ပ။ ဥဿာကရဏီ၊ သော။ယာမဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊သည်။ဥပသမာယ၊ ငှါ။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ သင် မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ ထိုမဇ္ဈိမ ပဋိပဒ် အကျင့်မြတ်သည်။ကတမာစ၊အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ အရိ ယော မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ အယ ပေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမင်္ဂလာတည်း၊ဧတံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားဟူသည်။ သေယျထာဝကတမံ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာ မြင်ခြင်းလည်းကောင်း။သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ကောင်းစွာကြံခြင်းလည်း ကောင်း။ သမ္မာဝါစာ၊ကောင်းစွာဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ သမ္မာ ကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းလည်းကောင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာ အသက်မွေးခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။သမ္မာသတိ၊ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ တည် ကြည်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ဣတိ ဣမေကား ပါဠိသေသ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှာ ပါဠိစေ့ရုံမျှသာအနက် သမ္ဘန်သည်။ အနက်အဓိပ္ပါယ် အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲ ခဲယဉ်း၏။)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊သင်တို့ဆရာ ဂေါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊သော။ပ။ဥဿာကရဏီ၊ သော။ အယံခေါ၊သာမဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော မဇ္ဈိမပဋိပဒ် အကျင့်မြတ် သည်။ ဥပသမာယ၊ ငှါ။ပ။နိဗ္ဗာနာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ (ကာမသုခလွတ်ကာ နေယျာဂ, အတ္တကိလမထာနုယောဂ နှစ်ပါး တို့၏ အလယ်၌ဖြစ်သောကြောင့် အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါမည်၏)။

ဒုဇ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။

ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဗျာဓိပိ၊ နာခြင်းသည်
လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ မရဏံပိ၊ သေ
ခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ အပ္ပိ
ယေဟိ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောသူတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ အတူ
တကွ နေခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သော
သူတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ ကွေကွင်းရခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ၏။
ယံပိစ္ဆံ၊ အကြင်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသည် မဖြစ်ပါမူကား ကောင်း
လေစွ စသည်ဖြင့် တောင့်တခြင်းကို။ နလဘတိ၊ မရအပ်။ တံပိ၊
ထိုတောင့်တတိုင်း မရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ သံခိတ္တေန၊
အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပိ၊ဥပါ
ဒါန်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။
ဣဒံခေါပနဓမ္မဇာတံ၊ ဤဇာတိအစရှိသောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခ
ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊အရိယသစ္စာမည်၏။ ဝါ၊ အရိယာတို့သည်
သိအပ်သောသစ္စာမည်၏။

အမှာ ဇာတိအရမှာ ဝဋ္ဋသေယျက ပဋိသန္ဓေဖြစ်အံ့၊ ပဋိ
သန္ဓေမှ စ၍ အမိဝမ်းမှ ဘွားသည် တိုင်အောင်
ဇာတိယူ၊ သံသေဒဇ, ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေဖြစ်အံ့၊ ပဋိသန္ဓေဥပါဒ်ဌ
သာ ဇာတိယူ၊ဇရာအရမှာ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဌိတိကိုလည်းကောင်း
သွားကျိုးခြင်း ဆံဖြူခြင်း အရေတွန့်ခြင်း အစရှိသော ရူပကာယ၏
ဘောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ဇရာယူ၊မရဏအရမှာ ရုပ်နာမ်
တို့၏ ဘင်ခဏကိုလည်းကောင်း တခုသောဘဝ၌ အကျုံးဝင်
သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ အစဉ်ပြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း မရဏယူ၊
ဒုက္ခသစ္စာသရုပ်။

*ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်လောဘသည်။ ပေါ
နောဘဝိကာ၊ တဘန်ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နန္ဒိရာဂသဟ
ဂတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထို
ကိုယ်အဖြစ် ထိုထိုအာရုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ လွန်စွာနှစ်သက်တတ်၏။
ဣဒံ-သောတဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ-ကတမာ၊အဘယ်

နည်းဟူမူကား။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ တပ်ခါမျှ ဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဘဝတဏှာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သောကဏှာလည်းကောင်း။ဝိဘဝတဏှာ၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမေ၊ ဤသည်တို့ တည်း။ (ဣတိဣမေကား ပါဌသေသ)။ ဣဒံခေါပနဓမ္မဇာတံ၊ ဤ တဏှာဟူသော သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။(သမုဒယ သစ္စာသရုပ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿာယေဝတဏှာယ၊ ထိုလောဘ ၏သာလျှင်။ ယော အသေသ ဝိရာဂနိရောဓော၊အကြင် အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယောစာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယောပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် တဘန်စွန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာမုတ္တိ၊ အကြင် လွတ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ယောအနာလယော၊ အကြင် မကပ်ငြိခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံခေါပနဓမ္မဇာတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန် ဟူသော သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ (နိရောဓသစ္စာ သရုပ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယော၊မြတ်သော။အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်လျှင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣဒံ၊ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရား.ဟူသည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ လည်း ကောင်း။ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ဣတိဣမေကား ပါဌ သေသ)။ ဣဒံခေါပနဓမ္မဇာတံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသဘောတရား သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော။အရိယ သစ္စံ၊အရိယသစ္စာမည်၏။ (မဂ္ဂသစ္စာသရုပ်)။

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤတေဘုမ္မကတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအဘို့၌။ အနနုဿုတေသု၊မကြားဘူးကုန်

သော။ ဓမ္မေသု၊ ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့၌။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ စက္ခု၊ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ ပညာ၊ ဇာတိဒုက္ခစသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ အာလောကော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏၊ (စက္ခုံစသော ငါးပုဒ်သည် ဉာဏ်၏ ဝေဝုစ်ပရိယာယ်။ ဤဝါကျဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်ကို ပြသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါ၀န၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ တံဇုဒံအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို။ မေမယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိညေယ္ယံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပိုင်းခြား၍သိအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ (ဤဝါကျဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်ကို ပြသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သော။ တံဇုဒံအရိယသစ္စံ၊ ကို။ မေမယာ၊ သည်။ ပရိညာတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပိုင်းခြား၍သိအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ (ဤဝါကျဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်ကို ပြသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇုဒံ၊ ဤ တဏှာဟူသော လောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ အကြောင်းတရားတို့၌။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ (ဤဝါကျဖြင့် သမုဒယသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်ကိုပြသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါ၀န၊ အားဖြင့်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ တံဇုဒံ အရိယသစ္စံ၊ ကို။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် ပယ်အပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊

ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့၌။ စက္ခုံ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤဝါကျဖြင့် သမုဒယသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်ကိုပြသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ တံဇုဒံအရိယသစ္စံ၊ကို။ ပေမယာ၊ သည်။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် ပယ်အပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပေမယာ၊သည်။ ပဟီနံ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့၌။ စက္ခုံ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤဝါကျဖြင့် သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်ကိုပြသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ နိရောဓသစ္စာ တရားတို့၌။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ စက္ခုံ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤဝါကျဖြင့် နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်ကို ပြသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါပန၊ အားဖြင့်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ တံဇုဒံအရိယသစ္စံ၊ကို။မေမယာ၊ သည်။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့၌။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (နိရောဓသစ္စာ ၌ ကိစ္စဉာဏ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ သော။ တံဇုပ်အရိယသစ္စံ၊ကို။မေ-မယာ၊သည်။သစ္ဆိကတံ၊မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့၌။ မေ၊၏။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ:၏။ပ။ အာလောကော၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (နိရောဓသစ္စာ ၌ ကတဉာဏ်)၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့၌။ မေ၊ ၏။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (မဂ္ဂသစ္စာ ၌

သစ္စညာဏ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ သော။ တံဇုဒံအရိယသစ္စံ၊ ကို။ မေမယာ၊သည်။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ပွားအပ်၏။ ဇုတိ။သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ဘ္ဒ။အနုနုသုတေသု၊ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့ဘ္ဒ။မေ၊ ၏။စက္ခုံ၊သည်။ဥဒပါဒि၊၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ (မဂ္ဂသစ္စာဘ္ဒ ကိစ္စညာဏ်)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိ ပဒံ၊ သော။ တံဇုဒံအရိယသစ္စံ၊ ကို။ မေမယာ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပွားအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘ္ဒ။ အနုနုသုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့ဘ္ဒ။မေ၊၏။ စက္ခုံ၊သည်။ဥဒပါဒि၊၏။ပ။အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ (မဂ္ဂသစ္စာဘ္ဒကတညာဏ်)။

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ-ယတ္တကံကာလံ၊ အကြင်မျှ လောက်သောကာလပတ်လုံး။ စတူသု၊ ကုန်သော။ဇုမေသု အရိယ သစ္စေသု၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ဘ္ဒ။ ဧဝံ၊ သို့။ တိပရိဝဋ္ဋံ၊ သစ္စညာဏ်, ကိစ္စညာဏ်, ကတညာဏ်,အားဖြင့် သုံးပါးသော အပြန် ၂၂်သော။ ဒွါဒသာကာရံ။ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသော။ ဃဏာဘူ တံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းဖြစ်သော။ ညာဏဒဿနံ!ညာဏ်အမြင်သ ည်။ မေ၊ ငါအား။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သည်။ နအ ဟာသိ၊ မဖြစ်သေး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ထိ ညာဏ်အမြင်မစင် ကြယ်သေး သမျှကာလပတ်လုံး။အဟံ၊ငါသည်။သဒေဝကေ၊နတ်ပြည်ငါးထပ် နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝံသဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့် တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော။လောကေ၊ သြကာသလော ကဘ္ဒ။သဿမဏာပြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။သဒေ ဝ မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသောမင်း၊ ကြင်းသော လူနှင့် တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဘ္ဒ။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ် သမ္ဗညုတညာဏ်ကို။ အဘိ သမ္မုဒ္ဓေါဟိ၊ ဟူ၍။ နေပပစ္စညာသိ၊ ဝန်မခံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောစခေါ-ယဒါကာလေ၊ဘ္ဒ။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဇုမေသု အရိယသစ္စေသု၊ တို့ဘ္ဒ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိပရိဝဋ္ဋံ၊ သော။ ဒွါဒသာ

ကာရံ၊ သော။ ယထာဘူတံ၊ သော။ ဥာဏဒဿနံ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အမှာ သစ္စာတပါးတပါးဌ အပြန်သုံးပါး ဖြစ်ဟန်ကား ဤသို့တည်း။ ဤတရားကား ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဤတရားကား သမุဒယသစ္စာ၊ ဤတရားကား နိရောဓသစ္စာ၊ ဤတရားကား မဂ္ဂသစ္စာ၊ ဤသို့ သစ္စာတို့၏အချင်းချင်းမရောမယှက်သောအားဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာသိသောဉာဏ်သည် သစ္စဉာဏ်မည်၏။ ပရိညေယျ, ပဟာတဗ္ဗ,သစ္ဆိကာတဗ္ဗ,ဘာဝေတဗ္ဗ,ကိစ္စကိုပိုင်းခြားမှ သိသော ဉာဏ်သည် ကိစ္စဉာဏ်မည်၏။ ပရိညေယျ-စသော ကိစ္စ၏ ပြုအပ် ပြီးသည်၏အဖြစ်ကို ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် သိသော ဉာဏ်သည် ကတဉာဏ်မည်၏။ စတ္တာသု သစ္စေသု ယထာဘူတဉာဏံ သစ္စဉာဏံ နာမ။သာရတ္ထဒီပနီ။ကတ္တာမ္ဗကိစ္စဇာနနဉာဏံ ကိစ္စဉာဏံနာမ။ ၎င်းဒီကာ။တသ္သကတဘာဝဇာနနဉာဏံ ကတဉာဏံနာမ။ ၎င်းဋီကာ။ ပဌမေန ပရိဝဋ္ဋေန စတုန္နံ သစ္စာနံ အညမညံ အသင်္ကရတော ပဌမပညံ ဒဿေတိ။ ဒုတိယေန တေသံ ကတ္တာမ္ဗာကာရ ပရိစ္ဆေဒနပညံ။ တတိယေန သစ္စေသု သဉ္ဇာကိစ္စသန္ဓိဗန္ဓနံ ဒဿေတိ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။ ဤဋီကာတို့ဌ ပြသောအရာကို နှလုံးမူ၍ ဉာဏ်သုံးပါး အသုံးကိုမှတ်။ သစ္စာတပါးတပါးဌ ဉာဏ်အပြန်သုံးပါးစီရှိသော ကြောင့် အခြင်းအရာ တဆဲ့နှစ်ပါးရှိသည်ဟူလို။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ဝိုဉာဏ်အမြင် သန့်ရှင်းစွာ ဖြစ်သောအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊ သော။ သဗြဟ္မကေ၊ သော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဌ။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝ မနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဌ။ အနုတ္တရံ၊ အတု မရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈာ တိ၊ ထိုးထွင်းရှာသိပြီဟူ၍။ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အကုပ္ပါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့သည် မဖျက် ဆီးအပ်။ အယံ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်သည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်

သော။ ဇာတိ၊အဖြစ်တည်း။ ဒါနိ-ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဒုတိ၊ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဥဒကဿ ဒဿနံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဝံဝစနံ၊ ဤ ဒွေမေဘိက္ခဝေ-အစ ရှိသောစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယာ၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂီအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ဒုတိ၊ဤသို့။ ဒုမသ္မိံ ဗုဒ္ဓပုနဝေယျာဝကရဏသို့၊ ဤဂါထာမရှိ အမေးအမြန့် တကွသော ဝေယျာဝကရုဏ်း တရားကို။ ဘည္ဍမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အာယ သ္မတော၊ ရည်းသော သက်တော်ရှိသော။ ကောဏ္ဍညဿ၊ ကော ဏ္ဍညတေရ်အား။ ဝိရဇံ၊ အပါယ်လားစေတတ်သော ရာဂ အစ ရှိသော မြေလည်း ကင်းထသော။ ဝိတမလံ၊ ဒိဋ္ဌ,ဝိစိကိစ္ဆာ အစရှိ သော အညစ်အကြေးလည်း ကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာ ပတ္တိမဂ် တည်းဟူသော ဉာဏ်မျက်စိသည်။ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ (ထည့်)။ ယံ ဘိဒ္ဓိ။ အလုံးစုံသော သခ်ၸာတရားသည်။ သမุဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သခ်ၸာတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒုတိ၊ဤသို့။ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှား ဖြစ်၏။

အမှာ အလုံးစုံသော သခ်ၸာတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်း သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အား ထင်ရှားဖြစ် သည် ဆိုရာ၌ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ သခ်ၸာတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကို အသမ္မောဟ ပဋိဝေဓ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိသည်ကိုယူ။

(ခ) ၁၇။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကေ၊ စမ္မစက်ြာ တရားတော်ကို။ ပဝတ္တေတေ၊ ဟောဒေတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။

ဘုမ္မာဒေဝါ၊ ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသော အသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ တပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကုန်၏။ ကိ' အနုဿာဝေသုံ၊ အဘယ်သို့ ကြွေးကြော်ကုန်သနည်း ဟူမူကား၊ (ထည့်)။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီးဌာ။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကျရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တော၌။ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ဒေဝေနဝါ၊နတ်သည် လည်းကောင်း။ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မုနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တ လောက၌။ ကေနစိဝါ၊ တစုံယောက်သော သူသည်လည်း ကောင်း။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မဟောနိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တိုဝမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ဟော တော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿာဝေသုံ၊ တပြိုင်နက် ကြွေး ကြော်ကုန်၏။ ဘုမ္မာနံ၊ ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီး ပေးသောအသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားလ။ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါ၊ တို့သည်။ အနုဿာဝေသုံ၊အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။ စာတုမဟာ ရာဇိကာနံဒေဝါနံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီး ပေးသော အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားလ။ တာဝတိံသာဒေဝါ၊တာဝ တိံသာနတ်တို့သည် ။ပ။ ယာမာဒေဝါ၊ ယာမာနတ်တို့သည်။ပ။ တုသိတာဒေဝါ၊ တုသိတာနတ်တို့သည်။ပ။နိမ္မာနရတိဒေဝါ၊နိမ္မာ နရတိနတ်တို့သည် ။ပ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဒေဝါ၊ ပရနိမ္မိတဝသ ဝတ္တိနတ်တို့သည်။ပ။ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ဌာဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီး ပေးသော အသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့်ကြွေးကြော်ကုန်၏။ ကိ' အနုဿာဝေသုံ၊ အဘယ်သို့ ကြွေးကြော်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ (ထည့်)။ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြီ၏အနီးဌာ။ ဣသိ ပတနေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ကျရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊သား

တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောဌ။သမဏောနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏောနဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း ကောင်း။ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည် လည်းကောင်း။ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မုနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း ကောင်း။ လောကသို့၊ သတ္တလောကဌ။ ကေနစိဝါ၊ တစုံ တယောက်သော သူသည်လည်းကောင်း။ အပဋိဝတ္တိယံ၊ မဟော နိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဧတံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုဓမ္မစက္ကြာ တရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရဝေသုံ၊ ကြွေးကြော်ကုန်၏။ တေနခဏေန၊ ထိုခဏဖြင့်။ တေနလယေန၊ ထိုလယဖြင့်။ တေနမုဟုတ္တေန၊ ထိုမုဟုတ်ဖြင့်။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂဆိ၊ ပြန့်၍တက်၏။ အယဉ္စ ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသော လောကဓာတ် စကြဝဠာသည်လည်း။ သံကမ္ပိ၊ သက်၍သက်၍လှုပ်၏။ သမ္ပကမ္ပိ၊ တက်၍တက်၍ လှုပ်၏။ သမ္ပဝေဓိ၊ ထိုမှဤမှ ယောဇဉ်ကဲ့သို့ လှုပ်၏။ အပ္ပမာဏောဝ၊အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဥဠာရော၊ ပြန့်ပြောသော။ ဩဘာသော။ စိတ်တော်ကြောင့်ဖြစ်သော ဥတုသမုဋ္ဌာန်အရောင် အလင်းသည်။ လောကေ၊ လောကဌ။ ဒေဝါနံ၊နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏အာနုဘော်ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။ ကိံ ဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့မြွက်တော် မူသနည်း ဟူမူကား။ (ထည့်)။ ဘော၊ အိုရဟန်းတို့။ ကောလ္လာ‌ဉော၊ ကောလ္လာ‌ညသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အညာသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ။ ဘော၊အို ရဟန်းတို့။ ကောလ္လာ‌ဉော၊ ကောလ္လာ‌ညသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အညာသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်တော်မူလေ၏။ ဣတိဟိ-ဣတိဝေ၊ ဤသို့ ဥဒါန်း ကျူးတော် မူသောကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မာတောကောလ္လာ‌ညဿ၊ အရှင်

ကောလာပြည်ထေရ်အား။အညာသီ ကောလာပြည်ကော တွေ့ဝ၊အညာသီ ကောလာပြည်-ဟူ၍သာလျှင်။ ဧကံနာမံ၊ ဤအမည်သည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ထိုပထေရ်သည် အနွယ်အားဖြင့် ကောလာပြည်မည်ရင်းတည်း။ ဥဒါန်းကျူးရင့်မှ အညာသီကောလာပြည်မည်သည်)။

၁၈။ အထခေါ၊ ထို သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသောအခါ၌။ အာယသ္မာအညာသီကောလာပြည်ကော၊အရှင်အညာသီ ကောလာပြည်ထေရ်သည်။ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသည်။ပတ္တဓမ္မော၊ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသည်။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသည်။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသည်။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ သို့လော သို့လောဟု တွေးတောယုံမှားခြင်းကင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။အပ္ပရပ္ပစ္စယော၊ဘုရားမှတပါး ယုံကြည်အပ်သောသူမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်းဟူမူကား။ (ထည့်)။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အဟံ၊ အကျွန်သည်။ ဘဂဝတော၊ အရှင်ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ရချင်ပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋိဇင်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ရချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ဟေ၊လာလော့။ဓမ္မော၊တရားတော်ကို။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ။ ဒုက္ခသ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ပြတ္တစရိယံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါး တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုအညာသီ

ကောလ္ဟာညအား။ သာဝဥပသမ္ပဒါ၊ ထိ ဟေတိဘိက္ခုပဋ္ဌာန်းအဖြစ် သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၉။ အထခေါ၊ဌ။ဘဂဝါ၊သည်။တဒေဝသေ၊ထိုအညာသိ ကောလ္ဟာညမှကြွင်းကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ အနုသာသိ၊ ကမြစ်တော် မူ၏။အထခေါ၊ဌ။ အာယသ္မာ တောဝပ္ပသိုစ၊ အရှင်ဝပ္ပထေရ်အား လည်းကောင်း။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယသိုစ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယထေရ် အား လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သြဝဒိယမာနာနံ၊ ဆုံးမအပ်ကုန် သည်ရှိသော်။အနုသာသိယမာနာနံ၊ကမြစ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိရုဠှံ၊ အပ္ပါယ်သို့လားစေတတ်သော ရမ္မက်အစရှိသော မြှုလည်း ကင်းထသော။ဝိတမလံ၊ဒိဋ္ဌိ,ဝိစိကိစ္ဆာ အစရှိသောအညစ်အကြေး လည်းကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသော ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခတ တရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သမ္ဗံ၊ထိုအလုံး စုံသော သင်္ခတတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒပါဒိ၊၏။ တေ၊ ထို ဝပ္ပ, ဘဒ္ဒိယတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာ၊ ဖြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သည်။ ပတ္တဓမ္မာ၊ ရောက်အပ် ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သည်။ ဝိဒိတဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သည်။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင် ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သည်။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆာ၊ကူးမြောက်ပြီး သော ဝိစိကိစ္ဆာရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ ဝိဂတကထံကထာ၊ သို့လော သို့လောဟု တွေးတောယုံမှားခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တာ၊ ရဲရင့် ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အပ္ပဋိပုဒ္ဓါ ဟာ၊ ဘုရားမဟာပါး ယုံကြည်အပ်သောသူ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။

(၅၂) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

လဘေယျာမ၊ ရပါလိုကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဗ္ဗဇ်းအဖြစ်ကို။ လဘေ
ယျာမ၊ရပါလိုကုန်၏။ဤတို၊ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေါ၊
တို့။ ထေ၊ လာကုန်လော့။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာခါတော၊ အပ်ပြီ။
ဒုက္ခဿ၊၏။ အန္တကိရိယာယ၊ ၄ါ။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
စရယ၊ ကျင့်ကုန်လော့။ဤတို၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ မူ၏။
အာယသ္မန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို ဝပ္ပ,ဘဒ္ဒိယ တို့အား။
သာဝဥပသမ္ပဒါ၊ ထိုဟိဘိက္ခုပဗ္ဗဇ်းအဖြစ်သည်လျင်။အဟောသိ၊
၏။ အယခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ တဝဒဝသေသေ၊ ထိုသုံးယောက်
တို့မှ ကြင်းကုန်သော။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။နိဟာရဘတ္တောရွာမှဆောင်
အပ်သော ဆွမ်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ဖြင့်။ သြဝဒတိ၊
၏။ အနုသာသိ၊၏။ ယံဘတ္တံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ တယော၊ ကုန်
သော။ဘိက္ခု၊ကောလ္လာည ဝပ္ပ ဘဒ္ဒိယ ရဟန်းတို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊
ဆွမ်းအလို၄ါ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။
တေနဘတ္တေန၊ ထိုသုံးယောက်ခံသောဆွမ်းဖြင့်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂေါ၊ခြောက်
ယောက်သောအစုသည်။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မ
တော မဟာနာမသ္မ၊ အရှင် မဟာနာမ်ထေရ်အား လည်း
ကောင်း။ အာယသ္မတောအဿဇိသ္မ၊ အရှင်အဿဇိထေရ်အား
လည်းကောင်း။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ဖြင့်။သြဝဒိ
ယမာနာနံ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။ ဓမ္မစက္ခု၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။
ယံကိဉ္စိ၊သည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ရှိ၏။
ဤတို၊ ဤသို့။ ဓမ္မစက္ခု၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုမဟာနာမ်,
အဿဇိတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာ၊ ကုန်သည်။ပ။ အပ္ပဋိပ္ပဒ္ဓယာ၊ ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မယံ၊တို့သည်။ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊၌။
ပမ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘေယျာမ၊ ကုန်၏။။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဗ္ဗဇ်းအဖြစ်ကို။
လဘေယျာမ၊ ရလိုပါကုန်၏။ ဤတို၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။
ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ထေ၊ ကုန်လော့။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာခါတော၊
အပ်ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ ၄ါ။ သမ္မာ၊စွာ။ဗြဟ္မစရိယံ၊

ကို။ စရဏ၊ကုန်လော့။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ မူ၏။ အာယဿ္မန္တာနံ၊ ကုန်,သော။ တေသံ၊ ထို မဟာနာမ်, အဿဇိ တို့အား။ သာဝဥ္ဇပသမ္ပဒါ၊ သည်လျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။

အမှာ ခမ္မစကြာ တရားကို ဟောတော်မူခြင်းငှါ ဗောဓိ မဏ္ဍိုင်မှ ဝါဆိုလပြည့်နေ့မိဂဒါဝုန်တော်သို့ မြတ်စွာ ဘုရားကြွတော်မူ၍ အနောက်ကျွန်းမှာ နေဝင် အရှေ့ကျွန်းမှာ အာသင်္ဃနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်လျက် လထွက်သဲအခါ၌ "ဒေ မေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ" အစရှိသည်ဖြင့် ခမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူ သော အသံတော်သည် လည်းကောင်း, အညာသိကုတ ဘော ကောဏ္ဍညော-ဟု ဥဒါန်းကျူးရင့်သော အသံတော်သည်လည်း ကောင်း,အရဟတ်နှာအတို့အားဖြင့်အောက်ကိုအဝီစိ အထက်ကို ဘဝဂ် ဖီလာအားဖြင့်တသောင်းသောလောကဝတ်ဆိုက်အောင် ပျံ့နှံ့သည်။ ခမ္မစကြာတရားကိုဟောသော အဆုံး၌ တဆဲ့ရှစ်ကုဋေ သော ပြဟ္မာနှင့်တကွ အရှင် ကောဏ္ဍည သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌ တည်၏။ လပြည့်ကျော်တရက်နေ့ ဝပ္ပ၊နှစ်ရက်နေ့ ဘဒ္ဒိယ၊ သုံးရက် နေ့ မဟာနာမ်၊ လေးရက်နေ့ အရှင် အဿဇိ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၏။ ခမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန အနက်ပြီး၏။

၂၀။ အထ-ပဋ္ဌာ၊ ထိုနောင်မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီအမည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ငါးယောက် အစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ။မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။(အစိုးမရ၊ အလိုသို့မလိုက် ဟုလည်းပေး)။ ဟိသစ်ံ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒဉ္စ ရူပံ၊ ဤရုပ် သည်ကား။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည် အစိုးရသည် အလိုသို့လိုက်သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ကြောင်းအံ့။ ဣဒံ ရူပံ၊သည်။အာဗာဓာယ၊နာခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျ၊မဖြစ်ရာ။ ဝေါ၊ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ရူပံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ ဝေါ၊ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ရူပံ၊ သည်။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ် စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရူပေ၊၌။ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းကို။ လဗ္ဘေထစ၊ ရလည်းရရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာစ၊ အကြင်

ကြောင့်လည်း။ရှုပ်၊သည်။ အနတ္တာ၊ကိုယ်မဟုတ်။တသ္ဓာ၊ကြောင့်။ ရှုပ်၊ သည်။ အာမဗာဝယ၊ နာခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကံ. ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ရှုပ်၊သည်။ ဟောတု၊လော့။ ဝေ့်၊ဤသို့။ မေ၊၏။ ရှုပ်၊သည်။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ဤသို့။ ရှုပေ၊ဠ့။ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းကို။ နစလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဟိ သစ္ခံ၊ မှန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ ဣဒံ-သောဝေဒနာစ၊ သည်ကား။ အတ္တာ၊ သည်။ အဘဝိဿ၊ငြားအံ့။ ဣဒံ-သောဝေဒနာ၊ သည်။ အာမဗာဝယ၊ နာခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဝေ့်၊ ဤသို့။ မေ၊၏။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဟောတု၊ လော့။ ဝေ့်၊ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒနာယ၊ ဠ့။ ဝသဝတ္တိ၊ ကို။ လဗ္ဘေထစ၊ ရလည်းရရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယသ္မာစ၊ကြောင့်လည်း။ ဝေဒနာ၊ သည်။အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အာမဗာဝယ၊ နာခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဝေ့်၊ဤသို့။ မေ၊၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတု၊ လော့။ ဝေ့်၊ဤသို့။မေ၊၏။ဝေဒနာ၊သည်။မာအဟောသိ၊ စေလင့်။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒနာယ၊ဠ့။ ဝသဝတ္တိ၊ကို။ နစလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ သညာ၊ သညာသည်။ အနတ္တာ၊ကိုယ်မဟုတ်။ပ။သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်။ ဟိသစ္ခံ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒဉ္စ-ဣမေသင်္ခါရာ၊ တို့သည်ကား။ အတ္တာ၊ သည်။ အဘ ဝိဿံသု၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဣဒံ-ဣမေသင်္ခါရာ၊တို့သည်။ အာမဗာဝယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တေယျုံ၊ကုန်ရာ။ ဝေ့်၊ဤသို့။မေ၊၏။ သင်္ခါရာ၊တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်လော့။ ဝေ့်၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ မာအဟောသုံ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခါရေသု၊ တို့ဠ့။ ဝသဝတ္တိ၊ ကို။ လဗ္ဘေထစ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာစ၊ ကြောင့်လည်း။ သင်္ခါရာ၊တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အာမဗာဝယ၊ငှါ။သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ့်၊ဤသို့။ မေ၊၏။သင်္ခါရာ၊တို့သည်။ဟောန္တု၊ ကုန်လော့။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေ၊၏။ သမ္မိရာ၊တို့သည်။ မာအဟေသုံ၊စေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မိရေသု၊ တို့၌။ ဝသဝတ္တိ၊ ကို။ နစလဗ္ဘတိ၊ မရ အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ဟိသစ္ခံ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒ္ဓေဝိညာဏံ၊သည်လည်း။ အတ္တာ၊သည်။ အဘာဝိသ၊ မူကား။ ဣဒံဝိညာဏံ၊ သည်။ အာမောဝယ၊ ၄၊။ နသံဝတ္တေယျ၊ ရာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဟောတု၊ လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေ၊၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မာအဟောသိ၊ စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညာဏော၊ ၌။ ဝသဝတ္တိ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာစ၊ ကြောင့်လည်း။ ဝိညာဏံ၊သည်။ အနတ္တာ၊ကိုယ်မဟုတ်။တသ္မာ၊ကြောင့်။ဝိညာဏံ၊ သည်။ အာမောဝယ၊ ၄၊။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဟောတု၊ လော့။ ဧဝံ၊ဤသို့။ မေ၊၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မာအဟောသိ၊ စေလင့်။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိညာဏော၊ ၌။ ဝသ ဝတ္တိ၊ ကို။ နစလဗ္ဘတိ၊ အပ်။ (ရုပ် နာမ် တရားသည် ဥပါဒ်မှ သည် ဌိသ္ထိမရောက်စေလင့်၊ ဌိမှသည် ဘင်သို့ မရောက်စေလင့်ဟု တောင့်တသော်လည်း တောင့်တသည့် အတိုင်း အလိုသို့ မလိုက် သောကြောင့် အနတ္တမည်ကုန်၏)။

၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။မယာ၊သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ဟောလတ္တံ့သော။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ ဟုမ္မေ၊ သင်ရဟန်းတို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အာဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန် သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ သည်။နိစ္စံ၊ဝါ။ နိစ္စလော။ အနိစ္စံ၊ဝါ၊ အနိစ္စလော။ဣတိ။ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနိစ္စံ၊အနိစ္စတည်း။ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊လျှောက်၏။ (ဣတိအဝေါစ ကား ပါဌသေသ)။ယံပနရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိတံ ရူပံ၊သည်။ဒုက္ခံ၊ဝါ၊ဒုက္ခလော။သုခံ၊ဝါ၊သုခလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခတည်း။ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဣတိအဝေါစကား ပါဌသေသ)။ ယံပနရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏။ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊

ဘောက်ပြန်တက်သော သဘောရှိ၏။ တံ ရှုပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ တေံ ရှုပံ၊ ဤရုပ်သည်။မမ၊ ငါ၏။ ရှုပံ၊ ရုပ်တည်း။ သော၊ မ္မော၊ ဤရုပ်တရားသည်။ အဟံ အသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ သော၊ မ္မော၊ ဤရုပ်ဘရားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿတိ၊ ရှုခြင်းငါ၊ ကလ္လံနု၊ သင့်အံ့လော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေံ ရှုပံ၊ ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမနုပဿတိ၊ ရှုခြင်းငါ။ နောဟိ ကလ္လံ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဒဝါစ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာ၊ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ လော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနိစ္စံ၊ တည်း။ ယံ ပန ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ တံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ လော။ သုခံ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဒဝါစ၊ ၏။ ယံ ပန ဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ၏။ တံ ဝိညာဏံ၊ ကို။ တေံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ တည်း။ သော၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ ၏။ သော၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿတိ၊ ရှုခြင်းငါ။ ကလ္လံ နု၊ လော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ ရှုခြင်းငါ။ နောဟိ ကလ္လံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဒဝါစ၊ ၏။

အမှာ ရုပ်နာမ်တရားသည်ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ဘတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း, ဇရာမရဏာတို့ဖြင့် ဘောက်ပြန်ကတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း,ဥပါဒ်ဌိတဘင်ဟု ဆိုအပ်သော တိုးသောကာလနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း အနိစ္စမည်၏။ ရုပ်နာမ်တရားသည် ရင့်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ အနတ္တမည်ခြင်း အကြောင်းမှာ ဟောတော်မူသော ပါဠိတော်အတိုင်းမှတ်။

💬 ၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝသ္မာ၊ ကြောင့်။ (တိဟ အနက်မရှိ)။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ ဝါ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်

သော။အဏ္ဍဇံဝါ၊အဏ္ဍဇာလည်းဖြစ်သော။ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓလည်း ဖြစ်သော။ သြဒ္ဒာရိကံဝါ၊ သြဒ္ဒာရိကလည်းဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊ သုခုမလည်းဖြစ်သော။ ဟီနံဝါ၊ဟီနလည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံဝါ၊ ပဏီတလည်းဖြစ်သော။ ဒူရေဝါ၊ဒူရေလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ သန္တိကေလည်း ဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသော။ ယံရူပံ၊ သည်။ အတ္တိ၊၏။ သဗ္ဗံ၊သော။ တေံရူပံ၊ သည်။ မမ၊၏။ နရူပံ၊ ရှင်မဟုတ်။ ဧသောဓမ္မော၊ ဤရှင်တရားသည်။ အဟံနအသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ ဧသောဓမ္မော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဧတံရူပံ၊ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ရှုအပ်၏။ (ပဿာဒ ရှင်သည် အဏ္ဍဇာမည်၏။ ကြွင်းသော ရှင်သည် ဗဟိဒ္ဓမည်၏။ တနည်းကား မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ရှင်သည် အဏ္ဍဇာမည်၏။ သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သောရှင်သည် ဗဟိဒ္ဓမည်၏။ဤသို့ သာရတ္ထ ဒီပနီ၌ နှစ်နည်းဝေဘန်သည်)။ ယာကာစိဝေဒနာ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာသည်။ပ။ယာကာစိသညာ၊အလုံးစုံသောသညာသည်။ပ။ ယေကေစိသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့သည်။ပ။ အတီတာနာ ဂတပစ္စုပ္ပန္နံဝါ၊ သော။ပ။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ယံဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္တိ၊၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တေံဝိညာဏံ၊သည်။ မမ၊၏။ နဝိညာဏံ၊ မဟုတ်။ ဧသောဓမ္မော၊ ဤဝိညာဉ်တရားသည်။ အဟံနအသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ဧသောဓမ္မော၊သည်။နအတ္တာ၊ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဧတံဝိညာဏံ၊ကို။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ-ပဿန္တော၊ ရှုသည် ရှိသော်။သုတဝါ၊အကြားအမြင်ရှိသော။အယံအရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သော တပည့်သားသည်၊ ရူပသ္မိံပိ၊ ရှင်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယပိ၊ ၌လည်း။နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။သညာယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ ဝိညာဏသ္မိံပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ-နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ

သည်ဖြစ်၍။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာမှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တာသို့၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီးသောဖိုလ်၌။ အဟံ၊ သည်၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိ၊သို့။ ဥဿိတာ၊ ပယ္ဟဝေဂ္ဂဏာဥဿက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။

အမှာ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဝဋ္ဋမြစ်မူလ ပြတ်ခြင်းကြောင့် ရှေးဘဝကံဟောင်းလည်း ဒီးလောင်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေတည်းဟူသောအကျိုးကို မဖြစ်စေနိုင်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကံသည်လည်း အမြစ်ပြတ်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေတည်းဟူသောအကျိုးကို မဖြစ်စေနိုင်။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကိုရည်၍ ဧာတိ ကုန်သည်ဟု ဟောသည်။ အနာဂတ်ပဋိသန္ဓေမဖြစ် ဆိုလိုသည်။

"ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသောသီတင်းကို။ ဥသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီး။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောကိစ္စ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၂၄။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒုန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ စ ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဤဂါထာမရှိ အမေးအဖြေနှင့် တကွသော ဝေယျာကရဏပေါ်းတရားကို။ ဘည္ဍမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ယာနံ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့ဖြင့်။ အနုပါဒါယ၊ ငါ ငါ၏ ဥစ္စာဟု မယူမူ၍။ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ လောကေ၊ ၌။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ လူရဟန္တာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ငါးရက်နေ့ အနုတ္တလက္ခဏသုတ်ကို ဟောမှ ပဉ္စဝဂ္ဂိ

ငါးယောက် ရဟန္တာဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိုဏ်ကို ပေါင်း၍ ခြောက်ပါးရှိသည်)။

ပဉ္စဝဂ္ဂိယကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

---

(၂၅)။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဘဒ္ဒ။ ကုလ ပုတ္တော၊ မြတ်သောအမျိုး၏ သားဖြစ်သော။ ယဒေသာနာမ၊ ယသ အမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊သူဌေး၏သား၊သည်။ သုခုမာလော၊ နုးညံ့သည်။ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယသအမည်ရှိသော သူဌေး သား၏။ ဧကော၊တဆောင်သော။ ဟေမန္တိကော၊ ဆောင်းလ အခါနေသော ပြာသာဒ်လည်းကောင်း။ ဧကော၊တဆောင်သော ဂိမှိကော၊ နွေလအခါနေသော ပြာသာဒ်လည်းကောင်း။ ဧကော၊ တဆောင်သော။ ဝဿိကော၊ မိုးယိုးလအခါနေသော ပြာသာဒ် လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဲယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုယသ အမည်ရှိသော သူဌေးသား၏။ ဝဿိကော၊ မိုးယိုးလနေသော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ ပတ်လုံး။ နိပ္ပုရိသေဟိ၊ယောက်ျားမရှိကုန်သော။ တူရိယေဟိ၊ မိန်းမတီးမှုတ် သော တူရိယာတို့ဖြင့်။ ပရိစာရိယမာနော၊ စံပယ်လျက်။ ဟေဋ္ဌာ ပါသာဒံ၊အောက်ပြာသာဒ်သို့။ နုဿြေရောဟတိ၊မသက်။ အထခေါ၊ ဘဒ္ဒ။ ပဌမေ၊ကုန်သော၊ကာမဂုဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ လျက်။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံလျက်။ ပရိစာရိယမာနော၊ စံပယ်သော။ ကုလပုတ္တော၊ သော။ ယသော၊ ၏။ ပဋိကစ္စေ၀ ရေးဦးစွာလျှင်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိ၊ ရောက်၏။ ပရိဇနော၊ သပိ၊ ပရိသတ်၏ လည်း။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမိ၊ ၏။ သဗ္ဗရတ္တိယော၊ အလုံးစုံသော ညဉ့်တို့ပတ်လုံးလည်း။ တေလပဒီပေါ၊ ဆီမီးတို့။ ဇာယတိ၊ ညှိ ထွန်း၏။ အထခေါ၊ ဘဒ္ဒ။ ကုလပုတ္တော၊ သော။ ယသော၊ သည်။ ပဋိကစ္စေ၀၊ရေးဦးစွာလျှင်၊ပဗုဒ္ဓေ၀၊နိုးနှိုးအညိုသော၊ဘယောက်

သော မိန်းမ၏။ ကဆ္ဆ၊ လက်ကတိုး၌။ ဝိဏံ၊ စောင်းပိုက်လျက်။ အညိုဿ၊ တယောက်သောမိန်းမ၏။ ကဏ္ဏေ၊ လည်၌။ မုဒိင်္ဂံ၊ မုရိုးစည်လွယ်လျက်။ အညိုဿ၊ ၏။ ကဆ္ဆ၊ လက်ကတိုး၌။ အာဋ္ဌမ္ဗဏ်၊ထက်စည်ပိုက်လျက်။အညံ၊ တယောက်သောမိန်းမကား။ ဝိကေသိကံ၊ ဖရိုဖရဲဆံရှိလျက်။ အညံ၊ တယောက်သောမိန်းမကား။ ဝိကွေဠိကံ၊ အရိယိုလျက်။ အညာ၊ တပါးသော မိန်းမတို့ကား။ ဝိပ္ပလပန္ဓိယော၊ ရောင်ရမ်းကုန်လျက်။ ဟတ္ထပတ္တံ၊ လက်ပါးသို့ ရောက်သော။ သုသာနံမညေ၊သုသာန်,ကဲ့သို့။ သုပန်ဿ၊ အိပ်သော။ သကံပရိဇနံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ အာသ၊ ထိုသူ၌ခွေးသားအား။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ပါတုရ ဟောသိ၊၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ သဏ္ဌာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကုလပုတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ယသော၊ သည်။ ဥပဒ္ဒုတံဝတဘော ဥပသဿံဝတဘောတိ၊ ဘော ဟူ၍။ ဥဒါနံ၊ သံဝေဂ၏ အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်သော ဥဒါန်းကို။ ဝါ၊ ဤနေ့မှစ၍ ဤမိန်းမတို့နှင့် တကွမဖြစ်အံ့ဟူသော စကားကို။ ဥဒါ နေသိ၊ မြွက်၏။(ရှေနည်း သာရတ္ထဒီပနီ။ နောက်နည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိ)။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဥပဒ္ဒုတံဝတ၊ တဏှာ အစရှိသော ကိလေသာ တို့သည် နှိပ်စက်အပ်စွာ့တကား။ဘော၊ အချင်းတို့။ ဥပသဿံဝတ၊ တဏှာအစရှိသော ကိလေသာတို့သည် ညှဉ်းဆဲအပ်စွာ့ တကား။ အထခေါ၊၌။ ကုလပုတ္တော၊သော။ ယသော၊ သည်။ သုဝဏ္ဏပါဒုကာယော၊ရွှေခြေနင်းတို့ကို။ အာရောဟိတ္တာ၊စီး၍။ယေန၊အကြင် အရပ်၌။ နိဝေသနဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအိမ်တံခါးသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ အမနုဿာ၊ နတ်တို့သည်။ ဒ္ဒါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ"သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ ကုလပုတ္တသ၊ သော။ ယသဿ၊ အား။ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇာ ယ၊ ၏။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ မာအကာသိ၊မပြုစလင့်။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ဤသို့နှလုံး သွင်း၍။ အမနုဿာ၊ နတ်တို့သည်။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိ"သု၊

ဖွင့်ကုန်၏။ အထခေါ်၏။ ကုလပုတ္တောဿ၊ သော။ ယသော၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ နဂရဒ္ဒါရုံ၊ မြို့တံခါးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုမြို့တံခါးသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ အမနုဿာ၊ တို့သည်။ဒ္ဒါရုံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ ကုလပုတ္တဿ၊ သော။ ယသဿ၊ အား။ပ။ဒ္ဒါရုံ၊ကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ အထခေါ် ၏။ ကုလ ပုတ္တောဿ၊သော။ ယသော၊ ယသသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဒုသိပတနမိဂဒါယော၊ ဒုသိပတနမိဂဒါဝုန်တော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။

၂၆။ တေနခေါ်ပနသမယေန၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပစ္ဆာဒ္ဒေဝယ၊ စောစော ထ၍။ အဇ္ဇောကာသေ၊ ၌။ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလပုတ္တံ၊ သော။ ယသံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံမှ။ သြရောဟိတ္မာ၊ သက်၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ်၊ ၏။ ကုလပုတ္တောဿ၊ သော။ ယသော၊ ယသသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဥပဒ္ဒုတံဝတဘော ဥပဃဋ္ဋံဝတဘောတိ၊ ဘောဟူ၍။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလပုတ္တံ၊သော။ ယသံ၊ယသကို။ တေံဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယသ၊ ယသ။ ဣဒံအမတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်။ ခေါ်၊ စင်စစ်လျှင်။ အနုပဒ္ဒုတံ၊ တဏှာအစဉ်ရှိသော ကိလေသာတို့သည် မနှိပ်စက်အပ်။ ဣဒံအမတံ၊ သည်။ အနုပဃဋ္ဋံ၊တဏှာ အစဉ်ရှိသော ကိလေသာတို့သည် မညှဉ်းဆဲအပ်။ ယသ၊ ယသ။ ဟေ၊ လာလတ္တိ။ နိသီဒ၊နေလော့။တေ၊သင်အား။ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။အထခေါ်၊ ၏။ ကုလပုတ္တောဿ၊ သော။ ယသော၊ ယသသည်။ ဣဒံအမတံ၊သည်။ အနုပဒ္ဒုတံ၊ကိုရ၊ တဏှာအစဉ်ရှိသော ကိလေသာတို့သည် မနှိပ်စက်အပ် သတတ်။ ဣဒံ အမတံ၊ သည်။ အနုပဃဋ္ဋံကိုရ၊ တဏှာအစဉ်ရှိသော ကိလေ

သာတို့သည် မည့်ဦးဆဲအင်္ဂါသာတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဟဋ္ဌော၊ ရှင်သည်။ ဥဒဏ္ဍော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သုဝဏ္ဏပါဒုကာဟိ၊ ရွှေခြေနင်းတို့မှ။ သြရောဟိတ္တာ သက်၍။ ပေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊၏။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိဒိ၊ ၏။ ကေမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိန္နဿ ခေါ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ သော။ ယသဿ၊ အား။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သောတရားစကား ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ အစဉ်ဖြစ်သောတရားစကားသည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ ဟူမူကား။ ဒါနကထံ၊ အလှူ၏အကျိုးကို ဟောသောစကား။ သီလကထံ၊ သီလ၏အကျိုးကို ဟောသောစကား။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ပြည်စကား။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်။ သြကာရံ၊ ယုတ်သော အပြစ်။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်း။ နေက္ခမေ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏။ အာနိသံသံ၊ အကျိုး။ ဇုတိဇုမေ၊ ဟူတည်း။ ဇုမံ-အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ ကို။ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ (ဇုတိ-ဇုမေ-စသည်တို့ကား ပါဠိသေသ)။ ယဒါ၊ ဌာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလပုတ္တံ၊ သော။ ယသံ၊ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနိဝရဏစိတ္တံ၊ နိဝရဏကင်းသောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ဌာ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်မှ ထုတ်၍ ပြအပ်သော။ ယာဝမဒေသနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း ။ပ။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊၏။ သေယျထာပိ၊ မည်သည်ကား။ အပဂတကာဠကံ၊ အညစ်အမည်းကင်းသော။ သုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်သော။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးသည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ အညိုအရောင်စသည်တို့ဖြင့် ဆိုးရွဲ့တတ်စွန်းခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ယူသကဲ့သို့။ ဧवमेव၊ ဤ အတူသာလျှင်။ ကုလပုတ္တဿ၊ မြတ်သော အမျိုးသားဖြစ်သော။

ယသဿ၊ ယသအား။ ဟသ္မိ ယေဝအာသနေ၊ ဌိတ္ဝါ၊ ဤသို့။ ပကာသေတိ၊ ၏။

၂၇။ အထခေါ၊ ဌိတ္ဝါ။ ကုလပုတ္တသ၊ မြတ်သော အမျိုးသား ဖြစ်သော။ ယသဿ၊ ယသ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ ကုလပုတ္တံ၊ သော။ ယသံ၊ ကို။ အပဿန္တီ၊ မမြင်ရကား။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသူဌေးရှိရာ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ယသော၊ သည်။ နဒီသတီ၊ မထင်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ဌိတ္ဝါ။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သည် စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့။ အသဿုတေ၊ မြင်းသည်။ တမန်တို့ကို။ ဥယျောဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်၍။ သာမံ ယေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင် လျှင်။ ယေန၊ ဌိ။ ဧသိပတနမိဂဒါယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သည်။ သုဝဏ္ဏပါဒုကာနံ၊ တို့ ၏။ နိက္ခေပံ၊ ချရာကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ တံ ယေဝ၊ ထိုခြေနင်းချရာကို သာလျှင်။ အနုဂမာသိ၊ အစဉ်လိုက်လေ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ တေ ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အဘိသမ္ဘုဏိယမာနေ၊ တန်းခိုးဖန်ဆင်းသည်ရှိသော်။ (အဘိသမ္ဘုဏိယမာနေကား ပါဌ သေသ)။ ဧဝ၊ ဤအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သည်။ ဧဝ၊ ဤအရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ သော။ ကုလပုတ္တံ၊ သော။ ယသံ၊ ကို။ နပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ တထာ ရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဧဒ္ဓါဘိသမ္ဘုဏိံ၊ တန်းခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသမ္ဘုဏေယ္ယ၊ ဖန်ဆင်းရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဧဝတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌိတ္ဝါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ ရူပံ၊ သော။ ဧဒ္ဓါဘိသမ္ဘုဏိံ၊

ကို။ အဘိသမ်ါရေသိ၊ ၏။ အထခေါ်၏။သေဋ္ဌဂဟပတိ၊ သည်။ ယေနု၊၏။ ဘဂဝေါ်၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေနု၊သို့။ ဥပသက်မိ၊၏။ ဥပ သက်မိတ္တာ၊၍။ဘဂဝန္တံ၊ကို။တေဝေ်ဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဘဂဝေါ်၊သည်။ ကုလပုတ္တံ၊သော။ ယသံ ကို။ ပသေယျအပိ၊ မြင်တော်မူပါ၏လော။ ဧတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့မြင်လိုမူကား။ နိသီဒ၊နေလော့။ ဧဝ၊၏။ နိသိန္နော၊နေသော။ တုံ၊သည်။ ဧဝ၊ဤ အရပ်၌။နိသိန်း၊သော။ကုလပုတ္တံ၊ မြတ်သောအမျိုးသားဖြစ်သော။ ယသံ၊ကို။အပ္ပေဝနာမပသေယျာသိ၊မြင်ရာ၏။ဧတိ၊သို့။အဝေါစ၊ မိန်းတော်မူ၏။ အထခေါ်၏။ သေဋ္ဌဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဧဝေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ နိသိန္နော၊ သော။ အဟံ၊သည်။ဧဝ၊ ဤ အရပ်၌။ နိသိန်း၊ သော။ ကုလပုတ္တံ၊သော။ယသံ၊ကို။ပသိဿာမိ ကိရ၊မြင်ရအံ့သတတ်။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဟဒ္ဒေ၊ရှင်သည်။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊၏။နိသီဒ၊နေ၏။ ဧကမန္တံ၊၏။ နိသိန္နဿ၊သော။သေဋ္ဌိဿ ဂဟပတိဿ၊အား။ဘဂဝေါ်၊သည်။အနုပုဗ္ဗီ ကထံ၊ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ပ။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ၍။ သတ္ထုသာသနေ၊၏။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတေ်ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန်းတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ် ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ သေယျထာပိနာမ၊ မည်သည်ကား။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်ချထား သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ဥက္ကုဋေယျယထာ၊ လှန်၍ ပြတိသကဲ့သို့။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထုကို မူလည်း။ ဝိဝရေယျယထာ၊ ဖွင့်ဟိ သကဲ့သို့။ မူဠှဿ၊ ခရီးမှားသော သူအား လည်း။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျယထာ၊ ကြားသကဲ့သို့။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောအမှိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ တန် ဆောင်ဆီမီးကို။ ဓာရေယျ၊ ညှိတွန်းပြားအံ့။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိ အမြင်ရှိသောသူသည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခိယယထာ၊

မြင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်ခေမ္မာ၊ကို။ ပကာသိတော၊ပြတော်မူ၏။ (သာရတ္ထဒီပနီ၌ ဥပမာဧလေးချက်ဟု သင်္ချာကပ်၍ ပြသည်)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧသောဟံ-ဧသော အဟံ၊ သည်။ ဘဝဝန်း၊ကို။ သရဏံဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဂန္ဓာဝမိ-ဘဇာမိ၊ ၏။ပ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ-အဇ္ဇအာဒိံကတ္တာ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ရှည်သည်။ သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သော။ မံ၊ ကို။ ဥပါသကံ ဇုတိ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ဘဝဝါ၊ သည်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ သောဝ၊ထိုသူဌေးသည်သာလျှင်။ လောကေ၌။ပဌမံ၊စွာ။ဒေဝါ၊စိကော၊သုံးခွန်းဆောက်တည်ခြင်း ရှိသော။ ဥပါသ၊ကော၊ ဒါယကာသည်။ အဟောသိ၊ဇ်။

၂၀။ အထ တသ္မိံ ကာလေ၌။ပ။ ပိတုနော၊ အား။ ဝေမ္ဗ၊ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ (ဟောစဉ် ကုလည်းပေး)။ ယထာဒိဋ္ဌံ၊ မြင်တိုင်းသော။ ယထာဝိဒိတံ၊ သိတိုင်းသော။ ဘူမိံ၊ သစ္စာတရား၊ကို။ပစ္စဝေက္ခန္တသ၊ ဆင်ခြင်သော။ ကုလပုတ္တသ၊သော။ယသသ၊ ယသအား။အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံ၊ကိုမယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရား၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊သည်။ ဝိမုစ္စိ၊လွတ်၏။ (ယသသူဌေးသား၊ကား သက်နီးမဝတ်သေးဘဲလျှင် လူရဟန္တာဖြစ်သတည်း)။ အထ ခေါ၌။ ဘဂဝ တော၊၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံကော်သည်။ အဝေါသိ၊ဇ်။ ပိတုနော၊ အား။ဝေမ္ဗ၊ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောစဉ်။ယထာဒိဋ္ဌံ၊သော။ယထာ ဝိဒိတံ၊ သော။ ဘူမိံ၊ ကို။ပစ္စဝေက္ခန္တသ၊ ယသော၊ကုလပုတ္တသ၊ သော။ ယသသ၊အား။အနုပါဒါယ၊မူ၍။အာသဝေဟိ၊တို့မှ၊စိတ္တံ၊ သည်။ဝိမုတ္တံ၊ပြီ။ကုလပုတ္တော၊ဖြစ်သော၊ယ၊သော၊သည်။ဟိ၊နာဝယ၊ သို့။အာဝတ္တိတ္တာ၊လည်၍။ပုဗ္ဗေ၌။အဂါရိယဘူတ၊ဘဝ၊သဟယုတ္တာပိ၊ လူ၏ဘောင်၌နေသောအခါကဲ့သို့။ ကာမေဟိ၊ ဟူ၊ကို။ ပရိဝုဋ္ဌိတုံ၊ စေခြင်းငှါ။ အာဘဇော၊ မတ်ကိုက်ပြီ။ယံ-ယဒိပန၊ ၏။အဟု၊သည်။

တံ-တာဝဒိသံ၊ သော။ ဇုဒ္ဓါဘိသမ္ဘိရံ၊ ကို။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေ၊ ပြုမ်ားစေရ
မူကား။ သာဓု၊ ကောင်းစွ၊ ဇုတိတော်ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊
၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံဇုဒ္ဓါဘိသမ္ဘိရံ၊ ကို။
ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေသိ၊ ပြုမ်ားစေ၏။ သေဋ္ဌဂဟပတိ၊ သည်။ ကုလပုတ္တံ၊
သော။ ယသံ၊ ကို။ နိသိန္နံ၊ ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ ၏။ ဒိသ္မာနု၊ မြင်၍။
ကုလပုတ္တံ၊ သော။ ယသံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။
တာတယသ၊ ချစ်သားယသ။ ဟေ သင်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။
ပရိဒေဝသောကသမာပန္နာ၊ ငိုကြွေး စိုးရိပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။
မာတုနော၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိတံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ကုလပုတ္တော၊ သော။ ယသော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ ဥလ္လောကေသိ၊ မော်ကြည့်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
သေဋ္ဌိဂဟပတိံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မူ၏။ ဂဟပတိ၊
သူကြွယ်။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊
သနည်း။ တယာ သေယျထာပိ၊ သင်မြင်သကဲ့သို့။ ယသသာ၊ သည်။
သေဋ္ဌေနဉ္ဇဏေန၊ သေဋ္ဌဉ္ဇာတိဖြင့်။ သေဋ္ဌေနဒဿနေန၊ သေဋ္ဌ
အမြင်ဖြင့်။ ဧမ္မော၊ သစ္စာတရားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။ ပ။ ဂဟပတိ၊
သူကြွယ်။ သောယသော၊ သည်။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သော လူ့ဘောင်
သို့။ အာဝဇ္ဇိတ္တာ၊ လည်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဂါရိယဘူတော သေယျ
ထာပိ၊ လူဖြစ်သောအခါကဲ့သို့။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိ
ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ခံစားခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗောနုခေါ၊ ထိုက်အံ့လော။ ဇုဟိ၊ သို့။
အဝေါစ၊ မိန်းတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံဝစနံ၊ ထိုရှေး
လူဖြစ်သောအခါကဲ့သို့ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းငှါ
ထိုက်၏ဟူသောစကားကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နောဟိယုတ္တံ၊ မသင့်။
ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တယာ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကုလပုတ္တသ၊
သော။ ယသသ၊ သည်။ ပ။ ဧမ္မော၊ ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ပ။ ဂဟပတိ၊
သူကြွယ်။ ကုလပုတ္တော၊ သော။ ယသော၊ သည်။ ဟိနာယ၊ သို့။
အာဝဇ္ဇိတ္တာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဂါရိယဘူတော သေယျ ဝါ၊ ကဲ့သို့။

ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဇ္ဈတ်၊ ၎င်း။ အာဘဋ္ဌေ၊ မထိုက်။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကုလပုတ္တသ၊ သော။ ယသသ၊ အား။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ လာဘာ၊ ရတော်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကုလပုတ္တသ၊သော။ ယသသ၊ အား။ မနုဿတ္တံ၊ကို။ သုလာဘာ၊ ကောင်းစွာရအပ်၏။ ယလာ-ယေဟိကာရဏာဟိ၊ အကြင်သီလ, သမာဓိ, ပညာ ဟူသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ ကုလပုတ္တသ၊ သော။ ယသသ၊၏။ စိတ္တံ၊သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကိုမယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတို့မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏။တထာ-တေဝုဏာ၊ ထိုသီလ, သမာဓိ ပညာဟူသော ကျေးဇူးတို့ကို။ သုလာဘာ၊ ကောင်းစွာရအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဇ္ဇ တနာယ၊ ယနေ့ ကောင်းမှုအလို့ငှါ။ ကုလပုတ္တေန-ကုလပုတ္တံ၊ မြတ်သော-အမျိုးသားဖြစ်သော။ ယသေန-ယသံ၊ ယသကို။ ပဗ္ဗာ သမဏေန-ပဗ္ဗာသမဏံ၊ နောက်တော်လိုက်ရဟန်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ဇုတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ တော်မူ၏။ အထခေါ၊ဌ။ ဌေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သည်။ဘဂဝတော၊၏။ အဓိဝါသနံ၊ ကို။ဝိဒိတ္တာ၊၍။အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ပဒက္ခိဏံ၊ကို။ကတ္တာ၊၍။ ပက္ကာမိ၊လေ၏။ အထခေါ၊ဌ။ ကုလပုတ္တော၊ သော။ ယသော၊ သည်။ သေဋ္ဌိမှ ဂဟပတိမှ၊ သည်။အစိရပက္ကန္တေ၊ဘွားမျိုးမကြာမြင့်မီ၊ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ၊စနှုံ၊ ကို။ အဝေါ၊ဏ်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇာမိ၊ ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ။ပ။တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ လောကော၊ ၌။ သဗ္ဗေ အရဟန္တော၊ ခုနှစ်ယောက်သော လူရဟန္တာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပ

ဝဋ္ဋဝါးပယောက်, အရှင်ယသ, ပေါင်း ခြောက်ယောက် တို့တွင် ဘုရားကိုထည့်၍ ခုနစ်ယောက် ဖြစ်သည်)။

ယသဿ၊ယသ၏။ ပဋ္ဌမ၊ ရဟန်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုသောစကားသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗနှဿမယံ၊၌။ နိဝါ သေတ္တာ၊သင်းပိုင်ကို အောက်,အထက် ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ အာဝယသ္မတာ၊ သော။ ယ၊သေန၊ အမည်ရှိသော။ ပဏ္ဍာသမဏေန၊ နှင့်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သေဋ္ဌိသ ဂဟ ပတိယ၊ သူဌေး၏။ နိဝေသန၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော၊ သော။ ယသဿ၊ ယသ၏။ မာတာစ၊ အဓိသည် လည်းကောင်း။ ပုရာဏဒုတိယိကာစ၊ရှေးလူကဖြစ်သော ခင်ပွန်း ဟောင်းသည်လည်းကောင်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိဒိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ဂပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ဧက မန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ"သု၊ နေကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာသံ၊ ထို မိန်းမတို့အား။ အနုပုဗ္ဗိ"ကထံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ပ။ယဒါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ကလ္လစိတ္တာ၊ ခံ့သော စိတ်ရှိသည် တို့ကို။ပ။ ပသန္နစိတ္တာ၊ တို့ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အသ-တသ္မိ"ကာ၊လေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်မှ ထုတ်၍ ပြအံ့ပ်သော။ ယာဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင် တရားဒေသနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ အဒ္ဓုတဂ္ဂေ-အဒ္ဓုအာဒိ" ကတ္တာ၊ ၍။ ပါဏုပေတာ၊ ရှိကုန်သော်။ သရဏံဂတာ၊ ဂုဏ်ကွယ် ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာယေဝ၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့ဟူ၍။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓာ၊ရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဟုဟု၏။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ တာစ၊

ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်တို့ သည်လည်း။ လောကေ၊ သတ္တလောကဋ္ဌ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ တေဝါစိကာ၊ သုံးခွန်းဆောက်တည်ခြင်းရှိကုန်သော။ဥပါသိကာ။ဒါယိကာမိန်းမတို့သည်။အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဋ္ဌ။ အာယသ္မတော၊ သော။ ယသသ၊ ၏။ မာတာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုရာဏဒုတိယိကာစ၊ ရှေး လူကဖြစ်သော ခင်ပွန်းဟောင်းသည်လည်းကောင်း။ဘဂဝန္တဋ္ဌ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ ယသဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဏီတေန၊ မြတ်သော။ ခါဒနီယေနဝါ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ဘောဇနီယေနဝါ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟတ္ထာ၊မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ၍။ သမ္ပဝါရေတွာ၊ ကောင်းစွာ မြစ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဂုဏ်။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို လည်းကောင်း။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှ ကင်းသော လက်ရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ သလ္လကေ္ခတွာ၊ မှတ်၍။ ဧကမန္တံ၊ ဋ္ဌ။ နိသိဒိံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပဏ္ဍာမိ၊ ကြောက်မူ၏။

၃၀။ အာယသ္မတော။သော။ယသသ၊၏။ ဂိဟိသဟာယကာ၊ လူက အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဋ္ဌ။ သေဋ္ဌေနု သေဋ္ဌိကုလာနံ၊ အဆက်ဆက်သော သူဌေးများတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ဝိမလော၊ဝိမလလည်းကောင်း။ သုဗာဟု၊ သုဗာဟုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏဇိ၊ ပုဏ္ဏဇိလည်းကောင်း။ ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိလည်းကောင်း။ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်သော သူတို့သည်။ ကုလပုတ္တာ၊ မြတ်သော အမျိုးသားဖြစ်သော။ ယသော၊ ယသသည်။ ကေသမသ္မိံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်ဋ္ဌ။ ပဗ္ဗဇိတောကိရ၊ ရဟန်းပြုသဘတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဟေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သုတ္တာနု'၍။ နေသံ၊ ထိုလေးယောက်သော အမျိုးတို့၏။တေ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ ယတ္ထ-

ယသို့ ဓမ္မဝိနယေ၊ အကြင်ဓမ္မဝိနည်းဌ။ ကုလပုတ္တော၊ မြတ်သော အမျိုးသားဖြစ်သော။ ယသော၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ ဩဟာ ရေတွာ၊၍။ ကာသာယာနိ၊ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆဒေ တွာ၊၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ဌ။ ပဗ္ဗဇိတော၊၏။သော်ဝဓမ္ မ ဝိနယော၊ ထိုဓမ္မဝိနည်းသည်။ ဩရကော၊ ယုတ်သည်။ နဟိနူနဘ ဝေယျ၊ရာ။ သာပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်သည်။ဩရကာ၊သည်။ နဟိနူနဘဝေယျ၊ပဖြစ်ရာ။ ဒုတိတော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟော သိ၊ ၏။တေစတ္တာရောဇနာ၊ ထိုလေးယောက်သောအဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဌ။ အာယသ္မာ၊ သော။ ယသော၊ ယသသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ ထိုယသရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ ယသံ၊ ယသကို။ အဘိဝါ ဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ဌ။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်၏။အထခေါ၊ဌ။အာယသ္မာ၊ သော။ ယသော၊ ယသသည်။ တေစတ္တာရောဂိဟိသဟာယကော၊ ထိုလေးယောက်သောလူကဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။အာဒါ ယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒိတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ဌ။ နိသိဒိ၊ ၏။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ၊ သော။ ယသော၊ ယသသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ ကို။ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂိဟိ သဟာယကာ၊ လူကအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ။ သေဋ္ဌာနုသေဋ္ဌိကုလာနံ၊ အဆက်ဆက်သော သူဌေးမျိုးတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ ဝိမလော၊ဝိမလလည်းကောင်း။သုဗာ ဟု၊သုဗာဟုလည်းကောင်း။ပုဏ္ဏဇိ၊ ပုဏ္ဏဇိလည်းကောင်း။ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိလည်းကောင်း။ ဣမေစတ္တာရော၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။(ထည်)။ဣမေစတ္တာရော၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဩဝဒတု၊ ဆုံးမတော်မူပါလော။ ☰အနုသာသတု၊ ကမြစ်တော်မူပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုလေးယောက်သောသူတို့ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားကို။

ကဒေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ဖြင့်၊ သြဝဒိယာမာနာနံ၊ ကုန်သော။ အနုသာသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဧတသံ၊ ယိုလေးယောက်သောသူတို့အား၊ အနုပါဒါယ၊ ၍။ အာသဝေဟိ တို့မှ၊ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်ပြီ။ ဟေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ လောကေ၊ သတ္တလောကဿ။ ဧကာဒသ၊ တကျိပ်တယောက်ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ လူရဟန္တာ ကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တကျိပ်တယောက်ဟူသည်တား ပဌ ဝဂ္ဂိုင်းဃာ၊ ပ်ယသသူဌေးသား၊ ဂိဟိသဟာယကလေးယောက် ပေါင်း ဂကျိပ်တို့တွင် မြတ်စွာဘုရားကိုထည့်၍ ရေတွက်)။

စတုဂိဟိသဟာယကပဌမော၊ လေးယောက်သောလူအဆွေ
ခင်ပွန်းမြတ်သောသူတို့၏ရဟန်းပြုခြင်းသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥ၁။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ယသသ၊ အရှင်ယသ၏။ ဂိဟိသဟာယကာ၊ လူက အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧနပဒါ၊ ဧနုပဒ်ဌာနေကုန်သော။ ပုဗ္ဗာနုပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးအဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်သော။ ကုလာနံ၊ အမျိုးတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ ပညာသမတ္တာ၊ ဝါးကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိသောသူတို့သည်။ အသေသာသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ကိ အသေသာသုံ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ကြားကုန်သနည်းဟူမူကား။ (ထည့်)။ ကုလပုတ္တာ၊ မြတ်သော အမျိုးသားဖြစ်သော။ ယသော၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ သြဟာရေတ္တာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏ဟူ၍။ အသေသာသုံ၊ ကြားကုန်၏။ (ဤပညာသဝတ္ထုမှာ စတုဂိဟိသဟာယကဝတ္ထုကိုမှီ၍ အနက်ယောဇနာလေ)။ တေန ခေါပနသမယေန၊ ၌။ လောကေ၊ သတ္တလောကဿ။ ဧကသ္မိ၊ ဧကြောက်ကျိပ်တယောက်ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ လူရဟန္တာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

(၇၂) မဟာဝါဠိတော်နိဿယသစ်

အမှာ ခြောက်ကျိပ်တယောက် ဟူသည်ကား ဂိဟိသဟာယကဋ္ဌ ပြအပ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ် တယောက်တွင် ငါးကျိပ်ကိုထည့်၍ရေထက်။အရှင်ယသသည်ရှေးသောအခါ သူသေကို ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်၍အသုဘသညာကို ပွားခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုပုည ပကတူပ နိဿယရှိသည်။ အဆွေခင်ပွန်း ငါးကျိပ်လေးယောက်တို့ကိုလည်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍ အသုဘသညာကို နှလုံးသွင်းစေကုန်သည်။ ဤသို့ ပုည်ဆောက်ဦ ပကတူပနိဿယ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးယောက်တို့၏နောက်၌ အလွယ်တကူ ဟောဘိကျ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်သည်။ ဤဝတ္ထုအကျယ်ကို အလိုရှိမူ အဋ္ဌကထာမှာရှု။

ပညာသဂိဟိသဟာယကပဋ္ဌာ၊ သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အထခေါ်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ တောဘိကျ၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒိဋ္ဌာ၊ နတ်တို့၏ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ တပ်တတ်ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ အကြင်လောဘတည်းဟူသော ကျေးကွေးတို့သည် လည်းကောင်း။ မနုသာ၊ လူတို့၏ကာမဂုဏ်ငါးပါ တို့၌တပ်တတ်ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကျေးကွေးတို့မှ။အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဝိမုတ္တောဿ၊ လွတ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသာ၊ ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ တို့မှ။ မုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏။ စီးပွားကိုပြုခြင်းငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ။ လောကာနုကမ္ပါယ၊ လူအပေါင်းကို စောင့်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးကိုပြုခြင်းငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားကို ပြုခြင်းငှါ။ စာရိကံ၊ ဒေသေထ၊ ရိုပို့။ စရထ၊ သွားကြကုန်၊ လော့။

ကေနမဂ္ဂေန၊ ခရီးတကြောင်းတည်းဖြင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မာအဂမိတ္ထ၊ မသွားကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အမ္ဘဒိကလျာဏံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိထသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိထသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိထသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ သဗ्ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ကေवလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံထသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေထ၊ ဟောကြကုန်လော့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော။ မြတ္တစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသေထ၊ ပြကုန်လော့။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ကိလေသာတည်းဟူသော မြှုပ်ခြင်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ ကို။ အဿဝနတာ၊ မကြားနာရသဖြင့်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိလွယ်သောသူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ ယေန၊ ၌။ ဥရုဝေလာ၊ ဥရုဝေလတောသည်။ အတ္ထि၊၏။ သေနနိဂမော၊ သေနအမည်ရှိသော နိဂုံးရွာသည်။ အတ္ထि၊၏။ တေန၊ ထိုနိဂုံးရွာသို့။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၄၂၊ ဥပသက်မိသာမိ၊အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အမှာ ပဌမရိကပ်၌ စစ်သည် တို့၏ နေရာ နိဂုံးရွာ ဖြစ်သောကြောင့် သေနနိဂမခေါ်ဝေါ်သည်။ သေနာနိ နိဂမောပါ၌ရှိလျှင် သုဇာတာ၏အဘ သေနာနိ မည်သော သူ၌ နေသော နိဂုံးရွာ ဖြစ်သောကြောင့် သေနာနိ နိဂမ ခေါ်ဝေါ်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီ။

၃၃။ အထခေါ်၏။ ပါဋိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ မာရ်သည်။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

(၇၄) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ နတ်တို့၏ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ တပ်တတ်ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ အကြင်လောဘ တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ မာနုသာ၊ လူတို့၏ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ တပ်ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ အကြင်လောဘတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း။သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ထိုအလုံးစုံသောကျော့ကွင်းတို့ဖြင့်။ ဗဇ္ဈော၊ ဖဲ့အပ်သည်။ အသိ၊၏။ မဟာဗန္ဓနဗဇ္ဈော၊ ကြီးစွာသော ကိလေသာဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အသိ၊ ၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ မေ၊၏။ ဝိဇိတာ၊ နိုင်ငံမှ။ မောက္ခော၊ လွတ်သည်။ နအသိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဒ္ဓါဘာသိ၊၏။

အမှာ ဤဂါထာ၌ တတိယပါဒတွင် မဟာဗန္ဓန ဗဇ္ဈော ရှိမှ သာရတ္ထဒီပနီနှင့် ညီသည်။ ပါဠိတော်၌ မာရ ဗန္ဓန ဗဇ္ဈော ရှိသည်။ ထိုသို့ရှိရာ၌ မာရဗန္ဓန ဗဇ္ဈော၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောမာရ်၏ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့သည်။ အသိ၊ ၏။ (ဤသို့ ယောဇနာ)။

အန္တက၊ ဟယ်မာရ်ယုတ်။ အဟံ၊ကား။ ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသာ၊ ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊တို့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီ။ မာရဗန္ဓနမုတ္တော၊ ကိလေသာဟူသောမာန်၏ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ အန္တက၊ ဟယ်-ာရ်ယုတ်။ တွံ၊ ကား။နိဟတော ပရာဇိတော၊ ဖျက်သည်။ အသိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဒ္ဓါ၊ ဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ အန္တလိက္ခစရာ၊ ကောင်းကင်၌ သွားသောသူကိုမျှမလွတ်ရ၊အာဝင်ဖွဲ့ဟပ်သော။မာနုသော၊စိတ်နှလုံး၌ ဖြစ်သော။ ယွာယံ-ယောအယံ ပါသော၊ အကြင် ကိလေသာ ဟူသော ကျော့ကွင်းသည်။စရတိ၊ သွား၏။ တေနပါသေန၊ဖြင့်။ တံ၊သင်ရဟန်းကို။ဗာဓယိဿာမိ ညှဉ်းဆဲအံ့။သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။

ဏ္ဍံ၊ကား။ မေ၊၏။ ဝိဇိတာ၊မှ။ မောဂ္ဂေါ။သည်။ နအသိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုး၏။

အန္ဓကဝိဟယ်မာရ်ယုတ်။ မနောရုမာ၊ ပုထုဇဉ်တို့အား နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံ ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံကာမဂုဏ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ရသာ၊ ရသာရုံကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဖောट္ဌဗ္ဗာစ၊ ဖောट္ဌဗ္ဗာရုံကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ကုန်၏။ ဣဒေ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ခဲ့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဈာနေ၊ တပ်ခြင်းရာဝသည်။ ဝိဂတော၊ ကင်းပြီ။အန္ဓကဝိဟယ်မာရ်ယုတ်"တံ့၊ကား။နိယတ္ကာ၊ တာ၊ပရာဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ခဲ့။ ပါဒိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ဇာနာတိ၊၏။သုဂတော၊ကောင်းသော စကားကို ဆိုးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်ခဲ့ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။

မာရကထာ၊ မာရ်နတ်ကိုဆိုသောစကားသည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃၄။ တေနခေါပန သမယေန၊ ခဲ့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နာနာ ဒိသာ၊ အထူးထူးသော အရပ်မှ လည်းကောင်း။ နာနာဇနပဒါ၊ အထူးထူးသော ဇနပုဒ်မှလည်းကောင်း။ ပဇ္ဇောတေ၊ ရှင်ပြုလိုသောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါပေကွေ့စ၊ ပဉ္စင်းခံလိုသော သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နေကုလပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇ္ဇာဇေသိတိ၊ ရှင်ပြုလတ္တံ့။ ဥပသမ္ပါဒေသိတိ၊ ပဉ္စင်း

ခံလတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ အာနေန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆောင်ခဲ့ကုန်,သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခ||စေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ကိလမန္တိ၊ပင်ပန်းကုန်,၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ကိလမန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်လေ၍။ ပဋိသလ္လီနသ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဧစတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊၏။ကိံ ဥဒပါဒि၊ဟူမူကား။ ဧတရဟိခေါ၊၌။ဘိက္ခ||၊ တို့သည်။ နာနာဒိသာ၊ မှ။ နာနာဇနပဒါ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခေ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေသိတိ၊ လတ္တံ့။ဥပသမ္ပါဒေသိတိ၊လတ္တံ့။ဣတိမနသိကတ္တာ၊၍။အာနေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ-တေသု အာနေန္တေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ပေက္ခာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ကိလမန္တိ၊ကုန်၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊၍။အဟံ၊သည်။ ဘိက္ခ||နံ၊ တို့အား။ ဘုမ္မေ၀ ဒါနိဘိက္ခဝေ။ပ။ ဥပသမ္ပာဒေထာတိ၊ ထ-ဟူ၍။ အနုဇာနေယျံ၊ ခွင့်ပြုရမူကား။ သာဓု၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပါဒि၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဒါ တခုကျ)။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယနှသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိ သလ္လာနာ၊ တယောက်အထီးတည်းကိန်းရာမှ။ ဝุဋ္ဌိတော၊ ထပြီး သော်။ ဧတသ္မိံ နိဒါနေ၊ ၌။ ဓမ္မိံ ကထံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခ||၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဣဓမယ္ပံဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဥပသမ္ပါဒေ ထာတိ၊ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ (ငုံပါ၌မှာ အနက်လွယ်ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ရှင်ပြုအပ်၏။ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ပဋ္ဌင်းခံအပ်၏။ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ဩဟာရေတ္တာ၊ပယ်စေ၍။ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဝတ် စေ၍။ ဧကံသं၊ လက်ပဲတဖက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ကိုယ်ဝတ်

ကို။ ကာရာပေတ္တာ၊ တင်စေ၍။ ဘိက္ခူ၊နုံ၊ တို့၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို။ (အဋ္ဌလိ၌ ဇမ္ဗာတတိယကွာရာ၊ ပရိတ်ကြီး ဋီကာ)။ ပဋ္ဌဏာပေတ္တာ၊ ချီစေ၍။ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ပ။ တတိယမ္ပိ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊ မိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒေတိတိ၊ ဆိုလေ့ဟူ၍။ ဝတ္တေဒေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိသရဏဂမနေဟိ၊ ဤသရဏဂုံတို့ဖြင့်။ ပဒ္ဓံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

အမှာ သရဏဂုံဖြင့် ရှင်ပြုသည့် အရာမှာ သာသနာတော်ကုန်သည့် တိုင်အောင် ရဟန်းပြုသည့် အရာမှာ ဥ၊ တို့စတုတ္ထကမ္မဝါစာကို မပညတ်မီသာ ဟူလို၊ ရှင်ပြုရာ၌ ဆံရိတ်ခြင်း,သင်္ကန်းကို ဝတ်စေခြင်း, သရဏဂုံပေးခြင်းအားဖြင့် အင်္ဂါသုံးပါးတည်း။ ဆံရှိတ်ပြီးမှ သင်္ကန်းကို ဝတ်စေရမည်။ သင်္ကန်းမဝတ်မီ သင်္ဃဒုက္ခ နိသရဏ နိဗ္ဗာန သစ္စာကရဏကွာယ ဣမံ ကာသာဝံ ဂဟေတ္တာတိဝါ တံကာသာဝဒတ္တာတိဝါ ပဗ္ဗာဇေထ မံ ဘန္တေ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီ။ ဤဒို့ဘာပါဠိနှင့် အညီ ယူခြင်း, ပေးခြင်း, ပုဗ္ဗဘာဂပရိကံကိုပြုရပည်။ ထိုကိုပြုသော အရာသည် ဝိနည်းသဘောဌ ဂရုဖြစ်၏။ အရည့ဝါသီ မဟာရာမရေးသောသီလာဝဟဋ္ဌကား၊ဝိမတိဝိနောဒနီနှင့်သဘောအဓိပ္ပါယ်မကွဲ။ ပရိယာယ်သဒ္ဒါသမာသ် ဝါကျလဲ၍ သကလ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခ နိဗ္ဗာန ရဏတ္ထာယ နိဗ္ဗာနသ သစ္ဆိကရဏတ္ထာယ ဣမံ ကာသာဝံ ဂဟေတ္တာ ပဗ္ဗာဇေထ မံ ဘန္တေ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ။ သကလ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခနိဗ္ဗာန ရဏတ္ထာယ နိဗ္ဗာနသ သစ္ဆိကရဏတ္ထာယ တံ ကာသာဝံ ဒတ္တာ ,ပဗ္ဗာဇေထ မံ ဘန္တေ-ဟု ရေးသား၏။ ထိုသို့ ရေးသားရာ၌လည်း အသင့်ပင် ဖြစ်သည်။သရဏဂုံပေးရာ၌ နိဂ္ဂဟိတန္တ, မကာရန္တ-နှစ်ပါး ပေးအပ်ကြောင်း အဌကထာ၌လာ၏။

(၇၀) မဟာဝေါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဌာဝ နိဂ္ဂဟိတန္တ, မကာရန္တ-ရောဓိ ပေးအပ်သော ဝါဒရှိကြောင်းကိုပြု၏။

တိဟိ၊ ကုန်သော။ သရဏဂမနေဟိ၊ သရဏာဂုံတို့ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ ကထာပေါ့ခ်ိုးခံသည်ကိုဆိုသောစကားသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုတ္ထ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ဟူမူကား။(ထည့်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ အံနုတ္တရာ၊ အလွန်အကဲမရှိသော။ ဝိမုတ္တိ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီ။ အနုတ္တရာ၊သော။ဝိမုတ္တိ၊ ကို။ သစ္ဆိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ ခြင်းကြောင့်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။သမ္မပ္ပဓာနာ၊ခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ ံ၊ သို့။ အနုပါပုဏာထ၊ ရောက်စေကုန်လော့။ အနုတ္တရံ၊သော။ ဝိမုတ္တိ ံ၊ကို။ သစ္ဆိကရောထ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လော့။ ဧတိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗန္ဓောသိမာရပါသေန ။ပ။နမေသမဏမောဂ္ဂသိတိ၊ သိ-ဟူ၍။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗျာဘာသိ ရွတ်၏။

သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ မာရပါသေန၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်သည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌာ၊နတ်၏ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဌ်ဖြစ်ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊အကြင်လောဘတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသာ၊ လူတို့၏ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဌ် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ တို့သည်

လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသော လောဘ တည်းဟူသော ကျေးကွင်းတို့ဖြင့်။ မဟာပန္နနုပန္နော၊ ကြီးစွာသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။သမဏာ၊ရှင်ရဟန်း။တုံ့၊သင့်ကား။မေ၊ငါ၏။ဝိဇိတာ၊နိုင်ငံမှ။ မောက္ခာ၊ လွတ်သည်။ နအာသိ၊ မဖြစ်။

အန္တက၊ ဟယ် မာရ်ယုတ်။ အဟံ၊ ငါကား။ မာရပါသေန၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျေးကွင်းမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေစပါသာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသာ၊ ကုန်သော။ယေစပါသာ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မဟာပန္နနုမုတ္တော၊ ကြီးစွာသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှလွတ်သည်။ အမှိ၊၏။ အန္တက၊ဟယ် မာရ်ယုတ်။တုံ့၊ သင်ကား။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ဌ။ ပါဒိဟာ၊သော။ မာရော၊ သည်။ မံ!ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခီ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌလျင်။ အန္တရဓာယိ၊ကွယ်ခဲ့၏။ ဝါ၊ မိမိနေရာသို့သွားခဲ့၏။

ဒုတိယမာရကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃၆။ အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ဌ။ ယထာဘိရန္တံ၊မြေလျော်တော်မူသရွေ့။ ဝိဟရိတ္တာ၊ နေတော်မူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဌ။ ဥရုဝေလာ၊ဥရုဝေလတောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဥရုဝေလတောသို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီ သွားခြင်းကို။ ပက္ကာမိ၊ ကြွတော်မူ၏။အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ သြက္ကမ္မ၊ ဗဲ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဌ။ အညှ

(၈၀) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

တရော၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝနသဏ္ဍာ၊တောအုပ်သည်။အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ ထိုတောအုပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဗ္ဗောဝ၊ဟောတ္မာ၊ဝင်၍။အညတရသ္မိံ ၊အမှတ် မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာ၊ ဘဒ္ဒ ဝဂ္ဂီမင်းသားတို့သည်။ သပစ္စာပတိယာ၊ မယားနှင့်တကွ။ တသ္မိံ ယေဝ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌သာလျှင်။ ပရိစာရေန္တိ၊ စံပယ် မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဧကဿ၊ တယောက်သော မင်းသားအား။ ပစ္စာပတိ၊မယားသည်။ နာဟောသိ၊ မရှိ။တဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဝေသိ၊ ပြည့်တန်းဆာမိန်းမကို။အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သာဝေသိ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမိန်းမသည်။ တေသု၊ထိုမင်းသားတို့သည်။ပမတ္တေ သု၊ မွေ့လျော့ကုန်စဉ်။ ပရိစာရေန္တေသု၊ စံပယ်ကုန်စဉ်။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။အာဒါယ၊ယူ၍။ ပလာယိတ္မာ၊ ပြေးခဲ့၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ပြေးသောအခါ၌။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ တေရာဇကုမာရာ၊ တို့သည်။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံဝေသိ ံ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမိန်းမကို။ ဂဝေသန္တာ၊ရှာကုန်လျက်။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်သော မင်းသား တို့သည်။ အညတရသ္မိံ ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ နိသိန္နံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်၏။ ဒိသ္မာန ၊ ကုန်၍။ ယေန ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ ၊ ၏။ တေန ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ ၊ ကို။ တံဝစနံ ၊ ကို။ အဝေါစုံ ၊ လျှောက် ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ ၊ သည်။ ဣတ္ထိ ံ ၊ မိန်းမကို။ ပသေယျအပိ ၊ မြင်ပါသလော။ ဣတိ ၊ သို့။ အဝေါစုံ ၊ ကုန်၏။ ရာဇ ကုမာရာ ၊ မင်းသားတို့။ ဝေါ ၊ သင်တို့သည်။ ဣတ္ထိယာ ၊ ကို။ ကိ ံ ပန ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပုစ္ဆန္တိ ၊ မေးကုန်သနည်း။ ဣတိ ၊ သို့ ၊ အဝေါစ ၊

မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကမ-ဧကမသို့ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဌိ။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိအမည် ရှိကုန်သော။ သဟာယကာ၊ ကုန်သော။ တိ သမဏ္ဍာ၊ကုန်သော။ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သပဇာပတိကာ၊ မယားနှင့်တကွ။ ဧကမသို့ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဌိ။ ပရိစာရိမ၊ စံပယ်ကုန်၏။ ကေသ၊ တယောက်သောမင်းသားအား။ ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ နာဟောသိ၊မရှိ။ တသ၊ထိုမင်းသား၏။ အတ္ထာယ၊ ဌ။ ဝေသိ၊ကို။ အာနိတာ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဝေသိ၊ သည်။ အမှေသု၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပမတ္တေသု၊ မေ့လျော့ကုန်စဉ်။ ပရိစာရေန္တေသု၊စံပယ်ကုန်စဉ်။ ဘဏ္ဍံ၊ဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ပလာယိတ္ထ၊ ပြေးလေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သဟာယကာ၊ ကုန်သော။ တေ မယံ၊ တို့သည်။ သဟာယကသ၊ ၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ ဧကတ္တိ၊ ကို။ ဂဝေသန္တာ၊ ရှာကုန်လျက်။ ဧကမံ ဝနသဏ္ဍံ၊သို့။ အာဟိဏ္ဍာမ၊ လှည့်ပါကုန်၏။ ဧတိ၊သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့။ မယာ၊ သည်။ ဥစ္စမာနုံ၊ သော။ ယံ ဝစနုံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဝစနုံ၊ ကို။ ဝေါ-တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိ မည္ဟိ ထ၊အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထိ၊ကို။ ယံ ဂဝေသေယျာထ၊ အကြင်ရှာကုန်၏။ တံ ဝါ ဂဝေသနုံ၊ သည်လည်း။ ဝရုံ၊ မြတ်သလော။ အတ္ထိ ခနုံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယံ ဂဝေသေယျာထ၊ ကုန်၏။ တံ ဝါ ဂဝေသနုံ၊ သည်လည်း။ ဝရုံ၊ လော။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ ဝရုံ နု ခေါ၊ မြတ်သနည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ အတ္ထာနုံ၊ ကို။ ဂဝေသေယျာမ၊ ကုန်၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို ရှာခြင်းသည်သာလျှင်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဝရုံ၊ မြတ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ မိမိကိုယ်ကိုရှာခြင်းသည် မြတ်သည်ဖြစ်မူကား။ နိသီဒထ၊ ထိုင်ကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။

(၈၂) မဟာဝေါဝါဒိုတော်နိဿယသစ်

အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဇဝံသာဓု၊ကောင်း ပါပြီ။ဤတိုခေါ်၊ဤသို့လျှင်။ သဟာယကာ၊ ကုန်သော။ တောဘဒ္ဒ ဝဂ္ဂိယာ၊ ဝို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါ ဒေတွာ၊၍။ ကေမန္တံ၊ဌိ နိသီဒိ"သု၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ဝို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ မင်းသားတို့အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ အနုပုဗ္ဗိ"ကထံ၊ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ ဧကံ၊ ဤအစဉ်ဖြစ်သောစကားသည်။ သေယျထာဝကတမံ၊ ဟူ မူကား။ ဒါနကထံ၊ ဒါနကထာလည်းကောင်း။ပ။ယဒါ၊ဌ။ တေ ကုမာရေ၊ ဝိုမင်းသားတို့ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကလ္လစိတ္တေ၊ခံ့သော စိတ်ရှိသည်တို့ကို။ပ။ ပသန္နစိတ္တေ၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည် တို့ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ-တသ္မိ"ကာလေ၊ဌ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ကိုယ်တော်မှထုတ်၍ပြအပ်သော။ ယာဒမ္မ ဒေသနာ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဒမ္မဒေသနံ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ပ။မဂ္ဂံ၊မဂ္ဂသစ္စာ ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၏။သေယျထာပိနာမ၊မည်သည် ကား။ အပဂတကာဠကံ၊ အမည်းအညစ်ကင်းသော။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးသည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျယထာ၊ ယူသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။တေသံ၊ဝို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားတို့အား။တသ္မိ"ယေဝအာသနေ၊ ထိုနေရာ၌သာလျှင်။ ဝိရဇံ၊ သော။ ဝိတမလံ၊ သော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။(ဤဓမ္မစက္ခုကား အောက်မဂ်ဉာဏ် သုံးပါး တည်း)။ပ။ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဧထ၊ လာလတ္တံ့ကုန်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်း ငှါ။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ကို။စရထ၊ ကုန်လော့။ ဤတို့ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊တို့အား။သာဝဇ္ဇပသမ္မဒါ၊သည်သာလျှင်။အဟောသိ၊၏။

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယသဟာယကာနံ၊တို့၏။ဝတ္ထု၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

ဒုတိယဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော ပြီ။

၃၇။ အထပန္ဓာ၊မ္ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။အနုပုဗ္ဗေန၊ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ ရှိသော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဥရုဝေလာ၊ ဥရုဝေလတောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ကိုဥရုဝေလတောသို့။ အဝ သရိ-သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလတောင်၌။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ဥရုဝေလ ကဿပလည်းကောင်း။နဒီကဿပေါ၊နဒီကဿပလည်းကောင်း။ ဂယာကဿပေါ၊ ဂယာကဿပလည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ၍သို့။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ဇဋိလာ၊ရသေ့ညီနောင်တို့သည်။ ပဋိဝသန္တိ၊နေကုန်၏။ တေသု၊ထိုသုံးယောက်သော ရသေ့တို့တွင်။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ဥရုဝေလကဿပအမည်ရှိသော။ ဇဋိလော၊ ရသေ့သည်။ ပဉ္စန္နံဇဋိလသတာနံ၊ ငါးရာသော ရသေ့တို့၏။ နာယကော၊ အမှူးသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝိနာယကော၊ ဆုံးမတတ် သောဆရာသည်။ အဂ္ဂေါ၊အမြတ်အထွတ်သည်။ ပမုခေါ၊ရှေ့ဆွား သည်။ ပါမောက္ခော၊ အကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဒီကဿပေါ၊ နဒီကဿပအမည်ရှိသော။ ဇဋိလော၊သည်။ တိဏ္ဏံဇဋိလသတာနံ၊ သုံးရာသောရသေ့တို့၏။ နာယကော၊ အမှူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိနာယကော၊ဆုံးမတတ်သောဆရာသည်။ပ။ပါမောက္ခော၊ အကြီး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂယာကဿပေါ၊ ဂယာကဿပ အမည် ရှိသော။ ဇဋိလော၊ သည်။ ဒွိန္နံဇဋိလသတာနံ၊ နှစ်ရာသောရသေ့ တို့၏။ နာယကော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ပါမောက္ခော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဥရုဝေလ ကဿပဿ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလဿ၊ ရသေ့၏။ အဿမော၊ သခ်မ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသခ်မ်းသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဥရုဝေလကဿပံ၊ ဥရုဝေလကဿပ အမည် ရှိသော။ ဇဋိလံ၊ ရသေ့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ ဟူမူကား။ (ထည့်)။ ကဿပ၊ ကဿပ။ တေ-တယာ၊ သည်။ သစေအဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးသည်ဖြစ်အုံ့။ ကေရတ္တံ၊ တည်ခဲ့မှု။ အဗျာဂရိရေ၊ မီးတင်းကုပ်ခဲ့။ ဝသေယျာမ၊ နေပါကုန်

အံ့။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုး၏။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီး။ မေ၊ အာ၊။ နခေါဂရု၊ ဝန်မလေး။ ဧတ္ထ အဂ္ဂေါဂါရေ၊ ၌။ စဏ္ဍောဝ၊ ခက်ထန်သော။ ဗုဒ္ဓိမာ၊ တန်းခိုးရှိသော။ အာသိ ဝိသော၊ လျင်သောအဆိပ်ရှိသော်။ ဃောရဝိသော၊ ကြမ်းသော အဆိပ် ရှိသော။ နာဂရာဇာ၊ နဂါး မင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောနာဂရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ သင်ရဟန်းကြီးကို။ မာဝိဟေဌေသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေလင့်။ ဗုတ်၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလကဿပံ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ တံ၊ သင့်ကို။ မာဝိဟေဌေသိ၊ လင့်။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလ ကဿပံ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ တံ၊ သင်ကို။ မာဝိဟေဌေသိ၊ လင့်။ ဗုတ်၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ မံ၊ ကို။ အပ္ပေဝ၊ စင်စစ်လျှင်။ နဝိဟေဌေယျ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်ရာ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ တွံ၊ သည်။ အဂ္ဂါဂါရံ၊ မီးတင်းကုပ်ကို။ ဗုဒ္ဓ-အနုဘာ နာဟိ၊ ခွင့်ပြုလော့။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ မဟာ သမဏော၊ ရဟန်းကြီး။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝါ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဝိဟရ၊ နေလော့။ ဗုတ်၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂ္ဂါဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသေတွာ၊ ၍။ တိဏာသန္ထရကံ၊ မြက် အခင်းကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ပဏိဓာယ၊ တည်စေ၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေ့ရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌ ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။

၃၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ သောနာဂေါ၊ ထိုနဂါးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ မဓုပါယိ၊ အခိုးလွှတ်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ အား။ တေ ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသုခုမတ္တာ၊ ဤနဂါး၏။ ဆဝိဠု၊ အပေါ်ရောက် လည်းကောင်း။ စမ္ဘု၊ အတွင်းရောက် လည်းကောင်း။ မံသဠု၊

အသားကိုလည်းကောင်း။ နှာရုံစ၊ အကြောကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိစ၊အရိုးကိုလည်း။ အဋ္ဌိမိဇ္ဇ၊ ခြင်ဆီကိုလည်းကောင်း။ အနုပဟစ္စ၊ မထိမပျက်စေမူ၍။ တေဇသာ၊ ငါဘုရား၏ တန်းခိုးဖြင့်။ တေဇံ၊နဂါး၏တန်းခိုးကို။ယံနုန-ယဒိပနုပရိယာဒေယ္ယုံ၊ကုန်းခန်းစေရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဧတိဇေါပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထပန္ဓာ၊ မှ။ ဘဂဝါ၊သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်းခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသင်္ခရိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၍။ ပဋိပါယိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ သော နာဂေါ၊သည်။ မဂ္ဂံ၊ အမျက်ကို။ (အလေးမဲ့ပြုခြင်းကိုလည်းဟူ)။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံလွှတ်၏။ ဘဂဝါဝိ၊ သည်လည်း။ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသောဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝင်စား၍။ ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံလွှတ်၏။ ဥဘိန္နံ-ဥဘောသု၊ ကုန်သော။ သဧောတိဘူတာနံ-သဧောတိ ဘူတေသု၊ အလျှံနှင့်တကွသော မီးတို့သည်။ပဇ္ဇလိတေသု၊ တောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂေ ဝါရုံ၊သည်။ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်တောက်လျက်။ သဧောတိဘူတံ၊ အလျှံနှင့်တကွ။ အာဒိတ္တံ၊ ဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ တေ ဇဋ္ဌိလာ၊တို့သည်။အဂ္ဂေ ဝါရုံ၊ကို။ပရိဝါရေတ္တာ၊ခြိုရံ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ မဟာသမဏော၊ရဟန်းကြီးသည်။ အဘိရူပေါ ဝတ၊ အလွန်အဆင်းလှစွတကား။နာဂေါ၊ နဂါးသည်။ဝိဟေဋ္ဌိသတိ၊ ညှဉ်းဆဲလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။တဿာရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ တဿနာဂဿ၊ ထိုနဂါး၏။ ဆဝိံ၊ အံ့ပေါ်ရေကိုလည်းကောင်း။ပ။အဋ္ဌိမိဇ္ဇ၊ခြင်ဆီကိုလည်းကောင်း။ အနုပဟစ္စ၊ မထိစေမူ၍။ တေဇသာ၊ ဘုရား၏တန်းခိုးဖြင့်။တေဇံ၊ နဂါး၏တန်းခိုးကို။ပရိယာဒါတ္တာ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ပတ္တော၊ သပိတ်ဌ။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ ဥရုဝေလကဿပ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလဿ၊ အား။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ ကဿပ၊

ကသပ။အယံ၊ဤသည်ကား။တေ၊သင်၏။ နာဂေါ၊နဂါးတည်း။ အသနာဂဿ၊ ထိုနဂါး၏။ တေဇော၊ တန်းခိုးကို။ တေဇသာ၊ ငါဘုရား၏တန်းခိုးဖြင့်။ပရိယာဒိဏ္ဍာ ကုန်ခန်းစေပြီ။(တနည်း ကား)အသနာဂဿ၊၏။တေဇော၊သည်။တေဇသာ၊ငါဘုရား၏ တန်းခိုးဖြင့်။ပရိယာဒိဏ္ဍော၊ကုန်ပြီ။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ဌ**ဥရ**ဝေလကသပသား အမည်ရှိသော။ ဇဋိလသား၏။ တေပရိဝိ**တက္ကနံ**၊**သည်**။အဟောသိ၊ ၏။ မဟာသမဏော၊ သည်။ ခေါ၊ စင်**စစ်လျှင်**။ **မဟိဒ္ဓိ**ကော၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ **ကြီးသော**အာ**ဒေ**ဘော်ရှိ၏။**ဧတ**ဿ၊သော။ ဧဒ္ဓိမတော၊ ရှိသော။ **အာသိ**ဒိသသ၊ ရှိသော။ ဃောရ**ဝိ**သသ၊ ရှိသော။ ယတြဟိ**နာ**မ-ယသ**နာ**ဂရာဇသ၊ အကြင်နဂါးမင်း၏။ တေဇံ၊ တန်းခိုးကို။တေဇသာ၊**မိ**မိတန်းခိုးဖြင့်။ပရိယာဒိသတိ၊ကုန်စေ၏။ အဟံယဿ၊ ငါကဲ့သို့။နတ္ထေ**ဝ**အရဟာ-နတ္ထေ**ဝ**အရဟာ၊ရဟန္တာ သာမဟုတ်။ဧတိ၊ဤသို့။ တေပရိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။

၃၉။ အထခေါ၊ဌ။ နေရဉ္ဇရာယံ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဥရုဝေလ ကသပံ၊ ရှိသော။ ဇဋိလံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ကသပ၊ ကသပ။ တေတယာ၊သည်။ သစေအဂရု၊ဖြစ်အုံ့။ အဇ္ဇဏ္ဏော၊ ယနေ့တရက်။ အဂ္ဂိသာလမ္မိ၊ဌ။ ဝိဟရေမု၊ နေပါကုန်ဦးအုံ့။

မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ မေမယာ၊ သည်။ နခေါဂရု၊ ဝန်မလေး။ တံ၊ သင့်ကို။ ဗါသုကာမောဝ၊ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိ၍ သာလျှင်။နိဝါ၊ရေမိ-မြစ်၏။ဩ-အဂ္ဂ၊ဂါ၊ရေ၊ဌ။စဏ္ဍော၊သော။ပ။ နာဂရာဇော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောနာဂရာဇော၊သည်။ တံ၊သင့်ကို။ မာဝိဟေဌေသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေလင့်။ ဧတိ-မနသိကတွာ၊ ၍။ နိဝါ ရေမိ၊ မြစ်၏။

မံ၊ ကို။ အပ္ပေဝနုဝိဟေဌေယျ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်ရာ။ ကသပ၊ ကသပ။ ဧဒယ်၊ တောင်းပန်၏။ တွံ၊ သည်။ အဂ္ဂါ၊ဂါ၊ကို။ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုလော့။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်း, ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဘက္ခိတောဝ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော မြတ်စာဘရားသည်။ နံ့အဂ္ဂာ

ဂါရုံ၊ ကို။ ဒိန္ဒန္ဒီ၊ ပေးပြီဟု။ ဝိဒိတ္ဌာ၊ သိတော်မူ၍။ အဘိတောဝ၊ မင်ကြောက်မရှိ,လျှင်။ ပါ၀ိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။

ပ၀ိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ ဤသိ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၍။ ဒုမ္မနော၊ ပြစ်မှားလိုသော မကောင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။အဟိနာဂေါ၊ မြွေနဂါးသည်။ ပရူပါယိ၊ ၏။ (သုမနမာနသော၊ ကောင်းစွာ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော။အ၀ိမနော၊မနောက်သော နှလုံးရှိတော်မူထသော။ မနုဿနာဂေါ၀ိ၊ ဘုရား တည်းဟူသော လူနဂါးသည်လည်း။ တတ္ထ-ဟသ္မိံ အဂျာဂါရေ၊ ၌။ ပရူပါယိ၊ ၏။

အဟိနာဂေါစ၊ မြွေနဂါးသည်လည်း။ 'မက္ခံ၊ အမျက်ကို။ အသ ဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပါ၀ကောဝ၊ မီးကဲ့သို့။ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံလွှတ်၏။ တေဇောဝတ္ထု၊ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ ရှိသော ဈာန်ဖြင့် မီးကို လွှတ်ခြင်းတို့၌။ သုကုသလော၊ အလွန် လိမ္မာတော်မူသော။ မနုဿနာဂေါ၀ိ၊ ဘုရားတည်းဟူသော လူ နဂါးသည်လည်း။ တတ္ထ-ဟသ္မိံ အဂျာဂါရေ၊ ၌။ ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံ လွှတ်၏။

ဥဘိန္နံ-ဥဘိန္နေသု၊ ကုန်သော။ သဇောတိဘူတာနံ-သဇောတိ ဘူတေသု၊ တို့သည်။ သမ္မဇ္ဇလိတေသု၊ ရှိသော်။ အဂျာဂါရုံ၊ သည်။ သမ္မဇ္ဇလိတံ၊ ညိုလျက်။ သဇောတိဘူတံ၊ တကွ။ အာဒိတ္တံ၀ိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဋိလာ၊ တို့သည်။ အဂျာဂါရုံ၊ ကို။ ဥ၀ိန္ဓရေ၊ ကြည့်ကုန်၏။ (ခြုံရုံကုန်၏ဟုလည်းပေး)။ ဘော၊ အို အချင်းတို့၊ မဟာသမဏာ၊ ရဟန်းကြီးသည်။ အဘိရူ၀ေါ၀တ၊ အလွန်လှစွတကား။ နာဂေါ၊ သည်။ ဝိဟေဋ္ဌယတိ၊ အပ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဘုဏန္တိ၊ ကုန်၏။

💬အထပန္ဓာ၊မှ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ နာဂသ၊၏။ အစ္စိယော၊အလျှံတို့သည်။ဟတာ၊ပျောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤဒိမတော၊ ဟန်းခိုးရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏။ အစ္စိယောပန၊ အလျှံတို့သည်,ကား။ အနေကဝဏ္ဏာ၊ မျိုးသော

အဆင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒ္ဌတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

နိလာ၊ညိုသောအလျှံတို့သည်လည်းကောင်း။အထ၊ထိုမှတပါး။ လောဟိတိကာ၊ နီသော အလျှံတို့သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဇိဋ္ဌာ၊ မောင်းသောအလျှံတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိတကာ ၊ရွှေသော အလျှံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလိကဝဏ္ဏာ၊ ဖလိ အဆင်းကဲ့သို့ စိမ်းသောအလျှံတို့သည်လည်းကောင်း။အဂ်ီရသသ၊ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်ရှိသောဘုရားမြတ်၏။ကာယေ၊ကိုယ်တော်၌။ အနေကဝဏ္ဏာ၊ရှိကုန်သော။အစ္စိယော၊တို့သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။

ပတ္တမှိ၊ ၌။ သြဒဟိတ္တာ၊ ထည့်၍။ အဟိနာဂံ၊ မြွေတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော နဂါးကို။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ရသေ့အား။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။ ကသ္သပ၊ ကဿပ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ တေ၊သင်၏။ နာဂေါ၊ နဂါးတည်း။ တသ္သနာဂသ၊ ၏။ တေဇော၊ တန်းခိုးသည်။ တေဇသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးဖြင့်။ ပရိယာဒိန္နော၊ ကုန်ခန်းပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ရှိသော။ ဇဋိလော၊သည်။ ဇုမိနာ-ဇုဋ္ဌပါဋိဟာရိယေန၊ ဤတန်းခိုးပြာဋิဟာကြောင့်။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန် ကြည်လင်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ဇုဝေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဝိဟရ၊နေလော့။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဓုဝဘတ္တေန၊ အမြဲတည်သောဆွမ်းဝတ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ပဋမံ၊ သော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလဿ၊ ရသေ့၏။ အသမဿ၊ သခ်မ်း၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။

မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ အဘိက္ခနာယ၊ ညဉ့်ဦးယံ လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ခနဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ဇသာ အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟေဝလ်ကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်သော။ (ကေဝလသဒ္ဒါ အနဝသေသ အနက်ဟော၊ ကပ္ပသဒ္ဒါ သမန္တအနက်ဟော)။ ဝနသဏ္ဍံ၊တော အုပ်ကို။ သြဘာသေတ္တာ၊အရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းစေ၍။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ မဟန္တာအဂ္ဂိက္ခန္ဓာသေယျထာပိ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့။ စတုဒိသာ-စတုသုဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည် ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ရှိသော။ ဇဋိလော၊ သည်။ ကဿာရတ္တိယာ၊၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ဗုဒ္ဓဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝဏ်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာသမဏ ရဟန်းကြီး။ကာလေ၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ အဘိက္ခနာယ၊သော။ ရတ္တိယာ၊၌။ အဘိက္ခနဝဏ္ဏာ၊ သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ကို။ သြဘာသေတ္တာ၊၍။ ယေန၊ ၌။ တွံ၊ သင်ရဟန်းကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ တံ: သင်ရဟန်းကြီးကို၊ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ မဟန္တာအဂ္ဂိက္ခန္ဓာသေယျထာပိ၊ မီးပုံကြီးတို့ကဲ့သို့။ စတုဒ္ဒိသာ-စတုသုဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကေနခေါ၊ တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧတေ၊ ထိုသူတို့ကား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့တည်း။ ယေန၊၌။ အဟံ၊သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ ထိုဂါရှိရာသို့။ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ်သု၊ ကပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဥရုဝေလကဿပသ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလဿ၊ အား။ တေ

ကြည်ဖြူ

ပရိုဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်း ကြီးသည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ယတ္တြဟိနာမ-ယေပိစတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ အကြင် နတ်မင်းကြီး လေး ယောက်တို့သည်လည်း။ဓမ္မသေဝနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ဥပသက်မိသော်၊ ကုန်၏။အဟံယထာ၊ကဲ့သို့။ နတ္တေဝအရဟာ၊ ရဟန္တာသာမဟုတ်။ ဣတိတော်-ပရိုဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဥရုဝေလကဿပသ၊ရှိသော။ ဇဋိလဿ၊၏။ ဘတ္တံ၊ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ ယေဝဝနသဏ္ဍေ၊ဌသောလျှင်၊ ဝိဟာသိ၊၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄၁။ အထခေါ၊ဌ။ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ကို။ဣန္ဒော၊အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ပ။ မဟာအဂ္ဂိဂ္ဂနော်သေယျထာပိ၊ မီးပုံ ကြီးကဲ့သို့။ ပုရိမာဟိဝဏ္ဏနိဘာဟိ၊ ရှေးမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏ အရောင်အဆင်းတို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အလွန်အထူးသဖြင့် နှစ်သက်ဘွယ်လည်း ရှိ၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်း မြတ်၏။ အထခေါ၊ဌ။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ရှိသော။ ဇဋိလော၊သည်။တဿာရတ္တိယာ၊၏။အစ္စယေန၊ဖြင့်။ပ။ မဟာအဂ္ဂိဂ္ဂနော်သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပုရိမာဟိဝဏ္ဏာနိဘာဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတ ရောစ၊ ၏။ ပဏီတတရောစ၊ ၏။ သော၊ ဒေဝေါ၊ သည်။ ပေါ၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့ အဝေါစ၊ ၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧသော၊ ဤ နတ်ကား။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားတည်း။ ယေန၊ ဌ။ အဟံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထို ငါရှိရာသို့။ ဓမ္မသေဝနာယ! တရားနာခြင်းငှါ။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ ဥရုဝေလကဿပသ၊ ရှိသော။ ဇဋိ လဿ၊ အား။ ဧတံ-ပရိုဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ မဟာ သမဏော၊ သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။ ဣန္ဒော၊သော။ ယတ္တြဟိနာမ-ယောသက္ကော၊ အကြင်

သိကြားနတ်မင်းသည်လည်း။ဓမ္မသဝနာယ၊ဌ၊။ဥပသက်မိသတိ၊ ၏။ အဟံ၊ယထာ၊ ကဲ့သို့။ နတ္ထေဝအရဟာ၊ ရဟန္တာသာမဟုတ်။ ဣတိတော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ ၏။ ဘဂ္ဂဲ့၊ ကို။ ဘုဇ္ဈိတ္ဝာ၍။ တသ္မိ-ယေဝဝနသဏ္ဍေ၊ ဌသာလျှင်။ ဝိဟာသိ၊ ၏။

တတိယံ၊သော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

☰ ၄၂။ အထခေါ၊ ဌ။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သည်'။ပ။မဟာအဋ္ဌကန္နောသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပုရိမာဟိဝဏ္ဏနိဘာဟိ၊ ရှေးသိကြားနတ်မင်း၏ အရောင်တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ ၏။ ပဏီတတရောစ၊ ၏၊ အထခေါ၊ ဌ။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ရှိသော။ ဧဋ္ဌိလော၊ သည်။ တဿာရတ္တိယာ၊ ၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ပ။ မဟာအဋ္ဌကန္နောသေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ ပုရိမာဟိဝဏ္ဏနိဘာဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ ၏။ ပဏီတတရောစ၊ ၏။သောဒေဝေါ၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နတ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧသော၊ ဤနတ်သည်။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ်တည်း။ ယေန၊ ဌ။ အဟံ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဓမ္မသဝနာယ၊ဌ၊။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။အဝေါစ၊ ၏။ပ။

စတုတ္ထံ၊သော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄၃။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ဌ၊ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ အမည်ရှိသော။ ဧဋ္ဌိလဿ၊အာ။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်ခြင်းကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ စီရင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလ ကပ္ပါစ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝ်မဂဓာ၊ အင်္ဂတိုင်းမဂဓတိုင်းဌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ ပဟူတံ၊ များစွာ သော။ခါဒနီယံ၊ကိုလည်းကောင်း။ဘောဇနီယံ၊ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ကမိတုကာမာ၊ လာခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်။

ဟောနှိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ်၊ ၌။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလဿ၊ အား။ တေံ-ပရိဝိတက္ကနုံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တေရဟိ၊ ယခု။ ခေါ်၊ စင်စစ်လျှင်။ မေ၊ အား။ မဟာယညော။ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ စိရုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလကပ္ပါစ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဂ်မဂဝ၊ အဂ်တိုင်းမဂဝတိုင်း၌ နေကုန်သူတို့သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ ခါဒနိယံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနိယံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခမိသန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ သစေ၊ ၍။ မဟာသမဏော၊ သည်။ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်း၌။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋิဟာကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ မဟာသမဏဿ၊ ရဟန်းကြီးအား။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ဟူဇော်သက္ကာရသည်။ အဘိဝမိဿတိ၊ ပွားလတ္တံ့။ မမ၊ အား။ လာဘသက္ကာရော၊-သည်။ ပရိဟာယိဿတိ၊ ယုတ်လတ္တံ့။ မဟာသမဏော၊ သည်။ သွာတနာယ၊ နှက်ဖြန်အလို၌ ၊ နာဂဏ္ဍယျ၊ မလာပါမှုကား။ အဟောနုန၊ ပြောကောင်းစွာ၏။ ဣတိ-ပရိဝိတက္ကနုံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဥတ္တရကုရုံ၊ မြောက်ကျွန်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တတော၊ ထိုမြောက်ကျွန်းမှ။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ အနောတတ္တဒဟေ၊ အနဝတတ်အိုင်နား၌။ ပရိဘုဥ္ဇိတ္တာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်နား၌ ပင်လျှင်။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထခေါ်၊ ၌။ ဥရုဝေလကဿပေါ်၊ ရှိသော။ ဇဋိလော၊ သည်။ တဿာရတ္တိယာ၊ ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။

ကိ ုနခေါ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ နာဂမဿိ၊ မလာသနည်း။ အဝိစ၊စင်စစ်လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ သရာမ၊ ခေ့အာ့ဂ်မေ့ကုန်၏။ ကိ ုနခေါ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ မဟာ သမဏော၊သည်။ နာဂ ဣတိ၊ မလာသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သရာမ၊ ကုန်၏။ တေ၊ အား။ ခါဒနိယသ၊ ၏။ ဘောဇနိယသ၊ ၏။ ပဋိဝိသေ၊ အဘို့ကို။ ထပိတော၊ထားလင့်၏။ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကဿပ၊ကဿပ။ တေ၊ သင်၏။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ ။ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ပ။ ယတြဟိ နာမ-ယံစိတ္တံ၊ အကြင် ငါ၏စိတ်ကို။စေတသာ၊ ရဟန်းကြီးစိတ်ဖြင့်၊ပ။ ဇာနိသတိ၊သိ၏။ ပဠုမံ၊ သော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄၄။ တေနခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပံသု ကူလံ၊ပံသုကူသင်္ကန်းလျှာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရသောအား ဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ကတ္ထ၊ အာဘယ်အရပ်၌။ အဟံ၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူကို။ ဓောဝေယျံ နခေါ၊ဖွပ်ရအံ့နည်း။ဣတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ ဘဂဝတော၊၏။ စေတော ပရိဝိတက္ကံ၊စိတ်တော်အကြံကို။ စေတသာ၊မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပေါက္ခရဏိ ၊ ရေကန်ကို။ ခဏိတ္မာ၊ တူး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ဧတံ ဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤရေကန်၌။ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူ ကို။ ဓောဝတု၊ ဖွပ်တော်မူလော့။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ အထပန္တာ၊ မှ။ပ။ ကိမ္မိ၊ အာဘယ်၌။ အဟံ၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ပရိမဇ္ဇေယျံ နခေါ၊နယ်ရအံ့နည်း။ပ။မဟတိ ၊ ကြီးစွာသော။ သိလံ၊ ကျောက်ဖျာကို၊ဥပနိက္ခိပိ၊အနီး၌ထား၏။ပ။ကိမ္မိ၊အာဘယ်အရပ်၌။ အာလမ္ဗိတ္မာ၊ တန်း၍။ ဥတ္တရေယျံ နခေါ၊ ခွဲရအံ့နည်း။ပ။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ကြံတော်မူသော အခါ၌။ ကကုဓော၊ ရေခတက်ပင်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော။ ဒေဝတာ၊သည်။ သာခံ၊ အခက်ကို။

(၉၄) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဩဿာမေသိ၊ ညွှတ်စေ၏။ပ။ ဝိဿဇ္ဇေယ္ယံ၊ ဖြန့်ရအံ့နည်း။ပ။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ သိလံ၊ကျောက်ဖျာကို။ ဥပနိဗ္ဗိပိ၊ အနီးဌိ ထား၏။ပ။ မဟာသမဏ၊ရဟန်းကြီး။ ဧကဒ္ဒသနေ၊ဌိ။ အယံပေါက္ခ ရဏီ၊ ဤရေကန်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌိ။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ သာအယံ ပေါက္ခရဏီ၊ ထိုရေကန်သည်။ ဧဝကိ၊နအတ္ထိ၊ အဘယ်သူတူးရှိ ရှိသနည်း။ ဧမာသိလာ၊ဤကျောက်ဖျာကို။ပုဗ္ဗေ၊ဌိ။နဥပနိဗ္ဗိတ္တာ၊ မထား။ ဧမာသိလာ၊ ကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပနိဗ္ဗိတ္တာ၊ ထားသနည်း။ ဧမသဃကကုဓသ၊ ဤရေခတက်ပင်၏။ သာခါ၊ အခက်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌိ။ နသြဝတာ၊ မညွှတ်။ သာအယံသာခါ၊ ထိုအခက်ကို။ ကေန၊သည်။ သြဝတာ၊ညွှတ်စေသနည်း။ ကဿပ၊ ကဿပ။ဧဝ၊ဤအရပ်ဌိ။ပေ၊အား။ ပံသုကူလံ၊သည်။ ဥပဂန္ဓုံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သာအယံပေါက္ခရဏီ၊ထိုရေကန်ကို။အမနုဿေန၊ လူမဟုတ်သောသိကြားနတ်သည်။ ခဏိတာ၊ တူးအပ်၏။ပ။ သာ အယံသိလာ၊ထိုကျောက်ဖျာကို။အမနုဿေန၊သည်။ ဥပနိဗ္ဗိတ္တာ၊ ထားအပ်၏။ပ။သောယံကကုဓော၊ထိုရေခတက်ပင်သည်။အာဟရ ဟဇ္ဇော၊ လက်၏အနီးသို့ညွှတ်၏။ပ။ဒေဝါနံ၊တို့ကို။ ဧဒေနော၊အစိုး ရသော။ ယတြဟိနာမ-ယောသဗ္ဗော၊ အကြင်သိကြား နတ်မင်း သည်။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြု၏။ အဟံ ယထာ၊ ငါကဲ့သို့။ နတ္ထေဝအရဟာ၊ ရဟန္တာသာမဟုတ်။ ဧတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကံ၊သည်။ အဟောသိ၏။ပ။

အမှာ ပုဏ္ဏ အမည်ရှိသော ကျွန်မကို ကိုယ်ကိုရစ်၍ စွန့်အပ်သော ပိုက်ဆံလျော်ဖြင့် ပြီးသော ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော ပံသုကူသင်္ကန်းကို ကောက်ယူတော်မူ၍ ထိုသင်္ကန်းကို ရုံတော်မူ၏။နောက်ကာလ၌ အရှင်မဟာကဿပအား ထိုသင်္ကန်း ကို ပေးတော်မူ၏။

၄၅။ ကဿပ၊ ကဿပ။ တွံ၊ သည်။ ဂန္ဓ၊ သွားလင့်လော့။ အဟံ၊ သည်။ အာယာမိ၊ ပြောင် လာအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥရုဝေလ ကဿပံ၊ ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ယာယဇမ္ဗုယာ၊

အကြင်ဇမ္ဗုသပြေပင်ကြောင့်။ အယံဒီပေါ၊ ဤကျွန်းကို။ ဇမ္ဗုဒီပေါ၊ ဇမ္ဗူကျွန်းဟူ၍။ (သပြေကျွန်းဟူ၍လည်းပေး)။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားစေ၏။ တတော၊ ထိုဇမ္ဗုသပြေပင်မှ။ ဖလံ၊ ဇမ္ဗုသပြေသီးကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ အာဂန္တွာ၊ လာတော်မူ၍။ အဂ္ဂါဂါရေ၊ ဌ။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူလင့်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဥရုဝေလ ကဿပေါ၊ ဧသာ။ ဇဋိလော၊ သည်။ အဂ္ဂါဂါရေ၊ ဌ။ နိသိန္နံ၊ နေသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ အဟံ၊ သည်။ တယာ-တုယှံ၊ သင်၏။ ပဌမတရံ၊ ရှေဦးစွာ။ ပဏ္ဏဒန္တာ၊ ဘဲခဲ့၏။ သောတ္ထိ၊ ထိုသင်သည်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အဂ္ဂါဂါရေ ဌ။ နိသိန္နော၊ နေလင့်၏။ ကတ မေနမဇ္ဇန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့်။ အာဂတော၊ လာသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧခ၊ ဤအရပ်ဌ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဥယျောဇေတ္တာ၊ လှတ်လိုက်၍။ ယာယဇမ္ဗုယာ၊ ကြောင့်။ အယံဒီပေါ၊ ကို။ ဇမ္ဗုဒီပေါ၊ ဟူ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသပြေပင်မှ။ ဖလံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူခဲ့၍။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ အဂ္ဂါဂါရေ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ နေလင့်၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဒံ ဇမ္ဗုဖလံ၊ သည်ကား။ ခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဂန္ဓသမ္ပန္နံ၊ အနံ့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နံ၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သစေ၊ ၍။ အာဟရိတ္ထ၊ အလိုရှိမူကား။ ပရိဘုဉ္ဇဿု၊ စားလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ အလံ၊ မဟာဉ်။ တုံယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဧတံ ဖလံ၊ ကို။ အာဟ ရသိ၊ ဆောင်၏။ တုံယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇဿု၊ စားလော့၊ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ယတြဟိ နာမ-ယော မဟာသမဏော၊ သည်။ ပ။ နိသိဒိ ဃတိ၊ နေလင့်၏။ ပ။ တဿ၊ ထိုသပြေပင်၏။ အဝိဒူရေ-သမီပေ၊ ဌ။ အမ္ဗော၊ သရက်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ ဇမ္ဗုယာ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ ဌ။ အာမလကီ ရှစ်ရှားပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာ ဇမ္ဗုယာ၊ ထိုသပြေပင်၏။

အပ်ခ္ရေ၊ ၌။ ဟရိဌ္ဌကိ၊သဖန်းခါးပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ
တိ ံသံ၊ တာဝတိ ံသာသို့။ ဂတ္ဝာ၊ ၍။ ပါရိ၌ဆတ္တကပုပ္ပံ၊ ပင်လယ်
ကသစ်ပွင့်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ပ။အဟံယထာ၊ သို့။ နတ္ထေဝအရဟာ၊
ရဟန္တာသာမဟုတ်။ ဣတိတေံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။
၄၆။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။တေဇဋိလာ၊ထိုငါးရာသော
ရသေ့တို့သည်။ အဂ္ဂိ ံ၊ မီးကို။ ပရိစရိတုကာမာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ
အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌာနိ၊ ငါးရာသော ထင်းတုံးတို့ကို။
ဖာလေတုံ၊ကွဲစိမ့်သောငှါ။နသက္ကောန္တိ၊မတတ်နိုင်ကုန်။ဒေ၀ခေါ၊
၌။ တေသံဇဋိလာနံ၊ ဟို၏။ တေံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊
၏။ နိဿံသယံခေါ၊ မချွတ်လျှင်။ မဟာသမဏာသ၊ ရဟန်းကြီး၏။
ဣဒ္ဓါနုဘာ၀ေါ၊ တန်းခိုးအာနုဘော်သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့
သတည်း။ ယထာ-ယေနဣဒ္ဓါနုဘာ၀ေန၊ အကြင် တန်းခိုးအာနု
ဘော်ကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ဖာလေတုံ၊ ငှါ
နသက္ကောမ၊ ကုန်။ ဣတိတေံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။
အထခေါ၊၌။ ဘ၀ေါ၊သည်။ ဥရ၀ေလကဿပံ၊ ကို။ တေံ၀စနံ၊
ကို။ အ၀ေါစ၊၏။ ကဿပ၊ကဿပ။ ကဋ္ဌာနိ၊တို့ကို။ ဖာလယန္တု၊
ကွဲစေလိုကုန်သလော။ (ကွဲစေကုန်အံ့လော သော်လည်းပေး)။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊၏။ မဟာသမဏ၊ရဟန်းကြီး။ဖာလယန္တု၊
ကွဲစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊ ၏။သကိ ံယေ၀၊တကြိမ်
တည်းလျှင်။ ပဋ္ဌကဋ္ဌသတာနိ၊ ငါးရာသောထင်းတို့သည်။ ဖာလ
ယိ ံသု၊ကွဲကုန်၏။ပ။

၄၇။ တေဇဋိလာ၊ တို့သည်။ အဂ္ဂိ ံ၊ ကို။ ပရိစရိတုကာမာ၊
ဖြစ်၍။ အဂ္ဂိ ံ၊ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုံ၊ ညိုစိမ့်သောငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။
အထခေါ၊၌။ တေသံဇဋိလာနံ၊ တို့အား။ တေံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ၏။ နိဿံသယံခေါ၊ မချွတ်လျှင်။ မဟာသမဏာသ၊
ရဟန်းကြီး၏။ဣဒ္ဓါနုဘာ၀ေါ၊သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့သတည်း။
ယထာ-ယေနဣဒ္ဓါနုဘာ၀ေန၊ ကြောင့်။မယံ၊တို့သည်။ အဂ္ဂိ ံ၊ကို။
ဥဇ္ဇာလေတုံ၊ငှါ။နသက္ကောမ၊နိုင်ကုန်။ဣတိတေံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။

အဲဟာသိ၏။ အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝေါ် သည်။ ဥရုဝေလကဿပ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလ၊ ကို။ တော်ဝစနံ၊ ဂ၊။ အဝေါ်စ၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဂ္ဂိ၊ကို။ ဥဇ္ဇလိယန္တု၊ ညိစေလိုကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၏။ မဟာသမဏ၊ရဟန်းကြီး။ ဥဇ္ဇလိယန္တု၊ ညိစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သကိဒေဝ၊ တည်းလျှင်။ ပဋ္ဌမအဂ္ဂိသတာနိ၊ တို့သည်။ ဥဇ္ဇလိယိ သု၊ ညိကုန်၏။ ဝါ၊ (တောက်ကုန်၏ သော်လည်းပေး)။ပ။

၄၀။ တေဇဋိလာ၊တို့သည်။ အဂ္ဂိ၊ကို။ ပရိစရိတ္တာ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာပေတုံ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောဌ၊။နသဇ္ဇာန္တိ၊မတတ်နိုင်ကုန်။ပ။

၄၉။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ တေဇဋိလာ၊ တို့သည်။ သိတာသု၊ ချမ်းကုန်သော။ အန္တရဋ္ဌကာသု၊ တဝိုတ္ထဲ, တပေါင်း နှစ်လတို့၏အကြားရှစ်ရက်ဖြစ်ကုန်သော။ဟေမန္တိကာသု၊ဆောင်း ဥတု ဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္တိသု၊ညဉ့်တို့၌။ ဟိမပါတသမယေ၊ဆီးနှင်း ကျတုန်းအခါ၌။ နဒ္ဒီသု၊နေရဉ္ဇရာယ၊ နေရဉ္ဇရာပြစ်၌။ နိမ္မုဇ္ဇန္တိ၀ါ၊ ၎င်းလည်း၎င်းကုန်၏။။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၀ါ၊ ပေါ်လည်းပေါ်ကုန်၏။ နိမ္မုဇ္ဇန ဥမ္မုဇ္ဇနမ္ပိ၊ ၎င်းခြင်း,ပေါ်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

အမှာ ဤကား မကောင်းမှုခပ်သိမ်းကို ရေတွင် မျှောစိမ့်သောဌ၊ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိဖြစ်၍ ပြုသတည်း။ အန္တရဋ္ဌက ဟူသည်ကား တဝိုတ္ထဲ,တပေါင်းအကြားရှစ်ရက်တည်း။ တဝိုတ္ထဲလ မပြည့်မီလေးရက်၊ အထွက်လေးရက်၊ ဤရှစ်ရက်ကို ပိဋကတ်သို့ လိုက်၍ယူသည်။

*။ပ။ပဋ္ဌမတ္တာနိမန္ဒာမုဒိသတာနိ၊ ငါးရာသောမီးမယ်ဖြူတို့ကို အာဘိနိမ္မိနိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်မီးမယ်ဖြူ၌။ တေဇ ဋိလာ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဥတ္တရိတ္တာ၊ ရေမှတက်၍။ ဝိသိဇ္ဇေသုံ၊ လှိုက်ကုန်၏။ အထခေါ်၊၌။ တေသံ ဇဋိလာနံ၊ တို့အား။ တေံပရိ ဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၏။ နိဿံသယံခေါ်၊ လျှင်။ မဟာ သမဏာ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ်၊ တန်းခိုး အာနုဘော်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့သတည်း။ ယထာယေန ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။

ဤမာမန္ဒာမုခီယော၊ ၍ငါးရာသောမီးမယ်ဖြူတို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ ဇန်ဆင်းကုန်၏။ ဤတိ-တော်ပရိုဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။

၅၀။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ မဟာအကာလမေဃော၊ ကြီးသည်။ပါဝဿိ ရွာ၏။ မဟာဥဒကဝါဟကော၊ ထန်စွာသော ရေအယဉ်သည်။ သဠာယိ၊ဖြစ်၏။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော ပဒေသော၊ သည်။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ နယြတ္ထဋ္ဌော၊ မလွှမ်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (မလွှမ်းနိုင်သည်လည်း ဟူ၏)။ ။ပ။သမန္တာ၊မှ။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥဿာရေတွာ၊ ရှောင်ရှားစေ၍။ မဏ္ဍော၊ အလယ်၌။ ရေကုဟတာယ၊ မြှုတထောင်းထောင်းလွင့်သော။ ဘူမိယာ၊မြေ၌။အဟံ၊သည်။ယံနူန-ယဝိပနစက်မေယ္ယံ၊ အကယ်၍ စက်ကြိသွားရမူကား။ သာဓု၊ကောင်း၏။ ဤတိတော်-ပရိ ဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဥဿာရေတွာ၊ရှောင်ရှားစေ၍။ မဏ္ဍော၊ ၌။ ရေကုဟတာယ၊ သော။ပ။ အထခေါ၊ ၌။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ရှိသော။ ဇဋိလော၊သည်။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီးကား။ ဥဒဇကန၊ဖြင့်။ ဝုဋ္ဌော၊ မျောသည်။ မာဟော ခေါအဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်ဟု။ နာ၀ါယ၊ လှေဖြင့်။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဇဋိလေဟိ၊ရသေ့တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊အကြင်အရပ်၌။ဘဂဝါ၊သည်။ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တံပဒေသံ၊သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ အမည်ရှိသော။ ဇဋိလော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥဿာရေတွာ၊ ရှောင်ရှားစေ၍။ မဏ္ဍော၊ အလယ်၌။ ရေကုဟတာယ၊သော။ ဘူမိယာ၊ ၌။ စက်မန္တံ၊ စက်ကြိသွားသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာနု၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ၀စနံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊၏။ ပဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ဤမသို့ ပဒေသေ၊ ၍အရပ်၌။ ဤပံ့အယံ ဌိတော၊၍ရပ်သောသူသည်ကား။ တွံနု၊ သင်ရဟန်းကြီးပင်လော။ဤတိ၊ ၍သို့။ အ၀ေါစ၊၏။ကဿပ၊ ကဿပ။ အယံ ဌိတော၊ ၍ရပ်သောသူသည်ကား။ အဟမသို့

ငါဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ မုံတက်လေ၍။ နာဝါယ၊ လှေ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ပ။ ယတြဟိ နာမ-ယံဥဒကံ ပိ၊ အကြင်ရေသည်လည်း။ နပဝါဟိသတိ၊ မမျှောနိုင်။ပ။

ဤ၅ဝ။ ဣမသ္မာ မောဃပုရိသသ၊ အား။ စိရမ္ပိ၊ ကြာမြင့်စွာလည်း။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ အဟံ ယထာ၊ ငါကဲ့သို့။ နတ္ထေ ဝ အရဟာ၊ ရဟန္တာသာ မဟုတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝတ္ထုမာန်အနုက်၌ အနာဂတ်ဝိဘတ် ဖြစ်သတည်း)။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဇဋိလံ၊ ဤရသေ့ကို။ ယံ နု နု-ယဒိ ပနသံ ဝေဇယံ၊ အာဘယ်၍ ထိတ်လန့်ရစေမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ပ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ တွံ၊ သင်ကား။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ နတ္ထေ ဝ အဟောသိ၊ မဟုတ်။ အရဟတ္တမဂ္ဂသမာပန္နော၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်သည်။ နာပိ အဟောသိ မဟုတ်။ ယာ ယ ပဋိပဒါ ယ၊ အကြင် အကျင့်ဖြင့်။ တွံ၊ သည်၊ အရဟာ ဝါ၊ ရဟန္တာသည်လည်း။ အသ-ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့လည်း။ သမာ ပန္နော၊ ရောက်သည်။ အသဘဝေယျ၊ ရာ၏။ သာ ပိ ပဋိပဒါ၊ ထို အကျင့်သည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဥ။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ သော။ ဇဋိလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ဝစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါ စ၊ ဟူမူကား။ (ထည့်)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝ တော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘေယျံ၊ ရချင်ပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ လဘေယျံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ တွံ၊ သင်ကား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဇဋိလသတာနံ၊ ငါးရာ သောရသေ့တို့ကို။ ဝိနာယကော၊ ဆုံးမပေတတ်သော။ အဂ္ဂေါ၊ ရသေ့တို့ထက်မြတ်သော။ ပမုခေါ၊ ရသေ့တို့၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်သော။ ပါမောက္ခော၊ ရသေ့တို့၏ အကြီးဖြစ်သော။ နာယကော၊ ဆရာ သည်။ အသိ၊ ၏။ တေ ပိ ဇဋိလော၊ ထိုရသေ့တို့ကိုလည်း။ တာဝ

အပဒေလာကေဟိ၊ပန်ကြားဦးလေ့။(**တာဝသ္ဒါကား** ဝတ္ထုဗဒန္ဓရ အနက်)။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ မည်သည်နည်း၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရိသည်နည်း၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘောတာပသာ၊ အိုရှင်ရသေ့တို့။ အဟံ၊ သည်။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီးအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝန်တံ၊ ကို။ မည်သည်နည်း၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရောန္တု၊ ပြုကြကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဇဋိလ၊ အိုဆရာရသေ့။ စိရပဋိကာ၊ မြင့်စွာ ကျင့်ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ စိရပဋိကာ၊ မြင့်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပယံ၊ တို့သည်။ မဟာသမဏော၊ ၌။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်လင်ကုန်၏။ သဒ္ဓေ၊ ၍။ ဘဝံ၊ သည်။ **မဟာသမဏော**၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိသတိ၊ **ကျင့်အံ့**။ သဒ္ဓေဝ၊ အလိုးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ စရိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်၏။အထ-ပန္ဓာ၊ မှ။ တေ ဇဋိလာ၊ တို့သည်။ ကေသမိသံ၊ ဆံနှင့်ရောသော။ ဇဋာမိသံ၊ ဆံကျစ်နှင့်ရောသော။ ခါရိကာဇမိသံ၊ ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးနှင့် ရောသော။ အဂ္ဂိဟုတမိသံ၊ မီးမွှေ ယောက်မနှင့်ရောသော ရသေ့တို့၏ အသုံးအဆောင်ကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ ပဝါဟေတွာ၊ မျှောလိုက်၍ ။ပ။ သာဝဥပသမ္ပဒါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၅၁။ နဒီကဿပေါ၊ရှိသော။ ဇဋိလော၊သည်။ ကေသမိသံ၊ သော။ပ။ အဂ္ဂိဟုတမိသံ၊ကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဝုယ္ဟမာနေ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မွာန၊ ၌။ ဧကံ-ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မေ၊ ဟု။ဘာဝတု၊ အစ်ကိုရသေ့အား။ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ဘေးရန်သည်။ မာဟေဝ အဟောသိတိ၊ စေလင့်ဟု။ ဇဋိလေ၊ ရသေ့တို့ကို။ ပါဟေသိ၊လွှတ်လိုက်၏။ ဂန္ဓွယ၊ သွားကြကုန်။မေ၊ ငါ၏။ ဘာတရံ၊ အစ်ကိုအကြောင်းကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော့။

ဗုတ်၊ ဤသို့။ ပါဟေသိ၊၏။ သာမဏ္ဍ၊ကိုယ်တိုင်လည်း။တိဟိဇဋိလ သဘောဟု၊ သုံးရာသော ရသေ့တို့နှင့်။ သမ္ဗီ၊ တက္ခ။ပ။ ဘော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ကဿပ၊ ကဿပ။ ဗုဒ္ဓ-အယံပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝေါ၊ဤ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ သေယျောနု၊ မြတ်သလော။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ညီရသေ့။ ဗုဒ္ဓ-အယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝေါ၊ သည်။ အာမသေယျော၊ သြမြတ်သည်ဟုတ်၏။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ (အထဝေါစသည်ကား တူပြီ)။

၅၃။ ။ပ။ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝ သတာနိ၊ငါးရာသော ထင်းတုံးတို့သည်။ နဖါလယိ သု၊ မကွဲနိုင်ကုန်။ ဖါလယိ သု၊ ကွဲကုန်၏။ နဥဇ္ဇလိ သု၊ မတောက်နိုင်ကုန်။ ဥဇ္ဇလိ သု၊တောက်ကုန်၏။ နဝိဓ္ဓာယိ သု၊ မငြိမ်းနိုင်ကုန်။ (မသေ နိုင်ကုန်ဟုလည်းပေး)။ ဝိဓ္ဓာယိ သု၊ငြိမ်းကုန်၏။ (သေကုန်၏ဟု လည်းပေး)။ ပဗ္ဗမန္ဒာမုခိသတာနိ၊ ငါးရာသောမီးမယ်ဖြူတို့ကို။ အဘိနိမ္မိနိ၊ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။တေန နယေန၊ဖြင့်၊အဓုဓုနိပါဋိ ဟာရိယသဟဿာနိ၊ သုံးထောင့်ငါးရာသော ပြာဋိဟာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။(ဤအနက်ကား အဓေါ နု စတုတ္ထော အဓုဓော နှင့်အညီတည်း။နဂါးကိုဆုံးမတော်မူသည်ကစ၍ တဆဲ့ခြောက်ပါး သော ပြာဋိဟာတို့ကိုကား ဤ၌ မဆို၊ ထို ပြာဋိဟာတို့နှင့် တက္ခ သော်ကား သုံးထောင့်ငါးရာတဆဲ့ခြောက်ပါးတည်း)။

၅၄။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရဝေလာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ-ယထာဘိရတိ ၊မှီလျော်တော်မူသမျှ။ဝိဟရိတ္ဝာ၊ နေတော်မူ၍။ ယေနမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ ဂယာသီသံ၊ ဂယာသီသရွာသို့။ ပက္ကမိတမ္ဘာ၊သွားအပ်၏။တေနမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ ပက္ကာမိ၊ သွားလေ၏။ မဟတာ၊မြတ်သော။ ဘိက္ခုသဟဿေန၊ ရဟန်းတထောင် အရေ အတွက်ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓေဟေဝ၊ ကုန်သော။ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊ရသေ့ဟောင်းချည်းဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သမ္ဗီ၊တက္ခ။ပက္ကာမိ၏။တတြ-တိသံဂယာယံ၊ထိုဂယာမည်သော ရွာ၏အနီး၌။ ဂယာသီသေ၊ဂယာသီသမည်သောအရပ်၌။ ဘိက္ခု

သံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဂယာဟူသည်ကား မြစ်၏အမည်တည်း။ ထိုမြစ်ကိုစွဲ၍ အနိုးဌ် တည်သော ရွာသည်လည်း ဂယာမည်၏။ ထိုရွာ၏အနိုးဌ် ဆင်ဦးကင်းနှင့် တူသော ကြီးစွာသော ကျောက်ဖျာ ရှိသောကြောင့် ဂယာသီသတွင် သတည်း။ ကျောက်ဖျာကား ရဟန်းတထောင် ဆန့်သည် ဟူ၍ သာရတ္ထဒီပနီကျမ်းဌ် လာ၏။) တတြ၊ ထိသ္မိ နေတော်မူသော အခါဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ။ ကို့ကို။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိံ ကထေသိ၊ ဟူမူကား။ (ထည့်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမ္မကတရားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်လောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောတေဘူမ္မကတရားသည်။အာဒိတ္တံ၊ပြောင်ပြောင်လောင်သနည်း။ စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်။အာဒိတ္တံ၊ပြောင်ပြောင်လောင်၏။ ရူပါ၊ ရူပါ၎ဝ်တို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ပြောင်ပြောင်လောင်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊စက္ခုပသာဒဌ်မှီသော ဖဿသည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿဇပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံ ဥဒံသုခံ ဝါ၊အကြင်သုခ ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယံ ဥဒံဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယံ ဥဒံအဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင် ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ တံပိ ဝေဒနံ၊ ထိုဝေဒနာ သုံးပါးသည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ကေန၊ အဘယ်မီးဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ လောင်သနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂဝတည်းဟူသော မီးဖြင့်။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ မောဟဂ္ဂိနာ၊မောဟကည်းဟူသော မီးဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်လောင်၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဖြင့်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာခြင်း

တို့ဖြင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်လောင်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ သောတံ သောဘပသာဒသည်။ အာဒိတ္တံ၊၏။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ အာဒိတ္တာ၊၏။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ကာယော၊ ကာယပသာဒသည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဧေါဟု ဆိုအပ်သော မနောဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿော၊ ဘဝင်နှင့်တကွဖြစ်သော မနောသမ္ဖဿသည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ မနောသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံဝုဒံသုခံဝါ၊ အကြင် သုခဝေဒနာသည် လည်းကောင်း။ ယံဝုဒံဒုက္ခံဝါ၊ အကြင် ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယံဝုဒံ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝိဝေဒနံ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါးသည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ကေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ သနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ မောဟဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ ဇရာယ၊ ဖြင့်။ မရဏေန၊ ဖြင့်။ သောကေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

အမှာ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့် ဝေဒနာ သုံးပါး ဖြစ်ရာ၌ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဝေဒနာမှာ သဟဇာတပစ္စည်း။ သမ္ပဋိစ္ဆိုင်း သန္တီရဏ ဥဒ္ဓေါ ဇော တဒါရုံတို့နှင့် တကွဖြစ်သော ဝေဒနာတို့မှာ ပကတူပနိဿယပစ္စည်း။ သောတသမ္ဖဿ ဃာနသမ္ဖဿ ဇိဝှါသမ္ဖဿ ကာယသမ္ဖဿ တို့လည်း

နည်းတူ။မနောဒ္ဒါရဝိထိ၌ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဝေဒနာသုံးပါး ဖြစ်ရာ၌ ဘဝဂ်ိုပဏ္ဍိတနှင့်တကွဖြစ်သော ဝေဒနာမှာ သဟဇာတ ပစ္စည်း။ အာဝဇ္ဇန်းဇောနှင့်တကွဖြစ်ဒသာ ဝေဒနာမှာ ပကတူ ပနိဿယပစ္စည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ကို။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယ သာဝကော၊ ငါဘုရားတပည့်သားဖြစ်သောသူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ငါဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း။ ပဿံ-ပဿန္တော၊ ရှုသည် ရှိသော်။ စက္ခုသ္မိံ ဝိ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ (နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်၏ ဟူသတတ်)။ ရူပေသု ဝိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ စက္ခုဝိညာဏေ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿေ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံဣဒံသုခံ ဝါ၊အကြင် သုခဝေဒနာသည် လည်းကောင်း။ ယံဣဒံဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည် လည်းကောင်း။ ယံဣဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တမ္ပိ ဝိ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါး၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သောတသ္မိံ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သဒ္ဒေသု ဝိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဃာနသ္မိံ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဂန္ဓေသု ဝိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဇိဝှါယ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ရသေသု ဝိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ ကာယသ္မိံ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဖောट္ဌဗ္ဗေသု ဝိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ မနသ္မိံ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဓမ္မေ သု ဝိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ မနောဝိညာဏေ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ မနော သမ္ဖဿေ ဝိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ မနောသမ္ဖဿ ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံဣဒံသုခံ ဝါ၊သည်လည်း ကောင်း။ယံဣဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊သည်လည်းကောင်း။ယံဣဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊သည်လည်းကောင်း။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။တမ္ပိ ဝိ၊ ထိုဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သောစိတ်သည်။ (ငြီးငွေ့သောသူသည်ဟု

လည်းပေး)။ ဝိရဇ္ဇတိ၊မတပ်။ (တပ်ခြင်းကင်း၏ဟုလည်း ပေး)။ ဝိရာဂ၊ မတပ်ခြင်းကြောင့်။ဝိမုစ္စတိ၊ကိုလေသာမှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တ သို့၊ ကိုလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်၌။ ဝိမုတ္တံဇာတိ၊ လွတ်ပြီဟု။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော သီတင်းကို။ ဝုသိတံ၊ သုံးပြီ။ ကရဏီယံ၊ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကတံ၊ ပြီးပြီ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ကိစ္စ၌။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အမှာ သောတာပတ္တိမဂ်၌ ပရိညာတကိစ္စ, ပဟာနကိစ္စ, သစ္ဆိကတကိစ္စ, ဘာဝနာကိစ္စအားဖြင့် လေးပါး, အထက်မဂ်သုံးခုတို့၌လည်း လေးပါးစီဖြစ်ရကား. သောဠသကိစ္စ ဟူသတည်း။ ဒုက္ခသစ္စာကိုကား ပရိညာတကိစ္စဖြင့် သိသတည်း။ သမုဒယသစ္စာကိုကား ပဟာနကိစ္စဖြင့် သိသတည်း။ နိရောဓ သစ္စာကိုကား သစ္ဆိကတကိစ္စအားဖြင့် သိသတည်း။ မဂ္ဂသစ္စာကို ကား ဘာဝနာကိစ္စအားဖြင့် သိသတည်း။

* ဤမသို့ပနဝေယျာကရဏာသို့၊ ဤဝေယျာကရဏ်းကို။ ဘည မာနေ၊ ဟောတော်မူသည် ရှိသော်။ တဿ ဘိက္ခုသဟဿဿ၊ ထိုတထောင်သော ရဟန်းအား။(၏ဟုလည်းပေး)။အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကိုမယူမူ၍။အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့မှ။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ဝိမုစ္စိ သု၊ လွတ်ကုန်၏။

အမှာ ရာဂ ဒေါသ မောဟသည် အဘန်တလဲလဲ ပူပန်သော အားဖြင့် ဖြစ်တတ်သောကြောင့် မီးမည်၏။ ရှေးသောအခါ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရဟန်းမိန်းမငယ် တယောက်သည် စိတ္တလတောင်ကျောင်းတိုက်၌ ဥပုသ်သိမ်သို့သွား၍ တံခါးစောင့် အရှင်ကို တပ်သောစိတ်ဖြင့်ကြည့်၍ ရပ်နေ၏။ ထိုမိန်းမငယ်အား အတွင်း၌ဖြစ်သောရာဂသည် အလွန်ထက်သောအားဖြင့်ဖြစ်၍ ထို ရာဂကြောင့် ဖြစ်ခဲသော တေဇောဝေတ်သည် ဟဒယဝတ္ထုတည်ရာ

(၁၀၆) မဟာဝေါပါဠိတော်နိဿယသစ်

အရပ်ကို လောင်စေ၍ ရဟန်းမိန်းမငယ် သေခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဤဝတ္ထုဖြင့် ရာဂဒီးခလောင်၍သသည်ကိုမှတ်။ ဒေါသမီးလောင်၍ သေသည့်အရာမှာ မဒနာပဒေါသိကနတ်စသည်ကိုယူ။ မောဟမီး လောင်၍ သေသည့်အရာမှာ ခိုဠာပဒေါသိကနတ်စသည်ကိုယူ။ ဇာတိဇရာမရဏာတို့သည်ကား ဒုက္ခဝတ္ထု၏ အဖြစ်ဖြင့် ပူပန်တတ် သောကြောင့် မီးမည်ကုန်၏။ သောကစသည်ကိုလည်း ဤနည်း အာဠုမှတ်။

အာဒိတ္တာပရိယာယံ၊ အာဒိတ္တ ပရိယာယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။
ဥရုဝေလပါဠိဟာရိယံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။
တတိယဘာဏဝါရော၊သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

၅၅။ အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဂယာသီသေ၊ဆင်ဦးကင်း နှင့်တူသော ကျောက်ဖျာရှိသော ဂယာသီသ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊မွေ လျော်တော်မူသမျှ။ ဝိဟာရိတ္မာ၊၍။ ယေနမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ပဏ္ဍမိတမ္ပံ၊၏။ဟေနမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိသွားခြင်း ကို။ပဏ္ဍာဝမိ၊ သွားကြော်မူ၏။ မဟတာ၊များစွာသော။ဘိက္ခုသဟ သေန၊ ရဟန်းတထောင် အရေအတွက် ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။သဗ္ဗေဟေဝပုရာဏာဇဋိလေဟိ၊အလုံးစုံရှေးဦးရသော့ဖြစ်ဘူးကုန် သော ရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပဏ္ဍာဝမိ၊၏။အထခေါ၊ဌ။ဘဂဝါ၊ သည်။အနုပုဗ္ဗေန၊ဖြင့်။ဝါရိကံ၊ကို။ စရမာနော၊ သွားတော်မူလေ သော်။ ယေန၊ ဌ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ အတ္ထि၊ ရှိ၏။ တံရာဇဂဟံ၊ သို့။ အဝသရိ-သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ-တသ္မိံ ရာဇဂဟေ၊ ဌ။ (သုဒ်ကား နိပါတ်)။ လဋ္ဌိဝနေ၊ ထန်းသော ဥယျာဉ်၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌေ၊ သုပ္ပတိဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ ဧတိယေ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ပူဇော်ရာ ဖြစ်သော ပညောင်ပင်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ မာဂဓေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိ ယော၊ များသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော ရာဇာ၊ ဗိပ္ပိသာရ

မင်းသည်။ အသော်သို၊ ကြားလော်း ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ကပုဏ္ဏော၊ သာကီဝင်မင်း၏သားဖြစ်သော။သက္ကကုလာ၊သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဒ္ဓဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏောဝေါ်တမော၊ ရဟန်းဝေါတမသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်သတတ်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဘ်။ လဋ္ဌိဝနေ၊ ထန်းတော ဥယျာဉ်ဘ်။ သုပ္ပတိဋ္ဌေ၊ အမည်ရှိသော။ စေတိယေ၊ ပြည်သူတို့၏ ပူဇော်ရာဖြစ်သောပညောင်ပင်ဘ်။ ဝိဟရတိ၊ နေသတတ်။တံခေါ်ပနဘဂဝန္တံ ဝေါ်ဘမံ-တဿခေါ်ပန ဘောတော ဝေါ်တမဿ၊ ထိုအရှင် ဝေါတမ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ လူတို့ချီးမွမ်းသော အသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊အလွန်ကျော်စောဏ်။ ကိံ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့ အလွန်ကျော်စောသနည်း ဟူမူကား။သော ဘဂဝါ၊ထိုဘုန်းတော်ရှိသော အရှင်ဝေါတမသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတ်ပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး,ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏ တဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ဘေးမဲ့ရာနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ ကြွတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ သတ္တလောက,သင်္ခါရလောက,သြကာသလောကသုံးပါးကို ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့် သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဤသို့ ဆုံးမခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်ကုန်သော ယောကျ်ားတို့ကို အတုမရှိ ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်း

ကြောင့်လည်း။အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးတို့ဖြင့် ဆုံးမသည်ဖြစ်၍ နတ်, လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ဤသို့ အလုံးစုံသော ဥယျမမ္မတရား ငါးပါးကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ ရာဂ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ အစရှိသော ကိလေသာ တို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊အလွန်ကျော်စော၏။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ပြည်နှင့်တကွသော။ ဒုမ်လောကံ၊ဤလောကသုံးပါးကို။ (ဤကား ဩကာသ အားဖြင့် ချီးမွမ်းသတည်း)။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ ရဟန်း,ပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ နတ်, လူနှင့်တကွ သော။ ပဇံ၊ အပြားအားဖြင့်ဖြစ်သော သတ္တဝါ အဝေါင်းကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာယ၊ မြတ်သော မိမိဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊၍။ပဝေဒေတိ၊ သိတော်မူ၏။သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊အစ၌ကောင်းခြင်းရှိထသော။ပ။သာတ္ထံ၊ ပြည့်စုံသောအနက်လည်းရှိထသော။ သမ္ဗဉ္ဇနံ၊ ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါ လည်းရှိထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏။ ကေवလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးမဲ့ပြည့်စုံသော။ပရိသုဒ္ဓံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ် ကဲ့သို့ စင်ကြယ်စွာသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သော ဘုရားတို့အား။ ဒဿနံ-ဒဿနမတ္တံပိ၊ မျက်စိဖွင့်၍ ကြည့်ရကာမျှလည်း။ သာဓုခေါပန- သာဓုဝေ၊ ကောင်းသည်

သာလျှင်တည်း။ဟိတာဝဟံ၊ စီးပွါးချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည် သာလျှင်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခါဝဟံ၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဠ္ဌာ သယံ၊မြတ်သောဆန္ဒရှိသည်ကို။ကတ္တာ၊၍။ (ဤကား ထည့်ပါဌ်)။ အထ-ပန္ဓာ၊ ထိုနောက်မှ။ မာဂဓော၊မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ မျိုးသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရောရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိ သာရမင်းသည်။ ဒွါဒသနဟုတေဟိ၊ တသိန်းနှစ်သောင်း အရေ အတွက်ရှိကုန်သော။ မာဂဓိကေဟိ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းခ္ဍ နေကုန် သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကေဟိ၊ ပုဏ္ဏား, သူကြွယ်တို့ဖြင့်။ ပရိဝု တော၊ ခြံရံလျက်။ ယေနကာရဏောန၊ အကြင် တရားနှာလိုသော အကြောင်းဖြင့်။ ဒေဝမနုဿေဟိ၊တို့သည်။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား အဋ္ဌံသို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်၏။ တေနကာရဏောန၊ ထို တရားနှာလိုသောအကြောင်းဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊၍။ ဧကမန္တံ၊စွာ၊နိသီဒိ၊ ၏။ ဒွါဒသနဟုတာ၊ကုန်သော။မာဂဓိကာ၊ကုန်သော။ တေပိခေါ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်လည်း။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သော ပုဏ္ဏားတို့ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ စွာ။ နိသီဒိံသု၊ကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊တို့ကား။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ အညီဝမ်းမြောက်၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ အညီ ဝမ်းမြောက်အပ်သော။ သာရဏီယံ၊အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ ပြောဟော၍။ ဧကမန္တံ၊စွာ။နိသီဒိံသု၊ကုန်၏။အပ္ပေကစ္စေ၊အချို့သောသူတို့ကား။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။နိသိန္နော၊နေတော်မူ၏။တေန၊လိုဘုရား နေတော်မူရာသို့။ အဥ္ဇလိံ၊လက်အုပ်ကို။ပဏာမေတ္တာ၊ညွှတ်စေ၍။ ဧကမန္တံ၊စွာ။နိသီဒိံသု၊ကုန်၏။အပ္ပေကစ္စေ၊တို့ကား။နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတ္တာ၊ ကြား၍။ ဧကမန္တံ၊စွာ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊တို့ကား။ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ဆိတ်ဆိတ်။ဧကမန္တံ၊ စွာ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။

အမှာ ထိုပုဏ္ဏားထိတွင် လက်အုပ် ညွှတ်စေကာနေသော ပုဏ္ဏားကိုကား ဥဘတောပက္ခတည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ, **မိစ္ဆာ**ဒိဋ္ဌိတို့နှင့် နှစ်ပါးသင့် ကြ၏သတည်း။ အကယ်၍ **မိစ္ဆာ**ဒိဋ္ဌိတို့**သည်** ရဟန်းဝေါတမကို အဘယ့်ကြောင့်**ရှိခိုး**သနည်းဟုအပြစ်တင်**မူကား** လက်အုပ်ချီကာကိုလျှင် ရှိခိုး**သည်** မည်သလောဟု ငါတို့**ဆိုအံ့**၊အကယ်၍သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့သည် **အဘယ့်**ကြောင့်ဘုရားမြတ်စွာကို ရှိမခိုးသနည်းဟုအပြစ်တင်မူကား **ဦးခေါင်း**မြေထိမှလျှင်ရှိခိုးသည် မည်သလော လက်အုပ်ချီ၍ရှိခိုးကလည်း ရှိခိုးမည်ပါကောင်း၏ဟု ငါတို့ဆိုအံ့ဟု ကြိုကုန်ရကား ဥဘတောပက္ခ ဖြစ်သတည်း။ ဘုရားမြတ်စွာ အထံ၊တော်၌ အမျိုးအမည်ကိုကြားလျှောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကား ဆင်းရဲရောက်၍ မထင်မရှားခဲ့ရကား ပရိသတ်အလယ်၌ သိစိမ့်သောငှါ လျှောက်ကြားကုန်သတည်း။ တိတ်တိတ်နေသော ပုဏ္ဏားတို့ကား စဉ်းလဲ ခက်ခဲသော ပုဏ္ဏား,မိုက်သော ပုဏ္ဏား**တို့**ဘည်း။ စဉ်းလဲခက်ခဲသော ပုဏ္ဏားတို့လည်း စကားပြော**ဟော**ချေမူကား ဝိဿာသ-အကျွမ်းဝင်သည် သာလျှင် ဖြစ်**အံ့**သတည်း။ ဝိဿာသဖြစ်လျက်ကိုလည်း **တကြိမ်** နှစ်ကြိမ်မျှ ဆွမ်း**စ**သည်ကိုမလှူချေဘဲလည်း ငါတို့မသင့်**ဟု ခက်ခဲ**သဖြင့် တိတ်တိတ်နေကုန်သတည်း။ မိုက်သောပုဏ္ဏား**တို့ကား ညှဲ**စေးရှုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ မိုက်သောအားဖြင့် နေမိနေရာ တိတ်တိတ်နေကုန်သတည်း။

အထ-တသ္မိं ကာလေ၊ ၌။ (ခေါ်ကား နိပါတ်)။ **ပ**ဘဝစ်ကံ့ခန်း၊ မဂဓရာဇ် တိုင်း၌ နေကုန်သော။ ဒွါဒသနဟုတာ၏နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့၏။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိं၊ အဘယ်သို့နည်း၊ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီးသည်။ ဥရုဝေလကဿပေ၊ ဥရုဝေလကဿပ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ သည်။ ပဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီးအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ သလော။ ဣတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ **အ**ထ**ခေ**၊ ၌။ ဒွါဒသနဟု

တာနံ၊ကုန်သော်။တေသံ ဗြဟ္မာဏဂဟပတိကာနံ၊တို့၏။စေတော ပရိဝိတက္ကနံ၊နှလုံး၏အကြံကို။ စေတသာ-စိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ အာယဿန္တိ၊ သော။ ဥရုဝေလကဿပံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ရွတ်တော်မူ၏။

ဥရုဝေလဂါသိ၊ဥရုဝေလတောင်ခြေနေသော။ ကဿပ၊ ကဿပ။ တုံ၊သည်။ ကိသကောဝဒါနော.အကျင့်ဖြင့် ကြီးသောကိုယ်ရှိသော ရှင်သေ့တို့ကိုဆုံးမတတ်သော ဆရာဖြစ်လျက်။ ကိမေဝ၊ အဘယ်ကို လျှင်။ ဒိဿွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးပူဇော်ခြင်းကို။ ပဟာသိ၊စွန့်သနည်း။ ကဿပ၊ကဿပ။ တုံ၊သင့်ကို။တေမတ္ထံ၊လိုအကြောင်းကို။ပုစ္ဆာမိ၊ ငါပေး၏။ ကထံ၊ **အဘယ်**ကြောင့်။ တဝ၊ သင်၏။ အဂ္ဂိဟုတံ၊ မီးပူဇော်ခြင်းကို။ ပဟီနံ၊ စွန့်သနည်း။

ဘန္တေဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ရှိသောဘုရား။ရှင်ပေစ၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ သဒ္ဒေစ၊အသံတို့ကိုလည်းကောင်း။အထော၊ထိမ့ တပါး။ ရသေစ၊ ရသတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဖုဋ္ဌဗ္ဗေယောစာပိ၊တို့ကို လည်းကောင်း။ ဧတေ ကာမေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို။ ယညာ-ယဇဟေတု၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့်။ ဂုဏ္ဌန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဥပဓိသု၊ ခန္ဓာဟူသော ဥပဓိတို့ခြင်း။မလန္တိ၊အညစ်အကြေးသာဖြစ်သည်ဟု။ယဿာ၊ကြောင့်။ ဇာနိ၊သိ၏။တဿာ-ဥတ္တာ၊ထိုသို့သိသောကြောင့်။ ယိဋ္ဌေ၊ယစ်ကြီး ပူဇော်ခြင်းခွဲလည်း။ နအရဏ္ဍိ၊ မမ္ဗေလျော်။ ဟုတေ၊ နေ့တိုင်း ယဇ်ငယ်ပူဇော်ခြင်းခွဲလည်း။ နအရဏ္ဍိ၊ မမ္ဗေလျော်သတည်း။

ကဿပ၊ ကဿပ။ ရှင်ပေသု၊ အဆင်းတို့ခွဲ လည်းကောင်း။ သဒ္ဒေသု၊အသံတို့ခွဲလည်းကောင်း။အဲထော၊ထိမ့တပါး။ရသေသု၊ ရသတို့ခွဲလည်းကောင်း။ ဧတ္ထေဝ ကာမေသု၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ခွဲ၊ နရမိတ္ထ၊ မမ္ဗေလျော်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မမ္ဗေလျော်သည် ရှိသော်။ ကောစရဟိ-ကွစရဟိ ဒေဝမနုဿကာလေ၊ အဘယ် လူ.ပြည် နတ်ပြည်ခွဲ။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ နှလုံးသည်။ ရတော၊ မ္ဗေလျော်

သနည်း။ ကဿပ၊ကဿပ။မေ၊အား။တေံကာရဏံ၊ထိုအကြောင်း ကို။ ဗြုဟိ၊ ဆိုလော့။ဤတို၊ဤသို့။ဘဂဝေါ၊သည်။ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေဘဂဝေါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တံ၊ငြိမ်သက်၏။ အနုပဓိဟံ၊ ခန္ဓာစသော ဥပဓိလည်းမရှိ။ အကိဉ္စနံ၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြခြင်းလည်းမရှိ။ ကဿမဘဝေ၊ဦး။ အသက္ခံ၊ မကပ်ငြို။ အနညထာဘာဝီ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းလည်းမရှိ။အနညနေယျံ၊မဂ်ဖိုလ်မှ တပါး သော ဥစ္စာဖြင့်လည်း မရောက်အပ်။ တံပဒံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ယဿ၊ ကြောင့်။အဒ္ဒသံ၊မြင်၏။တဿ-ဒိသ္သာ၊ထိုသို့မြင်သောကြောင့်။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မနော၊ နှလုံးသည်။ ယိဇ္ဇ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော် ခြင်းဌာလည်း။ နအာရဒ္ဓိ၊မမ္မေလျော်။ ဟုတေ၊နှေတိုင်းပူဇော်သော ယဇ်ဝယ်ဌာလည်း။ နအာရဒ္ဓိ၊ မမ္မေလျော်။ ဤတို၊ သို့။ အဝေါ၊ စ၊ လျှောက်၏။

၅၆။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာဥရုဝေလကဿပေါ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ပ။အဝေါ၊စ၊၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝေါ၊မြတ်စွာဘုရားကား။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။သတ္ထာ၊ဆရာတည်း။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်ကား။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊၏။ဤတို၊ ဤသို့။ အဝေါ၊စ၊ ၏။အထခေါ၊ ဌ။ ဒ္ဝါဒသနဟုတာနံ၊ကုန်သော။ မာဂဓိကာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံပြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့၏။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ သည်။ မဟာသမဏော၊ဌ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ ဤတိတေံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။အထခေါ၊ဌ။ဘဂဝေါ၊သည်။ပ။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ။ ကို။ ကထေသိ၊၏။ ဤ၁ဒ၊ ဤအစဉ်ဖြစ်သောစကား သည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ ဟူမူကား ။ပ။သြကာရံ၊ ယုတ်သော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို လည်း ကောင်း။နိက္ခမေ၊ကာမမှကွက်မြောက်ခြင်းဌ။အာနိသံသံ၊အကျိုး ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ယဒါ၊ ဌ။ တေ၊ ထိုမင်းနှင့်ကကွသော ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့ကို။ ဘဂဝေါ၊ သည်။

ကလ္လစိတ္တေ၊ ခ်ံသောစိတ်ရှိသည်တို့ကို။ မုဒုစိတ္တေ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်တို့ကို။ ဝိနိဝရဏစိတ္တေ၊နိဝရဏာကင်းသောစိတ်ရှိသည် တို့ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တေ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်တို့ကို။ ပသန္နစိတ္တေ၊ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်တို့ကို။ အညာသိ၊သိတော်မူ၏။ အထ-တဿ ကာလေ၊ ထိုသို့သိတော်မူသောအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်မှ ထုတ်၍ ပြအပ်သော။ ယာဝမ္ဗ ဒေသနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံမမ္ဗဒေသနံ၊ကို။ ပကာသေသိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ပ။မဂ္ဂံ၊မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း ကောင်း။ ပကာသေသိ၊၏။ သေယျထာပိနာမ၊ မည်သည်ကား။ အပဂတကာလကံ၊ အညစ်အမည်းကင်းသော။ သုဒ္ဓဝတ္ထံ၊ ဖြူစင် စွာသောပုဆိုးသည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျင်။ ရဇနံ၊ အညို အရောင်စသောဆိုးရည်ဖြင့်တပ်ခြင်းကို။ဂဏ္ဍေယျယထာ၊ယူသကဲ့သို့။ ။ပ။တဿ ယေဝအာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျင်။ ဝိရဇံ၊ရာဂတည်း ဟူသော ကင်းသောမြှုရှိသော။ဝီတမလံ၊ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာအစရှိသော အညစ်အကြေး ကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော သောတာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသော ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းစုံသောတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိ၏။ (ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏လည်းပေး)။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို ဖြစ်တတ်သော တရားဟူသမျှသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မစက္ခုံ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဧကနဟုတံ၊ တသောင်းသော ပုဏ္ဏားသူကြွယ် အပေါင်းသည်ကား။ ဥပါသကတ္တံ၊. ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သော ဒါယကာ၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

၅၇။ အထ-တဿ ကာလေ၊ဌ။ မာဂဓေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော၊ သေနိယော၊ မျှားသောစစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာ ရောရာဇာ၊သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊မြင်အပ်ပြီးသောတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠှ ဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏဝိစိ

(၁၁၄) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကိုးဆွေးကူးမြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံ ကဒထာသို့လောသို့လောဟု ယုံမှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ သတ္တု သာသနေ၎င်း။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပဒေတွာ၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပရပ္ပစ္စယော ဘုရားမှတပါးယုံကြည်အပ်သည် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ ကုမာရသဿတော၊အိမ်ရှေမင်းဖြစ်သော။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ (အားဟုလည်းပေး)။ ပဠုအသ္သာသကာ၊ ငါးပါးသော တောင့်တခြင်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ကုန်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ ဧတပဠုအသ္သာသကာ၊တို့သည်။ သမိဒ္ဓါ၊ပြည့်စုံ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကုမာရသဿတော၊ အိမ်ရှေမင်း ဖြစ်သော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဧတံစိတ္တံ၊ သည်။ (တနည်းတုံ)-ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊၏။ မံ၊ အကျွန်ကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ အဘိ သိဉ္စေယျုံ၊ပြောအဘိသိက်မြောက်ကုန်ဘိမူကား၊သာဓု၊ကောင်း ၏။ (ထည့်)။ဧတိ၊ ဤသို့၊စိတ္တံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပဋ္ဌမော၊ လက်ဦးစွာသော။ အယံအသ္သာသကော၊ ဤတောင့်တခြင်းသည်။ အဟောသိ၊၏။ ဒုတိယော အသ္သာသကော၊သည်။မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဧတရဟိ၊ ယခု။သမိဒ္ဓေါ၊ပြည့်စုံပြီ။ တသ္မာစမေဝိဇိတေ၊ ထိုအကျွန်ုပ် နိုင်ငံသို့။ အရဟံ၊ ပူဇော်သက္ကာရအထူးကို ခံတော်မူလိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဘောက် မပြန် မိမိအလိုလို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩက္ကမေယျ၊ ကြွလာမူကား။သာဓု၊ ၏။ဧတိ၊ ဤသို့၊စိတ္တံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ အယံ အသ္သာသကော၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ သော အသ္သာသကော၊သည်။မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဧတရဟိ၊ယခု။ သမိဒ္ဓေါ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။တဋ္ဌာဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဟံ၊သည်။ ပယိရုပါသေယ်ယုံ၊ ဆည်းကပ်ရမူကား။ သာဓု၊

၏။ ဤတို့ ဤသို့။ စိတ္တံ့ သည်။ အဟောသိ၏။ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ ခေါ်လျှင်။ မေ၏။ တတိယော သော။ အယံ အသာသကော သည်။ အဟောသိ၏။ သောအသာသကောစ သည်လည်း။ မေ အာ။ တေရဟိ ယခု။ သမိဒ္ဓေါ ပြီ။ သောစ ဘဂဝါ သည်လည်း။ မေ အာ။ ဝမ္မံ ကို။ ဒေသယုံ ဟောသိမူကား။ သာဓု၏။ ဤတို့ ဤသို့။ စိတ္တံ့ သည်။ အဟောသိ၏။ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ ခေါ်လျှင်။ မေ၏။ စတုတ္ထော သော။ အယံ အသာသကော သည်။ အဟောသိ၏။ သော အသာသကော သည်။ မေ အာ။ တေရဟိ ယခု။ သမိဒ္ဓေါ ပြီ။ ဝဿသတဝဝတော ၏။ ဝမ္မံ ကို။ အဟံ သည်။ အာစဝေနေယုံ သိရဘိမူကား။ သာဓု ၏။ ဤတို့ ဤသို့။ စိတ္တံ့ သည်။ အဟောသိ ၏။ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ ခေါ်လျှင်။ မေ၏။ ပဉ္စမော သော။ အယံ အသာသကော သည်။ အဟောသိ ၏။ သောအသာသကော သည်။ မေ အာ။ တေ ရဟိ ယခု။ သမိဒ္ဓေါ ပြီ။ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ ပုဗ္ဗ ၌။ ကုမာ ရဿသ တော အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်သော။ မေ ၏။ ဣမေ ပဉ္စ အသာ သကာ တို့သည်။ အဟေသုံ ကုန်၏။ တေ ရေဟိ ယခု။ တေ ပဉ္စ အသာသကာ တို့သည်။ မေ အကျွန်ုပ်အာ။ သမိဒ္ဓေါ ပြီးပြည့်စုံ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ အရှင်တုရား။ အဘိက္ခန္တံ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိစွ တကား။ (တနည်းကား)-အဘိက္ခန္တံ သာဓု အလွန်ကောင်းစွ တကား။ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ နိက္ခုဠေတံ မှောက်ချထားသော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ခိပေယ္ယ ထမြောက်ပေး လုန်ဘိသကဲ့သို့။ ပဋိစ္ဆန္နံ ဝါ ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဝိဝေယ္ယ ယထာ ဖွင့်ဘိသကဲ့သို့။ မူဠှဿ ဝါ ခရီးမှားသော ယောက်ျားအား လည်း။ မဂ္ဂံ ကို။ အာ စိက္ခေယ္ယ ယထာ ကြားပေသကဲ့သို့။ အန္ဓကာရေ အမှောင်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ မာရေယ္ယ ညှိတွန်းကြားအံ့။ စက္ခုမန္တော မျက်စိအမြင်ရှိသော သူသည်။ ရူပါနိ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ ယထာ မြင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေव ဤအတူလျှင်။ ဘဂဝ တာ သည်။ အနေကပရိယာယေန များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။

ဓမ္မော၊ကို။ပကာသိတော၊ပြတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောအဟံ၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ သရဏံ-ပရာယနံဇုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ (ဤ၌ ဇုတိသဒ္ဒါကျသည်)။ ဂစ္ဆာမိ-ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ (တနည်းတုံ)-သရဏံဇုတိ၊ဆင်းရဲကိုဖျောက်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏ဟု။ ဂစ္ဆာမိ-ဇာနာမိ၊သိ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိဘဇာမိ၊ ၏။ (ဂစ္ဆာမိဇာနာမိ၊ ၏ လည်းဟူ)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ယနေ့မှစ၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ (အသက်ရှိသရွေ့လည်းဟူ)။ သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သော။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှု အလို့ငှါ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတုစ၊ သည်လည်းခံစေချင်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊တုဏှီဘာဝနေ့တော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ မာဂ ဓော၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ မျိုးသောစစ်သည် ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရောရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ ဘဂဝတော၊၏။ အဓိဝါသနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ကတ္တာ၊၍။ပဏ္ဍာမိ၊ဖဲ့၏။အထခေါ၊ဌ။ မာဂ ဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာ ရောရာဇာ၊သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊၏။ အစ္စယေန၊ဖြင့်။ ပဏီတံ၊ သော။ ခါဒနီယံ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒါပေတ္တာ၊ စီရင်စေ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ကာလံ၊ကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ကာလော၊အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။ဇုတိ၊ဤသို့။ အာရောစာပေသိ၊၏။

၅၇။ အထခေါ်၏။ဘဂဝေါ်သည်။ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်းပိုင်တော်ကိုအောက်အထက်ပြန်၍။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ မဟတ္တာ၊မျှားစွာသော။ ဘိက္ခုသဟဿေန၊ရဟန်းတထောင်နှင့်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဗ္ဗေဟေव၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊ရှေးဟိုရသေ့ဖြစ်သော ရဟန္တာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပါ၀ိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ဤ။ ဒေ၀ါနံ၊ နတ်တို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော။သက္ကော၊သိကြားသည်။မာဃ၀ကဝဏ္ဏံ၊ လုလင်အသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ဖန်ဆင်း၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဣမာ၀ါထာ၊လေ၊ ဤ၀ါထာတို့ကို။ ၀ါယမာနော၊ သီလျက်။ ၀ဏ္ဏတိ၊ သွားဏ်။

ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသော နှလုံးတော်ရှိထသော။ (ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီးထ၊သောဟုလည်းပေး)။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်မြောက်ပြီးထ၊သော။ သိဂိနိက္ခသ၀ဏ္ဏော၊နိုဂ္ခအတိုင်းအရည်ရှိသော သိဂီရွှေပြားအဆင်းနှင့်တူ၊သောအဆင်းတော်ရှိထသော။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဒန္တော်ဟိ၊ ယဉ်ကျေးသော နှလုံးရှိကုန်ထသော။ (ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမကုန်ပြီးထ၊သော ဟုလည်းပေး)။ ဝိပ္ပမုတ္တော်ဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးထ၊သော။ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊ ရှေးဥဋ္ဌရသေ့ဖြစ်ကုန်သော တထောင်သောရဟန္တာတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ပါ၀ိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။

မုတ္တော၊သံသရာ၀ဋ်ဆင်းရဲအပယ်၌မှလွတ်ပြီးသော။ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီးထ၊သော။ သိဂိနိက္ခသ၀ဏ္ဏော၊ ရှိထ၊သော။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ မုတ္တော်ဟိ၊ သံသရာ၀ဋ်ဆင်းရဲအပယ်၌မှ လွတ်ကုန်ပြီးထ၊သော။ ဝိပ္ပမုတ္တော်ဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးထ၊သော။ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊တို့နှင့်။'သဟ၊တကွ'။ ရာဇဂဟံ၊သို့။ ပါ၀ိသိ၊၏။

☰တိဏ္ဏော၊ သံသရာ၀ရအပယ်၌မှ ကူးမြောက်ပြီးထ၊သော။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ပြီးထ၊သော။ သိဂိနိက္ခသ၀ဏ္ဏော၊ ရှိထ၊သော။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ တိဏ္ဏော်ဟိ၊ ပြီးထ၊သော၊ ဝိပ္ပမုတ္တော်ဟိ၊ပြီးထ၊သော။ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပါ၀ိသိ၊ ၏။

အမှာ သိဒ္ဓိနိဗ္ဗာန်သဝဏ္ဏောတိ သိဒ္ဓိသုဝဏ္ဏနိဗ္ဗာန်နှင့် သမာနဝဏ္ဏော-အဌကထာဖွင့်သည်ကိုထောက်၍ ဥကာရန္တနှင့် သုဝဏ္ဏော မရှိသင့်။ အကာရန္တနှင့် သဝဏ္ဏော ရှိရမည်။ လူတို့သုံးဆောင်သော ရွှေတို့တွင် အစဉ်အတိုင်း ယုတ္တိကံရွှေထက် ဒသဝိဓရွှေ မြတ်သည်။ ထိုရွှေထက် အာဂရုပ္ပန္နရွှေ မြတ်သည်။ ထိုရွှေထက် နိဗ္ဗာန်ရွှေ မြတ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ရွှေတွင်လည်း စာမိကရရွှေ မြတ်သည်။ ,ထိုရွှေထက် သာတကုမ္ဘဒ္ဒရွှေ မြတ်သည်။ ထိုရွှေထက် ဇမ္ဗုနဒရွှေမြတ်သည်။ ထိုရွှေထက် သိဒ္ဓိရွှေ မြတ်သည်။ ထိုကြောင့် မြတ်စွာဘုရား အဆင်းတော်ကို သိဒ္ဓိရွှေနှင့် နှိုင်းယှဉ်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီ၌လာသည်။

ဒသဝါသော၊ ဆယ်ပါးသောအရိယာတို့၏နေခြင်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒသမလော၊ ဆယ်ပါးသော ကိုယ်တော်၏ အား ဉာဏ်တော်၏အားနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဒသဓမ္မဝိဒူ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မပထတရားကိုလည်း သိတော်မူထသော။ ဒသဟိစ၊ဆယ်ပါးသော အသေက္ခ အင်္ဂါတရား တို့နှင့်လည်း။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဒသသတပရိဝါရကော၊ တထောင်သောရဟန္တာတို့ဖြင့်ခြံရံလျက်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။

မနုဿာ၊တို့သည်။ ဒေဝါနံ၊တို့ကို။ ဣန္ဒံ၊သော။ သက္ကံ၊ ကို။ ပဿိတ္မာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ အယံမာဃဝကော၊ ဤလုလင်ကား။ အဘိရူပေါဝတ၊ အလွန် အဆင်းလှစွ တကား။ အယံမ်ာဃဝကော၊ကား။ ဒဿနိယောဝတ၊ ရှုဘွယ်ရှိစွတကား။ အယံမာဃဝကော၊ ကား။ ပါသာဒိကောဝတ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိစွတကား။ အယံမာဃဝကော၊ ကား။ ကဿ၊ အဘာယ်သူ၏။ မာဃဝကောနုခေါ၊လုလင်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ဣန္ဒော၊သော။သက္ကော၊ သည်။ တေမနုဿေ၊တို့ကို။ ဂါထာယ၊ဖြင့်။ အဘ္ဘာသိ၊ ဆို၏။

တောနေ့ကာ၊ အိုလူအများတို့၊ ယောဘဂဝါ၊သည်။ လောကော၌။ ဒီးရာ၊ မြဲမြံဟည်ကြည်သောလုံ့လပညာတော်နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ သမ္ဘမိ၊ ခပ်သိမ်းသောဓနတို့၌။ ဒနေ့ကာ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ သုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ စင်တော်မူ၏။ အပ္ပဋိ ပုဂ္ဂလော၊ တုတက်မရှိ။အရဟံ၊ လူ,နတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကိုလည်း ခံတော်မူထိုက်၏။ သုဂတော၊ ဆန်းကြယ်သော တရားတော်ကို လည်း ဟောတော်မူတတ်၏။ အဟံ၊ ဝါကား။ တဿဘဂဝတော၊ ၏။ ပရိစာရကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဗ ဘာသိ၊ ၏။

ဥ၉။ အလခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယေန၊ ၌။ မာဂဓေသု၊ သော။ သေနိယသု၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရသု၊သော။ ရညော၊၏။ နိဝေသနံ၊သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ပ။သဟတ္ထာ-သဟတ္ထေန၊မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေတွာ၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၍။သမ္ပဝါရေတွာ၊ကောင်းစွာ မြစ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်ကို လည်းကောင်း။ ဩနီတပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်တော်မှ ချပြီးသော လက်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ သလ္လကေ္ခတွာ၊ မှတ်၍။ (သလ္ल-ကေ္ခတွာကား ပါဠိသေသ)။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊၏။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နသု၊နေထသော။ မာဂဓေသု၊သော။ သေနိယသု၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရသု၊ သော။ရညော၊ ၏။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟရေ ယျုနခေါ၊ နေတော်မူထိုက်အံ့နည်း။ ယံ သေနာသနံ၊ အကြင် ကျောင်းသည်။ ဂါမဇဝတာ၊ရွာမှ။ နေ၀အဝိဒူရေ၊ဝေးလည်းမဝေး လွန်း။နအာစ္စာသန္နေ၊နီးလည်းမနီးလွန်း။ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ၊အလား အလာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံမနုဿာနံ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်လိုသောသူ တရားကိုနာလိုသောသူတို့အား။အဘိက္ကမနီယံ၊ သွားလွယ်ရောက်လွယ်၏။ ဒိ၀ါ၊ ဒနေ့အခါ၌။ အပ္ပါကိဏ္ဏံ၊ လူနှင့် မပြွမ်း။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊အသံနည်း၏။ (ဆိတ်ညံ၏ဟူလို

သတတ်ဒဲ့။ အပ္ပနိဏ္ဍေါသံ၊ ပြည့်ရှာ တွန်ပဲံမရှိ။ ဝိဇနဝါတံ၊ ထွက်ဝင် သွားလာသောလူတို့၏အင်္ဂေါကင်း၏။ မနုဿရာဟသေ ယျကံ၊ လူတို့၏ လျှို့ဝှက်သော အမှုကို ပြုရာဖြစ်၏။ ပဋိသလ္လာန သာရုပ်ပ်ံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းအားလျောက်ပတ်သည်။ အသ-ဘဝေယ္ယ ဖြစ်ရာ၏။ တတ္ထ-သေနာသနေ၊ ထိုသို့သောကျောင်း၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေတော်မူလိုက်၏။ ဣတိ-ပဋိဝိတက္ကနံ၊ သည်။အားဟာသိ၊၏။အလ-ပဋ္ဌာ၊ ဝိုနောင်မှ၊မာဂဓဿ၊သော။ သေနိယဿ၊သော။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ သော။ ရဇ္ဇာ၊၏။ ဧတံ-ပဋိ ဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟာသိ၊ ၏။ အမှာကံ၊ တို့၏၊ဒုဒ်-ဧဝဥ္စ ဥယျာနံ၊ ဤဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သည်။ ဂါမဇေတာ၊မှ။နေဝအာဝိဒူရေ၊ ဝေးလည်းမဝေးလွန်း။ပ။ပဋိသလ္လာနသာရုပ်ပ်ံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းအား လျောက်ပတ်၏။ယံနူန-ယဒိပန၊ ၍။အဟ၊သည်။ဝေဠုဝနံဥယျာနံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ ဒဇေယ္ယံ၊လှူရမ္ယကား။ သာဓု၊ဃကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပဋိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဇဟာသိ၊၏။ အထ-ပဋ္ဌာ၊ထိုသို့ကြံပြီးနောက်မှ။ မာဂ ဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော၊ ရာဇာ၊ သည်။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ ဘိက်ခာရံ၊ ကရားကို။ ဂဟေ တွာ၊ယူ၍။ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတံ ဝေဠု ဝနံ ဥယျာနံ၊ ဤဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ ဒဒ္ဒိ၊လှူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ သြဒကပေသိ၊စွန့်၏။ဘဂဝါ၊ သည်။ အာ ရာမံ၊ အရာပ်ကို။ပဋ္ဌဂဟသိ၊ခံဇတော်မူ၏။ အတ-တ-ဘိ ကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ မာဂဓံ၊ သော။ သေနိယံ၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဓမ္မိယာ၊ကထာယ၊ ဖြင့်။ သံဒဿေတွာ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၍။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက် တည်စေ၍။ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၍။ သံပဟံ သေတွာ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေ၍။အာသနာ၊နေရာမှ။ဥဋ္ဌာယ၊တ၍။ ပက္ကာမိ၊ ကြွတော်မူ၏။ အတ-ဧ-ဝ ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတသ္မိ

နိဒါနေ၊၌။ ခမ္မီ ကထံ၊ကို။ **ကတ္တာ၊၌**။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ အာ**မန္တေသိ၊ဟူမူ**ကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာရာမံ၊ အရာမ်ကို။ အနုဇာနာ**မိ၊ခွင့်ပြုတော်**မူ၏။ ဤတို့၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ-ကဟေသိ၊ မိန့်တော်**မူ၏**။

ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမကထာ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆၀။ တေနခေါ၀နသမယေန၊၌။ သဗ္ဗညူ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ပရိမိုဇ်ရဟန်းသည်။ မဟတိယာ၊များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိမိုဇ်ပရိသတ်၌။ အနုတေယျဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊ နှစ်ရှဉ်းကျိပ်သော ပရိမိုဇ်ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ပဋိ၀သတိ၊ နေ၏။ တေန ခေါ၀နသမယေန၊၌။ သာ၊ရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗညေ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊သိဒ္ဓတ်ကို။ ပဋိမုဇ်အထံ၌။ ပြဟ္စရိယံ၊ ကို။ စရန်၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသာ၊ရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည်။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ၊ ပြု၏သည်။ ဟောတိ၊၏။ ယော၊သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ အမတံ၊ မသေသောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို။ အဓိဂ၊ဆွတိ၊သိ၏။ (ရ၏လည်းဟု)။ သော၊ထိုသူသည်။ အာ၊ရောစေတု၊ ကြားစေသတည်း။ ဤတို့၊ ဤသို့။ ကတိကာ၊ ကို။ ကတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ အာ ယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ အသၪိ၊ အရှင်အသၪိထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊၌။ ပ။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊၍။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသော။ (ကြည်လင်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သောလည်းဟု)။ အဘိက္ကန္တေန၊ ရှေ့သို့ တက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ **အာ**လောကိတေန၊ တူရှုကြည့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိလောကိတေန၊ တစောင်း ကြည့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ သမိဉ္ဇိတေန၊ ကွေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပသာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ သြကိဏ္ဏတ္တစက္ခု၊ ချသောမျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣရိယာ

ပထသမ္ပန္နော၊ ဇုရိယာပုယ်နှင့်ပြည့်စုံစွာ။ ရာဇဂဟေ၊ ဌ။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ၎။ ပါ၀ိသိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ပါသာဒိကေန၊ သော။ပ။ဇုရိယာပထသမ္ပန္နံ၊ ဇုရိယာပုယ်နှင့်ပြည့်စုံစွာ။ ရာဇဂဟေ၊ဌ။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ၎။ စရန်နှံ၊ သွားထသော။ အာယသ္မန္တံအသေ့ဇိ၊ အရှင်အသေ့ဇိဏေရ်ကို။ အဋ္ဌသ၊မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာန၊ ၍။အသေ-သာရိပုတ္တသ၊အား။တေံ-ပရိ၀ိတက္ကံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ ၀တ ကော်သေန၊ စင်စစ်လျှင်။ ယေ၊ အ်ကြင်သူတို့သည်။ လောဃော်ဌ။ အရဟန္တော၀၊ ရဟန္တာ သည်လည်းကောင်း။အရဟတ္တမဂ္ဂသမာပန္နော၀၊အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်သောသူသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့တွင်။ အယံ၊ ဤသခင်ကား။ အညတရော၊ တယောက်ဖြစ်တန် သတည်း။ ယံနူနာ-ယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဇုမံဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်း အထံသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ အာ၀ုသော၊ ချစ်ရှင်။ တုံ၊ သင်ကား။ ကံ၊ အာဘယ်ဆရာကို။ ဥဒ္ဒိသ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဟေ၊ အရှင်ရဟန်း၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာကား။ ကော၊ အာဘယ်သူနည်း၊ ကသ၀ါ၊ အာဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုံ၊ သည်။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆယျုံ။ မေးရမ္ဟကား။သာ၀ု၊ကောင်း၏။ဇုတိ၊ဤသို့။ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ၀ါ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောက်မှ။ သာရိ ပုတ္တသ၊ သော။ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ အား။ တေံ-ပရိ၀ိတက္ကံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ဇုမံဘိက္ခုံ၊ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊မေးခြင်းငှါ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပ၀ိဋ္ဌော၊ ဝင်လျက်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ စရတိ၊ သွားသေး၏။ ယံနူနာ-ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ဇုမံဘိက္ခုံ၊ကို။(သို့ လည်းပေး)။ပိဏ္ဍိတော ပိဏ္ဍိတော၊ မှ။ အနုဗန္ဓေယျံ၊ လိုက်ရမ္ဟကား။ သာ၀ု၊ ကောင်း၏။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ အတ္ထိကေဟိ၊ အလိုရှိသောဝါတို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တရား ကို။ ဥပညာတုံ၊ ဆ၍သာသိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနု ဗန္ဓေယျံ၊လိုက်အံ့။ဇုတိ၊ဤသို့။ပရိ၀ိတက္ကော၊သည်။အဟောသိ၊၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား သေတတ်သော တရား ရှိသော် မသေတတ်သော အမြောက်နိုဗ္ဗာန်တရားလည်း ရှိတန်၏ဟု ဆ၍သာ ငါတို့သိသည်။ မျက်မှောက်ပစ္စက္ခ မသိရကား လိုက်၍မေးမှ သိကုန်အံ့ ဟူလိုသတတ်။ တနည်းတုံ-အတ္ထိကေဟိ၊ အလိုရှိသောငါတို့သည်။ ဥပညာတံ၊ ဆ၍သာသိသော အမြောက်နိုဗ္ဗာန်တရားကို။ မဂ္ဂံ-မဂ္ဂန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ အနုဗန္ဓေယ္ယုံ၊ လိုက်အံ့ဟု-သမ္ဗန္ဓိ။

အထခေါ၊ ဘဂ္ဂ။ အာယသ္မာအသိဇိ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဘဂ္ဂ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဂတော။ စရိတ္တာ၊၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ ပဋိက္ကမိ၊ နစ်ခဲ့၏။ အထခေါ၊ဘဂ္ဂ။ သာရိပုတ္တော၊ သော။ ပရိမ္ဘာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ပ၊တေံဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။အာဝုသော၊ရှင်ရဟန်း။ တေ၊၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြေတို့ကား။ခေါ၊အဟုတ်လျှင်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ဘွယ်လည်း ရှိကုန်စု။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ၏ အဆင်းသည်လည်း။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်၏။ ။ပ တို့၊သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ အာဝုသော၊အချင်း။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်း၏ သားဖြစ်သော။ သကျကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုသော။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းတို့ထက်မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော။တံမဟာသမဏံ၊ထိုရဟန်းတို့ထက်မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို။ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြု၏။သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ဆရာတည်း။ တဿဘဂဝတော၊၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရောစေမိ၊နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော အရှင်ရဟန်း၏။ သတ္ထာ ဆရာသည်။ ကိံ ဝါဒီ ပန၊ အဘယ်သို့အယူရှိသနည်း။ ကိံ အဘယ်သို့။ အက္ခာယိ၊ ဟောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ငါသည်၊ နဝေါ၊ ရဟန်းပြုသစ်စသော

တည်း။ ဣမံဓမ္မ**ဝိနယံ-ဣမသ္မိ**ံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဝိနည်းတရား၌။ အ**စိရ**ပ**ဗ္ဗ**ဇိတော၊ ရဟန်း**ပြု၍** မကြာမြင့်သေး။ အဓုနာ၊ ယခုအခါ၌။ **အာ**ဂတော၊ လာခဲ့၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဝိဇ္ဇာ ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ သံဓိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝက္ခာမိ၊ ဟော လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ အယခေါ၊ ၌။ သာရိ ပုတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အသဇိ၊ ကို။ **ဧ**တံ**ဝ**စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

အာဝုသော၊ အရှင်ရဟန်း။ အပ္ပံ**ဝါ**၊ နည်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဗဟုံ**ဝါ**၊ များသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဘာသံ**ယ**ု၊ ဟောပါလော့။ အတ္ထံ**ယေ**ဝ၊ အနက်ကိုသာလျှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣ၊ ဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ အတ္ထေ**နေ**ဝ၊ အနက် ဖြင့်သာလျှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဗျ**ဉ္ဇ**နံ၊ **သ**ဒ္ဒါကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ကိံ ကာဟသိ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အသဇိ၊ သည်။ သာရိပုတ္တသ၊ **သာ**ရိပုတ္တရာအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ပရိဗိုဇ်အား။ ယေ **မ**ဟာ**ဟေ**တုပ္ပ**ဘ**ဝါ၊ တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော**အာ**ဟ။ တေ **သ**ဒ္ဓေ**ယ**ောနိ**ရော**ဓော၊ ဧ**ဝံ**ဝါဒီ**မ**ဟာ**သ**မ**ဏော**တိ၊ ယေ**ဓ**မ္မာ**။**ပ**။ **သ**မ**ဏော**-ဟု၍။ ဣမံ**ဓ**မ္မ**ပ**ရိ**ယ**ာယံ၊ ဤတရားအမြွက်ကို။ **အ**ဘာ**သ**ိ၊ **ဟော**၏။

ယေ**ဓ**မ္မာ၊ **အ**ကြင် ခန္ဓာငါးပါး တေဘုမ္မကဝဋ်တရားတို့သည်။ ဟေတုပ္ပ**ဘ**ဝါ၊ **အ**ကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာလျှင် **အ**မွန်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး တေဘုမ္မက ဝဋ်တရားတို့၏။ ဟေတုံ၊ **အ**ကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကိုလည်း။ တထာ ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ **အ**ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ဤ**အ**ရာ၌ ဒုက္ခသစ္စာကို**အ**ကျိုး သမုဒယသစ္စာကို **အ**ကြောင်းဟု

ဟောသည်)။ တေသဗ္ဗခမ္မာနံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ,သမုဒယသစ္စာနှစ်ပါး တို့၏။ ယောနိုရောဝေ၊ အကြင်ချုပ်ရာဖြစ်သော နိုရောဝသစ္စာ, ချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်း **ဖြစ်သော** မဂ္ဂသစ္စာသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုနိုရောဝသစ္စာ, မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်။ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့အယူတော်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဟော၏။

အမှာ နိုရောဝေစနိုရောဒုပါယောစ ဆိုလိုလျက် နောက်ပုဒ်ကိုချေသည်။ ဤအရာ၌ နိုရောဝသစ္စာကိုအကျိုးမဂ္ဂသစ္စာကို အကြောင်းဟု ဟောတော်မူသည်။ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းမှာ နိုဗ္ဗာန်ကို အာရုံအကြောင်းဟု ဟောသည်။ဓမ္မသင်္ဂဏီဝိပါကတိက်တတိယပုဒ်ကိုထောက်လျှင် ဇနကဇည်အဖြစ်ဖြင့် နိုဗ္ဗာန်သည် အကြောင်းအကျိုးနှစ်ပါးမှ လွတ်သည်။ ဤအရာများကိုထောက်၍ အကြောင်းအကျိုးကို အရာရာသို့လိုက်၍ယူအပ်သည်ကို သိရမည်။

အထခေါ၊ ဌ။ပ။ ဝိတရဏံ၊ ရာဂဟူသော မြို့ကင်းထသော။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေး ကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒि၊ ဟူမူကား။ ယံကိဉ္စि၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားသည်။ နိုရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။

(ဝိ)တာဝဒေဝ၊ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်ရှေ့သာလျှင်။ ယဒိပတ္တဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ရောက်သေး၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ရောက်လျှင်မူလည်း။ ဧသေဝ-ဧသောဧဝ၊ ထိုတရားသည်လျှင်။ ဓမ္မော၊ ငါတို့ရှာသောတရားတည်း။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်အမြိုက်တရားကို။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကုန်လျက်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိစရာမ၊ သွားကုန်၏။ တံပဒံ၊ ထိုအမြိုက်နိုဗ္ဗာန်တရားကို။ တုမှေ၊ အရှင်ရဟန်းတို့သည်။ ပစ္ဆိဗ္ဗာ၊ သိလေကုန်ပြီ။ အမှေဟိ၊

အကျွန်ုပ်တို့မှကား။ ဣဒံပဌံ၊ ဤအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို။ အဒိဋ္ဌ-အဒိဋ္ဌဝေ၊ မမြင်ဘဲလျှင်။ ဗဟုကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ကပ္ပနဟုတေဟိ၊ တခုသောနဟုတ သန္ဓိုးဖြင့် ရေတွက်အပ်သောကမ္ဘာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈတိတံ၊ လွန်လွှလေပြီ။

အမှာ တဆယ်ကိုတည်း၊ တဆယ်ဖြင့်မြှောက်၊ တရာဖြစ်၏။ ၎င်းကိုတည်း၊ တဆယ်ဖြင့်မြှောက်၊တထောင်ဖြစ်၏။ ၎င်းကိုတည်း၊ တရာဖြင့်မြှောက်၊ တသိန်းဖြစ်၏။ ၎င်းကိုတည်း၊ တရာမြှောက်၊ ကောဋိခုဖြစ်၏။ ကောဋိတသိန်းကိုတည်း၊ တရာမြှောက်ပကောဋိခုဖြစ်၏။ပကောဋိတသိန်းကိုတည်း၊တရာမြှောက်၊ ကောဋိပကောဋိခုဖြစ်၏။ ကောဋိပကောဋိသန္ဓိုးတသိန်းကိုတည်း၊ တရာမြှောက်၊တခုသောနဟုတသန္ဓိုးဖြစ်၏။ထိုနဟုတသန္ဓိုးကား ဧက်တလုံး သုညနှစ်ဆဲ့ရှစ်ခုရှိ၏။ သာရတ္ထဒီပနီလာသည်။

ဒေ၁။ အထခေါ၎ဉ်။ သာရိပုတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ယေန၊ဉ်။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊၏။ ပရိယောဒါတော၊၏။အာဝုသော အရှင်။ ကစ္စိနော-ကစ္စိန္ဒ၊ အသ္မိနည်း။ တုံ၊သည်။အမတံ၊မသေသောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို။အမိုဂတော၊ ရပြီလော။ (သိပြီလောဟုလည်းပေး)။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ အာဝုသော၊ အရှင်။ အာမ အမိုဂတော၊ ကြောက်ရပြီ။ (သိပြီဟုလည်းပေး၊ ယထာကားနိပါတ်)။ အာဝုသော၊ ဗဟုရှင်။ ကထံ ပန-ဧကနုကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ အမတံ၊ မသေသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို။ အမိုဂတော၊ ရသနည်း။ သိသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသော၊အရှင်။ အဟံ၊သည်။ ဣဓရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝိဟရာယ၊ ၄ါ။ စရန္တံ၊ သော။ပ။ အဿဇိ၊ အဿဇိအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်ပြီ။ ဗဟုဧကဟိ၊ ကုန်သော။ ကပ္ပနဟုတေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈတိတံ၊ ပြီ။

၆၂။ အထခေါ်၏။ မေဘ၇ လ္လာနော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သာရိပုတ္တံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ အရင်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၊ ကုန်အံ့။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ နော-အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သဒ္ဓာ၊ သရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ အရှင်။ ဣမာနိ အာနုဘော ပရိဗ္ဗာဇကသတာနိ၊ ဤနှစ်ရာငါး ကျိပ်သော ပရိဗ္ဗာဇကရဟန်းတို့သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အမှေ၊ ငါတို့မျက်နှာကို။ သမ္မုခသန္တာ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်လျက်။ ဣဓ၊ ဤသိမ္ဗည်းအထံ၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဧတပိ၊ ထိုသူတို့ကို လည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အပလောကာမ၊ ပန်ကြားကုန်ဦးအံ့။ ယထာ ယေန-ပကာရေန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မည်သည်နည်း၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။ တထာ-တေနပကာရေန၊ ဖြင့်။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပ။ သမ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီးအထံ၌။ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ အာဝုသော၊ အဝေမာင်တို့။ အလံ၊ မသင့်။ မာအဂမိတ္ထ၊ မသွားလင့်ကုန်။ သမ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ တယော၊ ငါတို့သုံးယောက်တို့သည်။ ဣမံ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရိဿာမ၊ အညှိုးဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပ။ သဒ္ဓယ ဿ၊ သိဒ္ဓည်းအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကသပန၊ သိဒ္ဓည်းပရိဗိုဇ်ရဟန်းအား။ တတ္ထ ဝ၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ ဥဏ္ဏာ၊ ပူသော။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂန္တ္မိ၊ အန့်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ သာရိပုတ္တမေဘ၇ လ္လာနေ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်လတ်သည်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူလေ၏။ ဒိသ္မာန်၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ- ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောလိတော စ၊ ကောလိတလည်း ကောင်း။ ဥပတိဿော စ၊ ဥပတိဿလည်းကောင်း။ ဧတေ ဒွေ

သဟာယကာ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ အာဂန္တုန်၊ လာလတ်ကုန်၏။ ဘေတံယုဂံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်အစုံသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သားအစုံသည်။ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ တပည့်သားကောင်းအစုံသည်။ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊၏။

ဂန္ဓိရေ၊ နက်ထသော။ ဥာဏရိသယေ၊နက်သောဉာဏ်၏အရာ လည်းဖြစ်ထသော။ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော။ ဥပမိသခ်ယေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တေ၊ နှလုံးသွင်း သဖြင့် လွတ်ကုန်ထသော။ (အမိမုတ္တေလည်း ရှိ၏။ အမိမုတ္တေ၊ အာရုံပြုသဖြင့် နှလုံးသွင်းကုန်ထသော ဟုပေး)။ နေသာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို။ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အပ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီ။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထတသ္မိံ ကာ၊လေ၊ ထိုသို့ မြင်တော်မူသော အခါ၌။ ကောလိတော၊ ကောလိတ လည်းကောင်း။ ဥပတိဿော၊ ဥပတိဿလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေဒ္ဒေသဟာယကာ၊ တို့သည်။ အာဂန္တုန်၊ ကုန်၏။ ဘေတံယုဂံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက် အစုံသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကယုဂံ၊သည်။ ဘရိဿတိ၊လတ္တံ့။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ တပည့်သားကောင်းအစုံသည်။ ဘရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝကပါရမိဉာဏော၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏အရာ၌။ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။

။ပ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျာမ၊ ရချင်ပါ ကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋိဉာဏ်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေ၊ လာလတ်ကုန်။ ဧမေဟိ၊ ကို၊သွားကွာ၊ဧတာ၊ကောင်းစွာဟော၏။သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။

ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို။စရထ၊ကျင့်ကြံကုန်လေ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝါ၊သည်။ အဝဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်ထသော။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ရာငါးကျိပ် နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ သာဝဥ္ဇပသမ္ပဒါ၊ ကိုဧဟိဘိက္ခု ပဗ္ဗင်းသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊၏။

၆၃။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှား အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ မာဂဓိကာ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းဌ နေကုန်ထသော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဝဝတိ၊ ဘုရားရှင်ထံတော်ဌ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဒိယျန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏။ (အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ပြန့်စေကုန်၏ဟုလည်းပေ) ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အပုတ္တကတာယ၊ သားမရှိစိမ့်သောငါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ (ကျင့်ခဲ့ပြီဟုလည်းပေး) ။ပ။ဝေဝေါ၊ လင်နှင့်ကင်းစိမ့်သောငါ။(မုဆိုးမဖြစ်စိမ့်သောငါဟုလည်းပေး) ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ (ပြီဟုလည်းပေး)။ပ။ကုလုပဒ္ဓေဒါယ၊ အမျိုးပြတ်စိမ့်သောငါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ဧတဒါနိ၊ ယခု။ အနေန၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်။ ဧဋ္ဌိလသဟသ္သံ၊ ရသေ့တထောင်ကို လည်း။ ပဗ္ဗာဇိတံ၊ ရဟန်းပြုအပ်၏။ သဗ္ဗယာနိ၊ သိန္ဓည်း၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧမာနိစအမုတေယျာနိပရိဗ္ဗာဇကသတာနိ၊ ဤနှစ်ရာငါးကျိပ်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ပဗ္ဗဇိတာနိ၊ရဟန်းပြုအပ်ကုန်၏။ ☞မာဂဓိကာ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းဌ နေကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှား အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ဧမေစကုလပုတ္တာ၊ ဤအမျိုးသားတို့သည်လည်း။ သမဏော ဂေါတမေ၊ရဟန်းဂေါတမ၏အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ခဲ့ကုန်၏။ ဧတာ၊ ဤသို့။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခု။အပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ (သုကားနိပါတ်)။ ဒိသွာ၊၍။ ဤမာယကဲဟာဖြင့်။ စောဒေန္တိ၊ အပြစ်တင်ကုန်၏။

မာဂဓာနံ၊ မဂဓရာဇ်ဘိုင်းသားတို့၏။ ဂိရိဗ္ဗဇံ၊ နွားမြီးကဲ့သို့ ကောင်ကြီးလုံးတို့ဖြင့် ရံသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂတော၊ လာသော။ မဟာသမဏောသည်။ သဇ္ဇေ၊ ကုန်းသော၊သဘ္ဘယော၊ သိဒ္ဓည်း၏တပည့်တို့ကို။ နေတ္ဝာန၊ ဆောင်ဦး၍။ ဒါနိ၊ ယခုကံ၊ အာဘယ်သူကို နယိဿတိ ဆောင်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒေန္တိ၊ အပြစ်တင်ကုန်၏။

ဘိက္ခု။ ဟိသည်။ တေပယံမနုဿာနံ၊တို့၏။ ဥဒ္ဓျာဝယန္တာနံ၊ကဲ့ရဲ့သည်တို့ကို။ပ၊ ဝိပါစေန္တာနံ၊ ဖရိုဖရဲဆိုသည်တို့ကို။ အသောသုံ၊ ကြားကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့ သောသဒ္ဒေါ၊ ထိုကဲ့သို့သော အသံသည်ကား။ စိရံ၊ မြင့်စွာ။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ပ။ အန္တရဓာယိဿတိ၊ ကွယ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ လိုသို့ အပြစ်တင်ပြီးရကား။ ယေမနုဿာ'တို့သည်။ တုမှေ၊တို့ကို။ အာဂတော ခေါ မဟာသမဏောပ။ ကံသုဒါနိ နယိဿတိ'နယိဿတိ-ဟူ၍။ ဤမာယကဲဟာယ၊ဖြင့်။ စောဒေန္တိ၊ အပြစ်တင်လတ်ကုန်အုံ့။ တေ မနုဿေ၊ တို့ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ နယန္တိ ဝေ မဟာဝီရာပ။ ကာ ဥဿုယာ ဝိဇာနတန္တိ၊ ဝိဇာနကံ-ဟူ၍။ ဤမာယ-ကဲဟာယ၊ ဖြင့်။ ပဋိစောဒေထ၊ အတုံ့တဘန်တင်ကုန်လော့။

ဝေ၊ စင်စစ်။ မဟာဝီရာ၊ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော။တယာ-ဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သဒ္ဓမ္မေန၊သူတော်တရားဖြင့်၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဓမ္မေန၊တရားသဖြင့်။ နိယမာနာနံ-နိယမာနေသုံ၊ ဆောင်ကုန်သော၊ ဝိဇာနတံ-ဝိဇာနန္တေသု၊ ပညာတော်ရှိသော ဘုရားတို့၌။ဥဿုယာ၊ပြု။စုသဖြင့်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။ ဤတိ'ဤသို့။ ပဋိစောဒေထ၊ ကုန်လော့။.

တေနခေါပန သမဏေန၊ ဒ္ဓိ။မနုဿာ'ကိုသည်။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊၍၊ အာဂတောခေါ၊ဟာ သမဏောပ။ ကံသုဒါနိ နယိဿ

ဘိတိ၊ နယိသ္သတိ-ဟူ၍။ ဗုမၺယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေမနုဿေ၊ တို့ကို။ နယန္တိ ဝေမဟာဝိရာ။ပ။ ကာဠသုယာဝိဇေနတန္တိ၊ ဝိဇေနတံ-ဟူ၍။ ဗုမၺယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ပ။ အန္တရဝေယိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနပဗ္ဗဇ္ဇာ ကတ္တာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတော၊ ပြီ။
စတုတ္ထဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဒ္ဒိတော၊ ပြီ။

ဖြေ။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနုပဇ္ဈာယကာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိကုန်သည်။ အနာစရိယကာ၊ ဆရာမရှိကုန်သည်။ အဝေါဒိယမာနာ၊ ဆုံးမသောသူ မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနနုယာသိယမာနာ၊ ကမြစ်အံ့သောသူ မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒုန္နိဝတ္ထာ၊ မကောင်း သဖြင့် ဝတ်ကုန်လျက်။ ဒုပ္ပါရုတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ရုံကုန်လျက်။ အနာကပ္ပသပ္ပုန္နာ၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာနှင့် မပြည့်စုံကုန်တဲလျက်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ ဟို့သည်။ ဘုဠ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဥပရိဘောဇနေ၊ ထမင်းခွက်၏ အထက်ခ်ိုလည်း။ ဥတ္တိဋ္ဌပတ္တံ၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်ကို။ ဥပနာမေန္တိ၊ ညွှတ်စေကုန်၏။ ဥပရိခါဒနိယေပိ၊ ခဲဘွယ်၏အထက်ခ်ိုလည်း။ပ။ ဥပရိဘာဇနိယေပိ၊ လျက်ဘွယ်၏ အလက်ခ်ိုလည်း။ပ။ ဥပရိပါနိယေပိ၊ သောက်ရေ၏ အထက်ခ်ိုလည်း။ပ။ ဥပနာမေန္တိ၊ ညွှတ်စေကုန်၏။ သူပမ္ပိ၊ ဝဲနောက်ဟင်းကိုလည်း၊ ကောင်း။ ဩဒနမ္ပိ၊ ထမင်းကိုလည်း၊ ကောင်း။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝဲညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ ဘုဠ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဘတ္တဂ္ဂေ ပိ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ခ်ိုလည်း။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ရှိကုန်လျက်။ (ယန်သောအသံရှိကုန်လျက်လည်း-ပေး)။ မဟာသဒ္ဒါ၊ သည်းစွာသောအသံရှိကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ပ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ ပိ၊ ခ်ိုလည်း။ ပြာဟ္မဏာ ဘောဇနေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို ကျွေးရာအရပ်ခ်ို။ ပြာဟ္မဏာ သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့။

(၁၃၂) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သော အသံရှိကုန်လျက်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သော အသံရှိကုန်လျက်။ ဝိဟာရိသန္တိ၊ နေကုန်ဘိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓာ ပန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အယခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသွိံ နိဒါနေ၊ ကိုသို့သော အကြောင်းဌ။ တေသွိံ ပကရဏော၊ ထိုသို့သော အရာဌ။ ပ ။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။ စရန္တိ ကိရ၊ သွားကုန်၏ ပဟုသည်ကား။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ပ။ ဥပနှာမေန္တိ ကိရ၊ ညွှတ်စေကုန်၏ ဟုသည်လည်း။ သစ္စံ၊ လော။ ပ။ ဘုဥ္ဇန္တိ ကိရ၊ စားကုန်သော ဟုသည်လည်း။ သစ္စံ၊ လော။ (ကိုရသဒ္ဒါ ကား တဆင့်ကြားသော အနက်ဌ ဖြစ်၏။ ပုဒ်တိုင်းယှဉ်ပါ။ ဤသို့ ဆွမ်းခံကုန်သည် ဟူ၍ ငါကြားသည် မှန်ပေစမ့်။ ပ။ တသဲသဲ ဆွမ်းစား ကြသည် ဟူ၍ ငါကြားသည် မှန်ပေစမ့် ဟု မေးတော်မူသတည်း)။ ဘဂဝါ၊ ဟုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားမြတ်။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ ဘဂဝါ၊ သော။ ပုမဒ္ဒါ၊ သည်။ ဝိဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေသံ မောဃပုရိသာနံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောက်ျား တို့အား။ အနနုဿ ဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်။ အနနုလေဝမိကံ၊ မလျော်။ အပ္ပတိရူပံ၊ မတင့်အပ်။ အသာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာ မဟုတ်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ အကရဏီယံ၊ မကျင့်အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံဟိ နာမ ပသိက္ခာ၊ အဘယ်ကိုမြင်၍။ တေ မောဃပုရိသာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်။ ဒုန္နိဝတ္ထာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ကုန်လျက်။ ပ။ စရိဿန္တိ၊ သွားကုန်ဘိသနည်း။ ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ ဝေါ်ကိရ၊ ယံ၊ ဤအမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနံ ဝါ၊ မကြည်လင်သေးသော သူတို့အားလည်း။ ပသာဒါယ၊ ကြည်လင်ခြင်းငှါ။ နပဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပသန္နာနံ ဝါ၊ ကြည်လင်ပြီးသော သူတို့ အားလည်း။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ အလွန်ပွားခြင်းငှါ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အတ၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဝေါ်ကိရိယံ၊ ဤ အမှုအရာသည်။ အပ္ပသန္နာနဉ္စေဝ၊ မကြည်လင်သေးသော သူတို့ အားလည်း။ အပ္ပသာဒါယ၊ မကြည်လင်ခြင်းငှါ။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်လင်ကုန်ပြီးသော။ ကေစိဿာနဉ္စ၊ အချို့သော သူတို့အားလည်း။

အညုထဇာဘယ၊ ကြည်လင်ခြင်း၏ပျက်ခြင်းငှါ။ ဟောဟိ၊ ၎။ ဧတိ၊ ၍သို့။ ဝိဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ အသ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေဘိက္ခု။ တို့ကို။ အနုကမ္ပနိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဝိဂရဟိတ္ဝာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ ဒုဗ္ဗရတာယ၊ ဒါယကာတို့ မွေးမြူခဲ့သော အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ ဒုပ္ပေါသတာယ၊ ဒိမိကိုယ်ကို မိမိလည်း မွေးမြူခဲ့သော အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ မဟိစ္ဆတာယ၊ အလိုကြီးသောအဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အသန္တုဋ္ဌိတာယ၊ မရောင့်ရဲလွယ်သော အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ သံဂဏိကာရာမယ၊အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ကောသဇ္ဇယ၊ ပျင်းသော အဖြစ်၏ လည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမရှိသောစကားကို။ ဘာသိတ္ဝာ၊ ဆိုတော်မူ၍။ အနုကမ္ပနိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ သုဘရတာယ၊ ဒါယကာတို့ မွေးမြူလွယ်သော အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ သုပေါသတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို မွေးမြူလွယ်သော အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလို နည်းသော အဖြစ်၏ လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌယ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ဝိဝေကယ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဥတယ၊ ကိလေသာကိုခါခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ပါသာဒိကယ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေဟတ်သည်၏ လည်းကောင်း။ (ကြည်လင်ဘွယ်ကို ပြုသည်၏လည်းကောင်း)။ အပစယယ၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝိရိယာရမ္ဘယ၊ လုံ့လကို အားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းစကားကို။ ဘာသိတ္ဝာ ၍။ ဘိက္ခု။ နံ၊ တို့အား။ တဒနုဗ္ဗဝိကံ၊ ထိုနှင့်လျော်ပတ်သော၊ တဒနုလောမိကံ၊ ထိုနှင့်လျော်သော။ ဓမ္မိံ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၅။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္झာယ်ကို။ (အပြစ်ကြီးယိုကို ရှုတတ်သောဆရာကို ဟုလည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဇ္ဈာယော၊

ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာသည်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကမှ၊ အတူနေတပည့်၌။ ပုတ္တ စိတ္တံ၊ သားဟူ၊သားစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌေပေသိတိ၊ တည်စေလတ္တံ့။ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကော၊သည်လည်း။ ဥပဋ္ဌာယမှ၊၌။ပိတုစိတ္တ၊အဘဟူသော စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌေပေသိတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တည်သည်ရှိသော်။ ကေ၊တို့ဆရာတပည့်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ သပ္ပတိဿာ၊ ကျိုးနှုတုပ်ဝပ်ခြင်းနှင့် တကွ။ သဘာဝဂုတ္တိနော၊တူသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်၊ဟုတ္တော၊ ၏။ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုမသ္မိံ ဝမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ဝုဒ္ဓိ ဝိရူဠှိ၊ ပွါးများစည်ပင်ခြင်းမှု။ ဝေပုလ္လံ၊ပြန့်ပြောသောအဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေ၊ ဤသို့။ ဥပဋ္ဌာယေ၊ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာကို။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူလည်းယူအပ် ၏။ ဝတ္ထိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်လည်းကျင့်အပ်၏။ (စသဒ္ဒါဖြင့် ဆည်း သတည်း၊ ပနကားဝ နိပါတ်)။ ဧကံသံ-ဧကသို့အံ့သော၊ ပခုံး တဘက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဘံ၊ကိုယ်ဝတ်စမ္ပါယ်တင်သည်ကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနံယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အသ-ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပဋ္ဌာယော၊ ဥပဋ္ဌာယ် ဆရာသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်လေ၏။ ပ။ ဒုတိ၊ဤသို့။ ဝစနံယော၊ သည်။ အသ-ဟောတိ၊ ၏။ သာဓုတိဝါ၊ ကောင်းပြီဟု၍လည်းကောင်း။ လဟုတိဝါ၊ ငါဝန်မလေးဟု၍ လည်းကောင်း။ ပြေပါယိကန္တိဝါ၊ ငါ၏ဝန်ပေဟု၍ လည်းကောင်း။ (အဓိပ္ပါယ်တူပေး)။ ပတိရူပန္တိ ဝါ၊ သင့်တင့်၏ဟု၍လည်းကောင်း။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်လင် ဘွယ်ကို ဆောင်သဖြင့်။ သမ္ပါဒေဟိ၊ ပြီးစေလော့။ ဒုတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေအံ့။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပ။ ကာယဝါစာယ၊ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ အံ့။ ဥပဋ္ဌာယော၊ ဥပဋ္ဌာယ်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာ၊ယေန၊ဖြင့်။ နဝိညာ၊ပေတိ၊ မသိစေအံ့။ ပ။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ နဝိညာ၊ပေ တိ၊ မသိစေအံ့။ ဥပဋ္ဌာ၊ယော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ပြီးခဲ့ပြီးသော ဥပဋ္ဌာယ် ယူသောအခြင်းအရာ ပေးသော

အခြင်းအရာသည် ရုဟန်းသ‌ာ‌ပ‌ကောနှစ်ပါးနှင့် ဆက်သ‌ပ်၏။ ပ‌တိ‌ရူ‌ပ‌ဠ္ဍ တိ-မ‌ှာ ဒ‌ုတ‌ိ‌ယ ပ‌ဌ‌မ‌အ‌ကွ‌ရာ‌လို‌သည်)။

၆၆။ ဘိက္ခ‌ေ‌ဝေ‌တို့။ သ‌ဒ္ဓိ‌ဝိ‌ဟာ‌ရိ‌ကေ‌နာ‌အ‌တွ‌နေ‌တ‌ပ‌ည်‌သည်။ ဥ‌ပ‌ဇ္ဈာ‌ယ‌မ‌ှ‌ိ၊ ဥ‌ပ‌ဇ္ဈာ‌ယ်‌ဆ‌ရာ‌ဟု။ သ‌မ‌္မ‌ာ၊ ကော‌င်း‌စ‌ွာ။ ဝ‌တ္တ‌ိ‌တ‌ဲ့၊ ကျင့်‌အ‌ပ်‌၏။ ဘ‌ဿ‌-တ‌ဿ‌ီ‌ံ၊ ထို‌သ‌မ‌ျှ‌ဝ‌တ္တ‌ိ‌တ‌ဲ့-ဟု‌သော စ‌ကား‌ဟု။ အ‌ယ‌ံ၊ ဤ‌ဆို‌လ‌တ‌္တ‌ံ့‌သ‌ည်‌ကား။ သ‌မ‌္မ‌ာ၊ ကော‌င်း‌စ‌ွာ။ ဝ‌တ္ထ‌နာ၊ ကျင့်‌ခြင်း‌တ‌ည်း။ ကာ‌လ‌ဩ‌သ‌ဝ‌ေ‌နံ‌နက်‌ကလျှင်။ (စော‌စော‌ကလျှင်‌ဟု‌လ‌ည်း‌ပေ‌း)။ ဥ‌ဒ‌ဿ‌ဝ‌ယ်‌ထ‌ပ်။ ဥ‌ပ‌ါ‌ဟ‌နာ‌ဘိ‌နှ‌ပ်‌တို့‌ကို။ ဩ‌မ‌ုဒ‌္ဓ‌ိ‌တ‌ွာ၊ ဆွ‌တ်‌ရ‌ှု‌ပ်။ ဒ‌ုန်‌ဟ‌ုကို။ ဒ‌ါ‌တ‌ဲ့‌၏။ မ‌ုခ‌ေ‌ါ‌ဒ‌ကံ‌ မျက်‌နှာ‌သ‌စ်‌ရေ‌ကို‌ပ‌။ အ‌ာ‌သ‌နံ‌ ကို။ ပ‌ညေ‌တ‌ဲ့၊ ခ‌င်း‌အ‌ပ်‌၏။ သ‌စေ၊ ရ‌ှု‌။ ယ‌ာ‌ဂု‌ ယ‌ာ‌ဂု‌သ‌ည်။ ဟော‌ဘ‌ိ‌ ရ‌ှိ‌သ‌ည်‌ဖ‌ြစ်‌ခ‌ဲ့။ ဘ‌ာ‌ဇ‌နံ‌ ခ‌ွ‌တ်‌ကို။ ဧ‌ဝ‌ဝ‌ိ‌တ‌ွာ‌ ဆ‌ေ‌း‌ရ‌ှု‌။ ယ‌ာ‌ဂု‌ ယ‌ာ‌ဂု‌ကို‌ ဥ‌ပ‌နာ‌မ‌ေ‌တ‌ဒ‌ာ‌ ကပ်‌အ‌ပ်‌၏။ ယ‌ာ‌ဝ‌ုံ‌ ကို။ ဗ‌ိ‌တ‌ဿ‌ သ‌ော‌တ်‌ပ‌ြီ‌း‌သ‌ော‌ဥ‌ပ‌ဇ္ဈာ‌ယ်‌ဒ‌ာ‌း။ ဥ‌ဒ‌ကံ‌ ကို။ ဒ‌တ‌ွာ‌ ပေ‌း‌ရ‌ှု‌။ ဘ‌ာ‌ဇ‌နံ‌ ခ‌ွ‌တ်‌ကို။ ပ‌ဋ္ဌ‌ိ‌ဂ္ဂ‌ဟ‌ေ‌တ‌ွာ‌ လ‌ှ‌မ်‌း‌ယ‌ူ‌ရ‌ှု‌။ နိ‌စ‌ံ‌ အ‌ရ‌ိ‌ဒ‌ေ‌သ‌ေ။ (နှ‌ိ‌မ‌့်‌သ‌ည်‌ကို‌လ‌ည်း‌ဟု)။ ဂ‌တ‌ွာ‌ ရ‌ှု‌။ သ‌ာ‌ဓ‌ုကံ‌ ကော‌င်း‌စ‌ွာ။ အ‌ပ‌ဋ္ဌ‌ိ‌ဃ‌ံ‌သ‌ဇ္ဇ‌နု‌ မ‌ခြ‌စ်‌ချ‌ုတ်‌သ‌ဖြ‌င့်။ ဧ‌ဝ‌ဝ‌ိ‌တ‌ွာ‌ ဆ‌ေ‌း‌ရ‌ှု‌။ ပ‌ဋ္ဌ‌ိ‌သ‌ာ‌မ‌ေ‌တ‌ဒ‌ာ‌ လို‌မ‌ှ‌ီ‌း‌အ‌ပ်‌၏။ ဥ‌ပ‌ဇ္ဈာ‌ယ‌ မ‌ှ‌ိ‌သ‌ည်။ ဝ‌ုဋ္ဌ‌ေ‌တေ‌း ထ‌ပ‌ြီ‌း‌သ‌ော‌ဘ‌်။ အ‌ာ‌သ‌နံ‌ ကို။ ဥ‌ဒ‌္ဓ‌ရ‌ိ‌တ‌ဲ့၊ ချ‌ီ‌အ‌ပ်‌၏။ (ခ‌ေ‌ါ‌က်‌အ‌ပ်‌၏‌လ‌ည်း‌ဟု။ ထ‌ား‌မ‌ြ‌ထ‌ား‌ဟု‌သ‌တ‌တ်)။ သ‌စေ၊ ရ‌ှု‌။ သ‌ော‌ဒ‌ေ‌သ‌ော‌ ထို‌ဥ‌ပ‌ဇ္ဈာ‌ယ်‌နေ‌ရာ‌အ‌ရ‌ပ်‌သ‌ည်။ ဥ‌လ‌္လ‌ာ‌ပ‌ေါ်‌အ‌မ‌ှ‌ိ‌က်‌ရ‌ှိ‌သ‌ည်။ ဟော‌ဘ‌ိ‌ အ‌ံ‌့။ သ‌ော‌ဒ‌ေ‌သ‌ေ‌ကို။ သ‌မ‌္မ‌ဇ္ဇ‌ိ‌တ‌ဒ‌ေ‌ာ‌ တ‌ံ‌မ‌ြ‌က် သ‌ုတ်‌သ‌င်‌အ‌ပ်‌၏။ သ‌စေ၊ ရ‌ှု‌။ ဥ‌ပ‌ဇ္ဈာ‌ယ‌ော‌ သ‌ည်။ ဂ‌ါ‌မ‌ံ‌ သ‌ို့။ ပ‌ဝ‌ိ‌သ‌ိ‌တ‌ုကာ‌မ‌ော‌ ဝ‌င်‌လို‌သ‌ည်။ ဟော‌ဘ‌ိ‌ အ‌ံ‌့။ နှ‌ီ‌ဝ‌ါ‌သ‌နံ‌ ဆ‌ွ‌မ်‌း‌ခ‌ံ‌ဝ‌တ် သ‌င်‌း‌ဝ‌ိ‌ုင်‌ကို။ ဒ‌ါ‌တ‌ဲ့‌၏။ ဝ‌ဋ္ဌ‌နှ‌ီ‌ဝ‌ါ‌သ‌နံ‌ ကျော‌င်း‌ဝ‌တ်‌သ‌င်‌း‌ဝ‌ိ‌ုင်‌ကို။ (သ‌င်‌း‌ဝ‌ိ‌ုင်‌လ‌ဲ‌ကို‌ဟု‌လ‌ည်း‌ပေ‌း)။ ပ‌ဋ္ဌ‌ိ‌ဂ္ဂ‌ဟ‌ေ‌တ‌ဲ့၊ လ‌ှ‌မ်‌း‌အ‌ပ်‌၏။ သ‌ံ‌ဃ‌ာ‌ဋ‌ိ‌ယော‌ ကို‌ယ်‌ဝ‌တ်‌ခ‌ုက‌ွ‌ဉ်‌တို့‌ကို။ သ‌ဂ‌ဏ‌ံ‌ဂ‌ဟ‌တ‌ွာ‌ ထ‌ပ်‌ရ‌ှု‌။ ဒ‌ါ‌ဂ‌ဒ‌ာ‌ ပေ‌း‌အ‌ပ်‌ဂ‌ုန်‌၏။ (ဤ‌ကား ရ‌ုံ‌ဖ‌ိ‌မ‌့်‌သ‌ော‌ဌ‌ါ ကို‌ယ်‌ဝ‌တ်‌နှ‌င့် ခ‌ုက‌ွ‌ဉ်‌ကို‌ထ‌ပ်‌ရ‌ှု‌ ပေ‌း‌သ‌တ‌တ်။ ဤ‌အ‌ရာ‌ဌ‌ ခ‌ုက‌ွ‌ဉ်‌ကို‌ယ်‌ဝ‌တ် နှ‌စ်‌ပ‌ါ‌း‌လုံ‌း‌ကို‌သ‌ံ‌ဃ‌ာ‌ဋ‌ိ‌ယ‌္ယ။

သာရတ္ထဒီပနီ)။ ဓောရိတ္တာ၊ သပိတ်ကျင်း၍။ သဉ္ဇဒကော၊ ရေနှင့် ကကွသော။ ပတ္တော၊ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။ (သဉ္ဇဒကော-ဟူသည်ကား ထမင်းမကပ်စိမ့်သောဌါတည်း။ ဆွမ်းခံရှာ၌ ရေကို ငုံစိမ့်သောဌါလည်းဟူ၏)။ပ။ ပစ္ဆာသမဏံ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို။ အာဂစ္ဆတိ၊ အလိုရှိအံ့။ တိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းသုံးပါးကို။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တေန၊ ဖုံးလွှမ်းသဖြင့်။ (ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဘက် နှစ်ချက်ကို တိမဏ္ဍလယူ)။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းညီစွာ။ပ။ ဂဏ္ဌိကံ၊ ကပတ်သီးကို။ပဋိမုဉ္စိတ္တာ၊ တပ်၍။ပ။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းသည်။ ဟောတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏။ အတိဒူရေ၊အလွန်ဝေးလွန်းစွာ။ နဂန္တဗ္ဗံ၊မသွားအပ်။ အစ္စာသန္နေ၊အလွန်နီးလွန်းစွာ။နဂန္တဗ္ဗံ၊အပ်။ (ဥပဇ္ဈာယ်ပြန်၍ကြည့်လျှင် တဖဝါး နှစ်ဖဝါးပြန်က မှီသည်လျှင် မဝေးလွန်း မနီးလွန်းမည်၏)။ ပတ္တပရိယာပန္နံ၊သပိတ်လဲခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ လှမ်းအပ်၏။ (ဥပဇ္ဈာယ်၏သပိတ်သည် ယာဂုစသည်ဖြင့် ပူလတ်သောကြောင့်ဟူလည်းကောင်း ပြည့်လတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း လေးလတ်သော် မိမိသပိတ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်အား ပေး၍ ဥပဇ္ဈာယ်သပိတ်ကိုကား ယူသတည်း)။ ဘဏ္ဍမာနယ၊စကားကိုဆိုသော။ ဥပဇ္ဈာယ၊၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထာ၊ စကားကို။ နပြေပါတေတဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ (ဥပဇ္ဈာယ်ဆိုရ်မပြီးခင် စကားတပါးဆိုရ် မပြတ်စေလင့် ဟူလိုသတတ်။ နှ,မြစ်သရွှေကားဤကစ၍ဒုက္ခဋ္ဌသင့်၏ ဟူလိုသတည်း)။ အာပတ္တိသာမန္တာ၊ အာပတ်နှင့်နီးသော။ ကထာ၊ စကားကို၊ ဘဏ္ဍမာနော၊ ဆိုလတ်သော်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ကို။ နိဝါရေတဗ္ဗော၊ မြစ်အပ်၏။ နိဝတ္တေန္တေန၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ပြန်ခဲ့သဖြင့်။ ပဌမတရံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏ ရှေးဦးစွာ။ အာဂန္တာ၊၍။အာသနံ၊ကို။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းလင့်အပ်၏။ ပါဒေ ဒါဒကံ၊ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း။ ပါဒ ဓိဋ္ဌံ၊ ခြေဆေးအင်းဖျဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒကထလိကံ၊ခြေပွတ်. အုံးခြမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပနိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အနီးဌာ ထားအပ်၏။ ပစ္ဆုဋ္ဌန္တာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ်။ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ လှမ်းယူ

အပ်၏။ ပဋ္ဌိဝါသနံ၊ ရွာဝတ်သင်းပိုင်ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတမ္ပံ၊ လှမ်းယူ
အပ်၏။ သစေ၊၍။ စီဝရံ၊သည်။ သိန္ဓံ၊ ချေးစွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အံ့။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ဥဏ္ဏော၊ နေပူ၌။ သြတာပေတမ္ပံ၊ လှန်းအပ်၏။
ဥဏ္ဏော၊ နေပူ၌။ စီဝရ၊ ကို။ နစနိဒဟိတမ္ပံ၊ ကြာမြင့်စွာ မထားအပ်။
စီဝရံ၊ ကို။ သံဃရိတမ္ပံ၊ ခေါက်အပ်၏။ သံဃရန္တေန၊ ခေါက်သဖြင့်။
စတုရဂ္ဂုလံ၊ လက်လေးသစ်။ ကတ္တာ၊ အနားကို။ ဥဿာရေတွာ၊
ရှားရ၍။ သံဃရိတမ္ပံ၊ ခေါက်အပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဘင်္ဂေါ၊
အကျိုးသည်။ (ကျိုးသားသည် လည်းဟု)။ မာအဟောသိ၊ မရှိ
စေလင့်။ သြဘောဂေ၊ သက်နှံးခွေ အတွင်း၌။ ကာယမန္ဓနံ၊
ခါးပန်းကို။ ကာဘမ္ပံ၊ ထားသည်ကိုပြုအပ်၏။ သစေ၊ ၍။ ပိဏ္ဍပါ
တော၊ဆွမ်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ ပိဏ္ဍပါတော၊
ကို။ ဥပနာဒမတမ္ပေါ၊ ကပ်အပ်၏။ ဥပဏ္ဍာယေ၊ ကို။ ပါနိယေန၊
သောက်ရေဖြင့်။ ပုစ္ဆိတမ္ပေါ၊ ၏။ ဘုတ္တာဝိသေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော
ဥပဏ္ဍာယ်အား။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂ
ဟေတ္တွာ၊ ယူ၍။ နိစ်၊ နိမ့်သည်ကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ [နိစ်ကတ္တွာ၊
အရိုအသေမူ၍သော်လည်းပေး)။ သာဓုကံ၊ စွာ။ အပရိသံသန္တေန၊
မခြစ်သဖြင့်။ ဓောဝိတ္တွာ၊ ဆေး၍။ ဝေါဒကံ၊ ရေမရှိသည်ကို။
ကတ္တွာ၊ ၍။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ဥဏ္ဏော၊ နေပူ၌။ သြတာပေတမ္ပေါ၊
လှန်းအပ်၏။ ဥဏ္ဏော၊ ၌။ ပတ္တော၊ ကို။ နစနိဒဟိတမ္ပေါ၊ ကြာမြင့်စွာ
မထားအပ်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတမ္ပံ၊ ထားအပ်၏။ ပတ္တံ၊ ကို။
နိက္ခိပန္တေန၊ ထားသဖြင့်။ ဧကေနဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။
ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တွာ၊ ၍။ ဧကေနဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။
ဟေဋ္ဌာမဉ္စံ၊ ညာင်စောင်းအောက်ကိုလည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာပီဌံ
ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရာမသိတ္တွာ၊ ၍။ ပ။ နိက္ခိပိတမ္ပေါ၊ ထား
အပ်၏။ အနုန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ ဘူမိယာ၊ ၌။ ပတ္တော၊
ကို။ နစနိက္ခိပိတမ္ပေါ၊ မထားအပ်။ စီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပန္တေန၊ ထား
သဖြင့်။ ပ။ စီဝရဝံသံ ဝါ၊ သက်နှံးတန်းကိုလည်းကောင်း။ စီဝရရဇ္ဇုံ
ဝါ၊ သက်နှံးကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ပမဇ္ဇိတ္တွာ၊ သုံးသပ်၍။ ပါရေတော၊

ထိုမှာဘက်မှ။ အနှုန်းအစွန်းကို။ သြရတော၊ ဤမှာဘက်မှ။ ဘော်ဂံ၊ အခွေကို။ ကတွာ၊ ၍။ စီဝရံ၊ ကို။ နိုက္ခိပိတပ္ပံ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယမှ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်ပြီးသော်။ အာသနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရိတပ္ပံ၊ ချိအပ်၏၊ ပ။ ဥပဇ္ဈာယော၊သည်။ နှာယိတုကာမော၊ ရေချိုးလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နှာနံ၊ချိုးရေကို။ ပဋိယာဒေတပ္ပံ၊ စီရင်အပ်၏။ သစေ၊ ၍။ သိတေန၊ ရေချမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သိတံ၊ ရေချမ်းကို။ ပဋိယာဒေတပ္ပံ၊ ၏။ ပ။ ဥဏ္ဏေန၊ ရေပူဖြင့်။ ပ။ ပဋိယာဒေတပ္ပံ၊ ၏။ ပ။ ဇန္တာဃရံ၊ ဇရုံးအိမ်သို့။ ပဝိသိတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝုဏ္ဏံ၊ကသယ်မှုန့်ကို။ သန္နေတပ္ပံ၊ ရေဖြင့်လုံးအပ်၏၊ (ချေးတွန်းစရာ ကုတ်ကိုမှုန့်, ခံတက်မှုန့် စသည်ဟည်း)။ မတ္တိကာ၊ မြေကို။ တေမေတပ္ပာ၊ ရေဖြင့်ဆွတ်အပ်၏။ (ဤကား ဇရုံးအိမ်၌ ပူလတ်သောအခါ မျက်နှာ,နှုတ်ခမ်းသုတ်စရာတည်း)။ ဇန္တာဃရပိဋ္ဌိ၊ ဇရုံးအိမ်၌နေစရာအင်းပျဉ်ကို။ ပ။ နိုက္ခိပိတပ္ပံ၊ ထားအပ်၏၊ ပ။ သစေဥဿဟပါ၊ အကယ်၍ တပါတ်စွမ်းနိုင်အံ့။ ပ။ မတ္တိကာယ၊ ရေစွတ်ဒသာမြေဖြင့်။ မုခံ၊မျက်နှာကို။ မက္ခေ-တွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ပုရတောစ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ရေသနပ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍။ ပ။ ထေရေ၊ သိတင်းကြီးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို၊ အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့၍။ နနိသီဒိတပ္ပံ၊ မနေအပ်။ နဝါ ဘိက္ခု၊ သိတင်းငယ်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နပ္ပဋိဗာဟိတပ္ပာ၊ မမြစ်အပ်ကုန်။ ပ။ ပရိကမ္မံ၊ မီးညှိခြင်းစသော အမှုခပ်သိမ်းကို။ ကာတပ္ပံ၊ ၏။ ပ။ ဇန္တာဃရပိဋ္ဌိ၊ ဇရုံးအိမ်၌ နေစရာ အင်းပျဉ်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပ။ နိုက္ခိပိတပ္ပံ၊ ၏။ ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းခြင်း စသော အမှုခပ်သိမ်းကို။ ကာတပ္ပံ၊ ၏။ နှာဒေတန၊ ရေချိုး၍ပြီးသဖြင့်။ ပဌမတရံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏ ရှေးဦးစွာ။ ဥက္ကုရိတွာ၊ တင်၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဂတ္တံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝေါဒကံ၊ ရေမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ဝတ်၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ ဂတ္တတော၊ ကိုယ်မှ။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပမဇ္ဇိတပ္ပံ၊ သုံးသပ်အပ်၏။ ပ၊ သစေ၊ ၍။ ဥဒ္ဒေသော ဧပတုကာမော၊ ပါဠိ

သင်စေလိုသည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗော၊ ပါဠိသင်အပ်၏။ သစေ၊ အာကယ်၍။ပုရိပုဗ္ဗောပေတုကာပေ၊အဌကထာ သင်စေလို သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ ပရိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အဌကထာသင်အပ်၏။ပ။ ဥဒ္ဒေသောပေါ၊ အမ္ဟိက် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ သစေဥဿဟတိ၊ အာကယ်၍ တတ်အားမူကား။ သောမေတဗ္ဗော၊သုတ်သင်အပ်၏။ ။ပ။နိသိဒနံပစ္ဆိဗ္ဗရဏံ၊နိသီဒိုန်အိပ်ရာခင်းကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ကေ မန္ဒံ၊ ၌။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိသိမဗ်ဗောဟန်၊ ဘုံလျှိုအုံးကို။ပ။မဗ္ဗော၊ ညောင်စောင်းကို။ပ။ ကဝါဋပိဋ္ဌံ၊ တံခါးရွက်, တံခါးပေါက်ကို။ အသံဃဋ္ဋနေ နိ၊မလိစေသဖြင့်။ပ။နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ထားအပ်၏။ ပိဋ္ဌံ၊ ကို။ပ။နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဗ္ဗပဋိပါဒကာ၊ ညောင်စောင်းခြေတို့ကို။ပ။ ခေလမလ္လကော၊ ပြိုဋ်ကို။ (လွေးခံကိုဟုလည်းပေး)။ နိက္ခိပိ တဗ္ဗော၊ ၏။ အပသေသနဖလကံ၊ တကဲပျဉ်ကို။ပ။နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘူမဋ္ဌရဏံ၊ မြေ အခင်းကို။ ယတာပညတ္တံ၊ ခင်းမြဲကိုင်းကို။ သလ္လကေ္ခတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ သန္ထာနကံ၊ ပင့်ကူချည်သည်။ (ပိုးအိမ်သည် ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဥလ္လောကာ ပဌမ်-ဥလ္လောကံ အာဒိ ကတ္ဝာ၊ ဗိတာန်မှစ၍။ ဩဟာရေတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ အာလောက သဒ္ဒိကဏ္ဍာဘာဝါ၊လေသန့်တံခါးတိုက် လေးထောင့်တို့ကို။ ပမဋ္ဌ တဗ္ဗာ၊ သုံးအပ်၏။ သစေ၊ ၍။ ဝေရကပရိကမ္မကတာ၊ ဖွဲ့ သကော်စသည်ဖြင့် ပြေပြစ်စွာပြုသော။ ဘိတ္တိ၊ နံရံသည်။ ကဏ္ဏ ကိတာ၊ မှိတက်သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ စောဠကံ၊ ပုဆိုးကြမ်းကို။ တေမေတ္ဝာ၊ ရေဆွတ်၍။ ပိဋ္ဌေတ္ဝာ၊ ညှစ်၍။ ပမဋ္ဌိဟဗ္ဗာ၊ သုံးသပ် အပ်၏။ သစေ၊ အာကယ်၍။ ကာဠဝဏ္ဏကတာ၊ မည်းသော အဆင်းဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုသော။ ဘူမိ၊သည်။ပ။အာကတာ၊အပြေ အပြစ်မပြုသည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဘူမိ၊ ကို။ ဥဒကေန၊ဖြင့်။ ပရိဗ္ဗေါ သိတ္ဝာ၊ ဖျန်း၍။ သမ္မဋ္ဌိတဗ္ဗာ၊ တံမြက်လှည်းအပ်၏။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ရဇေန၊မြေမြှင့်။ မဟဗ္ဘယဿိတိ၊ မတက်စေလင့်ဟု။ သက်ဝရံ၊ အမှိုက်ကို။ (တံမြက်ချေးကိုဟုလည်းပေး)။ ဝိစိနိတ္ဝာ၊ ဝှေ့၍။ (စုရှိလည်းဟု) ။ပ။ ဘူမဋ္ဌရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ ဩတာပေတ္ဝာ၊

နေပူလှန်းမ်။ သောခေတ္တာ၊ သုတ်သင်မ်။ ပရွေါ်ရှေတ္တာ၊ ခါမ်။ အတိဟရိတ္တာ၊ တဘန်ဆောင်မ်။ ယထာပညတ္တံ၊ ခင်းမြဲတိုင်း။ ပညတ္တေတဗ္ဗံ၊ မ်။ (အထက် သိသာသည်ချည်း) ။ပ။ ပုရတ္ထိမာ၊ အရှေ့မျက်နှာမှ။ သရဇာ၊ မြို့နှင့်တကွ။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ/ လာကုန်အုံ့။ ပုရတ္ထိမာဝါတပါနာ၊ အရှေ့လေသန့် တံခါးကို။ထကေတဗ္ဗာ၊ပိတ်အပ်မ်။ပ။သိတကာလော၊ချမ်းသော အခါသည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ ဒိဝါ၊ နေ့ဘ်။ ဝါတပါနာ၊ လေသန့် တံခါးတို့ကို။ ဝိဝရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်မ်။ပ။ ထကေတဗ္ဗာ၊ ကုန်မ်။ သစေ၊မ်။ ဥဏှကာလော၊ သည်။ ဟောတိ၊အုံ့။ ဒိဝါ၊ဘ်။ ဝါတပါ နာ၊တို့ကို။ ထကေတဗ္ဗာ၊ကုန်မ်။ရတ္တိ ၊ဘ်။ ဝိဝရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်မ်။ပ။ ကောဠကော၊ တံခါးမုခ်သည်။ (ရေချိုးအုံ့သည်ဟုလည်းပေး) ။ ဥဏ္ဍာပေါ၊ အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ပ။ ဥပဇ္ဇာနသာလာ၊ ညီမှုရာစရပ်သည်။ (စည်းဝေးရာစရပ်သည် ဟုလည်းပေး) ။ပ။ အဂ္ဂိသာလာ၊ မီးတင်းကုပ်သည်။ပ။ ဝစ္စကုဋိ၊ သည်။ ဥဏ္ဍာပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ပ။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေသည်။ နဟောတိ၊ မရှိအုံ့။ပ။ ဥပဇ္ဇာပေတဗ္ဗံ၊ တည်အပ်မ် ။ပ။ ပရိဘောဇနိယံ၊ သုံးဆောင်ရေသည်။ပ။ အာစမနုကုဋ္ဌိယာ၊ သန့်သက်ရေအိုးဘ်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နဟောဟိ၊ အုံ့။အာသိဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊လောင်းအပ်မ်။ပ။ အနုဘိရတိ၊ မမ္ဘလျော်ခြင်းသည်။ ဥပဇ္ဇန်ံ၊ သည်။ ဟောတိ။ အုံ့။ သဒ္ဓါဝိဟာရိကေန၊ အတူနေတပည့်သည်။ ဝုပကာသေတဗ္ဗာ၊ တပါးသို့ ဆောင်အပ်မ်။ (တပါးသော မ္ဘလျော်ရာ အရပ်သို့ ဆောင်ယူလိုသတတ်)။ ဝုပကာသေတဗ္ဗာ၊ သူတပါးကိုမူလည်း ဆောင်စေအပ်မ်။ ဇာယေ ဥပဇ္ဈာယယေ၊ အား။ ဓမ္ဓကထာဝါ၊ တရားစကားကိုမူလည်း။ ကာတဗ္ဗာ၊မ်။ပ။ ဝိနောဒေတဗ္ဗံ၊ဖျောက် အပ်မ်။ဝိနောဒါပေတဗ္ဗံ၊ သူ့ကိုသော်လည်းဖျောက်စေအပ်မ်။ပ။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊အုံ့။ပ။ ဝိဝေစေတဗ္ဗံ၊ သူ့ကိုသော်လည်း ခြေစေအပ်မ်။ပ။ သစေ၊ဘ်။ ဥပဇ္ဈာယော၊

သည်။ ဂျုခမ်မှ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အစ္ဆာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အုံ့။ ပရိဝါသာရဟော၊ ပရိဝါသ် နေထိုက်သည် ဖြစ်အုံ့။ပ။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြကို့။ (လုံ့လကိုဟု လည်းပေး)။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိန္တိနုခေါ၊ အာဘယ်သို့မူ၍။ သံဃော၊ သည်။ ဥပစ္ဆာယဃသ၊ အား။ ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဥဿုက္ကံ၊ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာရဟော၊ ငင်ထိုက်သည်။ဟောတိ၊အုံ့။ပ။ ကိန္တိနုခေါ၊ အာဘယ်သို့မူ၍။ သံဃော၊ သည်။ပ။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿေယျ၊ ငင်ဖါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။မာနတ္တာရဟော၊မာနတ်ထိုက်သည်။ဟောတိ၊အုံ့။ပ။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ပ။ အဗ္ဘေယျ၊ အဗ္ဘာန်သွင်းပါအုံ့နည်း။ဣတိ၊သို့။ ဥဿုက္ကံ၊ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ ☰တဠနိယံ၀ါ၊ တဠနိယကံကို လည်းကောင်း။ နိယသံ၀ါ၊ နိယသကံကိုလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာဇနိယံ၀ါ၊ပဋ္ဌာဇနိ ယ ကံကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသာရဏီယံ၀ါ၊ ပဋိသာရဏီယကံကို လည်းကောင်း။ ဥက္ခေပနိယံ၀ါ၊ဥက္ခေပနိယကံကိုလည်းကောင်း။ ကတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။ပ။ ကိန္တိနုခေါ၊ အာဘယ် သို့လျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ကမ္မံ၊ကို။ နုကရေယျ၊မပြုပါအုံ့နည်း။ လဟုကာယ၀ါ၊ပေါ့သောကံသို့ မူလည်း။ ပရိဏာမေယျ၊ ညွှတ်ပါ စေအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဿုက္ကံ၊ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသဉ္ဇပစ္ဆာ ယသ၊ အား။ ကတံ၀ါပန၊ ပြုလေပြီးသည်ကိုမူလည်း။ပ။ သမ္မာ ၀တ္တေယျ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ပါအုံ့နည်း။ လောမံ၊ အမွေးကို။ (အမျက်ကိုလည်း ဟူ၏)။ ပါတေယျ၊ ချပါအုံ့နည်း။ နေတ္ထာရံ၊ ဒဏ်မှတွက်မြောက်အုံ့သော အကျင့်ကို။ ၀တ္တေယျ၊ ကျင့်ပါအုံ့နည်း။ သံဃော၊ သည်။ တံကမ္မံ၊ကို။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေယျ၊ ငြိမ်းပါစေအုံ့နည်း။ ဣတိ၊သို့။ဥဿုက္ကံ၊ကို။ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။စီ၀ရံ၊ကို။ဓောဝိတဗ္ဗံ၊ဖွပ်အပ် သည်။ ဟောတိ·အုံ့။ပ။ ဓောဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ဓောဝိယေထ၊ဖွပ်ပါကုန်

အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဿုက္ကံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ကာတမ္ဘံ၊ ၏။ပ။ ကာတမ္ဘံ၊ ချုပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ပ။ ကရိယေထ၊ ချုပ်ပါကုန် အံ့နည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဥဿုက္ကံ၊ကို။ ကာတမ္ဘံ၊ ၏။ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပစိတမ္ဘံ၊ ကျိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ပ။ ပစိတမ္ဘံ၊ ကျိုအပ်၏။ပ။ ပစိယေထ၊ ကျိုပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊သို့။ဥဿုက္ကံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ကာတမ္ဘံ၊ ၏။ ရဇိတမ္ဘံ၊ ဆိုးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့ ။ပ။ ရဇိတမ္ဘံ၊ ဆိုးအပ်၏။ပ။ ရဇိယေထ၊ ဆိုးရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿုက္ကံဝါ၊ကိုမူလည်း။ ကာတမ္ဘံ၊၏။ စိဝရံ၊သင်္ကန်းကို။ ရဇန္တေန၊ ဆိုးသဖြင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သံပရိဝတ္တကံ သံပရိဝတ္တကံ၊ ပြန်၍ပြန်၍။ ရဇိတမ္ဘံ၊ ဆိုးအပ်၏။ ထေဝေ၊ဆိုးရည်ပေါက်သည်။ အစ္ဆိန္နေ၊ မစဲမပြတ်။ နပဏ္ဍမိတမ္ဘံ၊ မသွားအပ်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ဘဲ။ ကေစ္စဿ၊ အ၍သော ရဟန်းအား။ ပတ္တော၊ကို။နဒါတမ္ဘော၊အပ်။(ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ဝိသဘာဝဖြစ်သော ရဟန်းကို။ ကေစ္စဟူသတည်း)။ ကေစ္စဿ၊ ၏။ ပတ္တော၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေတမ္ဘော၊ မယူအပ်။ပ။ကေသော၊ ဆံတို့ကို။နဆေဒိတမ္ဘော၊ မရိတ်အပ်။ကေ၊စ္ဆန်၊ကို။ကေသော၊မိမိဆံတို့ကို။ နဆေဒါပေတမ္ဘော၊ မရိတ်စေအပ်။ပ။ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းခြင်း စသော အမှုခပ်သိမ်းကို။ နကာတမ္ဘံ၊ အပ်။ ကေစ္ဆေန၊ ကို။ ပရိကမ္မံ၊ ကို။ နကာရာပေတမ္ဘံ၊ မပြုစေအပ်။ပ။ဝေယျာဝစ္စော၊အမှုကြီးငယ်ကို။နကာတမ္ဘော၊အပ်။ ။ပ။နကာရေတမ္ဘော၊မပြုစေအပ်။ ကေစ္စဿ၊၏။ ပဌာသမဏေန၊ နောက်လိုက် ရဟန်းသည်။ နဟောတမ္ဘံ၊မဖြစ်အပ်။ ကေစ္စော၊ကို။ ပဌာသမဏော၊နောက်လိုက်ရဟန်းကို။နအာဒါတမ္ဘော၊မယူအပ်၊ (မခေါ်အပ်ဟူလိုသတတ်)။ ကေစ္စဿ၊၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ဆွမ်းကို။ နနိဟရိတမ္ဘော၊မဆောင်အပ်။ ကေစ္စေန၊ ကို။ ပိဏ္ဍပါတော၊မိမိ၌ဆွမ်းကို။ နနိဟရာပေတမ္ဘော၊ မဆောင်စေအပ်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊မပန်ဘဲ။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ နပဝိသိတမ္ဘော၊မဝင်အပ်။ သုသာနံ၊သုသာန်သို့။နဂန္တုံ၊မသွားအပ်။ဒိသာ၊အရပ်မျက်နှာ၌။ နပတ္ထေတမ္ဘော၊ အပ်။ပ။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ပ။

ဥပဇ္ဈာဝတ္ထော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ အသ-ဥပဇ္ဈာယသ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသန်၊ အနာမှထခြင်းကို။ အာဂမေဘုံ၊ ငုံအပ်၏။ (သိမ်ပသို့သွားလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုပန်ရ၍သာ သွားအပ်သည်ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ ပြ၏။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌လည်း နည်းလှ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ဗာလ အဗျတ္တဖြစ်၍ ပါဠိသင်ခြင်းစသည်ကို မပြုနိုင်သည် ဖြစ်အုံ၊ ခွင့်မပြုသော်လည်း သွားအပ်၏)။

ဥပဇ္ဈာယဝတ္တံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၌ ပြုရာသောဝတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကမှ၊ အတူနေတပည့်၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ သမ္မာဝတ္တိတဗ္ဗန္တိ၊ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတြ-တသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ (ဤသဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်ကား ဥပဇ္ဈာယဝတ်နှင့် နည်းတူ၏။ စိုးစဉ်းထူးသည်ကိုသာ ဆိုအုံ) ။ပ။ ဥဒ္ဒေသေန၊ ပါဠိသင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆာယ၊ အဋ္ဌကထာသင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ သြဝါဒေန၊ ဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုသာသနိယာ၊ ကမ္မစ်သဖြင့်လည်းကောင်း။

အမှာ အဘန်တလဲလဲ ဆုံးမသဖြင့်သော်လည်းပေး။ ရှေးဦးစွာ ဆုံးမသည်ကား သြဝါဒမည်၏။ နောက်မှ အဘန်တလဲလဲ ဆုံးမသည်ကား အနုသာသနမည်၏။ အကြောင်းမရှိမီက ဆုံးမသည်ကား သြဝါဒမည်၏။ အကြောင်းရှိ၍ ဆုံးမသည်ကား အနုသာသနမည်၏လည်း ဟူ၏။

* ဥပဇ္ဈာယသ၊ ၏။ ပဇ္ဇော၊ အတိရေက သပိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အုံ။ပ။ပဇ္ဇော၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ပရိက္ခာရော၊ ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာသည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အုံ။ပ။ဇန္ဃာ ဃရေ၊ ဇရုံးအိမ်၌။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ၏။ ပရိကမ္မံ၊ မီးညှိခြင်း အိုးတည်ခြင်း အစရှိသော အမှုခပ်သိမ်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။

ဥဒကေဝိ၊ ၌လည်း။ပ။ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော အမှုခပ်သိမ်း ကို။ ကာတ ၊ ၏။ပ။

သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တံ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတံ၊ ပြီးပြီ။

---

[68] ၆၈။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ သဒ္ဓိဝိဟာ ရိက တပည့်တို့သည်။ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူတပည့်တို့သည်။ ဥပဇ္ဈာယေ သု၊တို့၌။ နသမ္မာဝတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာမကျင့်ကုန်။ ယေတေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ (တေသဒ္ဓါကား အနက်မရှိ)။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥစ္ဆာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန် ၏။ပ။နသမ္မာဝတ္တန္တိကိရ၊ကောင်းစွာ မကျင့်ကုန်ဟု ငါကြားသည် ကား။ သစ္ဆံ၊မှန်၏လော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရား။ သစ္ဆံ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယမ္ဟိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၌။ နသမ္မာဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာ မကျင့်အပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ နသမ္မာဝတ္တေယျ၊ ငြားအုံ့။ အသ-ဘိက္ခု၊နော၊အား။ ဒုက္ကဋာ၊သော။ အာပတ္တိ။သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နေဝသမ္မာဝတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာ မကျင့်ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသမ္မာဝတ္တန်၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သော အတူနေ တပည့်ကို။ ပဏာမေတုံ-အပ္ပသာဒေတုံ၊နှင်စိမ့်သောငှါ။ (မောင်းစိမ့်သောငှါ ဟုလည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပဏာမေတဗ္ဗော၊ နှင်အပ်၏။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဏာမေမိ၊ နှင်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ဣဝ၊ဤငါ့ထံ၌။ မာပဒ္ဓိက္ခမိတိဝါ၊ မဝင်လင့်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ တေ၊ သင်၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ နီဟရာတိဝါ၊ ထုတ်လေဟူ၍ လည်းကောင်း။ အဟံ၊ ကို။ တယာ၊ သည်။ နဥပဇ္ဈာပေတဗ္ဗော၊ မလုပ်ကျွေးအပ်ပြီ။ ဣတိဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေအုံ့။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ကာယဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေအုံ့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ ကို။ (သည် ဟုလည်း ပေး)။ ပဏာမိတော၊ နှင်အပ်သည်။ (မောင်းအပ်သည် ဟု

လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။တေနခေါ၀ပန သမယေန၊ ၌။ ပဏာ
မိတာ၊ နှင်အပ်ကုန်သော။ သဒ္ဓိ၀ိဟာရိကာ၊ တို့သည်။ နခမာ
ပေန်၊ မကန်တော့ကုန်။ပ။ ခမာပေတုံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို ကန်တော့
စိမ့်သောင့်။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နေ၀ခမာပေန်၊ မကန်တော့လို
ကုန်။ပ။ ပဏာမိတေန၊ နှင်အပ်သော တပည့်သည်။ နခမာပေ
တဇ္ဇော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို မကန်တော့အပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ပဏာမိ
တ၊ နှင်သည်ရှိသော်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ နခမာပေယျ၊
မကန်တော့အံ့။ အဃဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သော။
အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏ ။ပ။ ခမာ၀ိယမာနာ၊
ကန်တော့အပ် ကုန်သော။ ဥပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ နခမန္တိ၊
သည်းမခံလိုကုန်။ (ကန်တော့မခံကုန် ဟူလိုသည်) ။ပ။ ခမိတုံ၊
သည်းခံစိမ့်သောင့်။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နေ၀ခမန္တိ၊ သည်းမခံလို
ကုန်။ (ကန်တော့မခံလိုကုန်ဟုလည်း ပေး)။ သဒ္ဓိ၀ိဟာရိကာ၊
တို့သည်။ ပက္ကမန္တိ၀ိ၊ အရပ်တပါးသို့လည်း ဗဲခဲ့ကုန်၏။ ၀ိဇ္ဇာမန္တိ၀ိ၊
လှုမ္ဘလည်း ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ တိတ္ထိယေသုဝိ၊ တိတ္ထိတို့သို့မူလည်း။
သင်္ကမန္တိ၊ ပြောင်းခဲ့ကုန်၏။ပ။ ခမာ၀ိယမာနေ၊ ကန်တော့လတ်
သော်။ နခမိတမ္ပိ၊ သည်းမခံအပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ပ။ တေနခေါ
ပန သမယေန၊ ၌။ဥပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၀တ္တန္တံ၊ ကောင်းစွာ
ကျင့်သော အဘူနေတပည့်ကို။ ပဏာမေန်၊ နှင်ကုန်၏။ အသမ္မာ
၀တ္တန္တံ၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သော သူကိုကား။ နပဏာပေန်၊
မနှင်ကုန်။ (အထက်လွယ်ပြီ)။ပ။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ပဗ္ဗဟိ၊ ကုန်သော။
အဂ်ေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ သဒ္ဓိ၀ိဟာရိကော၊ ကို။
ပဏာမေတဇ္ဇော၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယမှိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၌။ အမိမတ္တာ၀ေမံ၊
အလွန်ချစ်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အမိမတ္တောပသာဒေါ၊
အလွန်ကြည်လင်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အမိမတ္တာဟိရိ၊
အလွန်ရှက်ခြင်းသည် ။ပ။ အမိမတ္တောဂါ၀ေါ၊ အလွန်ရိုသေ
ခြင်းသည်။ပ။ အမိမတ္တာဘာ၀နာ၊ အလွန် မေတ္တာပွားခြင်းသည်။နု
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အမိမတ္တာ အတိုင်းတက်အလွန်ဟုလည်းပေ။

အထက်ကား နှ,မြစ်သည်သာအထူး)။ပ။ ပဏာမေတုံ၊ နှင်အုံ့ သောဌ။ အလံ-ယူတ္တာ၊ သင့်၏။ပ။ နာလံ-နအလံ၊ မသင့်။ပ။ အပ္ပဏာမေနွှာ၊ ပနှင်သော။ ဥပစ္ဆာယော၊ သည်။ သာတိ သာရော-သဒေါသော၊အပြစ်ရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ (အာပတ်သင့် ၏ ဟူလိုသည်)။ပ။ အနတိသာရော၊အပြစ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ (အာပတ်မသင့်ဟူလိုသည်)။

၆၉။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော-ဧကော၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (ထိုပုဏ္ဏားဟု အမည် ကား ရာဓပုဏ္ဏားတည်း)။ပ။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ယာစိ၊ ၏။ပ။ ကိသော၊ ကြီသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ လူခေါ်၊ ခေါင်းပါး၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှ၊ ဥပ္ပဏ္ဏုပ္ပဏ္ဏကဇာတော၊ ဖက်ရွက်ရော် ကဲ့သို့ ဖြောတော့သော ကိုယ်ရှိ၏။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တော၊ အကြောပြိုင်း ရရှိင်းထင်သော ကိုယ်ရှိ၏။ (အကြော ဟူသော ကွန်ရက်ဖြင့် ခင်းသော ကိုယ်ရှိ၏ သော်လည်းပေး)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိသံ၊ ကြီးသော။ပ။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တံ၊ သော။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အဋ္ဌသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာနု၊၍။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ ဟူမူကား။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သောဗြာဟ္မ ဏော၊ သည်။ ကိံ နုခေါ ကာရဏာနု၊ ကြောင့်။ ကိသော၊ ကြီ သနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧကော၊ အသူသည်။ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အမိကာရုံ၊ ပူဇော်သက္ကာပြုဘူးသည်ကို။ (ကျေးဇူးကို သော် လည်း ပေး)။ သရသိ၊ အောက်မေ့သနည်း။ပ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ ပုတ္တရာ၊တို့၊သင်သည်။တဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ကိံ ပန အမိကာရုံ၊ ကို။ သရသိ၊အောက်မေ့သနည်း။ပ။ ဧတဒ-ရာဇဂဟေ၌။ ပိဏ္ဍာယ ဌ။ စရန္တံ၊ သွားသော။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ သောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကဋ္ဌဆ္ဆုတိကံ၊တဟင်းချိုမျှသော ဆွမ်းကို။ ဒါပေသိ လှူဘူးပေ၏။ ။ပ။သရामိ၊၏။ ဧတိ၊ သို့။အဝေါစ၊၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်း၏ကောင်း၏။ သပ္ပုရိသာ၊သူတော်ကောင်း တို့သည်။ကတညူနောဟိ-ကတညူနောဧဝ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုသိတတ်

ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကတဝေဒိနော၊ ကျေးဇူးတုံ့ဆပ်အပ်သည်ကို သိတတ်ကုန်၏။ပ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တံမြှောဟွန်ဏံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာဧမိ၊ရှင်ပြုရအံ့နည်း။ ဥပသမ္ပါဒေမိ၊ပဉ္စင်းခံရအံ့နည်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သရဏဂမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယာသာ ဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင်ပဉ္စင်းခံစိမ့်သည်ကို။ အနုညာတာ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တံဥပသမ္ပဒံ၊ ထိုသရဏာဂုံသုံးပါးတို့ဖြင့် ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ (ယနေ့မှစ၍ သော်လည်းပေး)။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပယ်၏။ပ။ ဥတ္တိစာတုဿေန၊ ဥတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်သော။ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်။ (တနည်းကား) ဥတ္တိစတုဿေန ကမ္မေန၊ဥတ္တိစကုဏ္ဌကံဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဗျဉ္ဇနေန၊ ဝိနည်းဌ လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန၊ ဌာန်ကရိယာကို ပြည့်စုံစွာ ရှုတ်ခြင်းငါ စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သံဃော၊ သံဃာကို။ ဥပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။

၇၀။ ကိံ ဥပေတဗ္ဗော၊ ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊သံဃာသည်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ဝစနံ၊စကားကို။သုဏာတု၊ နာလော့။ဒုတ္ထန္ဒာမော၊ဤအမည်ရှိသော။ အယံ၊ဤပဉ္စင်းလောင်းသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ ဒုတ္ထန္ဒာမယသ၊ဤမည်သောအရှင်အား။ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ငဲ့၏။ (ခေါမှာ က အကွာရာကျေလည်းသင့်၊ မကျေလည်းသင့်။ သဒ္ဒနီတိ)။သံဃသ၊ သံဃာအား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော၊သည်။ဒုတ္ထန္ဒာမံ၊ဤအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းကို။ ဒုတ္ထန္ဒာမေန၊ဤအမည်ရှိသော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြင့်။ ဥပသမ္ပါဒေယျ၊ ပဉ္စင်းခံရာ၏။ (မြင့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်စေရာ၏သော်လည်းပေး)။ ဧသော၊ ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ-ဥပနံ၊သိစေခြင်းတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သည်။

မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ ဧတ္ထန္ဒာမေဝ၊ သော။ အယံ၊ ဤပဋ္ဌင်းလောင်းသည်။ ဧတ္ထန္ဒာမသ၊ သော။ အာယသ္မ တော၊ အား။ ဥပသမ္ပဒါပေကွော၊ ၏။ သံဃောသည်။ ဧတ္ထန္ဒာမံ၊ လောင်းကို။ ဧတ္ထန္ဒာမေန၊ ရှိသော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပါ ဒေတိ၊ ပဋ္ဌင်းခံ၏။ (အမိပ္ပါယတ္ထတည်း။ မြင့်သော အဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ ဤ ကားသဒ္ဒတ္ထတည်း)။ ဧတ္ထန္ဒာမေန၊ ရှိသော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထန္ဒာမသ၊ ဤမည်သော ပဋ္ဌင်းလောင်း၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ မြင့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကို။ အာယသ္မတော၊ သော။ ယသဘိက္ခုနော၊ သည်။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုနှစ်သက်သော် ရဟန်းသည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အသ. ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ယသဘိက္ခုနော၊ သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း၊ ဧတ မတ္ထံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ပ။ ဘာသေယျ၊ ရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ ဧတ္ထန္ဒာမေဝ၊ ဤမည်သော ပဋ္ဌင်းလောင်းကို။ ဧတ္ထန္ဒာမေန၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒေ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေပြီ။ (မြင့်မြတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်စေပြီဟုလည်းပေး)။ သံဃသ၊ သံဃောသည်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံတုဏ္ဍီဘူတေန၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧတံအတ္ထံ၊ ထို နှစ်သက်သောအကြောင်းကို။ ဓာရယာမိ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၁။ ဧတေနခေါ်ပနသမယေန၊ ၌။ပ။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရာ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်၍ အခြားမဲ့၌။ အနုဘာရံ၊ ပညတ်ကို လွန်ကြားသော အကျင့်ကို။ အာစရတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သောအကျင့်ကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဧတံကိရိယံ၊ ဤအမှုအရာသည်။ နုကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဧတိဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ပ။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ အသက်ရှည်သော အရှင်တို့ကို။ မံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပါဒေထ ဧတ္တိ၊ ပဋ္ဌင်းခံပါကုန်ဟု၍။

နေ၀ယာစိ၊ မတောင်းပန်။ ကိသ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အယာစိတာ၊ မတောင်းပန်ကုန်ဘဲ။ မံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပါ ဒိတ္တ၊ပဋ္ဌင်းခံကုန်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂ၀တော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အယာစိ၊တန်၊မတောင်းပန်သဖြင့်။ နဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ ပဋ္ဌင်း မခံအပ်။ပ။တေနဥပသမ္ပဒါပေက္ခေန၊ထိုပဋ္ဌင်းခံလိုသော သူသည်။ သံဃံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀စနီယော၊ သည်။ အသ-ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း အဖြစ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊သည်။ မံ၊ ကို။ အနုကမ္မံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ဥလ္လုမ္ပတု၊- အကုသိုလ်မှ ထမြောက်စေ၍ ကုသိုလ်အဘို့၌ တည်ပါစေလော့။ဝါ၊သာမဏေ အဖြစ်မှထုတ်၍ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်၌ တည်ပါစေလော့။ဝါ၊ ပဋ္ဌင်းခံတော်မူပါလော့။ (ဥလ္လုမ္ပတုဒ္ဒ ဥရှေးရှိသော လုပခဝတ်၊ ဥဒ္ဒရဏ အနုက်ဟော။ ရုဝေဒိဂိ(ကား)။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ယာစိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတိယမ္ပိ၊လည်း။ ယာစိတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဗျတ္တေန၊သော။ပ။ဉာ၀ေ တဗ္ဗော၊ ၏။

၇၂။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံ၊ဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ၀စနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ ဣတ္ထန္နာ၊မော၊ သော။ အယံ၊ ဤပဋ္ဌင်းလောင်း သည်။ အာ၊ယသ္မတော၊ သော။ ဣတ္ထန္နာ၊မ၊ဃ၊ အား။ ဥပသမ္ပဒါ ပေက္ခော၊ ၏။ ဣတ္ထန္နာ၊မော၊ ဤမည်သော ပဋ္ဌင်းလောင်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္နာ၊မေန၊ သော။ ဥပဇ္ဈာ၊ယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းခံစိမ့်သည်ကို။ ယာ၊စတိ၊ ၏။ (ယဒိသံ၊ဃ၊ ပတ္တကလ္လံ, စသည်ကား လွယ်ပြီ)။

၇၃။ တေနခေါ၀ပနသမယေန။ဒ္ဒ။ ရာ၀ဂဟေ၊ဒ္ဒ။ ပဏ္ဍိတာ၊နံ၊ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍာ၊နံ၊ ဆွမ်းတို့၏။ ဘဏ္ဍ၊ပဋိ၊ပါ၊ဋိ၊ ဆွမ်းကျွေးအစဉ် သည်။ အ၊မိ၊ဒ္ဓိ၊တာ၊အ၊ပြ၊တည်သည်။ ဟော၊တိ၊၏။ပ ။ဣ၊မေ၊သ၊မ၊ဏာ၊ တို့သည်။ သုခ၊သီ၊လာ၊ ပြိမ်းချမ်းသော သ၊ဘာ၊ရှိ၊ကုန်၏။ သုခ သ၊မာ၊စာ၊ရာ၊ ပြိမ်းချမ်းသော အ၊ကျင့်ရှိ၊ကုန်၏။ပ။ နိ၀ါ၊တေသု၊

လေတိတ်ကုန်သော။ (လေမထောင့် ကုန်သောဟုလည်းပေး)။ သယနေသု၊ အိပ်ရာတို့၌။ သယန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏။ပ။ ဝဿံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပဒုဇ်ဖောတ၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ဘဏ္ဍပဋိပါဋိ၊ ဆွမ်းကျွေးအစဉ်သည်။ ဒီယတ္ထ၊ ကုန်ခဲ့၏။ပ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဟေစရိဿာမ၊ လာ သွားကုန်အုံ့။ ဧဟိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပိဏ္ဍာယစရိဿာမိတိ၊ ဆွမ်းခံသွားအုံ့ဟု။ ဟေကာရဏာ၊ ထိုဆွမ်းခံလိုသောကြောင့်။ နပဒုဇ်ဖောတ၊ ရဟန်းမပြု။ မေ၊အာဝုး။ သစေဒဿထ၊အကယ်၍ပေးကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဘုဥ္ဇိဿာမိ၊စားအုံ့။ မေ၊အာဝုး။ နနောဒေဿထ၊ အကယ်၍ မပေးကုန်သည် ဖြစ်အုံ့။ ဝိဇ္ဇမိဿာမိ၊ လှည့်ကပ်အုံ့။ ဧဟိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ တုံ၊ သင်ကား။ ဥဒရဿ၊ ဝမ်း၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဒုဇ်ဖောတ၊ ရဟန်းပြုသလော။ ဧဟိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းပြုသည် ဟုတ်၏။ ဧဟိ၊ ဤသို့။ ဝုဏ္ဏော၊ ဆိုလတ်သော်။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ယန္တိ၊ ကုန်၏။ (အထက် နည်းတူ)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဥပသမ္ပါဒေန္တေန၊ ပဋ္ဌင်းခံသဖြင့်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နိဿယေ၊ မှီရာဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ အာစိက္ခိတုံ၊ ကြားစိမ့်သောငှါ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ၊ သလုံး မြင်းခေါင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ခံ၍ရသော ဆွမ်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဒုဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသလုံးမြင်းခေါင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ခံ၍ရသောဆွမ်းကို မှီ၍ ပဋ္ဌင်းဖြစ်ရာ၏။ တေ၊ သင်ပဋ္ဌင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော် ကိုယ်၌ ဟည်သမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အတိရေကလာဘော၊ အလွန်လာဘ်ရှိပါမူကား။ သံဃဘတ္တံ၊ သံဃာအားလျှော်သော ဆွမ်းသည် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ၊ ညွှန်းဆိုသော ဆွမ်းသည် လည်း

ကောင်း။ (တခန္ဓ ရှစ်ပါး ကိုးပါး တကျိပ်စသည် အလည်ချုပ်ရှိ ရသောဆွမ်းကိုယူ)။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဘိတ်သော ဆွမ်းသည် လည်း ကောင်း။သလာကဘတ္တံ၊စာရေးတံချုပ်လှူသောဆွမ်းသည် လည်း ကောင်း။ ပက္ခိကံ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သော ဆွမ်း သည်လည်းကောင်း။ ဥပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ်သော ဆွမ်းသည် လည်းကောင်း။ ပါဋိပဒိကံ၊ အထွက် တရက်နေ့၌ လှူသောဆွမ်းသည် လည်းကောင်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ပံသုကူလ စီဝရံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပံသုကူသင်္ကန်းကိုမှီ၍ ရဟန်းပြုရာ၌။ တေ၊သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ လုံး။ ဥဿာဟော၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ အတိရေကလာဘော၊ မူကား။ ခေါမံ၊ ခေါမချည်ဖြင့် ယက်သော သင်္ကန်းသည် လည်း ကောင်း။ ကပ္ပါသိကံ၊ ဝါချည်ဖြင့် ရက်သောသင်္ကန်းသည် လည်း ကောင်း။ ကောသေယ္ယံ၊ ပိုးချည်ဖြင့် ယက်သောသင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း။ ကမ္မလံ၊ လူမွေးသားရဲမွေးကိုတားမြစ်ကြောင်းသော အမွေးတို့ဖြင့်ယက်အပ်သောကမ္မလာသည်လည်းကောင်း။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ယက်အပ်သော သင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း။ ဘင်္ဂံ၊ ခေါမစသောငါးပါးစုံကို ရောရှယ်ယက်သော သင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဘင်္ဂမည်သော လျှော်ချည် သင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း။ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ရုက္ခမူလသေနာသနံ၊သစ်ပင်ရင်း တည်းဟူသော ကျောင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သစ်ပင်ရင်း တည်းဟူသော ကျောင်းကိုမှီ၍ ရဟန်းပြုရာ၌။ တေ၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ လုံး။ ဥဿာဟော၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ အတိရေကလာဘော၊ မူကား။ဝိဟာရော၊နှစ်ဘက်စောင်းမိုးသော ကျောင်းသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌယောဂေါ၊ တဘက်မိုးသော ကျောင်းသည်လည်းကောင်း။ ပါသာဒေါ၊လေးထောင့်ပြာသာဒ် သည်လည်းကောင်း။ ဟမ္မိယံ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်း သည်လည်း ကောင်း။ ဂုဟာ၊ ဥမင် တောင်ခေါင်း သည် လည်းကောင်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ပူဘိမုတ္တာဘေသဇ္ဇံ၊ နွားကျင်ယဉ် တည်းဟူသော

ဆေးကို။ (ပုဝ်သည်ဖြစ်၍ လွတ်သောဆေးကို)။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဠုဇ္ဇာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဝ်သည်ဖြစ်၍ လွတ်သောဆေးကို မှီ၍ ရဟန်းပြုရာ၌။ တေ၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ လုံး။ ဥဿာဟော၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ အတိရေကလာဘော၊ မူကား။ သပ္ပိ၊ ထောပတ် သည်လည်းကောင်း။ နဝနီတံ၊ ဆီဦးသည်လည်းကောင်း။ တေလံ၊ ဆီသည်လည်းကောင်း။ မဓု၊ ပျားသည် လည်းကောင်း။ ဖါဏိတံ၊ တင်လဲသည်လည်းကောင်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။

ပဠုမော၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထုဘာဏဝါရော၊
သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၇၄။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ပဋ္ဌိ ကစ္ဆေ၀၊ ရဟန်းမပြုမီ ရှေးမဆွကလျှင်၊ နိဿယ၊ မှီရာဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ အာစိက္ခိံသု၊ ကြားကုန်၏။ပ။ဘဂ္ဂေ၊ တို့။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုပြီးမှ။ နိဿယ၊ တို့ကို။ မေ၊ အား။ သခေ အာစိက္ခေ ယျာထ၊ အကယ်၍ ကြားကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ သောအဟံ၊ သည်။ အဘိရဒမယံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ရာ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ တို့။ ဒါနိ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ နပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းမပြုပြီ။ မေ၊ သည်။ နိဿယ၊ မှီရာတို့ကို။ ဧဝရူပေ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်၏။ ပဋိကူလေ၊ ရုံ့ရှာကုန် ၏။ ဥတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရာ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည်၏အခြားမဲ့၌။ နိဿယ၊ မှီရာဖြစ်သောပစ္စည်းတို့ကို။ အာစိက္ခိတုံ၊ ကြားစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇေတနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ဒုဝဂ္ဂေနပိ ဂဏေန၊ နှစ်ယောက် အစု ရှိသော ဂိုဏ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ တိဝဂ္ဂေနပိ ဂဏေန၊ သုံးယောက်အစုရှိသော ဂိုဏ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပါဒေန္တိ၊ ပဋ္ဌင်းခံကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥနဒသဝဂ္ဂေန ဂဏေန၊ တကျိပ် အစုနှင့်အောက်ယုတ်သော ဂိုဏ်းဖြင့်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊အပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒသဝဂ္ဂေန၊ တကျိပ်အစုရှိသော။ ဂဏေနဝါ၊ ဂိုဏ်း သဃ်ာဖြင့် လည်းကောင်း။ အဘိရေကဒသဝဂ္ဂေန၊ တကျိပ်ထက်

အလွန်အစုရှိသော။ ဂဏေနုဝါ၊ ဂိုဏ်းသဃာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္မာဒေတဲ့၊ ၄၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဤဒသဝဂ္ဂ စသည်ကား မဇ္ဈိမဒေသကိုရည်၍ ပညတ်တော်မူသည်)။

၇၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ ကေဝဿာပိ ဘိက္ခု၊ တဝါ ရှိသော ရဟန်းကိုသည်လည်းကောင်း။ ဒုဝဿာပိ ဘိက္ခု၊ နှစ်ဝါ သာရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပါဒေန္တိ၊ ပဋ္ဌင်းခံကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဝဂ်နှုမဇ္ဈာ၊ ဝဂ်နှုတ္ထားဇာတ်သားဖြစ်သော။ ဥပသေနောပိ၊ အရှင်ဥပ သေနသည်လည်း။ ကေဝဿာ၊ တဝါသာရှိလျက်။ပ။ ဥပသမ္ပါဒေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံ၏။ သောဥပသေနော၊ သည်။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ ကေဝဿံ၊ တဝါသာရှိသော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ပ။ နိသီဒိ၊ ၏။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ (အဝေးမှ လာလတ်ကုန်သော သော်လည်းပေး)။ ဘိက္ခု။ ဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ယံပဋိသမ္မောဒိတုံ-ယံပဋိသမ္မောဒနံ၊ အကြင်နှစ်လိုဝမ်းသာ ပြောဟောတော်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေံပနံပဋိသမ္မောဒနံ၊ သည်ကား။ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊အလေ့တော်တည်း။ပ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ခမနီယံ၊ ခံ့ငါ့လော ။ပ။ ယာပနီယံ၊ မျှပါ၏လော။ ကိ၊ နည်း။ တုံ၊ သည်။ အပ္ပကိလမထေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ၊ အဓွန့်ဝေးခရီးကို။ အာဂတော၊ လာသည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်၏လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၏။ (အဝေါစ သော်လည်းပေး။အထက် သိလွယ်ပြီ)။ပ။ တထာဂတာ၊ ဘုရားတို့သည်။ အတ္ထသံဟိတံ-ကာရဏနိဿိတံ၊ အကြောင်းကို မှီသော စကားကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကျိုးရှိသော စကားလည်းဟူ၏)။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကြောင်းကို မမှီသော စကားကို။ နောပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ အနတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုးအကြောင်းမရှိသော စကား၌။ တထာဂတာနံ၊ တို့အား။ သေတုဃာတော၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်တော်မူ၏။ ဒွိဟိအာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။

ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ပ။ပဋိပုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မံဝါ၊ အထူးပွတ်ခြင်း စပ်သော တရားကို မူလည်း။ ဒေသေဿာမ၊ ဟောကုန်အံ့။ သင်္ဃံဝါ၊ သာဝကတို့အား မူလည်း။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်ကား။ ကတိဝေသော၊ အာဘယ်မျှ ဝါရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ ဒုဝေသော၊နှစ်ဝါရှိပြီ။ပ။အယံဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၊ သင်နှင့်။ ကိံ ဟောတိ၊ အာဘယ်တော်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေသော တပည့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ပ။ ဂဏမဇ္ဈိကံ၊ ဖွဲ့သောဂိုဏ်းရှိသော။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံဗဟုလ္လံ၊ အကြင် များသော အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တဿာဗဟုလ္လာယ၊ထိုများသောအဖြစ်၄ါ။ တွံ၊သည်။ အတိလဟုံ၊အလွန်လျင်စွာလျင်။ အာဝဇ္ဇော၊ကျင့်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥိနဒသဝေသန၊ ဆယ်ဝါ မပြည့်သေးသော ရဟန်းသည်။ နဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သူတပါးကို ပဋ္ဌင်းမခံအပ်၊ပ။ ဒသဝေဿနဝါ၊ ဆယ်ဝါရှိပြီးသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ။ပ။ ဥပသမ္ပါဒေတုံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၇၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ဗာလာ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိကုန်သော။အဗျတ္တာ၊ဝိနည်းဥ မလိမ်မာကုန်သော။ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ ဒသဝဿမှာ ဒသဝဿမှာတိ၊ ဆယ်ဝါရှိကုန်ပြီ ဆယ်ဝါရှိကုန်ပြီဟူ၍။ဥပသမ္ပါဒေန္တိ၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံကုန်၏။ ဗာဒ္ဓလာ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိကုန်သော။ဥပဇ္ဈာယာ၊တို့သည်။ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ တို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ (အထက် ဤနည်းပေး)။ပ။ အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗာ၊ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသော။အညတရော ပိ၊ တယောက်သော ပရိဗ္ဗာဇက ရဟန်းသည်လည်း။ (ပသုရ

ပရိမိုင်တည်း)။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ဥဒါယိထေရ်သည်။ သဟဓမ္မိကံ၊ ပါဠိနှင့်တကွ။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလသော်။ ဥပဇ္ဈာယသ၊ ၏။ ဝါဒ၊ အယူကို။ အာရောပေတွာ၊ အပြစ်တင်၍။ တံယေဝတိဂ္ဂဟယတာနံ၊ ထိုရှေးတိတ္ထိအပေါင်းသို့လျှင်။ သက်မိ၊ ပြောင်းခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဒသဝဿမှာ ဒသဝဿမှာတိ၊ ဆယ်ဝါရှိကုန်ပြီ ဆယ်ဝါရှိကုန်ပြီဟူ၍။ ဗာလာ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိကုန်ဘဲ။ အဗျတ္တာ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မလိမ်မာကုန်ဘဲ။ ဥပသမ္ပါဒေန္တိ၊ ကုန်သတတ်။ပ။ ဒိဿန္တိ ကိရ၊ ကုန်သတတ်။ သစ္စံ၊ အကယ်ဟုတ်ပေ၏လော။ (သစ္စံဘဂဝါ စသည် နည်းတူ)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တေန၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန၊ နာဖျားသောတပည့်တို့ကို လုပ်ကျွေးသင့်ကြောင်း ပါဠိအဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းငါ့စွမ်းနိုင်သော။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဒသဝဿနဝါ၊ ဆယ်ဝါရှိသော သူသည် လည်းကောင်း။ (ကိုဟုလည်းပေး)။ ဥပသမ္ပါဒေတုံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံစိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

(၇၇)။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဥပဇ္ဈာယေသု၊ ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။ ပဏ္ဏန္တေသုပိ၊ အရပ်တပါးသို့ သွားခဲ့ကုန်သော် လည်းကောင်း။ (အခိုက် အတန့်ဖြစ်စေ နေရာကျောင်းမှ ကင်း၍ တပါးသော အရပ်၌ အရက်တက်သည်တိုင်အောင် နေအံ့ဟု ဝန်ချ၍ သွားလျှင် ပဏ္ဏန္တယူ)။ ဝိဗ္ဘန္တေသုပိ၊ လူထွက်ခဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း။ ကာလကိတေသုပိ၊ သေခဲ့ကုန် သော်လည်းကောင်း။ ပက္ခသင်္ကန္တေသုပိ၊ တိတ္ထိတို့၏အပင်း အသင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကုန်သော် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အနာစရိယကာ၊ ဆရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနောဝဒိယ မာနာ၊ ဆုံးမအံ့သော သူမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနနုသာသိယမာနာ၊ ကမ္မစ်အံ့သော ဆရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဒုန္နိဝတ္ထာ အစရှိသည်ကို ရှေ့၌ဆိုခဲ့ပြီ)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒသဝဿံ၊ ဆယ်ဝါရှိသော ရဟန်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝတ္ထု၊ နေစိမ့်သောငါ။ ဒသဝဿေန၊ ဆယ်ဝါရှိသော ဗုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ

သော ရဟန်းသည်။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သော ဌာ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ အာယသ္မတော-အာယသ္မန်၊ အသက်ရှည်သော အရှင်ဘုရားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ နေပါအုံ့။

(အာစရိယဝတ် အန္တေဝါသိကဝတ်တို့သည် ဥပဇ္ဈာစရိယဝတ် သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်တို့နှင့်တူကုန်၏)။

ဂဃ။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ ဘဋ္ဌ။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု၊ တို့သည်။ ပဏ္ဏဇ္ဇေသုပိ၊ အရပ်တပါးသို့သွားခဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း။ ပ။ ပဏ္ဍသက်ဇ္ဇေသုပိ၊ ဟိတ္ထိတို့၏ အပင်းအသင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း။ နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယော၊ မှီရာငြိမ်းခြင်းတို့ကို။ နုဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ (မှီရာပျက်သည်ကို မသိကုန်ဟူလိုသတတ်)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဇ္ဈာယမှာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မှ။ နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယော၊ မှီရာငြိမ်းခြင်းတို့ကား။ ဣမာ၀ပဋ္ဌ၊ ဤ ငါးပါးတို့တည်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ပဏ္ဏဇ္ဇော၀ါ အရှင်တပါးသို့ နေအုံ့ဟု သွားသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အုံ့။ ပ။ အာဏတ္တိယော၀၊ နှင်ခြင်းသည်လျှင်။ ပဋ္ဌမိ၊ ငါးခုမြောက်သော အင်္ဂါတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၀ပဋ္ဌ၊ တို့သည်လျှင်။ ဥပဇ္ဈာယမှာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မှ။ နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယော၊ မှီရာငြိမ်းခြင်းတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာစရိယမှာ၊ နိဿယည်းယူသော ဆရာမှ။ ပ။ ဥပဇ္ဈာဒယနဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့်မူလည်း။ သဒ္ဓိမာ၀ဟာ နုဂ္ဂဟတာ၊ ပေါင်းခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ အုံ့။

အမှာ ဥပဇ္ဈာယ်ကိုမြင်တိုင်းမြင်တိုင်း ဥပဇ္ဈာယ်၏အသံကို ကြားတိုင်းကြားတိုင်း နိဿယည်းငြိမ်း၏။ အသစ် နိဿယည်း ယူပြန်ရ၏။ ဤအရာကို ထောက်၍ လည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိသော အရာ၌သ်ာ နိဿယည်းကို ခွင့်ပြုတော်မူသော ကြောင့်လည်းကောင်း ရဟန်းတို့မှာ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိလျှင် နိဿ

လည်း ယူ၍သာ နေအပ်သည်။ဥပဇ္ဈာယ်ထပ်၍မယူရပြီ။ သာမဏေ တို့မှာကား ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ မဟုတ်၊ နေ့ရာ အရပ်တိုင်းမှာပင် ဥပဇ္ဈယ်ယူ၍သာနေအပ်သည်။

💬 ၈၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌမာ၊ကုန်သော။ အဂ်ေမာ၊အဂ်ါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သူတပါးကို ပဋ္ဌင်းမခံအပ်၊ပ။ သာမဏေရော၊ ကို။ နဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မလုပ်ကျွေး စေအပ်။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခဖြစ်သော။ (ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော-သော်လည်းပေး)။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလ တည်းဟူသော ကျေးဇူးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ နဇေဝတိ၊ မဖြစ်။ပ။သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိဟူသော ကျေးဇူးနှင့်။ပ။ ပညာက္ခန္ဓေန၊ ပညာဟူသောကျေးဇူးနှင့်။ပ။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေန၊ မဂ်,ဖိုလ်ဟူသော ကျေးဇူးနှင့်။ပ။ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနက္ခန္ဓေန၊ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ အမြင်တည်းဟူသော ကျေးဇူးနှင့်။(ဤဌာနခန္ဓသဒ္ဒါဂုဏ်ဟော)။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အထက် တဝါရကား နှ မရှိသည်သာ ထူး၏။ အထက်ကို စိုးစဉ်းမျှ ဆိုဦးအုံ)၊ပ။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ အသေက္ခေ၊ အသေက္ခဖြစ်သော။ (ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သော်လည်းပေး)။ သီလက္ခန္ဓေ၊ဌ။ နှ သမာဒပေတာ၊ မဆောက်တည်စေတတ်။ (သမာဒပေတာ၊ ဆောက်တည် စေတတ်သည်၊ နှ ဟောတိ၊မဖြစ်။ သော်လည်းပေး)။ပ။အသေ၊ဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါပေါ်ကြည်ဖြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟိရိကော၊ အရှက်မဲ့သည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပီ၊ မကြောက်မလန့်သည်။ (ဒုစရိုက်မှ မကြောက်တတ်သည် ဟူလိုသတတ်)။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။ပ။ မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုဒ္ဓိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ အမိသိလေ၊ မြတ်သော သီလ၌။ (ပါရာဇိကနှင့် သံဃာဒိသိသ်ကို ယူ)။ သီလဝိပန္နော၊ သီလပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗ္ဘာဝေ၊ ရေ၊ မြတ်သော

အကျင့်၌။(ပါစိတ်ကစ၍အောက်ငါးပုံကို ယူ)။ အာစာရဝိပန္နော၊ အကျင့်ပျက်သည်။ပ။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊ အလွန်မြတ်သောအယူ၌။ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နော၊ အယူပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို ယူ)။ပ။အန္တေဝါသိ ံဝါ၊ နိဿယည်းယူ၍ အနီးဌာနေသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိ ံဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ၍ အတူနေသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။ ဂိလာနံ၊ နာဖျားသည်ကို။ ဥပဋ္ဌာတုံဝါ၊မိမိလုပ်ကျွေးအံ့သောငှာ လည်းကောင်း။ဥပဋ္ဌာပေတုံ ဝါ၊ သူတပါးကို လုပ်ကျွေးစေစိမ့်သောငှါရင်း။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ သော။ အနဘိရတိ ံ၊မမွေလျော်ခြင်းကို။ ဝူပကာသေတုံဝါ၊ မိမိငြိမ်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဝူပကာသာပေတုံဝါ၊ သူတပါးကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ။ပ။ဥပဋ္ဌာနံ၊ သော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ဓမ္မတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိနောဒေတုံဝါ၊ မိမိဖျောက်အံ့သောငှါ လည်းကောင်း။ ဝိနောဒါပေတုံဝါ၊ သူတပါးကို ဖျောက်စိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း။ ပဋိဗလော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။အန္တေဝါသိ ံဝါ၊နိဿယည်းယူ၍ အနီးဌာနေသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိ ံဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ၍ အတူနေသော တပည့်ကိုလည်းကောင်း။ အာဘိသမာစာရိကာယ၊ အလွန် မြတ်သောအကျင့်ကို အကြောင်းမူ၍ ပညတ်သော။ သိက္ခာယ၊ သင်သော ခန္ဓာဝတ်ဌာလည်း။ သိက္ခာပေတုံ၊ သင်စိမ့်သောငှါ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ခန္ဓာဝတ် ဟူသည်ကား ဤအရာ၌ ပညတ်တော်မူအပ်သော ဥပဇ္ဈာယဝတ်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်၊ အာစရိယဝတ်၊ အန္တေဝါသိကဝတ် အကုန်တည်း)။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာယ သိက္ခာယ၊ မဂ်ဟူသော သိတင်း၏အစဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဘိက္ခုဝိဘင်း, ဘိက္ခုနီဝိဘင်း တည်းဟူသော သေခပညတ် သိက္ခာ၌လည်း။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (သေခပညတ်ဟူသည်ကား ဘိက္ခုဝိဘင်း, ဘိက္ခုနီဝိဘင်းတည်း)။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ ဝိနေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ နဟောတိ၊

မဖြစ်။ အဘိဝိနယေ၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋကတော်၌။ ဝိဝေနတုံ၊ ဌ။ ပဋိမလော၊ သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဥပဇ္ဈံ၊သော။ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိအယူကို။ ဓမ္မတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ပိဝေဝေစတုံ၊ ဖြေစိမ့်သောဌ။ (ရှုပ်စိတ်သောဌ ဟုလည်းပေး)။ပ။ ဝိဝေစာပေတုံ၊ သူတံပါးကို ဖြေစိမ်သောဌ။ (သူတပါးအား တိုက်တွန်း၍ ရှုပ်စိမ့်သောဌ ဟုလည်းပေး)။ ပဋိမလော၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အမှာ ဤမိပွါယ် အကျဉ်းကား ခန္ဓက ဝတ်ကိုလည်း ကပည္ဍသားတို့အား မသင်နှင့်။ ဘိက္ခုဝိဘင်း, ဘိက္ခုနီဝိဘင်းဟူသော ပညတ်ကိုလည်း မသင်ကြားနှင့်။ အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း အကုန်ကိုလည်း မသင်ကြားနှင့်။ ဒိဋ္ဌိအယူရှိသော်လည်း ပဒြမဝဏ္ဏာက်နှင့် ဟူလိုသတတ်။

☰ ။ပ။ခေါ်ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ အဿသဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥဘယာနိ၊ ဟုန်သော။ ပါတိမောက္ခာနိ၊ ဘိက္ခုပါတိမောက်,ဘိက္ခုနီပါတိမောက်တို့သည်။ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။သွာဂတာနိ- သုအာဂတာနိ၊ ကောင်းစွာနှုတ်၌ လာကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ကုန်။ (နှုတ်ဖြင့် ပဆောင်ကုန် ဟူလိုသည်)။ သုဝိဘတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ (ပညတ်ဝတ် အကျဉ်း မာတိကာကိုလည်း မမှဲခြမ်းနှင်ဟူလိုသတတ်)။ သုပဝတ္တိနိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ (နှုတ်၌ ရှုရှုမပါ ဟူလိုသတတ်)။ သုတ္တသော၊ ပညတ်မာတိကာ အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ ဝိဘင်း အကျယ် အားဖြင့် လည်းကောင်း။ (ပဒဘာဇနီကို ဝိဘင်း ဟုသံတည်း)။ သုဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ပ။ဣနုဒ္ဒသဝဿသောဝါ၊ ဆယ်ဝါမပြည့်သေးသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗ ပဏ္ဍကော၊ ၌။သောဠ သဝါဿဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အမှာ ☰ဆက္ကဝါရုလည်း အထူး မရှိ။ ဥိနဒသဝဿမျှသာ လွန်သည်။ ပဌမကရှစ်ပါးတို့တွင် ပဌမပဌက, ဒုတိယ ပဌက, တတိယပဌကမပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ စတုတ္ထ ပဌကဌ အစသုံးပါး ပဌမပဌကဌ အစနှစ်ပါးမပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း အာပတ်မသင့်။ အယုတ္တသာဖြစ်သည်။ စတုတ္ထပဌ ကဌလည်းအဆုံးနှစ်ပါး,ပဌမပဌကဌအဆုံးသုံးပါး, မပြည့်စုံသော အရာဌလည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌပဌက, သတ္တမ ပဌက, အဋ္ဌမပဌက မပြည့်စုံသောအရာဌ်လည်းကောင်း အာပတ်သင့်သည်ချည်းဟူလို။

ဂ၆။ တေနခေါ၀ေနသမယေန၊ဌ်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ဘုရား သာသနာတော်မှ တပါးအယူရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသော။ ယော ဝေသောပသုရုပရိဗ္ဗာဇဇကော၊ အကြင်ပသုရ အမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗာ ဇကရဟန်းသည်။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ဥဒါယီထေရ် သည်။ သဟမ္ပေကံ၊ ပါဠိနှင့်ကကွ။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလတ်သော်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊၏။ဝါဒံ၊အယူကို။ အာရောပေတွာ၊တင်၍။တံ ယေ၀ တိတ္ထာယတနံ၊ ထို တိတ္ထိတို့၏နေရာသို့လျှင်။ သကံမိ၊ ပြောင်းလေ ၏။ သောပသုဇရာ၊ သည်။ ပုန၊ တဘန်။ ပစ္စာဂန္တွာ၊ တဘန် လာလတ်၍။ဘိက္ခု၊ဟို့ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ကို။ ယာစတိ၊တောင်း၏။ပ။ သောပသုဇရာ၊ သည်။ အာဂတောဝ၊ လတ်သော်။ နဥပသမ္ပာဒေ တဗ္ဗော၊ အပ်။ (ဤပသုရကိုကား တိတ္ထိယပက္ကန္တက ဖြစ်သော ကြောင့် ပဋ္ဌင်းမခံအပ်သည်)။ ပ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂတံ၊ အလို ရှိအံ့။ပ။ တဿအညတိတ္ထိယဿ၊ အား။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ပရိ၀ါသေ၊ပရိ၀ါသ်ကို။ ဒါတဗ္ဗော၏။ပ။

အမှာ ဤအရာ၌ ပရိ၀ါသ်ပေးသည်ကား ရဟန်းမပြုဘူး သေးသော တိတ္ထိတို့ကိုသာ ပေးသတည်း။ ထိုသို့ ပေးသော်လည်းနဂ္ဂတိတ္ထိတို့ကိုသာ ပေးသတတ်။ နဂ္ဂတိတ္ထိတို့ကား အာဇီ၀က, အစေဋ္ဌကဟု နှစ်ပါး။ အာဇီ၀ကတိတ္ထိ တို့ကား တထည်တည်းကိုလက်ကတီး၌ ချုပ်၍သာ၀တ်၏။ အောက်ကား အ၀တ်မရှိဟူ၏။ အစေဋ္ဌကတိတ္ထိ တို့ကား အ၀တ်မရှိအချည်း

စည်းပင် ဟူ၏။ လိုသို့သော နဂ္ဂတိတ္ထိတို့အားသာ ဤပရိုဝါသ်ကို ပေးရမည်။ အထက်၌ ပါဠိတော်အနက် သိသာသည်ချည်း။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်သည် ရှိသော်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ အယူဘပါးရှိသော တိတ္ထိပြစ်ဘူးသောသူသည်။ အာရာဓကော၊ သင်္ဃာကိုနှစ်သက်စေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော်ကား။ အနာရာဓကော၊ မနှစ်သက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သည် ရှိသော်။ပ။ အနာရာဓကော၊ သင်္ဃာကိုမနှစ်သက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓသာသနေ၊ ၌။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သည်။ အတိကာလေန၊ အလွန်စောလွန်းစွာ။ ဂါမံ၊သို့။ ပဝိဿတိ၊ ဝင်၏။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ ပဋိက္ကမတိ၊ ကျောင်းသို့ပြန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ကျင့်သော်လည်း။ပ။ အနာရာဓကော၊သင်္ဃာကိုမနှစ်သက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစ၊လည်း။ ပရံ၊တပါးတံ့။ ဧဝသိယဂေါစရော၊ဝါ၊ အချစ်ခင်ပွန်းဖွဲ့သဖြင့် ပြည့်တန်းဆာမ၌ ဆွမ်းခံသည်မူလည်း။ (ပြည့်တန်းဆာမလျှင်ဆွမ်းခံရာရှိသည် သော်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊၏။ ဝိဓဝါဂေါစရော၊ဝါ၊ လင်မဲ့မိန်းမ၌ အချစ်ခင်ပွန်းဖွဲ့သဖြင့် ဆွမ်းခံသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ထုလ္လကုမာရိကဂေါစရော၊ဝါ၊ လင်မရသောမိန်းမဟိုင်း၌ အချစ်ခင်ပွန်းဖွဲ့၍ ဆွမ်းခံသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။ ပဏ္ဍကဂေါစရော၊ဝါ၊ ပဏ္ဍုက်၌ အချစ်ခင်ပွန်းဖွဲ့သဖြင့် ဆွမ်းခံသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခုနိဂေါစရော၊ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ၌ အချစ်ခင်ပွန်း ဖွဲ့သဖြင့် ဆွမ်းခံသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။ (ဧဝံပိ-စသည်အတူ။ ဤအရာ၌ ဆွမ်းခံကာမတ္တကို မယူလင့်)။ပ။ သမ္ပြတ္တစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၏။ ဥစ္ဆာဝဝစာနိ၊ ကြိုးကြိုးငယ်ငယ်ကုန်သော။ ယာနိတာနိ ကိစ္စကရဏီယာနိ၊အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ-တေသုကိစ္စေသု၊ တို့၌။ ဒဏ္ဍော၊ လိမ်မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနလသော၊ လုံ့လခြောင့်ခြနှင့်ပြည့်စုံသည်။ (မပျင်းသည်)။နဟောတိ၊ မဖြစ်။

တကြုပါယာယ၊ ထိုအမှတ်ကို ပြီးကြောင်းရှိ၏သော။ ဝိမံသာယ၊ တဒေါ်ပညာနှင့်။သမန္နာဂတောသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကာတုံ၊ မိမိလက်ဖြင့် ပြုခြင်းငှါ။ အလံ-သမတ္ထော၊ တတ်စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သံဝိဓာတုံ၊သူတပါးကိုစီရင်အံ့သောငှါ။အလံ-သမတ္ထော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ဥဒ္ဓေသေ၊ ပါဠိသင်ခြင်းဌာ လည်းကောင်း။ပရိပုစ္ဆာယ၊အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းဌာ လည်းကောင်း။ အဓိသီလေ၊ မြတ်သော သီလဌာ လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တေ၊ မြတ်သော တည်ကြည်သော စိတ်ဌာလည်းကောင်း။ အဓိပညာယ၊ မြတ်သောပညာဌာလည်းကောင်း။ တိဋ္ဌန္တော၊ ထက်သော အလို ရှိသည်။ (ထက်သောဆန္ဒရှိသည် ဟုလည်းပေး)။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ယသသတ္ထုနော၊ ၏။ တိတ္ထာယတနာ၊ တိတ္ထိတို့နေရာမှ။ သကိန္ဒော၊ ဝင်လာသည်။ (ပြောင်းလာသည် ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ၏။ တသသတ္ထုဇနော၊ ထိုဆရာကို လည်းကောင်း။ ဝါသဒိဋ္ဌိယာ၊ထိုဆရာ၏ အယူကိုလည်းကောင်း။ တသခန္တိယာ၊ ထိုဆရာ၏နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တသရုစိယာ၊ ထိုဆရာ ၏အလိုကိုလည်းကောင်း။ တသအာဒါယသ၊ ထိုဆရာ၏ ပြဋ္ဌာ န်ယူလမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏော၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ကုပိတော၊ အမျက်လွှတ်သည်။ပ။ အနုဇ္ဇမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ပ။ အနဘိရဒ္ဓေါ၊ မချီးပင့်သော နှလုံးရှိသည်။ (အားမရ ဟူလိုသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓသဝေါ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ အဝဏ္ဏော၊ ကို။ ဘညမာနေ၊လတ်သော်။ အဇ္ဇမနော၊ နှစ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက် သည်။ပ။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ ချီးမြှောက်သောနှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ပ။နဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ပဋ္ဌင်းမခံအပ်။ (ဤကား အနုပသမ္ပါဒေ တဗ္ဗအင်္ဂါတည်း။ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗဌာကား)- ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ သံဃာတိုကံ-ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ (ဤပါဠိနှင့် နှ မမြစ်သည် သာအဃုး)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သစေ၊ ၍။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သည်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊ အုံ့။ ဥပဋ္ဌာယမူလကံ၊

ဥပဇ္ဈာယ်လျှင် အရင်းရှိသော။စီဝရံ၊ကို။ပရိယေယသိတမ့်၊အပ်၏။ပ။ အစ္ဆိန္နကေးသာ၊ ဆံမရိတ်ဘဲ။ အာဂန္တု၊ အုံ့။ ဘဏ္ဍုကမ္မာယ၊ ဆံရိတ်ခြင်းငှါ။ သံဃော၊ကို။ အပလောကေတဗ္ဗော၊ပန်အပ်၏။ပ။ အဂ္ဂိယာ၊ မီးကို လုပ်ကျွေးကုန်သော။ (ပူဇော်ကုန်သော ဟုလည်း ပေး)။ ယောဇေတဗ္ဗိုလကာ၊ အကြောင် ရသော့တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဇေတဗ္ဗိုလကာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာလတ်ကုန် မူကား။ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဇေသံဗဒ္ဓိလကာနံ၊ တို့အား။ ပရိဝါသော၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ တံ၊ ထိုမပေးအပ် ဟူသည်။ ကိဿပေတု၊ ဟူမူကား။ပ။ဇေတဗ္ဗိုလကာ၊ တို့သည်။ ကမ္မဝါဒိနော၊ ကံသာ အကြောင်းဟု အယူရှိကုန်၏။ (ကောင်းမှု ကို ပြုလျှင်လည်း ကောင်းကျိုးကို ပေး၏။ မကောင်းမှုကို ပြုလျှင် လည်း မကောင်းကျိုးကိုပေး၏ဟု ယူသတည်း)။ကိရိယဝါဒိနော၊ ကောင်းမှုကို ပြုအပ်၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ပ။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ် အမျိုးဖြင့်။ သာကိယော၊သာကိဝင်မင်းဖြစ်သော။ အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗော၊ သည်။ အာဂန္တု၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဥတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့အား။ အာဝေနိကံ၊အသီးလျှင်။ ဒုမံပရိဟာရံ၊ ဤအစောင့်ကို။ ဒမ္မိ၊ ငါပေးတော်မူ၏။

အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ဖြာ။
သတ္တမော၊ သော။ ဘာဏဝါရော၊သည်။နိဋ္ဌိတော၊ဖြာ။

၇၈။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ကုဋ်ခ်ုံ၊နှမျိုးအနာလည်းကောင်း။ဂဏ္ဍာ၊ကြွက်နို့စသော ဝွတ်မြင်း အနာလည်းကောင်း။ကိလာသော၊ညှင်းပွေးအနာလည်းကောင်း။ သောသော၊ အသားအသွေးကို ခြောက်စေတတ်သော အနာ လည်းကောင်း။ (ခယယုတ်အနာ ဟုလည်းပေး။ သောသောတိ သောသဗ္ဗာဓိ။ အဋ္ဌကထာ။ သောသဗ္ဗာဓိတိ ခယရောဂေါ၊ သာရဏ္ဌဒီပနီ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီ။ ချောင်းဆိုးဂုတ်ဟီး စသည်ကို ယူ)။ အပ္ပမာရော၊ သည်းခြေပျက်၍ ရှုးသောအနာ,ဘီလူးဘမ်း၍

ရှုးသော အနှာလည်းကောင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဠု၊ ကုန်သော။ အာဝဗာဓာ၊ အနှာတို့သည်။ ဥဿန္နာ၊ ပြောကုန်သည်။ ဝါ၊ များ ပုန်သည်။ဟောဘို့၊ကုန်၏။ မနုဿာ၊တို့သည်။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ အာဝဗာဓေဟိ၊ အနှာတို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓ၁၊ နိုပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကောမာရဘာစ္စံ၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးအပ်သော။ ဇီဝကံ၊ ဇီဝကအထံ၌။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ သာဓု-အာယာစာမ၊ ငါတို့ တောင်းပန်ပါ ကုန်၏။ နော၊ ငါတို့ကို။ တိကိစ္ဆာဟိ၊ ကုပါလေ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဟိုကုန်၏။ အယျော၊ အမောင်တို့။ အဟံ၊ ငါကား။ ခေါ၊ စင်စစ်ယျောင်။ ဗဟုကိစ္စော၊ များသောကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ များသောပြုဘွယ်ရှိ၏။ မေ-မယာ၊ သည်။ မာဂဓေ၊ မဂဓရာဇ် တိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ များသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ရှိသော။ ရာဇာစ၊ မင်းကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ (ခစားအပ်၏ ဟုလည်းပေး)၊ ဧဒိသာ၊ ရဏ္ဍ၊ မောင်းမ အပေါင်းကို လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပုမုခေါ၊ ရှိသော။ သံဃောစ၊ကိုလည်းကောင်း။ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊၏။ အဟံ၊ သည်။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။အာစရိယ၊ဆရာ။သင်္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။သာပဇေတယျ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ တေ၊ အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မယဉ္စ၊ တို့သည် လည်း။တေ၊၏။ ဒါသာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တု၊ စေကုန်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ သာဓု-အာယာစာမ၊ ကုန်၏။ နော၊တို့ကို။ တိကိစ္ဆာဟိ၊ လေ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အထခေါ၊ ၌။ တေသံ မနုဿာနံ၊ တို့အား။ ဧကံ-ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သက္ကဝုတ္တိယာ၊ ကုမ်သော။ ဧကမေသမဏာ၊ တို့သည်။ သုခသီလာ၊ ငြိမ်းချမ်းသော သဘောရှိကုန်၏။ သုခသမာစာရာ၊ ငြိမ်းချမ်းသော အကျင့်ရှိကုန်၏။ပ။ပဋ္ဌဧယျာမ၊ကုန်အံ့။တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအပြစ်၌။ (ထိုသို့ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော် ဟုလည်းပေး)။ ဘိက္ခုဧစေ၀၊ တို့ သည်လည်း။ ဥပဋ္ဌဟိဿန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လတ္တံ့။ပ။ ဇီဝကောစ၊

သည်လည်း။ တိကိစ္ဆိသတိ၊ကုလတ္တံ့။ဧတိသော-ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ဗဟု၊ ကုန်သော။ ဂိလာနာ၊ နာကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာဟန္တာ၊လုပ်ကျွေးရကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိလာနဘတ္တံ၊ သူနာအားဆွမ်းကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ၊ သူနာအားဆေးကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ...ယာဝစနဗဟုလာ၊ များသောတောင်းခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိညတ္တိဗဟုလာ၊ များသော ဝစီဝိညတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊နေရကုန် ၏။ပ။တိကိစ္ဆန္တော၊ ကုရလတ်သော်။ အညတရံ၊ တပါးသော။ ရာဇကိစ္စံ၊ မင်း၏ကိစ္စကို။ ပရိဟာပေသိ၊ ယုတ်စေ၏။ပ။

၇၉။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ သမ္ဘံ၊အလုံးစုံသော။သာပတေယျဿ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ တေ၊အား။ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ အဟဿ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊သင်ဆရာ၏။ ဒါသော၊ကျွန်သည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ သာဓု-အာယသ္မာ၊တောင်းပန်၏။ မံ၊ကို။ တိကိစ္ဆာဟိ၊ ကုပါလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊ ၏။ပ။သော အဟံ၊ သည်။ အရောဂေါ၊ သည်။ အမ္ဘိ၊ အုံ့။ ဝိဋ္ဌမိဿာမိ၊ လူထွက်အုံ့။ ဧဟိတေံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ အယျော၊ အမောင်။ တုံ၊သင်ကား။ ဘိက္ခူ။သု၊တို့၌။ ပဋ္ဌဝိတော၊ သည်။ အဟောသိနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ ဆိုဟိုင်းဟုတ်၏။ ဧဟိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အယျော၊ အမောင်။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ ဧ၀ရူပံ၊ ကို။ အကာသိ၊ နည်း။ ဧဟိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကောမာရဘစ္စသ၊ သော။ ဇီ၀ကဿ၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ကို။အာရောစေသိ၊၏။ပ။ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ပဋ္ဌဟိ၊ကုန်သော။ အာဗာ၀ေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ ကို။ နပဋ္ဌာဇေတဗ္ဗော၊ ရဟန်းမပြုအပ်။ ယော၊ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋ္ဌာဇေယျ၊ ငြားအုံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဟိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။

၉၀။ တေနခေါ၀ပနာသမယေန၊ ဘဂ္ဂ၊ မာဂဓေသု၊ သော။ သေနိ ယသ၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရသ၊ ရာဇိသော။ ရညော၊ ၏။ ပစ္စန္တော၊ ပစ္စန္တရစ် ရွာစွန်သည်။ ကပိတော၊ ခိုးသူဖျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ပ။မဟာမတ္တေ၊ အမတ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သေနာ နာယကေ၊ စစ်သူကြီးတို့ကို။ (စစ်မှူးတို့ကို သော်လည်းပေး)။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ။ပ။ အာဏာပေသိ၊ မူကား။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်။ ပစ္စန်း၊ ကို။ ဥစ္ဆိန္နထ၊ ဖိုးပ္ပါးစေကုန်။ (ရှေးအတိုင်းပ္ပြုစုစေကုန် ဟူလိုသတတ်)။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ဒေ၀၊ အရှင် မင်းကြီး။ ဧ၀-သာဓု၀တိ၊ ကောင်းပြီဟု။ မဟာမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သေနာနာယကာ၊ တို့သည်။ မာဂဓေသု၊ သော။ သေနိယသ၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရသ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိသုဏိတ္ဝာ-ပဋိအသောသုံ၊ ကုန်၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ အဘိညာတာနံ အဘိညာတာနံ၊ အလွန် ထင်ရှား အလွန် ထင်ရှားကုန်သော။ ယောဓာနံ၊ သူရဲတို့၏။ (တို့အား သော်လည်းပေး)။ ဧကံ-ပရိ ဝိတက္ကာနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယုဒ္ဓါဘိနန္ဒိနော၊ စစ်ထိုးခြင်းကို နှစ်လိုကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ပါ၀ပဋ္ဌ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ကရောမ၊ ပ္ပြုကုန်၏။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ အပုညဥ္စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပသ၀ါမ၊ ပ္ပါးစေကုန်၏။ ကေနနုခေါ၀ ပါ ယေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ပါ၀ါ၀၊ မကောင်းမှုမ လည်း။ ဝိရမေယျာမ၊ ကြဉ်ရကုန်အံ့နည်း။ ကလျာဏဥ္စ၊ ကောင်းမှု ကိုလည်း။ ကရေယျာမ၊ ပ္ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပရိပိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သက္ကုဏ္ဍိယာ၊ ကုန်သော။ ဌာ မေသမဏာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မစာရိနော၊ တရားကိုကျင့်ကုန်၏။ သမ္ဗစာရိနော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်၏။ ဗြဟ္မစာရိနော၊ ပြဟ်သောအကျင့် ရှိကုန်၏။ သစ္စ၀ါဒိနော၊ မှန်သောစကားကို ဆိုကုန်၏။ သီလ ၀နော၊ သီလရှိကုန်၏။ ကလျာဏ၀ဏ္ဏာ၊ ကောင်းသောသဘော ရှိကုန်၏။ သ၀ေ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ သက္ကုဏ္ဍိယေသု၊ ကုန်သော။ သမဏေသု၊ တို့၌။ ပဒ္ဒ၀ေယျာမ၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ ရဟန်း

ပြောကုန်သည်ရှိသော်၏။ မယံ၊တို့သည်။ ပါပါစ၊လည်း။ ဝိရမေယျာမ၊ ကုန်၏။ ကလျာဏာ၊ကိုလည်း။ ကရေယျာမ၊ ပြုရကုန်၏။ ဤတို၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနုံ၊ သည်။ အဟောသိ၏။ပ။သေနာနာယကာ၊ စစ်မှူးဖြစ်ကုန်ပေသော။ မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ ဘုရားရှေ့၊ မင်းခ ယောက်ျားတို့ကို။ ပုဏ္ဏား၊သူ၊ မေးကုန်၏။ ဘရာ၊အချင်းတို့။ ကိုယ် နုခါ၊ အလိုမည်း။ ဤတွန်ခြာမောစ၊ ဤမည်သော သူရဲလည်း ကောင်း။ ဤတွန်ခြာပေါစ၊ ဤမည်သော သူရဲ လည်းကောင်း။ ဤတို၊ ဤသို့။ ဗဟု မျိုးစုံကုန်သော။ (ထည့်)။ ယောဓာ၊ သူရဲ တို့သည်။ နဒီသာနို၊ ပထင်ကုန်။ ဤဟိ.ဤသို့။ ပုဏ္ဏား၊သူ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘရာ၊ တို့။ ဝေဟာ၊ အကြင်သူသည်။ ရာဇာဘဋ်၊ မင်းခ ယောက်ျား ကို။ ပဇ္ဇာဒေတိ၊ ရှင် ရဟန်း ပြု၏။ သော၊ သည်။ ကိုယ်ဒယ်၊ အဘယ်ရှိသော ဒဏ်ကို။ ပသဝတိ၊ ပွါးစေသနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏ၊ ပေးဘု၊ ဘော၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဥပဇ္ဈာယသား၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆေတတ္ထံ၊ ပြုတ်အပ်၏။ ဘဒ္ဒသာဝ နာသ၊ ကမ္ဗဝါသာ ရှုတ်ခသော ဆရာ၏။ ဒိဋ္ဌာ၊ လျှာကို။ ဥဒရိတဋ္ဌာ၊ ထုတ်အပ်၏။ ဂဗာသ-ဂိုဏ်းသစ်ပ၏။ ဥပဓုဓါသုကာ၊ ထက်ဝက် သော နံရိုးတို့ကို။ ဘဇ္ဇိတဋ္ဌာ၊ ချိုးအပ်ကုန်၏။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ [ဤစကားသည် တရားသူကြီးတို့၏ တရား ဆုံးပြတ်ရာကျင်းဌလာသည်ဟူ၍ အမတ်တို့ကဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော စကားသည်အမှန်ပဟုတ်၊ လှည့်စားမ်ားပြောဆိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည် ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ သာရတ္ထဒီပနီ]။ အထခါ၊ ဌ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ အသဒ္ဓါ၊ မသဒ္ဓါကုန်သော။ အပ္ပသန္နာ၊ မကြည်လင် ကုန်သော။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေရာဇာ နော၊ ထိုမင်းတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကေနဝိ၊ စိုးစဉ်းသောအပြစ်ဖြင့် လည်း။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဝိဟေဌေယျု၊ ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု-အာယာစာမိ၊ ၏။ အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ ရာဇာဘဋ်၊ မင်းခ ယောက်ျားကို။ နပဇ္ဇာဒေယ်ကု၊ ရဟန်းမပြုပါစေ

ကုန်လင့်။ ဧကတိုဧကံဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာဇဘဋ္ဌော၊ ကို။ နုပဇ္ဇာဧတပ္ပေါ၊ ရှင်ရဟန်း မပြုအပ်။ပ။

၉၁။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အဂ်ုလိမာလော၊ အဂ်ုလိမာလအမည်ရှိသော။ စောရော၊ သည်။ ဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ ဥဗ္ဗိဇ္ဇန္တိပိ၊ ထိတ်လည်းထိတ်ကုန်၏။ ဥတ္တသန္တိပိ၊ လန့်လည်းလန့်ကုန်၏။ ပလာယန္တိပိ၊ ပြေးလည်းပြေးခဲ့ကုန်၏။ အညေနပိ၊ တပါးသော ခရီးဖြင့်မူလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အညေနပိ၊ လည်း။ မုခံ၊ကို။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒ္ဝါရံပိ၊ ကိုလည်း။ ထကေန္တိ၊ ပိတ်ကုန်၏။ပ။ ဓဇမန်း၊ တံခွန်ဖွဲ့၍နေသော။ စောရံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာဧ သန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်ဘိ သနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓရာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၉၂။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ပ။ ယေဓနာ၊ အကြင်သူတို့ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဓနာ၊ တို့ကို။ ကိဗ္ဗိ၊ တစိုးတစိ။ ကာတုံ၊ ၄၂။ နလဘ္ဘာ၊ မရအပ်ကုန်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သ္ဝာက္ခာ တော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဒုက္ခသ္သ၊ ဆင်းရဲ၏လည်း။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်း၄၂။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ စရန္တေ၊ ကျင့်စေကုန်လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အနုညာတံ၊ခွင့်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပ။စောရိကံ၊ ခိုးသောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ [ပြုချေ သောကြောင့်ဟုလည်းပေး။ ဤ၌ တ္ထာ-ပစ္စည်းကား ဟိတ်အနက်၌ ဖြစ်သ ဘည်း]။ ဂါရာယ၊ နှောင်အိမ်ဖြင့်။ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဂါရံ၊ နှောင်အိမ်ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖေါက်၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ အယံဘိက္ခု၊ကား။ ဂါရဘေဒကော၊ နှောင်အိမ်ဖေါက်၍ပြေးလေ သော။ သောစောရော၊ ထိုသူခိုးပင်တည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံဘိက္ခု၊ ကို။ နေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂါရဝဘေဒကော၊ နှောင်အိမ်ပေါက်သော။ စောရော၊ သူခိုးကို။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊အပ်။ပ။

၉၃။ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ဌ။အညတရောဗေကော၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စောရိကံ၊ ခိုးမှုကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ ပ။ သောစ ပုရိသော၊ ကိုလည်း။ (သည်ဟုလည်းပေး)။ ယဏ္ဍ၊ အကြင် အရပ်၌။ ပဿဝဘိ၊ မြင်၏။ တဏ္ဍ၊ ထိုမြင်ရာအရပ်၌။ ဟန္တ္ဗောတိ၊ သတ်အပ်၏ဟု။ ရညော၊ ၏။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်အတွင်း၌။ လိခိတော၊ ကမ္မည်းထားသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ ဣမေသမဏာ၊ တို့သည်။ အဘယ္ယ၀ရာ၊ ဘေးမှ မကြဉ်ကုန် ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လိခိတကော၊ တွေ့ရာ၌သတ်ဟု၍ ကမ္မည်းထားသော ခိုးသူကို။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။

၉၄။ တေန ခေါ၀ပန သမယေန၊ ဌ။ ပ။ ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊ ပြုအပ်သော ဒဏ်မှုရှိသော။ ကသာဟတော၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်ခတ်အပ် သော။ အညတရော ပုရိသော၊ ယောက်ျား တယောက်သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊ သော။ ကသာဟတော၊ ကို။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော။ အပ်။ပ။

၉၅။ တေန ခေါ၀ပန သမယေန၊ ဌ။ လက္ခဏာဟတော၊ သံပူ အပ်သော။ ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊ ပြုအပ်သော ဒဏ်အမှု ရှိသော။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ လက္ခဏာ ဟတော၊ သံပူအပ်၍၊ ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊ ပြုအပ်သော ဒဏ်အမှုရှိ သောသူကို။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊အပ်။ပ။

၉၆။ တေန ခေါ၀ပန သမယေန၊ ဌ။ ဣဏာယိကော၊ မြီတင် သော။ အညတရော ပုရိသော၊ သည်။ ပ။ ပဇ္ဇဒိတော၊ ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓနိယာ၊ ဥစ္စာသခင်တို့သည်။ ပဿိတ္မာ၊ ၍။ပ။ အယံသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဣဏာ ယိကော၊ ကြွေးမြီတင်လေသောသူတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ဣဏာယိ[illegible]၊ သူ့ကြွေး သူ့မြီတင်သော သူကို။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော

၉၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဋ္ဌ။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိ သော။ ဒါ သော၊ ကျွန်တယောက်သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယျကာ၊ အရှင်တို့သည်။ပ။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒါ သော၊ ကျွန်ကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။

၉၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဋ္ဌ။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိ သော။ ကမ္မာရဘဏ္ဍု၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သား ဦးခေါင်းပြည်း သော သူသည်။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘဏ္ဍိတွာ၊ ငြင်းခုံ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝိစိနန္တာ၊ ရှာဖွေ လတ်ကုန်သော်။ပ။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ သခင်တို့။ ဧဝ ရူပံ၊ သော။ ဒါ ရက်၊ သူငယ်ကို။ ပ သော ယျာ ထ အပိ၊ မြင်ပါ ကုန်၏ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အဇာနံ ယေဝ၊ မသိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ နဇာနာမာတိ၊ ငါတို့မသိကုန်ဟု၏။ အပဿံ ယေဝ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နပဿာမာတိ၊ ငါတို့ မမြင်ကုန် ဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ပ။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏာ၊ တို့သည်။ အလဇ္ဇိနော၊ အရှက်မရှိကုန်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ မုသာဝါဒိနော၊ မုသားဆိုတတ်ကုန်၏။ ဇာနံ ယေဝ၊ သိလျက်လျှင်။ နဇာနာမာတိ၊ ငါတို့ မသိကုန်ဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ပဿံ ယေဝ၊ မြင်လျက်ကိုလျှင်။ နပဿာမာတိ။ ငါတို့ မမြင်ကုန်ဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အယံ ဒါရကော၊ ဤ ငါတို့ သားငယ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓရာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဏ္ဍုကမ္မာယ၊ ဆံရိတ်ခြင်းငှါ။ သံဃံ၊ ကို၊ အပလောကေတုံ-အပလောကနံ၊ ပန်စိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [ဗဒ္ဓသိမ်ဖြစ်လျှင် ဗဒ္ဓသိမ်တွင်း သံဃာကိုပန်၊ ဥပစာရသိမ်တွင်းဖြစ်လျှင် ဥပစာရသိမ်တွင်း သင်္ဃာ ကို ပန်ရမည်ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ ပြ၏]။

☰ ၉၉။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ဘဋ္ဌ။ သတ္ထုရသဝဏ္ဏိယာ၊ တကျိပ် ခုနှစ်ယောက် အစုရှိကုန်သော။ ဒါရကာ၊ သတို့သားငယ်တို့သည်။ သဟာယကာ၊ အချစ်ခင်ပွန်းဖွဲ့ကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥပါလိဒါရကော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုတကျိပ် ခုနစ်ယောက်သော သူတို့တွင်။ ပါမေက္ခော၊ အကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ကေန နုခေါ်ဥပါ၎ယန၊ အာဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဥပါလိ၊သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သုခဋ္ဌ၊ ချမ်းသာစွာ လည်း။ ဇီဝေယျ၊ အသက်မွေးရစ် ရအံ့နည်း။ နစကိလမေယျ၊ မပင်ပန်းရစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပရိဝိတက္ကန်၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။သစေ၊ ၍။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိသည်။ လေခံ၊ စာရေးအတတ်ကို။ သိက္ခေယျ၊ သင်ကြားပြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်သည် ရှိသော်၊ပ။ ဇီဝေယျ၊ အသက်မွေးရ၏။ နစကိလမေယျ၊ မပင်ပန်းရာ ။ပ။ လေခံ၊ စာရေးအတတ်ကို။ သိက္ခိဿတိ၊ အံ့။ အဂ်ုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ပ။ဂဏနံ၊ဂဏန်းအတတ်ကို။ သိက္ခေယျ၊ သင်ကြား အံ့၊ပ။ဥရဿဒုက္ခော၊နှလုံးဆင်းရဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ပ။ ရူပံ၊ ရွေးငွေအတတ်ကို။ သိက္ခေယျ၊ သင်ကြားအံ့။ အဂ္ဂိနိဒုက္ခာနိ၊ မျက်စိဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ပ။ ဣမံကဿ သလ္လာပံ၊ ဤသို့စကားဆိုကြသည်ကို။ အသောသိခေါ၊ ကြားသ. လျှင်ကတည်း။ပ။ အယျော၊ အရှင်တို့။ ဧထ၊ လာလတ်ကုန်။ပ။ ပဋ္ဌဗ်ိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဣမေဒါရကာ၊တို့သည်၊သမာနစ္ဆန္ဒာ၊ဝူသော ဆန္ဒရှိကုန်၏။ ကလျာဏာဓိပ္ပါယာတိ၊ ကောင်းသည်ကို အလိုရှိ ကုန်၏ဟု။ အနုဇာနိ ံသု၊ ကုန်၏။ပ။ ပစ္ဆာ။သသမယံ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ ပစ္ဆာ၌ဃယ၊ထ၍။ ယာဂု၊ ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ပ။ ခါဒနိယံ၊ကို။ ဒေထာတိ၊ ပေးကုန်လော့ဟု။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ပ။ အာဝုသော၊ အချင်းတို့။ ယာဝဝိဘာဝယတိ၊လင်းရုံ။ အာဂမေထ၊ ဝ်ကြုံကုန်ဦးလော့။ သစေ၊ ၍။ ယာဂု၊ ယာဂုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဝိဝိဿထ၊ သောက်ရကုန်လတ္တံ့၊ပ။ သစေ၊ ၍။ ယာဂုဝ၊ ကိုလည်း။ပ။နောဘဝိဿတိ၊ မရသည်ဖြစ်အံ့။ ဝိဏ္ဏာဝယ၊ ၄ ။ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘုဥ္ဇိဿထ၊ စားရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာ

ဟံသုးကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုလကုန်သော်။ ။ပ။ရောဒန္တော၊ ငိုကုန်သလျှင်ကတည်း။ပ။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်။ ဥဟာဒန္တိ၊ ကျင်ကြီးဖြင့်လည်း သင့်ကုန်၏။ ဥမ္မိဟန္တိ၊ ကျင်ငယ်ဖြင့်လည်းသင့်ကုန်၏။ပ။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ဒါရကာ၊ သူငယ်၏။ သောသဒ္ဒေါ၊ ထိုအသံကား။ ကိ ံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ ဥနဝိသတိဝဿံ၊အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသောသူကို။ ဥပသမ္ပါဒေန္တိ၊ကိရ၊ပဋ္ဌင်းခံကုန်သောဟူကား။ သစ္စံ၊ မှန်၏လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ပ။ ဥနဝိသတိဝဿော၊လော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ သိတာ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဏှာ၊ အပူကိုလည်းကောင်း။ ဇိဃစ္ဆာ၊ထမင်းမွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပိပါသာ၊ ရေသိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုံသမကသဝါတာတပသရိရသပသမ္ဘဿာနံ၊ ခြင်, မှက်, လေ, နေပူ, မြွေ, ကင်း, သန်းတို့၏ အကြွေတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒုရုတ္တာနံ၊ မဲကောင်းသဖြင့် ဆိုမည်ကုန်သော။ ဒုရာဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့်လာကုန်သော။ ဝစနပထာနံ၊ ဆုံးမစကားတို့ကို လည်းကောင်း။ တိဗ္ဗာနံ၊ထက်ကုန်သော။ ခရာနံ၊ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာနံ၊ စပ်ခါးကုန်သော။ အသာတာနံ၊ သာယာခြင်း မရှိကုန်သော။ အမနာပါနံ၊ နှလုံးကို မပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာနံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်လတ်ကုန်ထသော။ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ကို။ အနဓိဝါသကဇာတိကော၊ သည်းမခံနိုင်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အထက်ကားတူပြီး နှ မရှိသည်သာအထူး) ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဥနဝိသတိဝဿော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသော။ ပုဂ္ဂ[illegible]လော၊ ကို။ နဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ ရဟန်းမပြုအပ်။ပ။

၁၀၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုလံ၊ အမျိုးသည်။ အဟိဝါတကရောဂေန၊ ယဉ်းအနာ

ဖြင့်။ ကာလကိုတံ၊ သေသည်။ ဟောတို၊၏။ ဝ:သကုလသား၊၏။ ဝိတာပုတ္တကာ၊အဘသားနှစ်ယောက်တို့သည်သာလျှင်။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ပိတုနော၊ အဘအား။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းကို။ ဒိန္နာယ၊ လှူလတ်သော်။ ဥပဓာဝိတ္တာ၊ ပြေး လတ်၍။ တာတ၊ ဘခင်။ မယံ့ပါ၊ အကျွန်ုပ် အားလည်း။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ပ။ ဒေဟိတိ၊ပေးပါလော့ဟု။ အာဝေါစ၊၏။ အယံ ဒါရကော၊ဤသူငယ်သည်။ဘိက္ခုနိယာ၊၏။ ဇာတော၊ဘွားသော သားတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဒ္ဓရာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥနပန္နရသဝဿော၊ တဆဲ့ငါးနှစ်မပြည့်သေးသော။ ဒါရကော၊ ကို။နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ရှင်မပြုအပ်။ပ။တေနခေါ၀နသမယေန၊ဌ။ပ။ တေဒါရကာ၊တို့သည်။ ပေါရာဏာကေန၊ရှေးဦးဖြစ်သော။အာစိဏ္ဏာ ကပ္ပေန၊အလေ့အကျက်ဖြင့်။ ဘိက္ခု။၊ တို့ကို။ ပဿိတ္တာ၊ ၍။ ဥပ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးလာကုန်၏။ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ အပဿာဒေန္တိ၊ မောင်းမဲကုန်၏။ပ။ ကေနနုခေါဥပါယေန၊ ဖြင့်။ ဣမေဒါရကာ။ တို့သည်။ နဝိနဿေယျုံ၊ မပျက်စီးကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိ ဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေ ဒါရကာ၊တို့သည်။ ကာကေ၊ကျီးတို့ကို။ ဥဒ္ဓေတုံ၊လန်စေမ့်သောငှါ။ ဥဿဟန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော် မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဥဿဟန္တိ၊ တတ်အားနိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥနပန္နရသကံ၊ တဆဲ့ငါးနှစ် မပြည့်သေးသော။ ကာကုဒ္ဓေပ်ကံ၊ ကျီးကိုလန်အောင်နှင်နိုင်သော။ ဒါရကံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ရှင်ပြု စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၁၀၁။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ဌ။ သကျပုတ္တသား ဖြစ်သော။ အာယဿ္မာတော၊ ရှိသော။ ဥပနန္ဒသား အရှင်ဥပနန်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သာမဏေရာ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍကောစ၊ ကဏ္ဍကလည်းတယောက်။ မဟကောစ၊ မဟက လည်းတယောက်။ တေ၊ထိုသာမဏေတို့သည်။ပ။ဒုသေသုံ၊ပျက်စေ-

ကုန်၏။ (ပေါင်းဖော်ကုန်၏ ဟူလိုသကတ်)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ဧကေန၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ ဒွေသာမဏေရာ။ တို့ကို။ နဥပဇ္ဈာယေတဗ္ဗာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍မလုပ်ကျေးစေအပ်ကုန်။ပ။

၁၀၂။ တေန ခေါ၀နေ သမယေန၊ ဘုံ။ပ။ တတ္ထေ၀-ရာဇဂဟေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဌသာလျှင်။ ဝဿံ၊ မိုးလေးလပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဟေမန္တံ၊ ဆောင်းလေးလပတ်လုံး။ တတ္ထ-တတ္ထေ၀၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဌသာလျှင်။ ဝသိ၊ ၏။ ဂိမှ်၊ နွေလေးလပတ်လုံး။ တတ္ထ-တတ္ထေ၀၊ ဌသာလျှင်။ ဝသိ၊၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သကျပုတ္တိယာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ အာဟုန္ဒရိကာ၊ ကျဉ်းမြောင်းလေကုန်သလော။ အန္ဓကာရာ၊ မိုက်ခဲကုန်သလော။ ဣမေ သံသမဏာနံ၊ တို့အား။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ နုပကွာယန္တိ၊ မဆန့်လေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ အ၀ါပုရဏံ၊ သံကောက်ကို။ အာဒါယ.ယူ၍။ အနုပရိ၀ေဏိယံ၊ပရိ၀ုဏ်တိုင်း။ပ။ အာရောစေဟိ၊ ကြားချေးလော့။အာ၀ုသော၊အရှင်တို့၊ လ။ဒကွိဏာ၀ဂိရိ၊ ဒက္ခိဏာ ဂိရိဇနပုဒ်သို့။ပ။ ပဏ္ဏမိတုံ၊ ကြွခြင်းငှါ။ ဣဒ္ဓတိ၊ အလိုရှိတော်မူ၏။ အာယာ၀ဿတော၊ သော။ ယသ္ဿတိ ဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ အ၀ုဿ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာ၀ဿတု၊ လာစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာ၀ုသောတိ၊ ကြားချေလော့ဟု။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ဗိန္ဓတော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အာ၀ုသော၊ ကုန်၏။ အာ၀ုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ဒသ၀ဿာနိ၊ ဆယ်၀ါ ပြည့်သောဗုဒ္ဓိရှိသော ရဟန်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝတ္ထု၊ နေစိမ့်သောငှါ။ ဒသ၀ဿေန၊ ဆယ်၀ါပြည့်သော ဗုဒ္ဓိရှိသော ရဟန်းသည်။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဘဂ၀တော၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ နော-အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ တတ္ထ၀၊ ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်သို့လည်း။ ဂန္တုံ၊ သွားအပ်သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နိဿယော၀၊ ကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ တပါးဆရာ

အထံ၌ ယူအပ်သည်။ ဘုရိယတို၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတွေ့ရောစဝါသော၊ နည်းဧသော နေခြင်းရှိသည်လည်း။ ဘုရိယတို၊ လတ္တံ့။ (ကြာကြာ မနေရ ဟူလိုသတတ်)။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း။ ပစ္စာဂန္ဓာ၊ လာပြန်ရသည်။ ဘုရိယတို၊ လတ္တံ့။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဆရာအထံ၌ နိဿယယူပြန်ရသည်။ ဘုရိယတို၊ လတ္တံ့။ပ။ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ ဝါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ နော-အမှာကံ၊ ဇာကျန်ပ ဟိုအား။ လဟုစိတ္တကတာ၊ စိတ်လျင်သော အဖြစ်သည်။ ပညာ ယိသတိတိ.ယင်အံ့ဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သြဂဇော၊ နည်းသော ဂိုဏ်းရှိသော။ (ဂိုဏ်းမပြည့်သော ဟုလည်းပေး)။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ ပဏ္ဍာမိ၊ ကြွတော်မူ၏။ပ။

၁၀၃။ ယထာဘိရန္တံ၊ မေ့လျော်သကဲ့သို့။ ဝိဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ ပစ္စာဂန္ဓိ၊ ပြန်တော်မူခဲ့၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကိံ နုခေါ်ကာရ ဟေတု၊ ကြောင့်။ပ။ပဏ္ဍန္ဒော၊ သွားရသနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တေန၊ ဗျတ္တိရှိသော။ ပဋိ ဗလေန၊ဝါ ဋိအဌကထာသင်ခြင်းစသည်၌စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဗ္ဗဝဿာနိ၊ ငါးဝါတိုင်ရုံ။ နိဿာယ။ မှီ၍။ ဝတ္ထုံ၊ နေစိမ့် သောငှါ။ အဗျတ္တေန၊ ဗျတ္တိမရှိသော ရဟန်းသည်၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝတ္ထုံ၊ နေစိမ့်သောငှါ။ အနု ဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကုန်သော။ အဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ အမှီ မရှိဘဲ။ နဝတ္ထုတ္ထုံ၊ မနေအပ်။ အသေက္ခေန၊ သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။

ပဗ္ဗဇိသကဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ-အဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနိဿိတေန၊ မမှီဘဲ။ ဝတ္ထုတ္ထုံ၊ ၏။ ဤတို၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

အဌမော၊ သော။ အဘယူဝရဘာဏဝါရော၊

သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၀၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ယထာ ဘိရန်း၊မွေလျော်တော်မူသ၌။ ဝိဟာရိတ္တေ၊၏။ ယေနမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ဂန္တုဟော၊၏၊တေနမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ပ။ ပဏ္ဍိမိ၊ ၏။ပ။ သဒ္ဓေသု၊သဏ္ဌာတိုင်းတို့၌။တဗ္ဗြ-တသို့ ကပိလဝတ္ထု၊ သို့၊ ထိုကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီး၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ယေန၊ အကြင်ကပိလဝတ်ပြည်၏ အလယ်၌။ သုဒ္ဓေါဒနသက္ကဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန အမည်ရှိသော သာကီ ဝင်မင်း၏။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို နန်းတော်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလာ၏ မယ်တော်ဖြစ်သော။ ဒေဝီ၊ မိဖုယားသည်။ပ။ရာဟုလ၊ ချစ်သား ရာဟုလာ။ သောသမဏော၊ထိုရှင်ရဟန်းသည်။ တေ၊၏။ဝိတာ၊ အာဘတည်း။ ဂစ္ဆဿု၊ သွားချေလော့။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အာဘမွေကို။ ယာစာဟိ၊ တောင်းချေလော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဆို၏။ပ။ သမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း။ တေ၊၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ (ပြိမ်းချမ်းစွာ၏လည်းဟု)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဒ္ဓါသိ၊ တည်၏။ပ။ သမဏာ၊ အရှင်ရဟန်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ (ထည့်)။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ပ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ယေနကာဝရဏော၊ကြောင့်။ ရာဟုလော၊ရာဟုလာသည်။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အမွေတောင်း ရကား။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရှင်ပြု လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ပ။ ပဗ္ဗာဇေမိ၊ ရှင်ပြုရအံ့နည်း။ (နောက်ကို သိသာပြု)။ပ။အထခေါ၊ ၌။ သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါဒန အမည်ရှိသော။ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းကြီးသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကေံဝရံ၊ တခုသော ဆုကို။ ယာစာမိ၊

တောင်းပန်ပါအုံ့။ ဦးတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ အမျိုးဌဖြစ်သော ခမည်းတော်မင်းကြီး။ တထာဂတာ၊ ဘုရားတို့သည်။ အဘိက္ခန္တဝရာ၊ အလွန်နှစ်လိုအပ်သောဆု ဖြစ်ပါ၏လော။ ဦးတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယံဝရံ၊ အကြင်တောင်းပန်အပ်သောဆုသည်။ ကပ္ပတိစ၊ အပ်လည်းအပ်၏။ ယံဝရံ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်လည်းမရှိ။ ဦးတိ၊ ဤသို့။ ,အဝေါစ၊ ၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအမျိုးဌဖြစ်သော ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဦးတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူခဲ့သော်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။ နန္တေ၊ နန္ဒမင်းသားသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူခဲ့သော်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဒုက္ခံ၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ရာဟုလေ၊ ချစ်မြေးရာဟုလာသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုခဲ့သော်။ အမိ. မတ္တံ၊အတိုင်းထက်အလွန်လျှင်။ဒုက္ခံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ပုတ္တံ့ပေမံ၊သား၏ချစ်ခြင်းသည်။ဆဝိ ံ၊ အပေါ်ရေကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်၏။ ဆဝိ ံ၊ အပေါ်ရေကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ စမ္ပံ၊ အတွင်းရေကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်၏။ပ။ အဋ္ဌိ ံ၊ အရိုးကို။ပ။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ခြင်ဆီကို။ အာဟစ္စ၊ထိ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု-အာယသာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိ,အဘတို့သည်။ အနုဇာနာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နုပဗ္ဗာဇေယျုံ၊ ရှင်ရဟန်းမပြုစေကုန်လင့်။ ဦးတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနုဇာတော၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တော၊ကို။ နုပဗ္ဗာ ဇေတဗ္ဗော၊ ရှင်ရဟန်းမပြုအပ်။ပ။

အမှာ ဥပဗ္ဗာယ်ပေးသော ဆရာသည် ဥပဗ္ဗာစရိယ၊ တပည့်သည် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတည်း။ နိဿယပေးသောဆရာသည် နိဿယာစရိယ၊ ယူတပည့်သည် နိဿယန္တေ

ဝါသိကတည်း။ သရဏဂုံပေးသော ဆရာသည် ပဋ္ဌာဝစရိယ၊ တပည့်သည် ပဋ္ဌာန္ဓေဝါသိကတည်း။ ကမ္မဝါဘတ်သော ဆရာသည် ဥပသမ္ပဒါစရိယ၊ တပည့်သည် ဥပသမ္ပဒန္ဓေဝါသိကတည်း။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ စသည်ကို သင်သောဆရာသည် မဂ္ဂါစရိယ၊ တပည့်သည် မမ္ဂန္ဓေ ဝါသိကတည်း။ ဆုံးမသော ဆရာသည် သြဝါဒါစရိယ၊ တပည့်သည် သြဝါဒန္ဓေဝါသိကတည်း။ ဤသို့ ဆရာတပည့်အထူးကိုမှတ်။

အထခေါ်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ယေနမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၏။ တေနမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ပ။ ပဏ္ဍာမိ၊ သွားတော်မူလေ၏။ပ။ တံသာဝတ္ထိနဂရံ၊ သို့။အဝသရိ-သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ တဘြတိသံသာဝတ္ထိယံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၏ အနီး၌။ဧတဝဝနေ၊ဧတပင်းသား၏ဥယျာဉ်ဖြစ်သော။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ အာယသ္မ-တော၊သော။သာရိပုတ္တ၊သ၊၏။ဥပဇ္ဈာကကုလံ အလုပ်အကျွေးမြစ်သောအမျိုးသည်။ (ဒါယကာသည်ဟုလည်းပေး)။ပ။ ပါဒေဟသိ၊ စေလိုက်၏။ (လွှတ်လိုက်၏ဟုလည်းပေး)။ပ။ ကေန၊တယောက်ထည်းသော။ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်းသည်။ဒွေသာမဏေရာ၊နှစ်ယောက်သော သာမဏေတို့ကို။ နဥပဇ္ဈာယေတမ္ဘာတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍မလုပ်ကျွေးစေအပ်ဟု။ပညတ္တံ၊အပ်၏(မေ၊အား။ရာဟုလော၊ ရာဟုလာ အမည်ရှိသော။ အယဉ္စသာမဏေရော၊ ဤသာမဏေသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိခဲ့၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗျတ္တေန၊သော။ ပဋိဗလေန၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာသင်ခြင်းဆုံးမခြင်း လုပ်ကျွေးသင်္ကြိတ်ခြင်းစသည်၌ စွမ်းနိုင်သော။ ကေနဘိက္ခုနာ၊သည်။ပ။ ဥပဇ္ဈာပေတုံ၊ဥပဇ္ဈာယ်ယူစေ၍ လုပ်ကျွေးစိမ့်သောငှါ။ ယာဝတ္တကေ၊ အကြင်မျှလောက်သော သာမဏေတို့ကို။ သြဝါဒိတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ အနုသာသိတုံ၊ ကမြစ်ခံ့သောငှါ။ ဥဿဟတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တာဝတ္တကေ၊ ထိုမျှလောက်သော သာမဏေတို့ကို။ဥပဇ္ဈာပေတုံ၊ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ (ယာဝတ္တကေ ဟူသည်ကား ဆုံးမကမြစ်နိုင်သည်သာ ပဓာန

ဟူလိုသတည်း။ နှစ်ယောက်ထက်လွန်သော်လည်း အပ်သည်ချည်း ဟူလိုသတတ်]။

၁၀၆။ ။ပ။အမှာကံ၊တို့၏။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကား။ ကတိုနုခေါ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ကတ္တိစ၊ အဘယ် သိက္ခာပုဒ်တို့ခဲ့။ အမေ့ဟိ၊ ငါတို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သနည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဒသသိက္ခာပဒါနိ၊ ဆယ်ပါး သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။အနုဇာနာမိ.နှင့်ပြုတော်မူ၏။ တေသုစဒသ သိက္ခာပဒေသု၊ထိုဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ခဲ့လည်း။သာမဏေ ရေဟိ၊ တို့ကို။ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကုန်သတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ် ခြင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊အရှင်မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ။ပ။ အပြဟ္မစရိယာ၊ ယုတ်သောအကျင့်မှ။ (မေထုန်အကျင့်မှ ဟုလည်း ပေး)။ပ။ မုသာဝါဒါ၊မဟုတ်မမှန်သောဧကားကိုဆိုခြင်းမှ။ပ။ သု ရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေရည်သေရက် သောက်ခြင်းတည်း ဟူသော ယစ်ခြင်း,မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းမှ။ (တနည်းတုံ)- ယစ်ခြင်း, မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း တည်းဟူသော သေရည် သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ပ။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲ ညစာ စား ခြင်းမှ ။ပ။ နစ္စ-ဂီတ-ဝါဒိတ-ဝိသုက-ဒဿနာ၊ သာသနာ တော်၏ တံကျင်နှင့်တူသော ကခြင်း, သီခြင်း, တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ခြင်း, နာခြင်းမှ။ပ။ (ဤခဝ်သိမ်းကို မိမိတို့လည်းမလိုအပ်)။ မာလာဂန္ဓ, ဝိလေပန, ဓာရဏ, မဏ္ဍနာ ဝိဘူသနာ ဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန် ခြင်း, နံ့သာမှုန့်ခေါ်ခြင်း, နံ့သာပျောင်းဖြင့် တန်ဆာ ဆင်ခြင်း အကြောင်းမှ။ [မာလာနှင့် ဓာရဏာဟု၊ ဂန္ဓနှင့် မဏ္ဍနာဟု၊ ဝိလေပနနှင့် ဝိဘူသနာကိုဟု၊ နိမ့်သောအရပ်ကို ဘို့သည်ကား မဏ္ဍနာတည်း၊ ရေးသားမှုန်ကုခြင်း စသည်ကား ဝိဘူသနာတည်း]။ ဥစ္စာသယနာ မဟာသယနာ၊ပမာဏထက်မြင့်သော အိပ်ရာ နေရာ မြတ်သောအိပ်ရာနေရာတို့ခဲ့အိပ်ခြင်း, နေခြင်းမှ။ပ။ ဇာတရူပရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေ, ငွေအသပြာ စသည်တို့ကိုခံခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊

ကြည်ခြင်း ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာမဏေရာနံ၊တို့အား။ပ။ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်စိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။

အမှာ ကျင့်ရာသော သိက္ခာပုဒ် တို့ကို ပါဠိ ရှိတိုင်းလည်း သင်အပ်၏။ ပါဠိ ရှိတိုင်း သင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်မူ အမှတ်မရှိသော ဘာသာ၏ အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကြားခြင်းငှါလည်း အပ်၏။ သာမဏေတို့မှာ သရဏဂုံဖြင့် သာမဏေ အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ဟူလို။ ရှေးဥမင်နိသျှဋ္ဌ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာ ပဒံ သမာဒိယామি အစရှိသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ပေးအပ်ကြောင်းကို မှာတော်မူသည်။ ထိုသို့ မှာတော်မူသည့် အတိုင်းပေးလျှင်လည်းအပြစ်မရှိ။ အတိယုတ္တသာဖြစ်သည်။

၁၀၇။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဋ္ဌ။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခူသု၊ တို့ဋ္ဌ။ အဂါရဝါ၊ မရိုမသေကုန်။ (အလေးမပြုကုန် ဟုလည်းပေး)။ အပ္ပတိဿာ၊ မတုပ်ဝပ် မကျိုးနွံကုန်။ (အကြီး မရှိကုန်ဟုလည်းပေး)။ အသဘာဝဝုတ္တိနော၊ သဘောမတူသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏။ပ။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အလာဘာယ၊ ရအပ်သော လာဘ်ကို မရစိမ့်သောငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့ ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်စိမ့် သောငှါ။ပ။ အဝါသာယ၊ နေမြဲကျောင်းဋ္ဌ မနေရစိမ့်သောငှါ။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ ဘေဒေတိ၊ ဖျက်၏။ (ကုန်းတိုက် ၏ဟုလည်းပေး)။ပ။ ဒဠ္ဠကမ္မံ၊ ဒဏ်ပေးသောအမှုကို။ ဝါ၊ ဆုံးမ ကြောင်းဖြစ်သော အမှုကို။ ကာတုံ၊ ဌ။ အနုဇာနာမိ။ ၏။လ။ ကိံ နုခေါ ဒဠ္ဠကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သောဒဏ်အမှုကို။ကာတဗ္ဗံ၊နည်း။ ဣတိတော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ အာဝရဏံ၊ မြစ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ဌ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (နေမြဝင်မြသို့ မဝင် စေလင့်ဟူလိုသတတ်)။ပ။ သမ္ဘံ၊သော။သံဃာရာမံ၊ သင်္ဃာ့အရံကို။ အာဝရဏံ၊တားမြစ်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဏ္ဍ၊ အကြင်အရပ်ဋ္ဌ။ ဝသတိ ဝါ၊ နေလည်းနေ၏။ပ။ ပဋိက္ကမတိ ဝါ၊ဝင်လည်းဝင်၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုနေမြ ဝင်မြအရပ်ဋ္ဌ။အာဝရဏံ၊

ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ။ပ။မုခဒ္ဒါရိကံ၊ ခံတွင်းတည်းဟူသော တံခါးဖြင့် သွင်းအပ်သော။ **အာ**ဟာရံ၊အာ့ဟာရကို။ **အာ**ဝရဏံ၊**မစား**လင့် မသောက်လင့်ဟု မြစ်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝပါနီပ၊ ယာဝုအဖျော်ကို လည်းကောင်း။ပ။ကရောန္တော၊ကုန်သော။ မနုဿာ၊တို့သည်။ပ။ ဘန္တေ၊ သခင်တို့။ ထေ၊ လာလတ်ကုန်။ ယာဝုံ၊ ကို။ ဝိဝေ၊ သောက်ကုန်လော့။ပ။ ဘုဉ္ဇထာတိ၊ စားကုန်လော့ဟု။ **ဝ**ဒန္တိ၊ ဆို ကုန်၏။ပ။**အာ**ဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ယာဝုံ၊ ကို။ ပါတုံ၊သောက် အံ့သောငှါ။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄ါ။ နလဘာ၊ ငါတို့မရကုန်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ **အာ**ဝရဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဤတို့ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (သာမဏေတို့သည် သေခိယဝတ် ခန္ဓကဝတ် စသည်တို့၌ လည်းကောင်း ဤမှတပါး သုက္ကဝိဿဋ္ဌိစသော လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ လည်းကောင်း ကျင့်အပ်ကုန်၏။ မကျင့်သော သာမဏေသည် အလဇ္ဇီလည်း မည်၏၊ ဒဏ်လည်း ထိုက်၏ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ပြသည်)။

ဒဏ္ဍကမ္မဝဏ္ဏ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ၁၅။

၁၀၈။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥပဇ္ဈာယေ၊ တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်းမကြား ကုန်ဘဲ။ပ။ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ထေရာနံ၊ ကြီးကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သာမဏေရေ၊ တို့ကို။ အပဇ္ဇာလေန္တိ၊ ဖြာယောင်းကုန်၏။ ထေရာ၊ တို့သည်။ သာမံ၊ အလိုလို။ ဒန္တကဋ္ဌံပိ၊ ဒန်ပူကိုလည်း ကောင်း။ပ။ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူလတ်ကုန်သော်။ ကိလမန္တိ၊ကုန်၏။ပ။

တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သက္ကပုတ္တသ၊ သော။ **အာ**ယသ္မ တော၊ သော။ ဥပနန္ဒသ၊ **အ**ရှင်ဥပနန်၏။ ကဏ္ဏကောနာမ၊ ကဏ္ဏကအမည်ရှိသော။ သာမဏေရော၊ သည်။ပ။ ဘိက္ခုနိ၊ ကို။ ဒူသေသိ၊ ပျက်စေ၏။ (ဖျက်၏လည်းဟု)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဒသဟိ၊

ကုန်သော။ အဂ်ေတီ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောအဂ်ါတို့နှင့်။ သမန္တာဝဏ်၊ သော။ သာမဏေရ်၊ ကို။ နှာသေတုံ၊ လိုင်ခြင်း ပျက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဝေနှာမိ၊ ၏။ ဝါဟာတိပါဟိ၊ သူ၏အသက်ကို လုင်ခွာခြင်းနှိုသည်။ ဟောတိ၊၏။ အဒိန္နာဒါယိ၊ အရှင်မပေးသော သူတပါး ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းနှိုသည်။ ဟောတိ၊၏။ အပြုဗြဟ္မစာရီ၊ မပြိုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းနှိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းနှိုသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပဇ္ဇပါဟိ၊ သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းနှိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဗြဟ်စွာဘုရား၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသတိ။ ပပြောဆို ၏။ ဗမ္ဘဿ၊ ဟရား ဟော်၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ ကို။ ဘာသတိ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်သော ခြင်ခြင်းနှိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီဒူသကော၊ မရဟန်းမိန်းသော အားဖြင့် ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပမေဟိ-အဂ်ေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဝဏ်၊ သော။ သာမဏေရ်၊ ကို။ နှာသေတုံ၊ ငှါ။ အနုဝေနှာမိ၊ ၏။ ဥပဓိ၊ ဤသို့။ အာဒေနေ့သိ၊ ၏။

အဒ္ဒာ သုရာပါနီသိက္ခာပုဒ်သည် သာမဏေတို့မှာ သစ်ငွေ့ ကဲ့ လောကဝဇ္ဇဖြစ်၍ သေဟုသိလျက်နှင့် သောက်မှ အသွင်ကို ဖျက်အပ်သည်။ ရတနာသုံးပါးကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုသော သာမဏေကို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်မြစ်အပ်၏။ သုံးကြိမ်မြစ်၍အယူ ကိုစွန့်အံ့၊ ဒေါ်အမှုကိုမြှုစေ၍ အပြစ်ကိုထင်ရှားစွာ ကြားစေအပ်၏။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ဆုံးမ၍ အယူကိုမစွန့်မှသာ အသွင်ကို ဖျက်အပ်သည်။ အတ္တဘောသည်ရှိ၏စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း, အတ္တဘော သည်ပြတ်၏စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း သဿတဒိဋ္ဌိကို မြဲမြဲစွာယူ သော သာမဏေဖြစ်အံ့၊ အသွင်ကို ဖျက်အပ်၏။ ဘိက္ခုနီဒူသကမှာ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာမတိုက်၊ အဘဗ္ဗဟူလို။ သမ္ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏာ သမ္ဗုဒ္ဓံ အာဝဏ္ဏာ ယုတ္တာ-ဟူ၍ သုတ္တနိပါတ် သုဘာသိတ သုတ် အဋ္ဌကထာ၌ပြဆိုသောကြောင့် သမ္ဗုဒ္ဓဝဏ်-ဟူသောပုဒ်၌ သမ္ဗုဒ္ဓာ

မှာ ပဋ္ဌမကွဲကုမနှင့် ပဌမကွဲရာပလိုသည်။ မကိသာရမဟု။ သာ
စသည်တို့၏ အလိုအားဖြင့် သမန္တာဂဝတ်ဟု ရှိသင့်၏။ ထိုဆရာ
တို့ကားသံ-ရှေးအနု-ရှေးအာ-ရှေးရှိသောဂမုဓောတ်တပမ္ဘည်း ကြီ
၏။ ထိုသို့ ကြီ-သာအရာသည်လည်း သဒ္ဒယုတ္တိရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသော်
လည်း အနု အရင့်ကို ထောက်၍ အဋ္ဌကထာ ဆရာ ပြုသည်ကို
ပဓာနပြုရမည်။

၁၀၉။ ဝတနေ ခေါ်ပန သမယေနု၏။ အညတရော၊ သော။
ပဏ္ဍိကော၊ ပဏ္ဍုက်သည်။ပ။ ဟောတိ၏။ သော၊ ထိုပဏ္ဍုက်
လည်း။ ဒဟရေ-ဒဟရေ၊ ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
တို့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ပ။ အာဝုသော်ဘိက္ခု၊ အသက်ရှည်သော
အရှင်တို့။ ဧက၊ လာလတ်ကုန်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒုဿဝဏ၊ ဖျက်ဆီး
ကုန်လော့။ (ပေါင်းဘော်လတ်ကုန်လော့)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊
၏။ ဘိက္ခု၊ ကို သည်။ အပသာဒေန္တိ၊ မောင်းမဲကုန်၏။ ပဏ္ဍက၊
ပဏ္ဍုက်။ နဿ၊ ဖျက်လည်း ဖျက်လေလော့။ ဝိနဿ၊ ကင်းလည်း
ကင်းလေလော့။ တယာ၊နှင့်။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိခဲ့
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။အပသာဒေန္တိ၊ကုန်၏။သောပဏ္ဍကော၊သည်။
ဘိက္ခု၊ဟု တို့သည်။အပသာဒိတော၊မောင်းမဲလတ်သော်။ မဟန္တေ
မဟန္တေ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော။ မောဠိဂလ္လေ၊ ဆူသောကိုယ် ရှိ
ကုန်သော။ သာမဏေရေ'တို့သို့ ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ သာမဏေရေဟိ၊
တို့သည်။ အပသာဒိတော၊ မောင်းမဲလတ်သော်။ ဟတ္ထိဂဏ္ဍေ၊
ဆင်ထိန်းတို့သို့။ အဿဂဏ္ဍေ၊ မြင်းထိန်းတို့သို့ ။ပ။ အာဝုသော၊
ဒါ၊ သကာတို့။ ဧထ၊လာလတ်ကုန်။ မံ၊ ကို။ ဒုဿထ၊ ပေါင်းဘော်
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊ဆို၏။ ပ။သကျပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။
ဣမေသမဏာ၊ တို့သည်။ ပဏ္ဍကာ၊ ပဏ္ဍုက်တို့ ချည်းတည်း။
ဣမေသံသမဏာနံ၊ တို့တွင်။ ယေဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ အပဏ္ဍ
ကာ၊ပဏ္ဍုက်မဟုတ်ကုန်။ တေဘိက္ခု၊တို့သည်လည်း။ ပဏ္ဍကော
တို့ကို။ ဒုဿေန္တိ၊ ပေါင်းဘော်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဣမေသဒ္ဓေ၊
ဤရဟန်း ခပ်သိမ်းကုံလျှင်။ အမြတ္တစာရိနော၊ မြတ်သော အကျင့်

မရှိကုန်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓေသယန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတကော၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းမဖြစ်။ နဥပသမ္ပာဒေ တဗ္ဗော၊အပ်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ပဋ္ဌင်းခံသော်လည်း။ နာသေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (လူထွက်စေ ဟူလိုသတတ်)။

(၁၁၀)။ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ၌။ ဒီဃာကောလညော၊ မိမျိုး ဘမျိုးကုန်ခဲ့ပြီးသော။ ပုရာဏကုလမုတ္တော၊ ရှေးဦး ဖြစ်သော အမျိုးသားသည်။ (အိုပြီးသောသူ၏သားလည်း ဟူ၏)။ သုခုမာ လော၊ နှုးညံ့သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ အဟံ၊ကား။ သုခုမာလော၊ သူချမ်းသာတည်း။ (နှုးညံ့၏ ဟုလည်းပေး)။ အနဓိဂတံ၊ မရသေး သော။ ဘောဂံ၀၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း။ အဓိဂန္တုံ၊ ရစိမ့် သောငှါ။ နပဋ္ဌိဗလော၊ မတတ်စွမ်းနိုင်။ အဓိဂတံ၀ါ ဘောဂံ၊ ရပြီးသော စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုလည်း။ ဖါတိ ကာတုံ၊ စီးပွါး ပြုခြင်းငှါ။နပဋ္ဌိဗလော၊မစွမ်းနိုင်။ပ။ သံ၀ါ သေယျံ၊ပေါင်းဘက်အံ့။ ဗုတ်၊ဤသို့။ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏ ။ပ။ အာ၀ုသော၊ အရှင်။တွံ၊ကား။ ကတိ၀ဿော၊ အတိမျှ၀ါရှိပြီနည်း။ ဗုတ်၊ဤသို့။ အာ၀ဟံ သု၊ ကုန်၏။ အာ၀ုသော၊ အရှင်တို့၊ တေ-ဿောကတိ ၀ဿောနာမ၊ ဤကတိ၀ဿအမည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊သနည်း။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာ ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကား။ ကောပန၊ အသူနည်း။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏ ံသု၊ ကုန်၏။ အာ၀ုသော၊ တို့။ တေ-ဿော ဥပဇ္ဈာယောနာမ၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ်မည်သည်ကား။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဗုတ်၊ဤသို့။ ပုဏ္ဏ၊၏ ။ပ။ အာ၀ုသောဥ၀ါလိ၊လို။ ဗုမ်ပဋ္ဌိတံ၊ကို။ ဗုဃ်-အနုယုဉ္ဇာဟိ၊ မေးစိစစ်လော့။ (စုံစမ်းလော့ဟုလည်းပေး)။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေယျသံ၀ါသကော၊ လိင်ကိုခိုးသောသူ, သံ၀ါသကိုခိုးသောသူ, လိင်သံ၀ါသ နှစ်ပါးစုံကို ခိုးသောသူသည်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သို့ မရောက်။ နဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ ပဋ္ဌင်းမခံအပ်။ဥ၀သမ္ပန္နော၊ပဋ္ဌင်းခံမိသော်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ဖျက် အပ်၏။ [လူထွက်စေ ဟူလိုသတတ်] ။ပ။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊

တိတ္ထိ တို့သို့ ဝင်လတ်သော ပဋ္ဌင်း သာမဏေသည်။ အနုပ သမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သို့ မရောက်။

၁၁၁။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ ဘဂ္ဂေ။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိ သော။နာဂေါ၊နဂါးသည်။ နာဂယောနိယာ၊နဂါးအမျိုးကို။ အဋ္ဌိ ယတိ၊ငြိုးငွေ့၏။ဟရာယတိ၊ရှက်နိုး၏။ ဓိဂုဏ္ဌတိ၊ စက်ဆုပ်နိုး၏။၀။ ဧ၀ံ၊ဤသို့ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။အဟံ၊သည်။ နာဂယောနိယာစ၊ မှလည်း။ ပရိမုစ္စေယျံ၊လွတ်ရာ၏။ ဒိပ္ပဋ္ဌ၊လျင်စွာလည်း။မနုဿတ္တံ၊ လူအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိ၀ိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အတ-ပဋ္ဌာ၊ ထိုသို့ ကြံပြီးသောနောင်မှ။၀။ ဥ၀ သမ္ပါ၀ေသုံ၊ ပဋ္ဌင်းခံကုန်၏။၀။ ပစ္ဆိန္ဒိမေ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ပဋ္ဌ၀သတိ၊နေ၏။၀။သောနာဂေါ၊ထိုနဂါး သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ နိုက္ခန္တေ၊ ထွက်သောအခါ၌။ ဝိသဋ္ဌော၊ လွတ်လွတ်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိ၊ ရောက် လေ၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ဝိဟာရော၊ သည်။ အဟိနာ၊ ကြီးစွာသောမြွေ၏ကိုယ်ဖြင့်။ ပုဏ္ဏော၊ ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ ၀ါတ၀ါ နေဟိ၊ လေသွန်တံခါးတို့မှ။ ဘောဂါ၊ အခွေတို့သည်။ နိုက္ခန္တာ၊ ထွက်လတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။၀။သောဘိက္ခု၊ သည်။၀။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကို။ ပဏာမေန္တော၊ တွန်းလတ်သော်။ သဗ္ဗ ဝိဟာရံ၊ အလုံးစုံသော ကျောင်းကို။ အဟိနာ၊ မြွေဖြင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်လတ်သည်ကို။ ၀ါတ၀ါနေဟိ၊ တို့မှ။ နိုက္ခန္တေ၊ ကုန်သော။ ဘောဂေ၊တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏။၀။ဘီတော၊ ကြောက်ရကား။ ဝိသရံ၊လန့်သောအသံကို။ အကာသိ၊၏။၀။အထခေါ၊ဘဂ၀ါ၊ သည်။၀။တံနာဂံ၊ ကို။ ဧတံ၀စနံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊၏။ တုမှေနာဂ၊ သင်နဂါးမျိုးတို့သည်။ ဣမသ္မိံ၀မ္မဝိနယေ၊ ဤ၀မ္မဝိနည်း၌။ အဝိ ရုဠ္ဍိ၀မ္မာ၊ မရောက်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နာဂ၊ အိုနဂါး။ တွံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ တဏ္ဍေ၀၊ ထိုသင်တို့နဂါးပြည်၌ သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒသေ၊ တဆဲ့လေးရက် ဥပုသ်နေ့၌လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက် ဥပုသ်နေ့၌

လည်းကောင်း။ ပကွာသ၊ ပကွာ၏။ အဋ္ဌမိယာစ၊ လဆန်းရစ်ရက်လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌လည်းကောင်း။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ဥပဝသ၊ သုံးလေလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သုံးသည်ရှိသော်။ တွံ၊ သည်။ပ။ပဋ္ဌိ လဘိဿတိ၊ရလိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ အဟံ၊ ဝါကား။ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ အဝိရုဇ္ဈမေမ္မောကိရ၊ မရောက်ခြင်းသဘော ရှိခဲ့သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခီ၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အသ္သုနီ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တယမာနော၊ ယိုစီးလျက်။ ဝိဿရံ၊ ဖေါက်ပြန်သောအသံကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲခဲ့၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နာဂဿ၊ နဂါး၏။ သဘာဝပါတုကမ္မာယ၊ မြွေ၏ သဘော ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမေဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ယဒါစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။သစ္စာဘိယာ၊စာတ်တူသော နဂါးမင်း။ မေထုနံဝမ်မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ယဒါစ၊ ၌လည်း။ ဝိဿဒ္ဓော၊ နှလုံးလွတ်လျက်။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေဒွေ၊ တို့ကား။ သဘာဝပါတုကမ္မာယ၊ မြွေ၏ သဘောထင်ရှားဖြစ်ခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့တည်း။

၁၁၂။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အညတရော-ဧကော သော။ မာဏဝကော၊ လုလင်သည်။ မာတရံ၊ ကို။ ဇိဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချ၏။ သောမာဏဝကော၊ သည်။ တေနပါပကေနကမ္မေန၊ ထိုမကောင်းမှုဖြင့်။ အနိဋ္ဌယတိ၊ ငြိုးငွေ့၏။ ဟရာယတိ၊ ရှက်နိုး၏။ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်နိုး၏။ပ။ ကေနနခေါ ဥပါယေန၊အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အဟံ၊သည်။ ဣမဿ ပါပဿကမ္မဿ၊ ဤမကောင်းမှုမှ။ နိက္ခန္တိ ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ကရေယျံ၊ ပြုရအံ့နည်း။ (အထက်လွယ်ပြီ)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မာတုဃာတကော၊ အမိကို သတ်သောသူသည်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ပဋ္ဌင်းမဖြစ်။ပ။ (ပိတုဃာတက အရာ၌လည်း အတူတူပင်။လင်ဖြန်သော မိဘကို သတ်ရာ၌လည်း အနန္တရိယကံဟု သာရတ္ထဒီပနီ၌ ပြ၏)။

၁၁၅။ တေနခေါပနသမယေန၏။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ သာကေတာ၊ သာကေတပြည်မှ။ သာဝတ္ထိ၊ သို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးကို သွားကုန်သည်။ ဟောန်း၊ ကုန်၏။ပ။ ကေစိဘိက္ခု။ တို့ကို။ အစ္ဆိန္ဒိ သု၊ လုယက်လေကုန်၏။ပ။ဟနိ သု၊ သတ်လေကုန်၏။ပ။ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဘဏ်းလေကုန်၏။ပ။ ယေတေစောရေ၊ တို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ဘဏ်းမိလေကုန်၏။ တေစောရေ၊ တို့ကို။ ဝဓာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ သြနိယျန်း၊ ဆောင်လေကုန်၏။ တေပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ထိုခိုးသူ ရဟန်းတို့သည်။ ဝ.ဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ သြနိယျမာနေ၊ ဆောင်လေကုန်သော။ တေစောရေ၊ တို အဖေါ် ခိုးသူတို့ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်လေကုန်၏ ။ပ။ မယံ၊ တို့သည်။ ပလာယိမှာ၊ ပြေးခဲ့ကြကုန်သည်လျှင်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းလှစွာ၏။ သစာ-သစေ၊ အကယ်၍။ မယံ၊ ငါတို့ကို။ ဂဏ္ဍေယျာမ၊ ဘဏ်းမိလေကုန်အံ့ ။ပ။ ဧဝမေဝ၊ ထို ခိုးသူများ အတူလျှင်။ ဟညေယျာမ၊ သတ်ကုန်အံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏၊ အာဝုသော၊ တို့။ ကိ ပနကမ္မံ၊ အဘယ် အမှုကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အကတ္ထ၊ ပြုချေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေဘိက္ခု။ ထိုခိုးသူတို့ သတ်လေသော ရဟန်းတို့ကား။ ဝေ ရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့ ချည်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရဟန္တ ဃာတကော၊ ရဟန္တာကို သတ်သော သူသည်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းမဖြစ် ။ပ။ နာဒေသတဗ္ဗော၊ လူထွက်စေအပ်၏။ တေန ခေါပန သမယေန၏။ ။ပ။ ကေစိဘိက္ခုနိယော၊ အချို့သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို။ အစ္ဆိန္ဒိ သု၊ လုယက်လေကုန်၏။ပ။ ဒူသေသုံ၊ ဖျက်ဆီးလေကုန်၏။ပ။ (ဤ ဘိက္ခုနီဒူသကကား ယခင် ရှေးကအတူ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနီ ဒူသကော၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသော သူသည်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ရှင်ရဟန်းမဖြစ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သံဃဘေဒကော၊ သံဃာ ကိုသင်းခွဲသောသူသည်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ မဖြစ်။ပ။ နာဒေသတဗ္ဗော၊

၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ လေ့ဟိတုပ္ပါဒကော၊ဖြစ်မှားလိုသော စိတ်ဖြင့် ငါဘုရားကို သွေးစိမ်း တည်အောင် ပြုသော သူသည်။ အနုပ သမ္မဒ္ဓေါ၊မဖြစ်။ပ။

[ ]၁၁၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကော၊ ဥဘတောပျည်းသည် ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဥဘတောဗျဉ္ဇနကော၊ ထိုဥဘတောပျည်းသည်။ ကရောတိပိ၊ ယောက်ျားဖြစ်ခိုက် ပုရိသနိမိတ်ဖြင့် မာတုဂါမတို့ဘဋ္ဌမူလည်း လွန်ကျူး၏။ ကာရာပေတိပိ၊ မိန်းမဖြစ်၍ မိန်းမနိမိတ်ဘဋ္ဌမူလည်း သူ့ကို မှိုဝိစေ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကော၊ သည်။ အနုပ သမ္မဒ္ဓေါ၊မဖြစ်။ပ။

၁၁၇။ ·တေနခေါပနသမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနု ပဇ္ဈာယကံ၊ဥပဇ္ဈာယ်မယူသော ပဉ္စင်းလောင်းကို။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ [ဤဘဋ္ဌကား ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရ၏။ သင်္ဃာတို့သော အာပတ် သင့်သည်]။ပ။ တေနခေါပနသမယေန၊ဘဒ္ဒ။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ သံဃေန၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြုသဖြင့်။ ဥပသမ္ပါဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤဘဋ္ဌလည်း ကံမပျက်၊ အာပတ်သော သင့်သည်)။ပ။ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်းသည်။ [နှစ်ယောက်, သုံးယောက်တွင် ရှေ့ဂိုဏ်းဟူ သတည်း] ။ပ။ ပဏ္ဏာကုပဇ္ဈာယေန၊ ပဏ္ဏာက်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ။ပ။ ထေယျသံဝါသကုပဇ္ဈာယေန၊ ထေယျသံဝါသကကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍။ပ။တိတ္ထိယပက္ကန္တကုပဇ္ဈာယေန၊တိတ္ထိတို့သို့ ဝင်လေသောသူ ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍။ပ။ တိရစ္ဆာနဂတုပဇ္ဈာယေန၊ လူယောင်ဆောင် သော နဂါး,ဂဠုန်,နတ်စသည်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍။ပ။ မာတုဃာတ ကုပဇ္ဈာယေန၊ မာတု ဃာတကကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ။ပ။ ပိတု ဃာတကေန၊ ပိတု ဃာတကကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ။ပ။ [အထက် အရဟန္တ ဃာတက,သံဃဘေဒက, လေဟိတုပ္ပါဒက, ဥဘတော ဗျဉ္ဇနက, တိုင်အောင် ဤနည်းချည်း။ ကံမပျက် အာပတ်သော သင့်သည်]။ပ။

၁၁၀။ အပတ္တိကံ၊ သပိတ်မရှိသောသူကို။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့ဖြင့်။ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ (သေယျထာပိ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့အယောင်ကဲ့သို့တကား ဟုသမ္ဗန္ဓ)။ပ။ အစီဝရကံ၊ သင်္ကန်းမရှိသောသူကို။ပ။ အပတ္တစီဝရကံ၊ သပိတ်, သင်္ကန်းမရှိသော သူကို။ပ။ ယာစိတကေနပတ္တေန၊ ငါးသော သပိတ်ရှိသဖြင့်။)ယာစိတကေန ပတ္တေန-ယာစိတက ပတ္တော ဟုတ္တာ၊ငါးသော သပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍-ဤသို့သော်လည်းပေး)။ပ။ ယာစိတကေန စီဝရေန-ယာစိတကစီဝရောဟုတ္တာ၊ ငါးသော သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ယာစိတကေန ပတ္တစီဝရေန-ယာစိတက ပတ္တစီဝရောဟုတ္တာ၊ ငါးသော သပိတ်သင်္ကန်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ကုန်၏။)ဤအလုံးစုံကား ကံမပျက်၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည် ချည်း။ အာပတ်သာသင့်သည်)။

နဥပသမ္ပာဒေတမ္ပေကရိသတိ၀ါရော၊သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

၁၁၉။ တေနခေါပနသမယေန၊ဘုရား။ဘိက္ခု။တို့သည်။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နံ၊ လက်ပြတ်သော သူကို။ (ပြတ်သော လက်ရှိသူကို ဟုလည်းပေး)။ ပဒ္ဒါဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပါဒစ္ဆိန္နံ၊ ခြေပြတ်သောသူကို။ပ။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နံ၊ လက်ခြေပြတ်သောသူကို။ပ။ ကဏ္ဏစ္ဆိန္နံ၊ နှားပြတ်သောသူကို။ပ။နာသစ္ဆိန္နံ၊ နှာခေါင်းပြတ်သောသူကို။ပ။ ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နံ၊ နှား,နှာခေါင်းပြတ်သောသူကို။ပ။ အင်္ဂုလိစ္ဆိန္နံ၊ လက်ချောင်းပြတ်သောသူကို။ပ။ အဠုစ္ဆိန္နံ၊ ခြေမ, လက်မပြတ်သော သူကို။ ကဏ္ဏရစ္ဆိန္နံ၊ ကြောမပြတ်သော်သူကို။ပ။ ဖဏဟတ္ထကံ၊ လက်ဖျစ်သောသူကို။ပ။ ခုဇ္ဇံ၊ကုန်းသောသူကို။ (ကိုင်းသောသူကို ဟုလည်းပေး)။ပ။ ဝါမနံ၊ ကွေးသောသူကို။ပ။ ဂလဂဏ္ဍိ၊ လည်ခွဲထွက်မြင့်ရှိသောသူကို။ပ။ လကွဏ္ဍကဟတံ၊ သံပူအပ်သောသူကို။ပ။ ကသာဟတံ၊ ကြိမ်လုံးခတ်အပ်သောသူကို။ပ။ လိခိတကံ၊ တွေ့ရာ၌သတ်ဟူ၍ကမ္မည်းထားအပ်သောသူကို။ပ။ သီပဒိ၊ခြေထိုင်းသော

သူကို။ပ။ပါပရောဂိ၊ မြင်းသရိုက်, ဘဂန္ဓရ, သည်းခြေ, သလိပ် ကုပ်ဟိုး,ချောင်းဆိုးနာရှိသောသူကို။ပ။ပရိသဒ္ဒသံကံ၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်သောသူကို။ပ။ (ပရိသဒ္ဒသက ဟူသည်ကား သူတကာထက် မြင်ဟန်မကောင်း ငေါင်းငယ်ကဲ့သို့ မြင့်သည် မြေဘုတ်ကဲ့သို့ အိုက် တလက် ဝမ်းပိုက်သာကြီး၍ ပုလွန်းသည်၊ ခေါင်းမောက်လှသည်။ ခေါင်းချွန်းလှသည်။ နီလွန်းပြသည်က စ၍ သူခပ်သိမ်းမြင်လျှင် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ရယ်ဘွယ်ဖြစ်သည်တို့ကိုယူ)။ ကာဏံ၊ မျက်စေ့ တဘက်ကန်းသသူကို။ (တဘက်ကန်းသောသူကို ဟုလည်းပေး) ။ပ။ကုဏိ၊လက်ခြေကိုင်းသောသူကို။ပ။ခဉ္ဇ၊ခွင်သောသူကို။ပဋ္ဌဟ တံ၊ဖက်သကတ်စွဲသော သူကို။ပ။ဆိန္နရိယာပထံ၊ဆွံ့သောသူကို။ပ။ ဇရာဒုဗ္ဗလံ၊ အိုရှိ အားနည်းခဲပြီးသောသူကို။ အန္ဓံ၊မျက်စိနှစ်ဘက် ကန်းသောသူကို။ပ။မူဂံ၊ အ,သောသူကို။ပ။ ဗဓိရံ၊နားပင်းသော သူကို။ပ။အန္ဓမူဂံ၊ ကန်းလည်းကန်း အ,လည်း အ,သောသူကို။ပ။ အန္ဓဗဓိရံ၊ ကန်းလည်းကန်း နားလည်းပင်းသောသူကို။ မူဂဗဓိရံ၊ အ,လည်းအ နားလည်းပင်းသော သူကို ။ပ။ အန္ဓမူဂပဓိရံ၊ ကန်းလည်းကန်း အ,လည်းအ နားလည်းပင်းသောသူကို။ ပဗ္ဗာ ဇေန္တိ၊ကုန်၏။ (အထက် နဘိက္ခဝေစသည် သိသာပြီ)။

နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗဒ္ဓတ္တိ ံသဝါရော၊သည်။ နိဒ္ဒိတော၊ပြီ။
နဝမော၊သော။ဒါယဇ္ဇဘာဏဝါရော၊သည်။နိဒ္ဒိတော၊ပြီ။

၁၂၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂိုယာ၊ ဂုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အလဇ္ဇိနံ၊ အရှက်မဲ့သောအလဇ္ဇီတို့အား။နိဿယံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ အလဇ္ဇိနံ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊၍။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အလဇ္ဇိနံ၊တို့ကို။ နိဿာယ၊၍။နဝဏ္ဏဗ္ဗ၊ မနေအပ်။ပ။ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မယံ၊တို့သည်။ အလဇ္ဇိ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဇာနေယျာမ၊ကုန်အံ့နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ လောက်။ ဘိက္ခုသဘာဝတံ၊ ရဟန်းနှင့် သဘာဝ ဖြစ်သည်ကို။ ဇာနာမိတိ၊ သိရာအံ့ဟု။ တာဝ၊ လောက်။ စတ္တာဟ

ပဋ္ဌာဟံ၊လေးရက် ငါးရက်တိုင်ရုံ။ အာဂမေတုံ၊ ငုံလင့်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

☰ ။ပ။အဟဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ နိဿယကရဏီယော၊ နိဿယည်း ယူအပ်သော ကိစ္စရှိလျက်။ အဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ ဝေးသောခရီးကို သွားသည်ရှိသော်။ ကထံနုခေါ၊ အာဘယ်သို့လျင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေန၊ ဝေးသော ခရီးကိုသွားသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းပေးသော ဆရာကို။ အလဘမာနေန၊ မရသဖြင့်။ အနိဿိတေန၊ ဆရာကိုမမှီဘဲ။ ဝတ္ထုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ အဟဋ္ဌ၊ ငါသည်လည်း။ နိဿယကရဏီယော၊ နိဿယည်း ယူအပ်သော ပြဿဒယ်ကိစ္စရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိလာနော၊နာခဲ့၏။ ကထံနုခေါ၊ လျင်။ပ။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း ။ပ။ (ဂိလာနုပဋ္ဌာက ဝတ္ထုံ လည်း တူပြီ)။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အရညေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿစ၊ ထိုရဟန်း အားလည်း။ ကသ္မိံ သေနာသနေ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဖါသု၊ ချမ်းသာ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ယဒါ၊ ၌။ ပတိရူပေါ၊ လျောက်ပတ်သော။ နိဿယဒါယကော၊ နိဿယည်း ပေးစွမ်းနိုင်သော ဆရာသည်။ အာဂစ္ဆိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တဒါ၊ ၌။ တဿ၊ ထိုဆရာကို။ (ဆရာကံ ထည့်)။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟု။ အနိဿိတေန၊နိဿယည်းဆရာကို မမှီဘဲ။ ဝတ္ထုံ၊ နေစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ (တောင်ခ္ခ ဝါဆိုလပြည့်တိုင်အောင် နိဿယည်းဆရာကို မျှော်လင့်၍နေအပ်၏။ မလာမူကား နိဿယည်း ကင်း၍ ထိုတောင်ခ္ခ ဝါမကပ်အပ်။ နိဿယည်းဆရာ ရှိရာသွား၍ ဝါကပ်ရမည်။

၁၂၂။ မဟာကဿပဿ၊ အရှင် မဟာကဿပအား။ ဥပ သမ္ပဒါပေကွော၊ ပဋ္ဌင်းခံလိုသော တပည့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာနန္ဒော၊သည်။ ဇုမံ၊ဤပဋ္ဌင်းလောင်းကို။ အနုသာဝေဿတိ၊ ကမ္မဝါရွတ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဒုတံ၊ တမန်ကို။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်

လိုက်၏။ပ။ အဟံ၊ သည်။ ထေရသ၊ ၏။ နာမံ၊ ပီပ္ပလိဟူသော အမည်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူအံ့သောငါ။ နဥ္ဇသဟာမိ၊ မဝံ့။ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဂရု၊ ဆရာပေ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (အာယသ္မတောပိပ္ပလိသ ဥပမ္မဒါပေကွာ-ဟူ၍ အမည်တော်ကို ထုတ်၍ ငါ ကမ္မဝါကို မရှုတ်ဝံ့ ဟူလိုသတတ်)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂေါတ္တေနပိ၊ အမျိုးဖြင့် လည်း။ အနုဿာဝေတုံ၊ ရှုတ်စိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဂေါတ္တေနပိ ဟူသည်ကား ကဿပ အမျိုးတည်း)။

၁၂၃။ ။ပ။ဒွေဥပသမ္မဒါပေက္ခာ၊ ပဋ္ဌင်းလောင်း နှစ်ယောက် တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို ပဋ္ဌင်းလောင်း နှစ်ယောက် တို့သည်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပသမ္မဒ္ဓိဿာမိ၊ပဋ္ဌင်းခံအံ့။ပဌမံ၊စွာ။ အဟံ၊သည်။ ဥပသမ္မဒ္ဓိဿာ မိတိ၊ ပဋ္ဌင်းခံအံ့ဟု။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏ ။ပ။ ဒွေ၊ ပဋ္ဌင်း လောင်းနှစ်ယောက်တို့ကို။ ကောနုဿာဝနေ၊ တပြိုင်နက် ကမ္မဝါ စာရှုတ်ခြင်းတို့ကို။ ကာတုံ၊ငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ကမ္မဝါရှုတ် သောဆရာနှစ်ယောက်ဟူလိုသတတ်)။ပ။အာဝုသော၊ အချင်းတို့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ သင်္ဃဝေ၊ အလုံးစုံ သင်တို့ကို။ ကော နုဿာဝနေ၊ တပြိုင်နက် ကမ္မဝါရှုတ်သည်တို့ကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဒွေတယော၊နှစ်ယောက်သုံးယောက်သော ပဋ္ဌင်း လောင်းတို့ကို။ ကောနုဿာဝနေ၊ တပြိုင်နက်ရှုတ်သည် တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုစိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တဗ္ဗခေါကိရိယံ၊ ထိုသို့ ရှုတ်စိမ့်သည်ကိုလည်း။ကေနဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်တယောက် တည်းဖြင့်။ (တနည်းတုံ)- ကေနဥပဇ္ဈာယေန-ကော ဥပဇ္ဈာ ယောဟုတ္တာ၊ ဥပဇ္ဈာယ် တယောက်သာ ဖြစ်၍။ ကာတုံ၊ ပြုစိမ့် သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၁၂၄။ ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင် ကုမာရကဿပသည်။ ဂဇ္ဇရိသော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနှင့်တကွ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည် ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပန္နော၊ပဋ္ဌင်းခံသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ အဟဋ္ဌ၊သည်လည်း။

ဂဇ္ဇာဝိသေသ၊ ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းခံ၏။ ဥပသမ္ပန္နောနုခေါ်ပိ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်ပါ၏ လော။ နနုခေါ် ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်း မဖြစ်ပါ သ လော။ ဒုတိပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ ၊ဌ။ ယံပဌမစိတ္တံ၊အကြင်းရှေးဦးစွာသောစိတ်သည်။ ယံပဌမဝိညာဏံ၊ အကြင်လက်ဦးစွာသော ဝိညာဏ်သည်။ ဥပပ္ပန္နံ-ပါတုဘူတံ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ တံပဌမဝိညာဏံ၊ ထိုပဌမဝိညာဏ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစမူ၍။ အသ-ဘိက္ခုနော၊အား။ သာဝတ္ထိ၊ ထိုပဌမစိတ်, ပဌမဝိညာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်လျှင်။ ဂဇ္ဇော၊ ဂဇ္ဇမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂဇ္ဇဝိသံ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသည်ကစ၍ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောသူကို။ဥပသမ္ပဒေတုံ၊ ၄ါ။အနုဇာနာမိ၊၏။

(၁၂၅)။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သောသူတို့သည်။ကုဋ္ဌိကာပိ၊ နုနာရှိကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍိကာပိ၊ ထွတ်မြင့် အနာ ရှိကုန်သည် တို့ကို လည်းကောင်း။ ကိလာသိကာပိ၊ ညှဉ်းပွေးအနာ ရှိကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သောသိကာပိ၊ ခယယုတ်အနာ ရှိကုန်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ အပမာရိကာပိ၊ သည်းခြေ ပျက်၍ ရူးသော အနာ စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒိသန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ (ပဌမာကို ဒုတိယာပြန်၍ ပေး)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥပသမ္ပဒါဒေန္တေန၊ ပဋ္ဌင်းခံလိုသောရဟန်းသည်။တဿဥပသမ္ပဒါပေက္ခဿ၊ ထိုပဋ္ဌင်းခံလောင်း၏။ အန္တရာယိကေ၊အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊သဘောတို့ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးစမ်းသောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်။ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ကိံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့မေးအပ်သနည်းဟူမူကား။ (ပါဌသေသ)။ တေ၊ သင်အား။ ဝေဠုပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အာမဘဝေ၊အနာတို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ ကုဋ္ဌံ၊ နုနာရှိသလော။ ဂဏ္ဍော၊ ထွတ်မြင့် အနာ ရှိသလော။ ကိလာသော၊ ညှဉ်းပွေးအနာ ရှိသလော။ သောသော၊ ခယယုတ်အနာရှိသလော။ အပမာရော၊ သည်းခြေပျက်၍ရူးသော အနာစသည်ရှိသလော။ မနုဿော လူစင်စစ်သည်။ အသိ၊ဖြစ်ပါ

၏လော။ ပုရိသော၊ ယောကျားစစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဘုဇိဿသ၊ သူ့ကျွန် မဟုတ်သည်။ အံသိ၊ လော။ အနဏော၊ သူ့ခြွေးမတင်သည်။ အသိ၊လော။ ရာဇာဘဋော၊ မင်းခစားသော သူသည်။ နအသိ၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါ၏လော။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။အနုညာတော၊ခွင့်ပြုသည်။ အသိ၊လော။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ပြည့်သော ဝ၊ သော၊အနှစ်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည်။ အသိ၊လော။ ကေ၊သင်အား။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ သပိတ်သက်နှံးသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီလော။ တုံ၊ သင်သည်။ကိံ နာမော အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ် အပျဉ်ကို ပန်ည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုန္ဓိတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ပြန်ချီသတ်)။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ဘုဉ်။ ဘိက္ခူ။ ဝတ္ထိသည်။ အနနုသိဋ္ဌော၊ မဆုံးမအပ်သေးသော။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ပဉ္စင်းလောင်းတို့ကို။ အန္တရာယိကေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ၊ တို့သည်။ ဝိတ္ထာဝယန္တိ၊ ရှိပါး ရှိဝို ရှိကုန်၏။ မကို၊ ရှက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေအံ့သောငါ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန် ။ပ။ တဏ္ဍေ၊သံဃမဇ္ဈေ၊ လိုသဃံ၏အလယ်ဌာသာလျင်။ အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခေ၊ ကို၊ ဝေဠုပန၊ လျင်။အနုသာသိတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၂၆။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ကို။ ဥပဇ္ဈံ၊ ကို။ ဂါဟာပေတဗ္ဗော၊ယူစေအပ်၏။ ဥပဇ္ဈံ၊ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ၊ဤသပိတ်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပတ္တော၊ သပိတ်။ အယံ၊ ဤဒုကုဋ်သည်။ တေ၊ ၏။ သံဃာဋိ၊ ဒုကုဋ်။ အယံ၊ ကိုယ်ဝတ်သည်။ တေ၊ ၏။ ဥတ္တရာ သံဃ၊ဂါ၊ ကိုယ်ဝတ်။ အယံ၊ ဤသင်းဝိုင်သည်။ တေ၊ ၏။ အန္တရ ဝါသ၊ကာ၊ သင်းဝိုင်။ ဂစ္ဆ၊ သွား၊လော့။ အမှမ္ပိ ညြကာသေ၊ ဤမည်း၊သာအရပ်ဌ။ တိဋ္ဌာဟိ၊ ရပ်လော့။ဇုတိ၊ ဤသို့။ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဗာလာ၊ ဆုံးမအပ်သည် မဆုံးမအပ်သည်ကို မသိကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ ဆုံးမခြင်းဌ မလိမ်မာသော ရဟန်းတို့သည်။ အနုသာ

သန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ အနုသိဋ္ဌာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော။ ဥပသမ္ပဒါ ပေကွာ၊ ပဋ္ဌင်းလောင်းတို့သည်။ ဝိတ္ထာယယန္တိ၊ ရှိုးတိုးရှိုးတိုရှိကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဗျတ္တေန၊သော။ပဋိဗလေန၊ဆုံးမခြင်းဌာနမ်ားနှင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ကို။ အနုသာသိတုံ၊ငါ့။ အနုဇာနာမိ၊၏။ အသမ္ဘတာ၊ မသမုတ်အပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသမ္ဘတေန၊ မသမုတ်အပ်သော ရဟန်းသည်။ နအနုသာသိတဗ္ဗော၊ အပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘတေန၊ ဥတ္တိကံ ဖြင့်သမုတ်အပ်ပြီးသော ရဟန်းကို။ အနုသာသိတုံ၊ ဆုံးမစိမ့်သော ငါ့။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စပန၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္ဘန္ဓိတဗ္ဗော၊၏။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို။ သမ္ဘန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရေနဝါ၊ တယောက်သည်မူလည်း။ ပရော၊တယောက်ကို။ သမ္ဘန္ဓိတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။

အမှာ ယခုကား မိမိကိုယ်ကို မိမိပင် သမုတ်သည်။ သူတပါးသမုတ်သည်ကို အလေ့မရှိကုန်။ ကထဋ္ဌ အစရှိသော ပါဠိကား မိမိကိုယ်ကို မိမိပင်သမုတ်သည်။ မိမိက သူတပါးကို သမုတ်ရသည်ကို ဥတ်ရှတ်သော အစီအရင်တည်း။

၁၂၇။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ နာလေ့။ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော ပဋ္ဌင်းလောင်းသည်။ဣတ္ထန္နာမသ၊ဤအမည်ရှိသော မထေရ်အား။ ဥပသမ္ပဒါပေကွာ၊ ပဋ္ဌင်းခံခြင်းကိုင့်၏။ သံဃသ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ ဤအမည်ရှိသော ပဋ္ဌင်းလောင်းကို။ အနုသာဒေယျံ၊ ဆုံးမအံ့။ (ဤကား ဥတ္တိကံဖြင့် မိမိကိုယ်ပင် သမုတ်သည်။ သူတပါး သမုတ်ရာမှာလည်း အတူပင်)။ ဣတ္ထန္နာ မော၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ ဤမည်သော ပဋ္ဌင်း လောင်းကို။ အနုသာသေယျ၊ ဆုံးမရာ၏။ (ဤမျှသာ ထူးသည်။ အဟံသဒ္ဒါ မထည့်ပြီ)။ပ။ တေနသမ္ဘတေနဘိက္ခုနာ၊ထိုသို့ သမုတ် အပ်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဥပသမ္ပဒါပေကွာ၊ ပဋ္ဌင်းလောင်းတို့

အထံသို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊၍။ ဝစနီယော၊ သည်။ အသ-ဟောတိ ၏။ ဗုဒ္ဓဇနွာမ၊ ဤအမည်ရှိသော ပဋ္ဌင်းလောင်း။ သုဏာသိ၊ နာ ထောင်လော့။ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်။ တေ၊ အား။ ၏ သစ္စကာလော၊ မှန်သည်ကို ဆိုအပ်သော အခါတည်း။ ဘူဝ ကာလော၊ ဟုတ်သည်ကို ဆိုအပ်သော အခါတည်း။ ယံဗုဒ္ဓဝါနိုဋ္ဌ အကြင်အလိုရှိအပ် အလိုမရှိအပ်သော့ သဘောသည်။ ဧဝကံ သင်၏ကိုယ်ဋ္ဌဖြစ်၏။ တံဧဝတံ၊ ထိုသင်၏ကိုယ်ဋ္ဌဖြစ်ခြင်းကို။ သံဃ မဇ္ဈေ၊သင်္ဃာ၏အလယ်ဋ္ဌ။ပုဗ္ဗန္တေ၊ ငါတို့ကမေးလတ်သော်။ သန္တံ ရှိသည်ကို။အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ဆိုအပ်၏။ အသန္တံ မရှိသည်ကို။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ သင်၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်ဋ္ဌ။ ဧဝ ရူပါ၊ ကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ အနာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန် သလော။ ကုဋ္ဌံ၊ နှုနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။တေ၊ သင်၏ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ကေတော၊ တပြိုင် နက်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေတော၊ တပြိုင် နက်။ နအာဂစ္ဆတ္တံ၊ မလာအပ်။ (ဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆုံးမ ပြီးလျှင် ပဋ္ဌင်းလောင်းနှင့် အတူ မလာအပ်။ ပဋ္ဌင်းလောင်းကို ရပ်ရာတွင် နေရစ်စေ၍ သင်္ဃာ့ဘောင်သို့ ရှေးဦးစွာလာအပ်၏)။ အနုသာသကေန၊ ဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဌမတရုံ၊ရှေးဦးစွာ။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ သံဃော၊ ကို။ ဥဗ္ဗေဝတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ ဗုဒ္ဓနွာ မော၊ ဤအမည်ရှိသော ပဋ္ဌင်းလောင်းသည်။ အာယသ္မတော၊ သော။ ဗုဒ္ဓဇနွာမဿ၊ ဤအမည်ရှိသော မထေရ်၏။ ဥပသမ္ပဒါ ပေကွာ၊ပဋ္ဌင်းခံခြင်းကိုင့်၏။ သော ဥပသမ္ပဒါပေကွာ၊ထိုပဋ္ဌင်း လောင်းကို။ မယာ၊ သည်။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ သံဃသ၊ သံဃာအား။ ပတ္တကလ္ဟ၊ သည်။ ယဒိအတ္ထိ၊ အံ့။ ဗုဒ္ဓဇနွာမော၊ ဤအမည်ရှိသောပဋ္ဌင်းလောင်းသည်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။

ဗုတ္တိ၊ ဤသို့။ ဥပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ အာဂန္ဆာဟိတိ၊ လာ့လော့ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ အပ်၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ဖြစ်ပျက်ခြင်းအဖြစ်ကို။ ယာစာမိ၊၏။ ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥလ္လုမ္ပတု၊ ပျင်းခဲတော်မူပါလော့။ ဝါ၊ အကုသိုလ်မှထမြောက်စေ၍ ကုသိုလ်၌ တည်ပါစေလော့။ (သာမဏေ အဖြစ်မှ ထုတ်၍ ပျင်းအဖြစ်၌ တည်ပါစေလော့ ဟုလည်း ပေး။ နောက်ကို လွယ်ပြု) ။ပ။ ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏာတု၊ လော့။ အာယသ္မတော၊ သော။ ဗုတ္ထန္ဒာမသ၊ဤအမည်ရှိသောမထေရ်အား။ ဥပသမ္ပဒါပေတွော၊ ပျင်းခဲခြင်းကို ငဲ့သော။ ဗုတ္ထန္ဒာမော၊ ဤအမည်ရှိသော။ အယံ၊ ဤပျင်းလောင်းသည်။ အန္တရာယိကေဟိ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ အသ၊ ထိုပျင်းလောင်းအား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာ, သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ ဗုတ္ထန္ဒာမော၊ ဤမည်သော ပျင်းလောင်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ ဗုတ္ထန္ဒာမေန-ဗုတ္ထန္ဒာမော၊ ဤမည်သော အရှင်သည်။ ဥပဇ္ဈာယေန-ဥပဇ္ဈာယောဟုတ္တော၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပျင်းခဲဖိမ့်သည်ကို။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ သံဃသ၊ သံဃာ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိအတ္ထိ၊ အုံ့။ ဗုတ္ထန္ဒာမေန-ဗုတ္ထန္ဒာ မော၊သည်။ဥပဇ္ဈာယေန-ဥပဇ္ဈာယောဟုတ္တော၊၍။သံဃော၊သည်။ ဗုတ္ထန္ဒာမံ၊ ဤ မည်သော ပျင်းလောင်းကို။ ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ ပျင်းခဲရာ၏။ သော၊ဤသည်ကား။ဥတ္တိ-ဥပနံ၊သိစေခြင်းတည်း။ (ကမ္မဝါအနက်တူ၏။ ထူးသည်မျှကိုသာ ဆိုအုံ့) ။ပ။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ဗုတ္ထန္ဒာမေန-ဗုတ္ထန္ဒာမော၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယေန-ဥပဇ္ဈာယောဟုတ္တော၊ ၍။ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ မြင့်မြတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ ဗုတ္ထန္ဒာမေန-ဗုတ္ထန္ဒာမော၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယေန-ဥပဇ္ဈာယောဟုတ္တော၊၍။ ဗုတ္ထန္ဒာမသ၊ဤမည်သော ပျင်းလောင်း၏။ ဥပသမ္ပဒါ၊ မြင့်မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းကို။ အာ

ယသ္မာတော၊ ရှိသော။ ယဿဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုနှစ်သက်သော ရဟန်းသည်။ ဟုတ္တိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အသေ-ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယဿဘိက္ခုနော၊ သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်သည်ဖြစ်အုံ၊ သော ဘိက္ခု၊ ထိုမနှစ်သက်သော ရဟန်းသည်။ ဘာဝေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း၊ တေမဏ္ဍေ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ [တတိယ ကမ္မဝါစာ၏အနက်ကို ဤနည်းအာဂူပေး။ စတုတ္ထကမ္မဝါစာလည်း အာဂူတူ၊ ထူးသည်မျှကိုသာ ဆိုအုံ့]။ပ။ ဘံဃေန၊ သည်။ ဧတ္ထန္တရာမေ နု၊ ဤအမည်ရှိသောပဋ္ဌာန်းလောင်းကို၊ ဧတ္ထန္တရာမေနု-ဧတ္ထန္တရာမော၊ သည်။ဥပဇ္ဈာယေန-ဥပဇ္ဈာယောဟုတ္တာ၊ ၍ ဥပသမ္ပဒန္တာ၊ မြင့်မြတ် သော ပဋ္ဌာန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေပြီ။ သံဃသ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ခမတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နှစ်သက်ခြင်းကြောင့်။ ဟုတ္တိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံဟုတ္တိ၊ သာ၊ ဝေ၊ ဖြင့်။ တေ-ခမနိယဘာဝံ၊ ထိုနှစ်သက်ဖွယ်အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ၊ မှတ်ရာ၏။

ဥပသမ္ပဒကမ္မ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၂၇။ တာဝဒေပ၊ လို ပဋ္ဌာန်း ဖြစ်သော ခဏ္ဍ သာလျှင်။ ဆာယာ၊အရိပ်ကို။ မေတ္တာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ ဥတုပမာ၊ ဥတုဏ်ပမာဏကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပြောကြားအပ်၏။ ဒိဝသဘာ ဝေ၊ နေ့အတွေ့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ပြောကြားအပ်၏။ ဘံဂိတိ၊ အပေါင်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ၏။ [ဖဝါးကား ဤမျှ ဥတုကား ဤမည်သော ဥတု၊ နေ့ကား ဤပည်သော နေ့ဟု ပေါင်းရှုကြားဟူလို သတည်း။ စတ္တာရောနိဿယာ စသည်ကို ရှေးဦးဆုံးပြီ]။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အကရဏီယာနိ၊ မကျင့်အပ်သည်တို့ကို။ အာစိက္ခိ တဗ္ဗာနိ၊ကုန်၏။

စတ္တာရောနိဿယာ၊ တို့သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။

၁၂၉။ တေနခေါ၀နေ သမယေန၊ ဒ္ဒ။ ဘိက္ခ။။ ကိုသည်။ အညတရံ၊ ကယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥ၀သမ္ဘာ၀ေတွာ၊ ပဋ္ဌင်းခံ၍။ ဧကေကံ၊တယောက်ထည်းကို။ ပဟာယ၊စွန့်၍။ ပက္ကမိ သု၊ကုန်၏။ ။ပ။ ပုရာဏဒုတိယိကာယ၊ရှေးလွှခင်ပွန်းနှင့်။ သမာဂန္ဓိ၊တွေ့လေ၏။သာပုရာဏဒုတိယိကာ၊သည်။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ကိं ၊အသို့နည်း။ ဣဒါနိ၊ယခု။ ပဇ္ဇဓိ၀ေတာ၊သည်။ အသိ၊လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပဇ္ဇဓိ၀ေတာ၊ ရဟန်းသည်။ အာမအာ၊ ပြောဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ ပဇ္ဇဓိတာနံ၊ တို့အား။ မေထုနော ဓမ္မော၊ မေထုန်အကျင့်သည်။ ဒုလ္လ၀ေါ၊ ရုခဲ၏။ ဧဟိ၊ လာလတ္တည်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိ၀ေသော၊ မှီ၀ဲလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိ၀ေ သေ၀ိတ္ဝာ၊ မှီ၀ဲ၍။ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှ။ ဇာ၀ဟာသိ၊သွားလေ၏ပ ၊ အာ၀ုသော၊ ၀ါရှင်။ ကိသ၊ အကယ်ဧကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ အကာသိ၊ ဖြေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ်သု၊ ခေါ်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒုတိယံ၊အပေါင်းအ၀ေါ်ကို။ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ ၊၏။ပ။ ဥ၀သမ္ဘန္ဓေန၊ မြင့်မြတ်သော် ပဋ္ဌင်း အဖြစ်သို့ ရောက်လေပြီးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ မေထုဓနာ၀ဇ္ဇေ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ နပဋိ၀ေသိ၀ိတမ္ပေ၊ မမှီ၀ဲအပ်။ အန္တ ရာယိကော၊ အယုတ်အား၏ခြင့်။ တိရစ္ဆာနဂတာယပိ၊ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ၌လည်း။ နပဋိ၀ေသိ၀ိတ၀ေ၊ မမှီ၀ဲအပ်၊ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိ၀ေ သ ဝ ဝိ၊ မှီ၀ဲအံ့။ အ၀ဿမ ဏော၊ သည်။ အသက္ကပုတ္တိ ယော၊ သာကီ၀င်မင်းသား ဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သေယ္ယထာ ပိ နာ ၀ ပ၊ ဥ ပ ၀ ာ မ ည် သ ည် က ား။ သီ သ ဋ္ဌ ေ နာ ၊ ဦ း ခေါ် င်း ပြတ်လေပြီးသော။ ပုရိ ဒသ ၊ သည်။ တေနသီ ၊ သေ န ၊ လိုဦ း ခေါ် င်း နှင့်။ သ ရိ ရ ဗ ဒ္ ဓ ေ နေ ၊ ကိုယ်ကိုစပ်သဖြင့်။ ဝိ ဝိ ဝ ိ ၊ အ သ က် ရှ ည် အံ့ သ ော ငှ ါ ။ အ ဘ ဒ္ ဒ ော ယ ထ ာ ၊ မ ထိ ုက် သ ကဲ့ သို့ ။ ဧ ဝ ေ မ ဝ ၊ ဤ အ ဝ ှ ာ လ ည် း ကော င် း ။ ဘိ က္ခ ု ၊ သ ည် ။ မ ေ ထ ု နံ ဓ မ္ မ ံ ၊ ကို ။ ပ ဋ ိ ေ သ ိ ( ) ( ) ( )

အသက္ကပုတ္တိယော၊သာကိုဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် မဟုတ်
သည်။ဟောတိ၊၏။တံ၊ထိုမေထုန်မှိုဝဲသောအကျင့်ကို။တေ-တယာ၊
သင်ပဋ္ဌင်းသစ်သည်။ယာဝဇီဝံ၊သိက္ခာပုဒ်တော် ကိုယင်္ခတည်သမျှ
ကာလပတ်လုံး။ အကရဏီယံ၊ မပြုကျင့်အပ်။ ဥပသမ္ပန္နေန၊သော
ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော သူတပါးဥစ္စာကို။
ထေယျသင်္ခါတံ-ထေယျသင်္ခါတေန၊ ခိုးလိုသော စိတ် အဘို့ဖြင့်။
အန္တမသော၊ ဖြင့်။ တိဏသလာကံ၊ မြက်ဝါးခြမ်းစိတ်ကို။
ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ နုအာဒါတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။
ပါဒံဝါ၊တမတ်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ပါဒါရဟံဝါ၊ တမတ်
ထိုက်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ အဒိန္နံ၊ ဘဲ။ အာဒိယတိ၊ အံ့။
အသမဏော၊ သည်။ အသက္ကပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
သေယျထာပိနာမ၊ မည်သည်ကား။ ဗန္ဓနာ၊ အညွှာမှ။ ပဝုဏ္ဏော၊
လွတ်လေပြီးသော။ ပဏ္ဍုပလာသော၊ ဘက်ရွက်လျော်သည်။
ဟရိတဘ္ဘာယ၊ တဘန့်စိမ်းပြန်အံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗောယထာ၊
ကဲ့သို့။ပ။အသက္ကပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံအဒိန္နာဒါနံ၊
ထိုအရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ တေတယာ၊ သည်။
ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ အကရဏီယံ၊ အပ်။
(ဗန္ဓနာပဝုဏ္ဏောဘိ ဝုဏ္ဏောမှာ ဒန္ဓောဘဝ ဝ,အကွာရာ လိုသည်။
ဋီကာတိုတ်အဋ္ဌကထာ၌ ပဝုတ္တအနက်တော ဝုတ္တအရာမှာ ဤပါဠိကို
ထုတ်သည်)။ ဥပသမ္ပန္နေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဠာယ
သေစေလိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏော၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။
နဝေါရောပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဂုန္ဓကိုဝိလ္လိကံ၊
ခြပိုးရွက်ကို။ဥပါဒါယ၊၍။ နဝေါရောပေတဗ္ဗော၊အပ်။ ယောဘိက္ခု၊
သည်။ သဠာယ၊၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတိ၊
အံ့။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဂဗ္ဘပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ချဆေးကို။ဥပါ
ဒါယ၊ ၍။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတိ၊ အံ့။ အသမဏော၊ သည်။
အသက္ကပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိနာမ၊
မည်သည်ကား။ ဒ္ဒိဝ၊ နှစ်ဖြာ။ ဘိန္နာ၊ ကွဲလေပြီးသော။ ပုထု

သိလာ၊ ကျောက်ဖျာကြီးသည်။ အပ္ပဋိသန္ဓိကာယထာ၊ တဘန် မစ္စေစပ်နိုင်သကဲ့သို့ ။ပ။ အသက္ကပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တံမနုဿဇိဝိတဝေါရောပနံ၊ ထို လူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းကို။ တေ-တယာ၊သည်။ ယာဝဇီဝံ၊လုံး။ အကရဏီယံ၊အပ်၊ ဥပသမ္ပဒေ ။ နာ၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ကုသိုလ် ကမ္မပထ တရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန် မဂ် ဖိုလ် တရားကို။ ဝါ၊ မြတ်သောလူဟုဆိုအပ်သော ဈာနလာဘီအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တရားကို။ နဥလ္လပိတဗ္ဗော၊မပြောဟောအပ်၊ပ။ သုညာ ဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ အဘိရမာမိတိ၊ အလွန် ငါမွေ့လျော် ၏ဟု။ နဥလ္လပိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဒိဏ္ဍော၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣဏ္ဍာဝပကတော၊ အလို ရမ္မက်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အသန္တံ၊ မိမိကိုယ်၌မရှိသော။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ကို။ ဥလ္လပတိ၊ ပြောဟောမိအုံ့၊ဈာနံဝါ၊ ဈာန်တရားကိုလည်းကောင်း။ ဝိမောက္ခံ ဝါ၊ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိ ံဝါ၊ကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥလ္လပတိ၊ အုံ့။ အဿမဏော၊ သည်။ အသက္ကပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိနာမ၊ မည်သည်ကား။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ် ပြတ်လေပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုန၊ တဘန်။ ဝိရုဠ္ဍိယာ၊ အညွှန့်အညောက် ပေါက်ခြင်းငှါ။ (ရောက်ခြင်းငှါ ဟုလည်းပေး)။ အဘဗ္ဗောယထာ၊ ကဲ့သို့။ပ။ အသက္ကပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တံတာဒိသံဥလ္လပနံ၊ ထိုသို့သော ပြောဟော ခြင်းကို။ တေတယာ၊ သင်ပယ်ခြင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက် ထက်ဆုံး။ (အသက်ရှိသရွေ့ သော်လည်းပေး)။ အကရဏီယံ၊ မကျင့်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကြားပေအပ်ကုန်၏။ [ပယ်ခြင်းလောင်း အမည်ရင်းကိုလဲ၍ အမည်သစ်ဖြင့် ကမ္မဝါစာတ် ရွတ်လိုလျှင် အနုသာသနစသည် မပြုမီ ဘတ်ရွတ်လိုသော အမည်

ကို ရှေးဦးစွာကြားရမည်။ ဥပဇ္ဈာယ် အမည်ရင်းကို လဲ၍ ဘတ်ရှတ်ရာ၌လည်း ဤအဘု ရှေးဦးစွာကြားရမည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ၊ စတ္တာရိအကရဏီယာနိ၊တို့သည်။ နိဒ္ဒိတာနိ၊ကုန်ပြီ။

၁၃၀။ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ဌ။ အာ၀ပတ္တိယာ၊ကို။အ၁ဿ ရေ၊မရှုခြင်းကြောင့်။ဥက္ခိတ္တကော၊မဟာရာမ်မှ နှင်ထုတ်အပ်သော။ အညတရောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတစ်ယောက်သည်။ ဝိဇ္ဇမိ၊ လူထွက်ခဲ့၏။ သော၀ိဇ္ဇန္တော၊ ထိုလူထွက်သော သူသည်။ ပုန်၊ တဘန်။ ပစ္ဆာ ဂန္တွာ၊ လာပြန်လတ်၍။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥ၀သမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းခံစိမ့်သည်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏ ။ပ။ သော၊ထိုသူကို။ တုံ၊ သည်။ တံအာ၀ပတ္တိ၊ ထိုအာ၀ပတ်ကို။ ပဿတိ၊ ရှုအုံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အ၁ဿ၊ ဖြစ်၏။ သစေ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ပဿိဿာမိ၊ ရှုအုံ့ဟု။ ဝ၁တိ၊ ဆိုအုံ့။ ပဋ္ဌာဇေတပ္ပော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ နပဿိဿာမိတိ၊ မရှုပြီဟု။ ဝ၁တိ၊ အုံ့။ နပဋ္ဌာဇေတပ္ပော၊ အပ်။ ပဋ္ဌာဇေတွာ၊ ပြုပြီး၍။ တံအာ၀ပတ္တိ၊ ကို။ ပဿိဿသိတိ၊ ရှုအုံ့လောဟု။ ဝတ္တပ္ပော၊ ၏။ သြသာရေတပ္ပော၊ သွင်းအပ်၏။ပ။သစေပဿတိ၊ အကယ်၍ ရှုအုံ့။ ဧကစ္ဆေတံ-ဧတိတေံ ပဿန်၊ ဤသို့ရှုမူကား။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ။ (ကုသလံ သာ၀ု၊ ကောင်း၏ သေ၁်လည်းပေး)။ သစေ၊ ၍။ နော၀ပဿတိ၊ မရှုလိုအုံ့။ သာမဏေ၀ယာ၊ သင်္ဃာ၏ညီညွတ်ခြင်းကို။ လဇ္ဇမာနာယ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပုန်၊တဘန်။ ဥက္ခိ၀ိတပ္ပော၊ မဟာရာမ်မှ နှင်ထုတ်အပ်၏။သာမဏေ၀ယာ၊ကို။ အလဇ္ဇမာနာယ၊ မရသေးသည်ရှိသော်။ သမ္ဘောဂေ၊ တကွ ပစ္စည်းကို ပရဘုတ်ခြင်းဌ လည်းကောင်း။ သံ၀ါသေ၊ တကွ ကံကြီး ကံငယ် ပြုခြင်းဌလည်းကောင်း။ အနာ ပတ္တိ၊ အာ၀ပတ်မသင့်။ပ။ အာ၀ပတ္တိယာ၊ ကို။ အ၀ဋ္ဌိကမ္မ၊ မကုလိ ခြင်းကြောင့် ။ပ။ ပဋိကရိ၊သသိ၊ ကုအုံ့လော။ပ။ ပဋိကရိ၊သာမိ၊ ကုအုံ့။ပ။ ပါ၀ိကာ၀ယ၊ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူကို။ အ၀ဋ္ဌိ

နိသဲ့ကွေ့ မစ္စန္ဓလိုခြင်းကြောင့်။ပ။ တံပါပိကံဒ္ဒီ၊ လို မကောင်းသော အယူကို။ ပဋ္ဌိနိသဒ္ဒိသသိ၊ စွန့်အံ့လော။ (ကြွင်းသမျှ ဤနည်းကိုမှီ၍ သိအပ်၏)။

ပဌမော၊သော။ မဟာခန္ဓကော၊သည်။နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

ဥဒါန်း

၁၃၁။ တဿမဟာခန္ဓကဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။ မဟာဏ္ဍေ၊ မျှားသော အကျိုးရှိသော။ (သုကားနိပါတ်)။ ။ပေသလာနံ၊ သီလကိုချစ်သော ရဟန်းတို့အား။ သုခါ ဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်ထ၏သော။ ဝိနယမှိ၊ ဝိနည်း၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာထ၏သော။ ပါပိဏ္ဍေ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နိဂ္ဂဟာနုဏ္ဍ-နိဂ္ဂဟေသုစ၊ နှိပ်ခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း။ လဒ္ဓိနံ၊လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပဂ္ဂဟေသုစ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း။

သာသနာဓာရဏောစေဝ၊ သာသနာတော်ကို ဆောင်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ (ကံကြီး ကံငယ် ဆောင်သည်ကိုယူ)။ ။သဗ္ဗညုဇိန ဝေါစရေ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ အရာသာ ဖြစ်သော။ အနည္ဓိသယော၊ ဘုရားမှကပါးသော သူတို့၏အရာမဟုတ်သော။ ခေမော၊ ထသော။ သုပညတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပညတ်တော် မူအပ်သော။ အသံသယော၊ မယုံမှားအပ်သော။ ခန္ဓကေစေဝ၊ မဟာဝါ ခန္ဓက စူဠဝါခန္ဓကဋ္ဌလည်းကောင်း။ ဝိနယေစေဝ၊ ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌ လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေစ၊ ပရိဝါ၌လည်းကောင်း။ မာတိကော၊ ဘိက္ခုပါတိမောက် ဘိက္ခုနီပါတိမောက်၌ လည်းကောင်း။ ကုသလော၊ လိမ်မာထ၏သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဌာနကာရီ၊ မဘောက်မပြန်ပြုလျက်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ယောဝေါပါလော၊ အကြင် နွားကျောင်းသားသည်။ ဂဝံ၊ နွားကို။နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။သောဝေါပါလော၊ သည်။ ဝေါဂဏံ၊

နွားအပေါင်းကို။နုရက္ခတိယထာ၊မစောင့်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ သိလံ၊သိလကို။အဇာနန္တော၊ မသိသော။ သောဘိက္ခု၊သည်။ကိ-ကုတော၊ အဘယ်မှာလျှင်။ သံဝရံ၊ သံဝရ သီလကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်နိုင်ရာအံ့နည်း။

သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်သည်လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိ ဓမ္မာသည်လည်းကောင်း ။ပမုဋ္ဌမှိ၊မေ့ခဲ့သော်လည်း။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်သည်။ အဝိနဋ္ဌမှိ၊ မယျောက်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဘန်။ သာသနံ၊ သာသနာတော် သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။တသ္မာ၊ကြောင့်။ သင်္ဂါဟနာဟေတုံ၊ အကျဉ်းရေတွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဝါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော စကားကို။ အနုပုဗ္ဗသော၊ အစဉ်သဖြင့်။ ယထာဘူယံ၊သိသောအလျောက်။ ပဝက္ခာမိ၊ဆိုအံ့။ဘာသတော- ဘာသမာနသ၊ ဆိုလတ်သော။ မမ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သုဏာထ၊ ကုန်။ ။ဝဏ္ဏုံ၊ ဝဏ္ဏ၊ကိုလည်းကောင်း။ နိဒါနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာပတ္တိ ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နယာ-နယေန၊ ဝိဘာဝရနည်းဖြင့်။ ပေယျာလမေဝစ၊ ပေယျာလအပြားကို လည်း ကောင်း။ တံသဗ္ဗံ၊ ကို။ အသေသေတုံ၊ အကြွင်းမဲ့ ပြအံ့သောငါ။ ဒုက္ကရုံ၊ခဲ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ကို။ နယတော၊ သခေါ်ပနည်းဖြင့်။ဝိဇာနာထ၊ သိလင့်ကုန်။ (အထက်ဥဒါန်း၇ါထာများမှာ ဝိဘတ်, လိင်,ဝုစ်အစ ရှိသည်တို့ကိုများစွာမယူမူ၍ အဓိပ္ပါယ်ကျသာပေးရာ၏)။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိကထာ။ ရာဇာယတနံ၊ ရာဇာယတနကထာ။ အဇပါလော၊ အဇပါလကထာ။(နောက်အဇပါလကထာကိုယူ၍ ရှေနောက်ပြန် သည်)။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၊ သည်။ အာယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ အာဠာရော၊အာဠာရရသော့သည်။ ဗဟုပကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ ဥဒကော၊ ဥဒကရသော့သည်လည်း။ ဗဟုပကာရော၊ ၏။ ဘိက္ခု၊စ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်း ၅ါးယောက်တို့သည်လည်း။ ဗဟုပကာရာ၊ ကျေးဇူး များပေကုန်စွ။ ဥပကော၊ ဥပကတက္ကတွန်းသည်။ သမာဂဋ္ဌော၊ တွေ့ လေ၏။ ဇုသိ ၊ဇုသိပတနတော့သို့။ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူ၏။ကောဏ္ဍ

ညော၊ ကောဏ္ဍညထေရ်။ ဝပ္ပေါ၊ ဝပ္ပထေရ်။ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယ ထေရ်။ အဿဇိ၊ အဿဇိထေရ်။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်ထေရ်။ ယသောစ၊ ယသထေရ်။ စတ္တာရောပညာသ၊ ငါးကျိပ်လေးယောက်။ သမ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန္တာတို့ကို။ သောမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ ဒိသာ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ လွှတ်တော် မူ၏။ (စေတော်မူ၏ဟုလည်းပေး)။ ဝတ္ထုံ၊ သရဏဂုံ သုံးပါးတို့ ဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်း ပဋ္ဌင်းခံခြင်းကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ မာရေဟိ၊ မာရ်အား ရွှတ်သော ဂါထာတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ တိ ံသာစ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသား သုံးကျိပ်တို့၏ ရဟန်းပြုသောကထာ။ ဥရုဝေလံ၊ ဥရုဝေလသို့။ ပ။ ပဏ္ဍမိ၊ ကြာသွားတော်မူလေ၏။ တယော ဇဋိ၊ ရသေ့ညီနောင်သုံးယောက်တို့သည်။ ဝသိ ံသု၊ နေကုန်၏။ (ဇဋိဋ္ဌ လာသဒ္ဒါကား ကျေသည်)။ အဂ္ဂေ ဂါရံ၊ မီးတင်းကုတ်သို့။ ပါဟိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ကေဝလော၊ တောအုပ်အလုံးကို လင်းစေ လျက်။ မဟာရာဇာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ် လေးယောက်တို့သည် လည်း ကောင်း။ သက္ကော၊ သိကြားသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကောက်တော်မူလေ၏။ ပေါ်ကွရဏိ ံ၊ ကို။ သက္ကော၊ သည်။ ခဏိ၊ တူးပေ၏။ (မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပေ၏လည်းဟု)။ ။ သိလာစ၊ သက်နှုယ်စရာ ကျောက်ဖျာ ကိုလည်း။ ဥပနိက္ခိပိ၊ ထားပေ၏။ ကကုဓော၊ ရေခတက်ပင်သည်။ ဩနမိ၊ ညွှတ်ပေ၏။ သိလာ၊ ကျောက်ပျဉ်ကို။ ဥပနိက္ခိပိ၊ ထားပေ၏။ ဇမ္ဗု၊ သပြေသီး။ အမ္ဗောစ၊ သရက်သီး။ အမလော၊ ရှိရှားသီး။ ပါရိဘုဇ္ဇ၊ ပင်လယ် ကသစ်ပွင့်ကိုလည်း။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူလေ၏။ ။ကဿပ၊ ကဿပ။ ဖါလယန္တု၊ ထင်းတုံးငါးရာ ကွဲလေစေကုန်။ ဥဇ္ဇလန္တု၊ မီးတောက်စေလေကုန်။ ဝိဇ္ဇျာယန္တု၊ ငြိမ်းပလေစေကုန်ဟု။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နိမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ရသေ့ငါးရာဝပ်ကြ၏။ မုဒိ၊ မီးမယ်ဖြူ ငါးရာတို့ကို။ နိမ္မိနိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မေဃော၊ မိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ ဂယာ၊ ဆင်ဦးကင်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖျာရှိသော

(၂၀၆) မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဂယာမည်သောအရပ်၌။ ဝိဟာရတို၊၏။ လဒ္ဓိ၊ထန်းဥယျာဉ်တော၌။ ဝိဟာရတို၊၏။မာဂဓော၊ မဂဓရာဇ်ပြည်ကို အစိုးရသော ဗိမ्बိသာရ မင်းကြီးသည်။ အသောသိ၊ ကြားလေ၏။ ။ဥပတိဿော၊ ဥပတိဿသည်လည်းကောင်း။ ကောလိတော၊ ကောလိတသည်လည်းကောင်း။ ဝေဠုဝနံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ ကုန်၏။ အဘိညာတာ၊ ထင်ရှားသော အမျိုးသားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇုံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဒုန္နိဝတ္ထာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဝတ်ကုန်လျက်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ၄၂။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပဏာမနာ၊နှင်ခြင်းကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရာဓပုဏ္ဏားသည်။ ကိသော၊ ကြို၏။ လူခေါ်စ၊ ခေါင်းပါး၏။ ။အနာဝစာရုံ၊ မကျင့်အပ် သည်ကို။ အာရစတို၊ ကျင့်၏။ ဥဒရုံ-ဥဒရသကာရဏာ၊ ဝမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ဂဏော-ဂဏောနု၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်မျှသော ဂိုဏ်းသည်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းမခံအပ်။ ဝဿံ-ဝဿေနု၊ ဆယ်ဝါမပြည့်သော ရဟန်းသည်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဗာလေဟိ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိသော ရဟန်းတို့သည်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ပဏ္ဍိတေ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အရပ်တပါး သွားခဲ့သော်။ ဒုန္နိဝတ္ထာဒုပါရုတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဝတ်ကုန် ရုံကုန်လျက်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ၄၂။ စရန္တိ၊ကုန်ဟု။ဒသဝဿာနံ-ဒသဝဿေဟိ၊ ဆယ်ဝါပြည့်သော ဗျတ္တိရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ နိဿယော၊နိဿယည်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊၏။ နဝတ္ထေန၊ ကောင်းစွာ မကျင့်ကုန်။ ပဏာမေတုံ၊ နှင်စိမ့်သော၄၂။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဗာလာ၊ ဝိနည်းဌမလိမ်မာသော ရဟန်းတို့သည်။ နိဿယံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ကုန်၏။ ပဿဒ္ဓိ၊ ယူပြီးသော နိဿယည်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို။ နဇာနန္တိ၊မသိကုန်။ပဋ္ဌဆ၊အင်္ဂါ ၄ ပါးပါး ခြောက်ပါး။ ယောသော အညောစ၊ အကြင်အညတိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောသူ။ နဂ္ဂေါစ၊ နဂ္ဂတိတ္ထိ၊ အစ္ဆိန္ဒ၊ ဆံမရိတ်သော တိတ္ထိ။ ဇဋိလ၊ မီးပူဇော်သော ရသေ့။ သာကိယော၊သာကီဝင်အမျိုး။ ။မဂဓေသု၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းတို့၌။

ပဠုအာမဗာဝေ၊တို့သည်။ ဥဒပါဒိ်သု၊ ဂုန်၏။ ကောဝ၊ လုလင် တယောက်သည်။ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ ၏။ ရာဇာဝစ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း သည်လည်း။ အာလာဝေပသိ၊ စေ၏။ အဂ်ုလိ၊ အဂ်ုလိမာလခိုးသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊၏။ တေ၊ ထိုသူခိုးတို့ကို။ မာစအနုညာသိ၊ ဘုရားခွင့်ပြု တော်မမူ၊ အဂ်ုလိမာလမှတပါးသော ခိုးသူတို့ကိုယူ)။ ကာရဏိ၊ ဣရာဝ္ဍသတ်ဟု ကမ္မည်းထားအပ်သောသူ။ ကသာဟတော၊ ကြိုပ်လုံးဖြင့်ခပ်အပ်သောသူ။ လကၠဏာ၊ သံပူအပ်သသူ။ ဒုဏာ၊ မြှောင်သောသူ၊ ဒါဒသာစ၊သူ့ကျွန်။ ဘဏ္ဍကော၊ ဦးခေါင်းပြည်း သော ရှေပန်းထိမ်သည်သား။ ဥပ္ပါလိ၊ ဥပါလိသတ္တိသား။ အဟိ၊ ယဉ်းအနာ။ သဒ္ဓံကုလံ၊ သဒ္ဓါသော ဒါယကာ။ ကဏ္ဌကောစ၊ အချင်းချင်းကျင့်သော ကဏ္ဌကသာမဏော။ အာဟုန္ဒရိကမေဝစ၊ အရပ်မျက်နှာကျဉ်းမြောင်းခြင်း။ ဝဏ္ဏုမ္ဘိ၊ ကပိလဝတ်ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ဒါရိရကော၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ပိတာ၊ ခမည်းဖတ်မင်းကြီးသည်။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ သိက္ခာစ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာကိုလည်း။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဝိဟရန္တိစ၊ မရှိမသေနေကုန်၏။ ကိုံနုခေါ၊ အသို့ဒဏ်ပေးရအုံ့ နည်းဟု။ ပရိဝိတက္ကေသိ၊ ကြံ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်တို့အား။ သဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံ။ သုခံ၊ ချမ်းသာစိမ့်သည်ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ အုပဇ္ဈာလန၊ သူ့တပည့်တို့ကို ဖြားယောင်းခြင်း။ ကဏ္ဌကော၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသောကဏ္ဌကသာမဏော။ ။ပဏ္ဍကောပဏ္ဍုက်။ ထေယ္ယ၊ ထေယျသံဝါသက။ ပက္ကန္တော၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက။ အဟိစ၊ နဂါး။ မာဘရိ၊အမိကိုသတ်သောသူ။ ပိတာ၊အဘကိုသတ်သောသူ။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာကိုသတ်သောသူ။ ဘိက္ခုနီဘေဒေါ၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်သောသူ။ရဟိရေန၊ဘုရားကိုသွေးစိမ်းတည်စေသောသူ။ဗျဉ္ဇနံ၊ ဥဘတောဗျည်း။ အနုပဇ္ဈာယ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိဘဲ ပဗ္ဗဇ်းခံခြင်း။ သံဃေန၊သံဃာ့ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဗ္ဗဇ်းခံခြင်း။ဂဏ၊ဂိုဏ်းဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဗ္ဗဇ်းခံခြင်း။ပဏ္ဍက၊ပဏ္ဍုက်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဗ္ဗဇ်းခံခြင်း။အပတ္တ ကော၊ သပိတ်မရှိသောသူကို ပဗ္ဗဇ်းခံခြင်း။ အုစိဝရံ၊ သင်္ကန်းမရှိ

သောသူကို ပဋ္ဌင်းခံခြင်း။ တဒုဘယံ၊သပိတ်, သင်္ကန်း နှစ်ပါးစုံ မရှိ
သောသူကိုပဋ္ဌင်းခံခြင်း။ယာစိတေနပိ၊ငှါးသောသပိတ်သင်္ကန်းဖြင့်
လည်း။ ယေတယော၊ အကြင်သုံးယောက်သောသူတို့သည်။ ဥပ
သမ္ပါဒေန္တိ၊ကုန်၏။ ဟတ္ထာ၊ လက်ပြတ်သောသူ။ ပါဒါ၊ ခြေပြတ်
သောသူ။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်လည်းပြတ်, ခြေလည်းပြတ်သောသူ။
ကဏ္ဏာ၊ နားပြတ်သောသူ၊နာသာ၊ နှာခေါင်းဖြတ်သောသူ။ တဒု
ဘယံ၊ နား,နှာခေါင်းနှစ်ပါးစုံပြတ်သောသူ အင်္ဂုလိ၊လက်ချောင်း
ခြေချောင်းပြတ်သောသူ။ အင္ဂု၊ လက်မ, ခြေမ ပြတ်သောသူ။
ကဏ္ဍရံ၊ ကြောမ ပြတ်သောသူ။ ဖဏာ၊ လက်ပျစ်သောသူ။ ခုဇ္ဇာ၊
ကုန်းသောသူ။ ဝါမနံ၊ကွသောသူ။ ဂလဂဏ္ဍီ၊ ထွတ်မြင့်နာရှိသော
သူ။ လကုဏ္ဌကာစေဝ၊သံပူအပ်သောသူ။ ကသာ၊ ကြိမ်လုံးခတ်အပ်
သောသူ။လိခိတာ၊ကမ္ဘည်းထားသောသူ။ သိပဒိ၊ခြေထိုင်းသောသူ။
ပါပ၊ အနာပင်းစွဲသောသူ, ကုတ်ဟိုး, ချောင်းဆိုးစသော အနာ
ရှိသောသူ၊ ပရိသဒ္ဒသီစ၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်သောသူ။ (ဤသူတို့
ကား လူတို့ရယ်ဘွယ်, ရှုံ့ရှာဘွယ်သောသူတို့တည်း)။ ကာဏံ၊
တဘက်ကန်းသောသူ။ ကုဏိ၊လက်,ခြေကောက်သောသူ။ တထေ
ဝစ၊ လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇ၊ခွင်သောသူ။ ပဂ္ဂဟတဇ္ဇေ၊ဖက်သကတ်
စွဲသောသူ၊ သဗ္ဗိန္ဒ္ဒရိယာ ပထံ၊ ဆွံ့သောသူ။ အန္ဓ၊ ကန်းသောသူ။
မူ၊ အ,သောသူ။ဗမိရဏ္ဍ၊နားပင်းသောသူ။ အန္ဓမူဂ၊ကန်းလည်း
ကန်း, နားလည်းပင်းသောသူ။ တဟိ ၊ထိုသူတို့တွင်။ယံအန္ဓမမိရံ၊
အကြင် ကန်းလည်း ကန်း, နားလည်း ပင်းသော သူကိုလည်း
ကောင်း။ ယံမူဂမမိရမေဝ၊ အကြင် အ,လည်းအ နားလည်း
ပင်းသောသူကို လည်းကောင်း။ ယံအန္ဓမူဂမမိရဏ္ဍ၊ အကြင် ကန်း
လည်းကန်း, အ လည်းအ, နားလည်း ပင်းသော သူကိုလည်း
ကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ အ,လဇ္ဇိနဏ္ဍ၊ အလဇ္ဇီတို့အား။
နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို။ ဒေန္တိ၊ပေးကုန်၏။ ဂဏ္ဍုပဒ္ဒ၊ ဆရာကိုမှီ၍
နေ[illegible]ပ်သည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အဋ္ဌါနံ၊ အဓိဋ္ဌာန
[illegible]သောခရီးကို သွားသော ရဟန်းသည် နိဿယည်း မယူဘဲ

နေအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ယာစမာနော၊ သူနာတောင်းပန်သဖြင့် သူနာကို လုပ်ကျွေးသော ရဟန်းသည် နိဿယည်း မယူဘဲ နေအပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ အာဂန္တုန်၊ လာလတ္တံ့သော ဆရာကို။ ပေကွန္နာ၊ ငဲ့လျက် နိဿယည်းမယူဘဲ တောကျောင်းဌ နေသည်ကို လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိဝဒန္တိ၊ ပဋ္ဌင်းလောင်း နှစ်ယောက် ငြင်းခုံကြ ကုန်၏။ ကေပဏ္ဍာယေန၊ ဥပဏ္ဍာယ် တယောက်တည်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ပဋ္ဌင်းခံအပ်၏။ ကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်သည်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ နှင့်တကွ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်၍ ပဋ္ဌင်းခံ၏။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်ပြီးသောသူတို့သည်။ အာဗာဓေဟိ၊ ငါးပါးသောအနာတို့ဖြင့်။ ပီဠိတာ၊ နှိပ်စက်သည်တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အနုနသိဋ္ဌာ၊ မျက်ကွယ်မဆုံးမအပ်သေးသော ပဋ္ဌင်းလောင်းတို့သည်။ ဝိတ္ထေန္တိ၊ ရှုံတီးရှုံတို ရှိကုန်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမျက်ကွယ်ဌသာလျှင်။ အနုသာသနာ၊ ဆုံးမစိမ့်သည်ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ သံဃောဝိစ၊သည်လည်းကောင်း။ အထော၊ထိုမှတပါး။ဗာလော၊ ဝိနည်းကို မသိသော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ အသမ္ဘမဟိ၊ သမ္ဘတိမရှိသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ကေတော၊ တပြိုင်နက်။ အာဂန္ဆန္တိ၊ သင်္ဃာ့ဘောင်သို့ လာကုန်၏။ ဥလ္လုမ္ပတု၊ ပဋ္ဌင်းခံတော်မူပါဟု။ ယာစိတဗ္ဗော၊ တောင်းပန်အပ်၏။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ဥ ဟူ့စကားကိုဖြင့် ပဋ္ဌင်းခံခြင်း။ နိဿယော၊ မှီရာဖြစ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ကြားခြင်း။ ကေတော၊ တပြိုင်နက်။ တယော၊ သုံးယောက်သော ပဋ္ဌင်းလောင်းတို့ကို။ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗာ၊ ပဋ္ဌင်းခံအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥဒါန်းအပြီးတည်း။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ၊ ဤမဟာခန္ဓကဌ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကား။ ကေ သတဗ္ဗဒ္ဓါသတ္တတိ၊ တရာ့ခုနှစ်ဆယ့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

အမှာ ဤမဟာခန္ဓကဌ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ချပ်၍ ရေးဦးအုံ့၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်

ကင်းခြင်းအကြောင်းငါးပါးတွင် ပဏ္ဍိတဟူသည်ကား ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် နေပြဲ ကျောင်းမှ ကင်း၍ အရပ်တပါးသို့ သွား၍ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ တစုံတခုသော အရပ်မှာ နေခြင်းတည်း။ မဟာဝါအဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်။ တစုံတခုသော အရပ်သို့ နေခြင်းငှါ သွားရာ၌လည်း တဘန်ပြန်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ သွားသည်လည်း ဖြစ်စေ၊ တဘန်ပြန်ခြင်းငှါ အလိုမရှိမူ၍ သွားသည်လည်းဖြစ်စေ ပဏ္ဍိတခေါ်ကြပေး။ သာရတ္ထဒီပနီအဓိပ္ပါယ်။ ဤပဏ္ဍိတ အင်္ဂါ၌ တပါးသော အရပ်မှာ အရဏ် မတက်မီ အခိုက်အတန့် နေအံ့ဟု သွားသည်ကို ပဏ္ဍိတ မယူအပ်။ အရဏ်တက်သည် တိုင်အောင် နေအံ့ဟု ဝန်ချ၍ သွားသည်ကိုသာ ပဏ္ဍိတယူရမည်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ, ဝိနိစ္ဆယဋီကာတို့ အဓိပ္ပါယ်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အရပ်တပါးသို့ သွားခဲ့သော် လိုကျောင်း၌ နိဿယည်း ပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံ၌ နိဿယည်းယူ၍ နေရမည်။ တရက်မျှ အဆစာင့်အရှောက်မရ။ ထိုကျောင်း၌ နိဿယည်းပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိလျှင် တပါးသော လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ထံမှာ ဥပဇ္ဈာယ်သွားသောနေ့၌ပင် နိဿယည်း တောင်းအပ်၏။ တောင်းသော်လည်း မပေးမူ၍ သင်တို့ဆရာ လာသည်တိုင်အောင် ငံ့ကြဦးဆိုလျှင် နေအပ်၏။ လဒ္ဓိအဖြစ်ကို မသိလျှင် လေးရက် ငါးရက် စသည်ဖြင့် ဆိုင်းငံ့၍ ယူအပ်၏။ ထိုကျောင်း၌ နိဿယည်း ပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ မသွားမီက ငါသည် တရက် နှစ်ရက်ဖြင့်လာအံ့ မဆန့်ကျင်သဖြင့် နေရစ်ကြဟု ဥပဇ္ဈာယ်က မှာ၍သွားသော်လည်းကောင်း, တပါးသော အရပ်၌ ဒါယကာတို့က တဘန် ပင့်ဘိတ်ပြန်၍ ငါးရက် ဆယ်ရက် ရှိမှ ရောက်နိုင်မည်ဟု ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက စေ၍ ကြားပြန်လာသော်လည်းကောင်း, ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာ လာ၍ လမ်းခရီးတွင် မြစ်ရေပြည့်ခြင်း စသော အဆကြောင်းကြောင့် ဆိုင်းငံ့၍နေသည်ဟု ကြားသော်လည်းကောင်း, အကြောင်းကိုပင် ပကြားလာသော်လည်း တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့် ငါတို့ဆရာ ကြာသည်

ဤကျောင်းသို့ လာလတ္တံ့ဟု အမှတ်သညာရှိ၍ နေသော်လည်း ကောင်း, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ လာသည် တိုင်အောင် အစောင့် အရှောက်ရ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ထိုအရပ်မှာနေပြီ ဤကျောင်းသို့ မလာပြီဟု ကြားလျှင် အစောင့်အရှောက် မရပြီ။ နိဿယည်းပေး တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိရာသွား၍ နိဿယည်းယူ၍ နေအပ်၏။ ပြအပ် ပြီးသော စကားတွင် နေခြင်းငါ အပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း အစောင့်အရှောက်ရ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုသောအရာများ သည် အာပတ်မသင့်သည်ကို ရည်၍ပြသည်။ နိဿယည်းကား ပြီမ်း၏ဟုမှတ်။

ဤ ပဏ္ဍိတ္ကန်အင်္ဂါ၌ မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ, ၎င်းအဖွင့် ဝိမတိ ဝိနောဒနီဋီကာ စသည်တို့နှင့် နှီးနှောမ်း အာဘန့်တလဲလဲ ဆင်ခြင်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ လူထွက်ခြင်းသည် ဝိဗ္ဗန္ဓမည်၏။ သေခြင်းသည် ကာလကံတ မည်၏။ တိတ္ထိ အပင်းအသင်းသို့ ပြောင်းခြင်းသည် ပက္ခသက်နှမည်၏။ ထိုဝိဗ္ဗန္ဓ ကာလကံတ ပက္ခသက်နှ တို့၌ကား တရက်မျှ အာပတ် အစောင့်အရှောက်မရ။ နိဿယည်းပေးခြင်းငါ စွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိရာ သွား၍ နိဿယည်း ယူအပ်၏။ နိဿ ယည်း မယူဘဲ နေသော် အာပတ်မလွတ်ဟူလိုသည်။ အာဏတ္တိ ဟူသည်ကား နှင်ထုတ်ခြင်းတည်း။ ဤ ကျောင်းသို့ မဝင်လင့်, ငါ့ကိုမလုပ်ကျွေးလင့်, ရွာသို့ဝင်ခြင်းကို မပန်လင့်။ဤသို့စသည်ဖြင့် အပြစ်အားလျော်စွာ တပည့်ကို နှင်ထုတ်သည်ရှိသော် ကန်တော့ အပ်၏။ သည်းမခံလျှင် ဒဏ်အမှုကိုဆောင်၍ သုံးကြိမ် ကန်တော့ အပ်၏။ အကယ်၍ သည်းမခံပြားအံ့, ထို ကျောင်း၌ရှိသော မဟာထေရ်တို့ကို ပင့်ဆောင် ကန်တော့အပ်၏။ အကယ်၍ သည်း မခံပြားအံ့, အနီးကျောင်း၌ ရှိသော ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဆောင်၍ ကန်တော့အပ်၏။ အကယ်၍ သည်းမခံပြားအံ့, အရပ်တပါးသို့ သွား၍ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏အထံ၌ နေ၍ကန်တော့အပ်၏။ ထိုသို့ ကန်တော့သော်လည်း အကယ်၍ သည်းမခံပြားအံ့, နေမြဲကျောင်းသို့မပြန်မူ၍ တပါးသောအရပ်မှာ

နိဿယည်းယူ၍ နေအပ်၏။ တပါးသောအရပ်မှ ပြန်ခဲ့၍ တဘန် ဥပဇ္ဈာယ်ရှိရာ ကျောင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်စေ၊ တပါးသော ရဟန်း၏အထံ၌ နိဿယည်းယူ၍ နေအပ်ပြီ။ ဤအရာ၌ နှစ်ပါးစုံ အာလယပြတ်သောကြောင့် နေအပ်သည်ဟူလို။ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ကင်းရာသော အကြောင်းငါးပါးပြီး၏။ ဤတွင် စကားတရပ်။

နိဿယည်းဆရာနှင့် နိဿယနေ့ ဝါသိက ကပည်တို့ ကင်းရာသော အကြောင်းကား ဥပဇ္ဈာယ်၌ပြအပ်ပြီးသော ပဏ္ဏနှစ်သောငါးပါးတို့တွင် ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ပေါင်းမိခြင်း အင်္ဂါကို ထည့်၍ ခြောက်ပါးတို့တွင် ပဏ္ဏ အင်္ဂါ၌ နိဿယည်း ငြိမ်းရာသည်ကား ဥပစာရအတွင်းအပ်၌ ပန်းသွားခြင်း၊ မပန်ဘဲ သွားခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ ပန်း၍ သွားရာ၌ ဤမည်သော အရပ်သို့ သွားလိုသည်ဟု တပည့်က ဆရာကို ပန်လျှင် ကောင်းပြီဟူ၍ ဆရာ ဝန်ခံအံ့၊ ထိုခဏာ၌ နိဿယည်းငြိမ်း၏။ ရှေးနည်းအတူ ဤမည်သော အရပ်သို့ သွားလိုသည်ဟု တပည့်က ဆရာကို ပန်လျှင် ကောင်းပြီဟူ၍ ဆရာ ဝန်ခံအံ့၊ ထိုခဏာ၌ အခွင့်မပေးမူ၍ မည်သည့်ကိစ္စပြီးမှဟုမှတ်၍ ဆရာက ဆိုအံ့၊ ထိုသို့ ဆိုသည်ကို ကောင်းပြီဟု တပည့်က ဝန်ခံသော အရာ၌ ယည်းကောင်း ညဉ့်အခါ တိုင်ပင်ပြီးမှဟု ကာလကို မှတ်၍ ဆရာက ဆိုသော အရာ၌လည်းကောင်း မှတ်အပ်သော အချိန်ကာလသို့ ရောက်၍ သွားမှ နိဿယည်း ငြိမ်း၏။ မှတ်စေအပ်သော အချိန် ကာလသို့ ရောက်သော်လည်း မသွားမူ မငြိမ်း။ မပန်ဘဲ သွားသော အရာမှာ ဥပစာရ အတွင်း၌ ဖြစ်မူ ဥပစာရသိမ်ကိုလွန်မှ။ ဥပစာရအပ်၌ ဖြစ်မူ ခဲနှစ်ကျကိုလွန်မှ နိဿယည်းငြိမ်းသည်ဟု ဆုံးဖြတ်လေ၊ ပန်း၍သွားခြင်း, မပန်ဘဲ သွားခြင်းစသည် တို့သည် ဆရာတပည့် ဆက်ဆံသော စကားတည်း။ နိဿယည်းငြိမ်းသည်ချည်း ဟူလိုသည်။ "ဥပဇ္ဈာယ်၌ ပြအပ်ပြီးသော ပဏ္ဏနှသဘောကို နိဿယည်း၌ ဆုံးဖြတ်ရမည်။ နိဿယည်း၌ ပြအပ်သောပဏ္ဏနှသဘောကို ဥပဇ္ဈာယ်၌လည်း ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ဤကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်းကို သိလိုမူ သာရတ္ထ

ဒိပနိဋ္ဌိကာမှာယူ။ ။ဝိဇ္ဇနွှာကာလက်တ ပက္ခသက်နွှ အာဏတ္ထိ တ္ထိဒ္ဒကား ဥပဇ္ဈာယ်ဒ္ဒ ပြအပ်ပြီးသည့်အတိုင်းမှတ်။ ။ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ကင်းခိုက် နိုဿယည်းယူနေသော တပည့်သည် အမှတ်မရှိသော အရပ်ဒ္ဒ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုမြင်၍ ဤရဟန်းကား ငါ၏ဥပဇ္ဈာယ်ဟု ကေန် သိသော်လည်းကောင်း, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ အသံကိုကြား၍ ဤအသံကား ငါ၏ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ အသံဟု ကေန်သိသော်လည်း ကောင်း ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ပေါင်းမိသည် မည်၏။ နိုဿယည်းဖြိမ်း၏ ဟူလိုသည်။ ။နိုဿယည်း ကင်းရာသော အကြောင်း ခြောက်ပါး ပြီး၏။

ဥပစာရအပဒ္ဒ မပန်ဘဲသွား၍ ခဲနှစ်ကျကို လွန်လျှင်နိုဿယည်း ဖြိမ်းသည်ဟုပြအပ်ပြီးသောစကားဒ္ဒ အရဏ်အတွင်းဒ္ဒ ပြန်အုံ့သွား အုံ့ဟူသော ဥဿာဟဂမနနှစ်ပါးမရှိသောအရာမှယူရမည်။ အရဏ် အတွင်းဒ္ဒ ပြန်အုံ့သွားအုံ့ ဟူသော ဥဿာဟဂမနရှိမှ ခဲနှစ်ကျကို မဆိုထားလင့် အရဏ်တက်သော်လည်း နိုဿယည်း မဖြိမ်း။ ဤ စကားရပ်ကို ဆိုလတ္တံ့သော ယုတ္တိဖြင့် သိအပ်၏။ နိုဿဂ္ဂိယ အဌ ကထာတွင် ခရီးသွားဆဲအခါ ဆရာ တပည့် ကွဲ၍ အရဏ်တက် သော်လည်း အရဏ်အတွင်းဒ္ဒ ဥဿာဟဂမနရှိခြင်းကြောင့် နိုဿ ယည်းကား မဖြိမ်း၊ သက်နှုံးနိုဿဂ္ဂိဖြစ်၏ဟု ပြသောစကားတရပ်, စဉ်းငယ် အိပ်၍ မှီအောင် လိုက်မည် ဆိုပြီးလျှင် အရဏ်တက်မှ လိုက်ပြားအုံ့၊ အရဏ် အတွင်းဒ္ဒ ဥဿာဟဂမန မရှိခြင်းကြောင့် သက်နှုံးလည်း နိုဿဂ္ဂိဖြစ်၏ နိုဿယည်းလည်း ဖြိမ်း၏ဟု ပြသော စကားလည်းတရပ်, ဆန့်ကျင်သောစကားဖြစ်၍ ခရီးသွားရာဝယ် အရဏ်အတွင်းဒ္ဒ ဥဿာဟရှိ၍ ဂမန မရှိခြင်းကြောင့် အရဏ် တက်သည်နှင့်တကွ သက်နှုံးလည်း နိုဿဂ္ဂိဖြစ်၏ နိုဿယည်းလည်း ဖြိမ်း၏ဟုပြသောစကားလည်းတရပ်, ဆေးပစ္စည်းခံခြင်းငှါ ရွာသို့ ဝင်ပြီးမှလိုက်သော တပည့်သည် မရောက်မီအကြားဒ္ဒ အရဏ်တက် သော်လည်း အရဏ် အတွင်းဒ္ဒ ဥဿာဟဂမန ရှိခြင်းကြောင့် နိုဿယည်းကားမဖြိမ်း သက်နှုံးနိုဿဂ္ဂိဖြစ်သည်ဟု ပြသောစကား

လည်းတရပ်,ခရီးအကြားတွင် နွားဧ့ခြင်းစသော ဘေးကြောင့် ရပ်တန့်၍ လိုက်သော တပည့်သည် မရောက်မီအကြား၌အရှေ့သို့ တက်ကြားအံ့၊ အရှေ့အတွင်း၌ ဂမနရှိ၍ မရောက်နိုင် ဟူသော နှလုံးသွင်းရှိခြင်းကြောင့် သက်နှုံးလည်း နိဿဂ္ဂိဖြစ်၏ နိဿယည်း လည်းငြိမ်း၏ဟုပြသော စကားလည်းတရပ်, အဝိပ္ပဝါသသိမ်တွင်း၌ခရီးသွားဆဲအခါ ရွာသို့ဝင်၍လာသောတပည့်သည် မရောက်မီ အကြား၌ အရှေ့တက်သော်လည်း အရှေ့အတွင်း၌ ဥဿာဟ ဂမနရှိခြင်းကြောင့် နိဿယည်းမငြိမ်း အဝိပ္ပဝါသ အိမ်တွင်း ဖြစ်၍ သက်နှုံးလည်း နိဿဂ္ဂိမဖြစ်ဟု ပြသောစကားလည်း တရပ်, ထိုသို့ မဟုတ် သိမ်တွင်း ရွာတွင်း၌ လင်းအောင် နေ၍ လိုက်ကြားအံ့၊ နိဿယည်းကား ငြိမ်း၏ သက်နှုံး နိဿဂ္ဂိမဖြစ်ဟု ပြသောစကား လည်းတရပ်,အနီးကျောင်းသို့တရားနာခြင်းငါ သွား၍ပြန်ခဲ့သော အကြား၌ အရှေ့တက်ကြားအံ့၊ အရှေ့အတွင်း၌ဥဿာဟဂမန ရှိခြင်းကြောင့် နိဿယည်းကား မငြိမ်း သက်နှုံး နိဿဂ္ဂိဖြစ်၏ဟု ပြသောစကား လည်းတရပ်, ထိုသို့မဟုတ် တရားဆုံးအောင်နာပြီးမှ သွားအံ့ဟုနေခဲ့သော် အရှေ့အတွင်း၌ ဥဿာဟရှိ၍ ဂမနမရှိ ခြင်းကြောင့် အရှေ့တက်သည်နှင့် ဝုက္ကဿ သက်နှုံးလည်း နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်၏ နိဿယည်းလည်း ငြိမ်း၏ဟု ပြသောစကားလည်းတရပ်, ဝိမတိဋ္ဌိကာတွင် ခရီးသွားဆဲအခါ စဉ်းငယ် အိပ်ပြီးလျှင် အရှေ့ မတက်မီထ၍ လိုက်ကြားအံ့၊ မရောက်မီ အကြား၌ အရှေ့တက် သော်လည်း အရှေ့အတွင်း၌ ဥဿာဟဂမန မရှိခြင်းကြောင့် နိဿယည်းကား မငြိမ်း သက်နှုံးနိဿဂ္ဂိဖြစ်၏ဟု ပြသော စကား လည်း တရပ်, နွားဧ့ခြင်းစသော ဘေးကြောင့် ရပ်တန့်၍လိုက် သော တပည့်သည် မရောက်မီအကြား၌ အရှေ့ဝေ့သည်ဖြစ်စေ အရှေ့အတွင်း၌ ဥဿာဟဂမနရှိလျှင် နိဿယည်းမငြိမ်း သက်နှုံး နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်၏ဟု ပြသော စကားလည်းတရပ်, သာရတ္ထဒီပနီဟောင် ဆရာတပည့်ဆန့်ကျင်သောစကားဖြစ်၍ သွားရာ၌အရှေ့မတက်ပဲ ဥဿာဟဂမန ပြတ်ကင်းကြမှ အရှေ့မတက်မီ နိဿယည်းငြိမ်း၏

ဟု ပြသောစကားလည်းတရပ်, ဤသို့ ပြအပ်ပြီးသော စကားရပ်တို့ကို ထောက်ရှုဆင်ခြင်၍ ဆရာရှိရာ အရပ်သို့ လည်ကောင်းနေမြဲ ကျောင်းတိုက်သို့ လည်းကောင်း အရှေ့အတွင်း၌ သွားအံ့ ပြန်အံ့ဟု ဥဿာဟဂမနနှစ်ပါးရှိရာမှာ အရှေ့တက်သော်လည်း နိဿယည်းမပြီမ်း။ တပါးပါးသာရှိသောအရာမှာ အရှေ့တက်သည်နှင့်တကွပြီခ်ိန်း၏။ နှစ်ပါးစုံမရှိသောအရာမှာ အရှေ့မတက်မီ ပြီ၏။ ဤသို့အထူးကိုမှတ်။ ;ဤတွင် စကားတရပ်ပြီး၏။

ကမ္မဝါဘတ်ရှတ်ရာသော နည်းကိုပြဦးအံ့။ ပေါရာဏကဝိနယ ရေထေရာ ကမ္မဝိပတ္တိသက်ဘရိဟရတ္ထံ ဒ္ဒိဟိ တိဟိ ကေတောအနုသာဝနံ သာဝယန္တိ၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌကာ။ ။ပေါရာဏက ဝိနယ ရေထေရာ၊ရှေး၌ ဖြစ်သော ဝိနည်းမိုရ်မထေရ်တို့သည်။ ကမ္မဝိပတ္တိသက်ဘ ပရိဟရတ္ထံ၊ကံပျက်ခြင်း၌ပယ်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒ္ဒိဟိတိဟိ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သောရဟန်းတို့ကို။ကေတောတပြိုင်နက်။ အနုသာဝနံ၊ ကမ္မဝါစာကို။ သာဝယန္တိ၊ ဘတ်ရှတ်စေကုန်၏။ အနက်။ ။ဤဋီကာ၌ ပြသောအရာကို ထောက်၍ လည်းကောင်း။ မဟာဝါ အဌကထာ၌ ပဋ္ဌင်းလောင်းနှစ်ပါးကို ကမ္မဝါဆရာနှစ်ပါး၊ပဋ္ဌင်းလောင်းသုံးပါးကို ကမ္မဝါဆရာသုံးပါး အသီးသီးငဲ့၍ ဘတ်ရှတ်သောအရာ လာသောကြောင့် လည်းကောင်း ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ ပဋ္ဌင်းလောင်း နှစ်ပါး သုံးပါးကို ဒွန်တွဲ၍ကမ္မဝါဆရာတပါးတည်း ဘတ်ရှတ်သောအရာ လာသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ကမ္မာရဟပုဂ္ဂိုလ်တပါးထည်းကို ကမ္မဝါဆရာတပါးဖြစ်စေ နှစ်ပါးဖြစ်စေ၊သုံးပါးဖြစ်စေ ကမ္မဝါစာ ဘတ်ရှတ်အပ်၏။ ကမ္မာရဟပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ပါးကို ကမ္မဝါ ဆရာ နှစ်ပါးအသီးသီးငဲ့၍ရင်း ဒွန်တွဲ၍ ကမ္မဝါဆရာတပါး ဖြစ်စေ၊ နှစ်ပါးဖြစ်စေ၊သုံးပါးဖြစ်စေ၊ဤသို့လည်း ဘတ်ရှတ်အပ်၏။ ဤနည်းအတူ ကမ္မာရဟ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးကို ကမ္မဝါဆရာသုံးပါးအသီးသီးငဲ့ရှိရင်း ဒွန်တွဲ၍ကမ္မဝါဆရာတပါးဖြစ်စေ၊ နှစ်ပါးဖြစ်စေ၊ သုံးပါးဖြစ်စေ၊ ဤသို့လည်းဘတ်ရှတ်အပ်၏။ ကမ္မာရဟပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ပါး သုံးပါးကို

ဒုန်တွဲရာ၌နိဂ္ဂဟိတန္တ,ဝိမုတ္တာနှစ်ဌာနပင် အပ်ကြောင်းကို ပြလတ္တံ့. သော အာဂုံပါဠိတို့ဖြင့်မှတ်။ ဣမာနိစပန ဒဒမာနေနဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ ဧဝံ ဧကသမ္ဘန္ဓာနိ,အနုနာသိကန္တာနိဝါ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ဗုဒ္ဓမ် သရဏမ် ဂစ္ဆာမိတိ ဧဝံဝိစ္ဆိန္နိတ္တာမကာရန္တာနိဝါကတ္တာဒါတဗ္ဗာ နိ။ မဟာဝါအဋ္ဌကထာ။ အနုနာသိကန္တေ ဒိယျမာနေ ခလိတ္တာ ဗုဒ္ဓမ်သရဏမ်ဂစ္ဆာမိတိ မကာရေန မိသိဘူတေခေတ္တေ သြတိဏ္ဏာ ဝဋ္ဋတိတိ ဥပတိသဏ္ဌေရော မိသံ ကတ္တာဝတ္ထုံဝဋ္ဋတိ။ ဝစန ကာလေပန အနုနာသိကဌာနေ ဝိစ္ဆေဒံအကတ္တာ ဝတ္တဗ္ဗန္တိ ဓမ္မ သိရိဏ္ဌေရော ဧဝံကမ္မံဝါစာယပိတိဝုတ္တံ။ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။ဣမာနိစ၊ ဤသရ ဏာဂုံတို့ကိုလည်း။ ဒဒမာနေန၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ၊ဟူ၍၊ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧကသမ္ဘန္ဓာနိ၊ တစပ်ထည်း စပ်ကုန် သော။ အနုနာသိကန္တာနိဝါ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ဌာန်အဆုံးရှိသည်တို့ကို လည်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ပေးအပ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမ်သရဏမ် ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ဖြတ်၍။ မကာရန္တာနိဝါ၊ မအက္ခရာအဆုံးရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာအနုက်။ ။အနုနာသိကန္တေ၊ နိဂ္ဂဟိတ် အဆုံးရှိသော သဒ္ဒါအစဉ်ကို။ ဒိယျမာနေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ ခလိတ္တာ၊ ချော်၍။ ဗုဒ္ဓမ်သရဏမ်ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဟူ၍။ မကာရန္တေန၊ မကာရန္တနှင့်။ မိသိဘူတေ၊ ရောသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်လတ်သော။ ခေတ္တေ၊ ခေတ်၌။ သြတိဏ္ဏာတ္တာ၊ သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥပတိသဏ္ဌေရောသည်။ အာဟု၏။ မိသံ,ကို။ ကတ္တာ ၍။ ဝတ္ထုံ,ဌ၊။ ဝဋ္ဋတိ,၏။ဧတိ,သို့။ဝစနကာလေ ပန,ဌ်ကား။ အနုနာသိကဌာနေ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ဌာန်အဆုံး ရှိရာ၌။ ဝိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရှတ်အပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္ဓ သိရိဏ္ဌေရော၊ သည်။ အာဟု၊ ၏။ ကမ္မံဝါစာယပိ၊ ဌ်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဋီကာအနုက်။ ။ ပြအပ်ပြီးသော ကျမ်းဂန်တို့ကို ထောက်၍ ပဋ္ဌင်းလောင်းကို ဒုန်တွဲ ရာ၌ အယံနာဂေါစ အယံနာဂေါစ-ဟူ၍ရင်း အယဉ္ဇနာဂေါ

အယဉ္ဆနာ၀ေါ ဟူ၍ရင်း နိဗ္ဗာန်တော် ဝိမုတ္တိ နှစ်ပါးပင် အပ်သည် ချည်းဟုမှတ်။

ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ကား အယံ ဗုဒ္ဓရက္ခိတောစ, အယံ ဓမ္မရက္ခိတောစ,ဟု နိဗ္ဗာန်တော်ကိုသာပြု၍ ဝိမုတ္တိကိုမပြုရှိခဲ့သည်။ ယင်းသို့မပြုသော်လည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၌ ပြုသော ဝိမုတ္တိအရာကို မပယ်သောကြောင့် ထိုဋီကာဆရာသည် ဝိမုတ္တိ ကိုလည်း နှစ်သက်အပ်၏ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူရမည်။ ။သဒ္ဒါနိဒ္ဒေသကျမ်း စသည် တို့၌ အံ့ဇတိ နိဗ္ဗာန်တံ သုတ်အဘွင့်တွင် ဥ တို့ယံ ကမ္မ၀ါစာယံ၊ ဘဏေ နိဗ္ဗာန်တန္တံ-ဟု ပြုသော အရာကို ထောက်၍ ကမ္မ၀ါ ဘတ်ရှတ်ရာ၌ နိဗ္ဗာန်တန္တသာဘတ်ရှတ်ရသည်မဟုတ်လောဟု စောဒနာပြောအံ့၊ သဒ္ဒါကျမ်းပြုသောအရာသည် ယေဘုယျကို ရည်၍ ပြုသည်ဟုဖြေ။ ဆိုလိုရင်းမှာ စွမ်းနိုင်လျှင် နိဗ္ဗာန်တန္တဘတ်၊ မစွမ်းနိုင်လျှင် ဝိမုတ္တိဘတ် ဆိုလိုသည်။ နိဗ္ဗာန်တန္တ ဘတ်ရှတ်ရာ၌ ကရဏနိဗ္ဗာန်တန္တ ဟူသည်ကား နိဗ္ဗာန်တော်၏ မှီရာအကျွန်ရာ၏ ဌာန်ကရိယာကို မထင်စေဘဲ နိဗ္ဗာန်တော်၏ဖြစ်ရာ နှာသိကဌာန် နှာခေါင်းသံကို ထင်စေ၍ ဘတ်ရှတ်ခြင်းတည်း။ ။ဤတွင် စကားတရပ် ပြီး၏။

မဟာဓန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။
ဤတွင်ရှေ့ မဟာဓန္ဓက အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

ဥပေါသထကွန္ဓက

(၁၃၂)။ ယေနသမယေန၊ ၌။ ဥပေါသထာဒိ ပညတ္တိကာရဏော၊ ဥပုသ်အစရှိသည်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (အနိယတထည့်)။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ့ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ ၌။ အညတိတ္ထိယာ။ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ စာတုဒ္ဒသေ၊ စတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်နေ့၌လည်း

(၂၁၈) မဟာဝေါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ကောင်း။ ပန္နရသေစ၊ပန္နရသိဉ္ဇပုလ်နှင့်လည်းကောင်း။ ပက္ခသ၊ လဆန်းပက္ခ, လဆုတ်ပက္ခ၏။ အဋ္ဌမိယာစ၊ ရှစ်ရက်နှင့် လည်း ကောင်း။ သန္ဓိပတိတ္ဘာ၊ စည်းဝေးရှိ၊ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဧတ၊ ထိုတိုင်ကိုတို့ဆို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ မမ္မသ ဝနာယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ တေ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ အည တိတ္ထိယေသု၊ သာသနာဘော်မ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေသု၊ တို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ပသာဒံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ [အညတိတ္ထိ၌ တ္ထိ,မှာ-ဒန္ဓဇ ဒုတိယ ဗဟုရာ အသဒိသ ဒ္ဒေသော်။ ဣဘာဒိမောဂ္ဂလာန်]။ အည တိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ပက္ခံ၊အပင်းအသင်းကို။ လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ အထ-တည်း ကာလေ၊၌။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့လပ်၍။ ပဋိ သလ္လီနသ၊ တယောက်အထည်းတည်း နေထသော။ မာဂဓသ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းသူလူအပေါင်းကို အစိုးရထသော။ပ။ဗိမ္ဗိသာရသ၊ အမည်ရှိသော။ရညော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ ဝိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ အည တိတ္ထိယာ၊ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ စာတုဒ္ဒသေစ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပန္နရသေစ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပက္ခသ၊ ၏။ အဋ္ဌမိယာစ၊ ၌လည်းကောင်း။ သန္ဓိပတိတ္ဘာ၊ ရှိ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဝနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တေမနုဿာ။ လုံ့လူတို့သည်။ အည တိတ္ထိယေသု၊ ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကေသု၊ တို့၌။ ပေမ်၊ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ပသာဒံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ အည တိတ္ထိ ယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ပက္ခံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊ ၌။ အယျာပိ၊ အရှင်တို့သည်လည်း။ စာတုဒ္ဒသေစ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပန္နရသေစ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပက္ခသ၊ ၏။ အဋ္ဌမိယာစ၊ ၌လည်းကောင်း။ သန္ဓိပဒေတယျုံ၊ စည်းဝေးကုန်မူကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ဥဒပါဒိ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ စာတုဒ္ဒ သေစ၊ဥ်လည်းကောင်း။ ပန္နရသေစ၊ ဥ်လည်းကောင်း။ ပက္ခဿ၊ ၏။ အဋ္ဌမိယာစ၊ဥ်လည်းကောင်း။ သန္နိပတိတုံ၊ ၎။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သန္နိပတိတွာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိသိဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊တို့သို့။မနုဿာ၊တို့သည်။ မမ္မဿဝနာယ၊ ၎။ ဥပသက် မန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သေယျထာပိမူဂသူကရာ၊ အ,သောဝက်ကဲ့သို့။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိသိဒိသန္တိ၊ နေကုန်ဘိသနည်း။ သန္နိပတိ တေဟိနာမ၊ စည်းဝေးသော သူတို့ မည်သည်ကား။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ဘာသိတဗ္ဗောနု၊ ဟောအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဥဒ္ဓျာယန္တိ၊ကုန်၏။ ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဘာသိတုံ၊ဟောစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြု၏။

၁၃၃။ ။ပ၊ယံနူန-ယဒိပန၊၍။ အဟံ၊ သည်။ မယာ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်၏။ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ပါတိမောက် ပြစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနေယျံ၊ ခွင့်ပြုရမ္မကား။သာဓု၊ကောင်း၏။ သောစပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ထိုပါတိမောက်ပြခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်အမှု သည်။ဘရိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ဥဒပါဒိ၏၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ပြစိမ့် သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့၊ ဝေဠုပန၊ ဤသို့ လျှင်။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗဿ၊ သင်လည်း သင်အပ်၏။ဝေရေတဗ္ဗဿ၊ ဆောင်လည်း ဆောင်အပ်၏။ ဗျတ္တေန၊ ဗျတ္တိရှိသော။ပဋိဗလေန၊ ဌာနကရိယာကို ပြည့်စုံစွာရှိတတ်နိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။သံဃော၊ကို။ ဥဿေတဗ္ဗော၊သိစေအပ်၏။

၁၃၄။ ကိံ ဥဿေတဗ္ဗော၊ ကား။ (ထည့်)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏာတု၊နာလော့။ အဋ္ဌ၊ယနေ့။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့သည်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီ ဥပုသ်နေ့တည်း။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်

အား။ ပတ္တကလျှံ၊လျှောက်ပတ်သော်အခါရှိသော ဥပုသ်ကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ သံဃော၊ သည်။ ဥပေါသထံ။ကို၊ ကရေယျ၊ ၏။ပါတိ မောက္ခံ၊ကို။ဥဒ္ဒိသေယျ၊ပြုရာ၏။ သံဃသ၊ သင်္ဃာသည်။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါးကို။ ကတံကိ၊ ပြီအပ်ပြီလော။ အာယသ္မန္တော တို့။ တုမှေ၊ အရှင်တို့သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ အာရောစေထ၊ ကြားကြကုန်လော့။ အဟံ၊ သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ဥद्दိသိဿာမိ၊ပြုအုံ့။ တံ၊ထိုပါတိမောက်ကို။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ငါတို့သည်။ သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ။ သုဏောမ၊ နာကုန်အုံ့။ မနသိကရောမ၊ နှလုံးသွင်းကုန်အုံ့။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ သိယာ-အတ္ထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ သော၊ ထို အာပတ် ရှိသော ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရှိသော အာပတ်ကို။ အာဝိကရေယျ၊ကြားမှုလည်းကြားရာ၏။ ထင်ရှားမှုလည်းပြုရာ၏။ အာပတ္တိယာ၊ သည်။ အသန္တိယာ၊ မရှိလတ်သော်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပနယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ ဘာဝေနခေါ-တုဏ္ဍီဘာဝေနဧေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သာလျှင်။ အာယသ္မန္တော၊အရှင်တို့ကို။ ပရိသုဒ္ဓါတိ၊ အာပတ်မှစင်ကြယ်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိဿာမိ၊ သိရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ဥပမာနှင့်ထင်စွာပြဦးအုံ့။ ပစ္ဆေကပုဗ္ဗဿ၊ အသီးအသီး မေးအပ်သောသူအား။ ဝေယျာကရဏံခေါ-ဝေယျာ ကရဏံဧဝ၊ကြားခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဧဝံဘဝနံ၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝေယျာကရဏံ ကြားသည်မည်သည်။ဟောတိ၏။(ဥပမေယျကာဃ ပါဌ်ဌသော)။ ဧဝရူပါယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ အနုသာ ဝိတံ၊ ပါတိမောက်ကို အဘန်တလဲလဲ ကြားအပ်သည်။ ဝါ၊ ပါရိ သုဒ္ဓိကိုကြားခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ မေးစိစစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊

၏။ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ အနုသာ
ဝိယမာနေ၊ရှိသော်။ သရမာနော၊အာပတ်ကို အောက်မေ့မိလျက်။
သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိသော။ အာပတ္တိ၊ ကို။ နာဝိကရေယျ၊ ထင်စွာ
မပြုပြားအံ့။ အသဘိက္ခုနော၊ အား။ သမ္ဘာနမုသာဝါဒေ၊
သိလျက် ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့် ဒုက္ခဒ္ဒိအာပတ်
သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ ခေါပန၊
စင်စစ်။သမ္ဘာနမုသာဝါဒေ၊သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို
ဆိုခြင်းကို။ အန္တရာယိကော၊ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်
သော။ ဓမ္မော၊အာပတ်ဟူ၍။ ဘဝဝတာ၊သည်။ ဝုဋ္ဌော၊ အပ်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပန္နော၊ သော။ သရမာနေန၊ ၍။ ဝိသုဒ္ဓါ
ပေက္ခေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သန္တိ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ ကို။
အာဝိ၊စွာ။ ကာတဗ္ဗာ၊၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုပြုဦးအံ့။ အာဝိကတာ-
အာဝိကတာယ၊အာပတ်ကို ထင်စွာ ပြုသဖြင့်။ အသဘိက္ခုနော၊
အား။ ဖာသု၊ ပဌမဈာန် အစရှိသည်ကို ရခြင်းငှါ ချမ်းသာသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥပေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပါတိမောက်မပြမီ
ပြုရာသော အခြင်းအရာကို ခန္ဓကအဆုံးသို့ ရောက်မှ ရေးမည်)။

၁၃၅။ ပါတိမောက္ခန္တိပဒဿ၊ ပါတိမောက္ခံဟူသော ပုဒ်၏။
အတ္ထော၊အနက်ကို။ ဝေါ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
၏။ တေသိလံ၊ ထိုပါတိမောက္ခ သံဝရသီလသည်။ ကုသလာနံ၊
ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ပဌမဈာန် အစရှိသော တရား
တို့၏။ အာဒိ၊အစတည်း။တေသိလံ၊သည်။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။
တေသိလံ၊ သည်။ ပမုခံ၊ ရှေ့သွားတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပါတိ
မောက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာယသ္မတောတိတေဝေ၊ အာယ
သ္မန္တောဟူသော ဤစကားသည်။ ဝိယဝေ၊ ချစ်အပ်သော
စကားတည်း။ တေဝေ၊ သည်။ ဂရုဝေ၊ အလေးပြုအပ်သော
စကားတည်း။ အာယသ္မန္တောတိတေဝေ၊ သည်။ သဂါရဝသပ
တိဿာဝိဝေ၊ ရိုသေခြင်း ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ခြင်းနှင့် တကွသော
စကားတည်း။ ဥဒ္ဒိသိဿာဝိတိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ကို။ ဝေါ၊

(၂၂၂) မဟာဝေါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဤ ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ကြားပေအုံ့။ဒေသေဿာမိ၊ဟောပေအုံ့။ပညပေဿာမိ၊ပညတ်အုံ့။ ပဋ္ဌပေဿာမိ ဆောက်တည်အုံ့။ ဝိဝရိဿာမိ၊ဖွင့်အုံ့။ဝိဘဇိဿာမိ၊ ခွဲခြမ်းအုံ့။ ဥတ္တာနီ ကရိဿာမိ၊ ထင်စွာပြုအုံ့။ ပကာသေဿာမိ၊ ပြောအုံ့။ တန်၊ ကံဟူသည်ကား။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သဗ္ဗေဝသန္ဓာဝတိ၊ဟူသည်ကား။ တဿာပရိသာယ၊ ၌။ ယာဝတိ ကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ထေရာစ၊ထေရ်မြောက်ပြီးသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ နဝါစ၊သိတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမာစ၊ မဇ္ဈိမရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သန်၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သဗ္ဗေဝသန္ဓာတိ၊ သဗ္ဗေပ သန္ဓာဟူ၍။ ဝုစ္စန်၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ (ရဟန်းဖြစ်သည်၎င်း၌ လေးဝါတိုင်အောင် နဝ၊ငါးဝါကစ၍ ကိုးဝါတိုင်အောင် မဇ္ဈိမ၊ ဆယ်ဝါကစ၍ အထက်ကို ထေရ ယူရမည်။ ဝိနယဋ္ဌကထာမဟု။သာ ဠှိကာ)။ သာဓုကံ သုဏောမာတိ ပဒဿ၊ သာဓုကံ သုဏောမ ဟူသောပုဒ်၏။ အဇ္ဈော၊အနုက်ကား။ အဠ္ဠိ ကတ္တာ၊ရှိသေစွာပြု၍။ ပနုသိကတ္တာ၊နှလုံးသွင်း၍။သမ္ပံ၊ကို။စေတသော-စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟရာမ၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းကုန်အုံ့။ မနသိကရောပဝတိပဒဿ၊၏။ အဇ္ဈော၊ အနုက်ကား။ ကေဋ္ဌစိတ္တာ၊ တည်ကြည် သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိက္ခိတ္တစိတ္တာ၊ မမှုံလွင့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၌။ အဝိသာဟဋစိတ္တာ၊ ပေါင်ပန်းသော စိတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိသာမေထ၊ နာကြားကုန်လော့။ ယဿသိယာ အာပတ္တိတိပဒဿ၊ ၏။ အဇ္ဈော၊ အနုက်ကား။ ဝေဒရဿဝါ၊ အားလည်းကောင်း။။ပ။ ပဋ္ဌန်ဆုံ အာပတ္တိကွန္ဒာနုံ၊ အာပတ်ငါးပုံတို့ ကွယ်။ အညတရာဝါ၊တပါးပါးသောအာပတ်သည်လည်းကောင်း။ (ထုလ္လစ္စဲ့, ပါစိတ်, ပါဋိဒေသနီ, ဒုက္ကဋ်, ဒုဗ္ဘာသိတ်ကို ယူ)။ သတ္တန်ဆုံ အာပတ္တိကွန္ဒာနုံ၊ တို့ကွယ်။ အညတရာဝါအာပတ္တိ၊ သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ အုံ့။ သောအာဝိကရေယျာတိပဒဿ၊ ၏။ အဇ္ဈော၊ အနုက်ကား။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒေသေယျ၊ ဒေသနာ

ကြားရာ၏။ပ။သံဃမဇ္ဈေ၀၊ ဌိလည်းကောင်း။ပ။ ကေပုဂ္ဂလေ၀၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်အထံ၌ လည်းကောင်း။ ဒေသေယျ၊ ဒေသနာ ကြားရာ၏။ပ။ အသန္တိနာမအာပတ္တိ၊ မရှိသော အာပတ် မည်သည် ကား။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အနုဗျာပန္နာ၀၊။ မရောက်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။အာပတ္တိတ္ဌာ၊ အာပတ်သင့်၍။ ဝုဋ္ဌိတာ၀၊ အာပတ်မှ ထမြောက်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တုဏ္ဍီဘာ၀ိတမ္ပန္ဒိပဒသ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အဓိ၀ါသေတပ္ပံ၊ သာယာအပ်၏။ နဗျာဟာရိတပ္ပံ၊ မဆိုအပ်။ ပရိသုဒ္ဓါတိ၀ေဒိဿာမိတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဝေ၀ရေဿာမိ၊ မှတ်ရအံ့။ ယထာခေါပန ပစ္စေကပုဗ္ဗဿ ဝေယျာ၀စရဏံ ဟော တိတိပဒဿ၊၏။အတ္ထော၊အနက်ကား။ ဧကော၊တယောက်သည်။ ပုဗ္ဗော-ပုန္ဗိတ္ထော၊ မေးအပ်သော။ ဧကော၊ တယောက်သော သူသည်။ဗျာ၀ဋော၊ကြားပေအပ်သည်။ ဘ၀ေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၀ေ၀ံ၊ လည်းကောင်း။ တဿာ ပရိသာယ၊ ၌။ ဇာနိတပ္ပံ၊ သိအပ်သည်ကို။ မံ၊ ကို၊ ပုန္ဗတိ၊ မေး၏။ ဧ၀ရူပါနာမပရိသာ၊ ဤသို့သော ပရိသတ် မည်သည်ကား။ ဘိက္ခုပရိသာ၊ ဘိက္ခု ပရိသတ်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယာ၀တတိယံ အနုသာ၀ိတံ ဟောတိတိ ပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သကိ ံ၀ိ၊ တကြိမ်လည်း။ အနုသာ၀ိတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ။ပ။ သရမာ နောတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဇာနုမာနော၊ သိလျက်၊ သဠာနု မာနော၊ ကောင်းစွာသိလျက်။ သန္တိ နာမ အာပတ္တိ၊ ရှိသော အာပတ် မည်သည်ကား။ အဗျာပန္နော၀၊ အာပတ်သင့်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။အာပတ္တိတ္ဌာ၀၊အာပတ် သင့်လျက် မူလည်း။ အ၀ုဋ္ဌိတာ၊ အာပတ်မှ မထမြောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ နာ၀ိကရေယျာတိပဒဿ၊၏။အတ္ထော၊အနက်ကား။ သံဃမဇ္ဈေ၀၊ဌိလည်းကောင်း။ပ။ နဒေသေယျ၊ ဒေသနာမကြား အံ့။ပ။ နပကာသေယျ၊ ထင်ရှား မပြြောအံ့။ သမ္ဗဇာနုမုသာ ၀ါဒဿ ဟောတိတိ ပဒဿ၊ ၏၊အတ္ထော၊ အနက်ကား။သမ္ဗဇာန

မုသာဝါဒေ၊သိလျက်မုသားဆိုခြင်းကြောင့်။ ကိုံ၊အဘယ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တရာယိကော ဓမ္မော ဝုတ္တော ဘဂဝတာတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ကိသ၊ အဘယ်၏။ အန္တရာယိကော၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ် သနည်း။ ပဌမသဲစျာနသ၊ပဌမစျာန်ကို။ အဓိဂမာယ၊ရခြင်း၏။ အန္တရာယိကော၊အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏။ပ။ စျာနာနံ၊စျာန်တို့ကို။ဝိမောက္ခာနံ၊မဂ်တို့ကို။ပ။ နေက္ခမ္မာနံ။ ကာမမှတ္ထက်မြောက်သောစျာန်တရားတို့ကို။ နိဿရဏာနံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဝိဝေကာနံ၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါးတို့ဖြင့် ဆိတ်ကုန်သော။ ကုသလာနံဓမ္မာနံ၊တို့ကို။အဓိဂမာယ၊ရခြင်း၏။ အန္တရာယိကော၊ ၏၊တဿတိပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ တံကာရဏာ၊ထို အကြောင်းကြောင့်။ပ။ ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခနာတိပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဝုဋ္ဌာတုကာမေန၊ ထမြောက်လိုသော သူသည်။ ဝိသုဒ္ဓိတုကာမေန၊ စင်လိုသောသူသည် ။ပ။ အာဝိကတာဟိဿ ဖါသုဟောတိတိတ္ထေပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ ကိသ၊ အဘယ်၄။ ဖါသု၊ လွယ်သည်။ (ချမ်းသာသည် ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ပဌမစျာနသ၊စျာန်ကို။ အဓိဂမာယ၊ရခြင်း၄။ ဖါသု၊လွယ်သည်။ (ချမ်းသာသည်ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။အပြီးတည်း။

၁၃၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ကို။ အနုညာတောတိ၊ဟူ၍။ ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ပြကုန်၏။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဥပေါသထေ၊ ၌။ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊၏။တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဥပေါသထေ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ကို။ အနုညာတောတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီဟု။ ပက္ခဿ၊ ပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဒသေ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပန္နရသေ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပက္ခဿ၊ ၏၊ အဋ္ဌမိယာ၊ ၌လည်းကောင်း။

ဧတိ၊ သို့။ (ထည့်)။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဒသေ၀၊ ၌လည်းကောင်း။ ပန္နရသေ၀၊ ၌လည်းကောင်း။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ပြစိမ့်သေးဋ္ဌ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဆမ္ဘဋ္ဌိယာ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယထာပရိသေ၊ ယ၊ ပရိသတ်အားလျော်စွာ။ သကာယ-သကာယ ပရိသာယ၊ မိမိမိမိ တို့၏ ပရိသတ်၌သာလျှင်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ အား။တေမတ္တံ၊ကို။အာရောစေသုံ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာပရိသာယ၊စွာ။ သကာယပရိသာယ၊၌။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ နဥဒ္ဒိသိတမ္ဘု၊ အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဥဒ္ဒိသေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ [မိမိတို့၏ တပည့်တွင် ရှိသော ပြကုန်သည်။ တရပ်တည်း တသိမ်တည်း နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ကုန်အောင်သိမ်း၍ မပြကုန်ဟူလိုသည်]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံကို။အနုဇာနာမိ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဧဝံ၀ိ၊သို့။ အ၀ေါ၊ ၏။ အသခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဧတံပရိ၀ိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သမဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ကို။ပညတ္တံ၊၏။ဧတိ-ဧတံပရိ၀ိတက္ကံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ ကိတ္တာ၀တာ၊ အဘယ်မျှသော ရဟန်းတို့သည်။ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်သော မည်သည်။ဟောတိ၊သနည်း။ ယာ၀တာ-ယတ္တကာ၊အကြင်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကာ၀ါသော၊ တကျောင်းတည်း၌နေ၏။ တာ၀တာ၊ ထိုတရပ်တည်းနေသော ရဟန်းတို့ သည်သာ။ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိမည်သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ သမ္ဘာ၀ထဝိ၊ အလုံးစုံသော မြေအပြင်၌ နေသမျှသည်။ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိမည်သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်မည်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပရိ၀ိတက္ကော၊သည်။အဟောသိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊အား။တေမတ္တံ၊ကို။အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကာဝါသော၊ တကျောင်းတည်း၌နေ၏။ တေသံ ဝတာ၊ ထိုမျှ လောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိမည်၏။ တေသံ သမဂ္ဂါနံ၊ ထိုသာမဂ္ဂိရဟန်းတို့အား။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ဥပုသိုဏ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [အဓိပ္ပါယ်ကား ကျောင်း အရာ အထောင် ရှိသော်လည်း တသိမ်တည်း ဥပစာ တခုတည်းသော ကျောင်း အရပ်၌ နေသမျှသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း ထိုကျောင်း အရပ်သို့ဥပုသ်ပြုအံ့ဟု ရောက်သမျှစည်းဝေးသမျှသောအာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း သာမဂ္ဂိမည်၏။ ထိုသာမဂ္ဂိရဟန်း တို့အား တကွနက် ဥပုသ်ပြုစိမ့်သည်ကို ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏ ဟူလိုသတတ်]။

၁၃၇။ တေနခေါနု သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော။ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး၌။ မဠကုဋ္ဌိမှိ၊ မဠကုဋ္ဌိအမည် ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သမင်တောခွ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတသဒ္ဒေါ။ ပဋ္ဌိသလ္လီနသဒ္ဒေါ။ အာယသ္မတော မဟာ ကပ္ပိနဿ၊ အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ ဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားရအံ့လော။ နဝါ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ မသွားရအံ့ လော၊ (တနည်း)။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားသော်ငြားကောင်းအံ့ လော။ နဝါ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ မသွားသော်တည်း ကောင်းအံ့လော။ သံဃကမ္မံ၊ သံဃကံသို့။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားရအံ့လော။ နဝါ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ မသွားရအံ့လော။ အထခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ၊ ကား။ ပရမာယ၊ မြတ်သော။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ခြင်းဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ပြီးသောသူ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ပ။ မဟာ ကပ္ပိနဿ၊ ကပ္ပိနထေရ်၏။ ပမုခေ၊ ရှေ့၌။ (ကျောင်းဦး၌ သော် လည်းပေး)။ ပါတုရဟောသိ၊ ၏။ ပ။ ကပ္ပိန၊ ကပ္ပိနထေရ်။ ရဟော ဂတသ၊ သော။ ပဋ္ဌိသလ္လီနသ၊ သော။ တေ၊ သင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

စေတသေ၊စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်း၊ ဥဒပါဒိနနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ အဟံ၊ သည်။ပ။ နဝါဂမ္ဆယ်ကို၊ အံ့လော။ အထခေါ-သစ္စတော၊ အဟုတ်လျှင်။ အဟံ၊ ကား။ပ။ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ တည်း။ ဒုတိ.ဗျို့။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ဥဒပါဒိနနု၊လော။ ဒုတိ.ဗျို့သို့။အဝေါစ၊၏။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသစ္စံ၊ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသောသူ။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သစေ၊၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ နသက္ကရိသထ၊ အရိုအသေ မပြုကုန်အံ့။ နဂရုကရိသထ၊ အလေး အမြတ်မပြုကုန်အံ့။ နမာနေသထ၊မြတ်နိုးတနာမပြုကုန်အံ့။ နပူဇေသထ၊မပူဇော်ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မပြုသည်ရှိသော်။ ကောစရဟိ၊ အဘယ်သူသည်။ပ။ သက္ကရိသတိ၊ အရိုအသေပြုလတ္တံ့နည်း။ပ။ ပူဇေသတိ၊ ပူဇော်လတ္တံ့နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသောသူ။ တွံ၊ သည်။ဥပေါသထံ၊သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ မာနော အဂမာသိ၊ မသွားမမူလင့်။ (မသွားဘဲမနေနှင့် ဟုလည်းပေး)။ သံဃကမ္မံ၊ သံဃကံကို။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ မာနော အဂမာသိ၊ မသွားမမူလင့်။ ဒုတိ.ဗျို့သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံသာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ပ။ပစ္စဿောသိ၊ ၏။ပ။

ဘဒ္ဒဂ။ ယာဝတာ-ယတ္ထကာ၊ အကြင်မျှသောရဟန်းတို့သည်။ ကောဝါသော၊ တခုသော ကျောင်းရပ်ခွဲ နေ၏။ ဣတ္ထာဝတာ-တတ္ထကာဘိက္ခူ။ ထိုမျှသော ရဟန်းတို့သည်။ သာမဂ္ဂိတိ၊ သာမဂ္ဂိမည်၏ဟု။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ကိတ္တာဝတာ-ကိတ္တာဝန္တေနပရိဗ္ဗေဒေန၊ အတိမျှသော အဝိုင်းအခြားဖြင့်။ ကောဝါသော၊ တခုသောကျောင်းရပ်သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်မည်နည်း။ ဒုတိ.ဗျို့ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သီမံ၊ သိမ်ကို။ သမ္မန္နိတုံ၊ သမုတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ပဌမံ၊ စွာ။ နိမိတ္တာ၊ နိမိတ်ဘို့ကို။ ကိတ္တေတမ္ဗာ၊ ကြားစေအပ်ကုန်၏။ ပမ္ဗတနိမိတ္တံ၊ တောင်နိမိတ်ကို။ ပါသာဏနိမိတ္တံ၊ ကျောက်နိမိတ်ကို။ ဝနနိမိတ္တံ၊ တောနိမိတ်ကို။ ရုက္ခနိမိတ္တံ၊

သစ်ပင်နိမိတ်ကို။ မဂ္ဂနိမိတ္တံ၊ ခရီးနိမိတ်ကို။ ဝမ္မိကနိမိတ္တံ၊ တောင်ပို့နိမိတ်ကို။ ဥဒကနိမိတ္တံ၊ ရေနိမိတ်ကို။ ·နဒီနိမိတ္တံ၊ မြစ်နိမိတ်ကို။ ကိတ္တေတမ္ပံ၊ ၏။ နိမိတ္တေ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ကြားရ၍။ ဗျတ္တေန၊ ဗျတ္တိရှိသော။ ပဋိဗလေန၊ ဌာန်ကရိယာ ကို ပြည့်စုံစွာရှတ်နိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဥပေတမ္ဘော၊ သိစေအပ်၏။

၁၃၉။ ကိံ ဥပေတမ္ဘော၊ ဟူမူကား။ (ထည့်)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သည်။ မေမမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ နာလေ့၊ သမန္တာ၊ မှ။ ယာဝတာ-ယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ နိမိတ္တာ၊ တို့ကို။ ကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်ပြီ။ သံဃသဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိအတ္ထိ၊ အံ့။ သံဃော၊ သည်။ ဧတေ ဟိ-နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာနသံဝါသံ၊ ကံကြီးကံယေဖြင့်တူသော တကွနေရာရှိသော။ (တူသောကံတည်း ဟူသော တကွနေရာ ရှိသော သော်လည်းပေး)။ ဧကေ ပေါသထံ၊ တကွနက် ဥပုသ်ရှိသော။ သီမံ၊ သိမ်ကို။ သမ္မန္နေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ သော၊ ကား။ ဥတ္တိ၊ ဥတ်တည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ။ပ။ သမာနသံဝါသံ၊ ရှိသော။ ဧကေ ပေါသထံ၊ သော။ သီမံ၊ ကို။ သမ္မန္တာ၊ သမုတ်အပ်၏။ အာယသ္မတော၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဧတေဟိ-နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာနသံဝါသာယ၊ ရှိသော။ ဧကေ ပေါသထာယ၊ ရှိသော။ သီမာယ၊ သိမ်ကို။ သမ္မတာ၊ သမုတ်သည်ကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သေဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ မှိန်းမှိန်း။ အသ-ဘဝေယျ၊ နေသည်ဖြစ်ရာ၏။ ယဿဘိက္ခုနော၊ သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အံ့။ သေဘိက္ခု၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ ဧတေဟိနိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာနသံဝါသာ၊ သော။ ဧကေ ပေါသထာ၊ သော။ သီမာ၊ သိမ်ကို။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်ပြီ။ သံဃသဿ၊ အား။ ယဿ၊ ကြောင့်။ မေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊မှိန်းမှိန်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝေါ တုဏ္ဍီဘူတေန၊ ဤသို့ တုဏ္ဍီဘောနေသဖြင့်။ ဧတံ ခမနံ၊ ထိုသို့ နှစ်သက်သည်ကို။ ဓာရယာမိ၊ မှတ်ရ၏။

ဘမှာ သမ္မုတိ၌ သံမှာ နိဂ္ဂဟိတန္တဖြစ်စေ ပဝဂ္ဂန္တ မအက္ခ ရာဖြစ်စေ ရှတ်အပ်၏။ တုဏ္ဏီ၌ ဏှိမှာ ဒီဃရသ နှစ်ချက်သင့်။ အဘိဝေါနဒ္ဓိကာ။ ရသ သုခုစ္စာရဏာ။ သမ္မန္ဒေယျ၌ သံမှာ နိဂ္ဂဟိတန္တဖြစ်စေ ပဝဂ္ဂန္တ မအက္ခရာနှင့်ဖြစ်စေ ရှတ်အပ်၏။ ဒေ္ဒမှာလည်း ဒွေဘော်နှင့်ဖြစ်စေ ဒွေဘော်ကင်းလျက် ဖြစ်စေ ရှတ်အပ်၏။ သမ္မန္ဒတို၌လည်း နည်းတူ။ သမ္မတာ၌ နအက္ခရာ ကျေခြင်းသာ ထူးသည်။ အနက်အဓိပ္ပါယ်တူ။

၁၄၀။ ဟေနခေါ်ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ အတိမဟတိယော၊ အလ္လနက္ကယ်ကုန်သော။ သိမာယော၊ တို့ကို။ သမ္မန္ဒန္တိ၊ သမုဘ်ကုန်၏။ စတုယောဇနိကာပိ၊ လေးယူဇနာရှိသော သိမ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ပ။ ဆယောဇနိကာပိ၊ ခြောက်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည် ရှိသောသိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း။သမ္မန္ဒန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခု၊တို့သည်။ ဥပေါသထံ၊ သို့။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာလတ်ကုန်သော်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိသမာနေပိ၊ ပြုစဉ်ဆဲဆဲလည်း။ အာဂန္တ္ဝန်၊ ရောက်လတ်ကုန်၏။ဥဒ္ဒိဒ္ဒမတ္တေပိ၊ ပြ၍ ပြီးခါမျှ၌လည်း။အာဂန္တ္ဝန်၊ ကုန်၏။ အန္တရာပိ၊ ဥပုသ်သို့ မရောက်မီ အကြားဝ်ယ်လည်း။ ပရိ ဝသန္တိ၊နေကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိယောဇနပရမံ၊သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သိမံ၊ သိမ်ကို။သမ္မန္ဒိတုံ၊ ၄၂။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ နဒီပါရသိမံ၊ မြစ်တဘက်သို့ ကူးသော သိမ်ကို။ သမ္မန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပေါသထံ၊ သို့။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာလတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ပါ၊ တို့သည်လည်း။ ဝုယ္ဟန္တိ၊ မျောကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယတ္ထ၊ အကြင် မြစ်၌။ ဝုဝနာ၀ါ၀ါ၊ မပြတ်ထားသော လှေသည် လည်းကောင်း။ ဝုဝသေတုဝါ၊ အမြဲခင်းသော တံတားသည် လည်းကောင်း။ အသ၊ဖြစ်အုံ့။ ဝေရုပံ၊သော။ နဒီပါရသိမံ၊ မြစ်ကို ကူးသောသိမ်ကို။ပ။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၁၄၁။ တေနခေါ်ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ အနု ပရိဝေဏိယံ၊ ပရဝုဏ်တိုင်း။ ပါတိမောက္ခံ ကို။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။ အသကေ်တေန၊ ပြရာအရပ်ကို မချိန်းချက်သဖြင့်။ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်၏။

အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကတ္တဝါ အာဘယ်အရပ်၌လည်း။ အဇ္ဇုပေါသထော-အဇ္ဇုပေါသထံ၊ ယနေ့ဥပုသ်ကို။ ကရိယိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာမိ၊ ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံဝိဟာရံဝါ၊ အကြင် နှစ်ဘက်စောင်းမိုးသော ကျောင်းကို လည်းကောင်း။ပ။ ယံဂုဟံဝါ၊ အကြင်ဥမင်တောင်ခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ သံဃော၊ သည်။ အာဂတ်တိ၊ အလိုရှိ၏။ တံဝိဟာရံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ တံဂုဟံဝါ၊ကို လည်းကောင်း။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္မာ၊ သမုတ်၍။ ဥပေါသထံ၊ကို။ကာတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စပန၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္မဇ္ဇိတမ္ပံ၊ ၏။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဥပေတမ္ဘော၊ ၏။ ကိံ ဥပေတမ္ဘော၊ ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ သံဃသ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိသိယာ၊ ခြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ကို။ သမ္မဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သော။ ကား။ ဥတ္တိ၊တည်း။ပ။ ဓာရယာမိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပေတမ္ဘော၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ အညတရသို့ အာဝါသော၊ ၌။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ ဥပေါသထာဂါရာနိ၊ တို့ကို။ သမ္မဇ္ဇိတမ္ဘာနိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော်၊ တဆောင်သော ဥပုသ်အိမ်ကို။ သမ္မဟနိတ္မာ၊ နုတ်၍။ ကေဏ္ဍ၊ တဆောင်သော ဥပုသ်အိမ်၌။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စပန၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္မဟနိတ္မံ၊ နုတ်ဟပ်၏။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဥပေတမ္ဘော၊ ၏။ ကိံ ဥပေတမ္ဘော၊ ကား။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ သံဃသ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိသိယာ၊ ခြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊သော။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ကို။ သမ္မဟနေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ သော၊ ကား။ ဥတ္တိ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊တို့။

သံယေ၊ သည်။ မေ၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏာတု လေ့။ဗုဒ္ဓန္ဒာမံ၊ သော။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ကို။ သမ္ဘဟနုတိ၊ နုတ်၏။ အာယသ္မ တော၊ သော။ ယသဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓန္ဒာမသ၊ သော။ ဥပေါသထာဂါရသ၊ကို။ သမ္ပ္ပဿတော၊ နုတ်ခြင်း၊ကို။ ခမတိ၊၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တုဏ္ဍီ၊ မိန်းမိန်း။ အသ-ဘဝေယျ၊ ၏။ ယသ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ ရာ၏။ သံယေန၊ သည်။ ဗုဒ္ဓန္ဒာမံ၊ သော။ ဥပေါ သထာဂါရံ၊ ကို။ သမ္ပဟတံ၊ နုတ်ပြီ။ သံယသ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခမတိ၊ ၏။ တသ္မာခမနတော၊ သောကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊ မိန်းမိန်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံတုဏ္ဍီဘူတေန၊ ဖြင့်။ ဧတံခမနံ၊ ကို။ ဓာရယာမိ၊ မှတ်ရ၏။

ဘမ္မာ သိမ်နုတ်ရာ၌ ညောင်စေ့ခင်းပမာဏ အကွက်သား သည့်အရာမှာ အယုတ်ဆုံးအလျားပကတိကိုးထွာ၊ ရှစ်ထွာ။ အနံမှာ အလျား ထက်ဝက်၊ ထို့ထက် အလွန်လည်း အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးထွာဟု ဝိနယာလင်္ကာရ ဋီကာ၌ပြ၏။ စတုဝဂ္ဂစသော သင်္ဃာသည် ပြုအပ်သော ကံဖြစ်၍ အသင့်ချည်း ပင်ဖြစ်သည်။

၁၄၂။ ။ပ။အတိခုဒ္ဓကံ၊ ကျဉ်းလွန်းစွာသော။ ဥပေါသထာ ဂါရံ၊ ကို။ သမ္ဘဒ္ဓိတံ၊ သမုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒဟု ပေါသထေ၊ ထို ဥပုသ်နေ့၌။ မဟာဘိက္ခု၊သံယေ၊ များသော ရဟန်းအပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတိတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ အသမ္ဘတာယ၊မသမုတ်အပ်သော။ ဘူမိယာ၊၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်လျက်။ ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ အသောသုံ၊ နာကုန် ၏။ပ။အမှာကံ-အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကတော နုခေါ၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်သလော။ပ။ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘတာယ၊ သမုတ်အပ်သော။ ဘူမိယားဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ အသမ္ဘတာယ၊သော။ ဘူမိယားဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ နိသိန္နာ၊ နေသောရဟန်းတို့သည်။ ယတော-

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခံ၊ မောက်ကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဥပေါသထော၊ဥပုသ်ကို။ ကတော၀၊ ပြုသည်ပင်လျှင်။ အသေ၊ ဖြစ်၏ ။ပ။ ယာ၀၊ လောက်။မဟန္တံ၊ ကျယ်သော။ ဥပေါသထမုခံ၊ ဥပုသ်အိမ်အမှူးကို။ အာကခ်တိ၊ အလိုရှိ၏။ တာ၀၊ လောက်။ပ။သမ္မန္နတု၊သမုတ်လော့။ [ဤဥပုသ် အိမ်အမှူး သမုတ်သောအခါ နိမိတ်တို့ကိုကား ပမာဏ လောက်သည်ဖြစ်စေ မလောက်သည်ဖြစ်စေ အမှတ်ရှိသော နိမိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ကြားစေပြီးမှ သမုတ်အပ်၏]။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပန၊ လျှင်။ သမ္မန္နိတမ္ပိ၊ ၏။ ပဌမံ' စွာ။ နိမိတ္တာ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတမ္ပိ၊ ကုန်၏။နိမိတ္တေ၊တို့ကို။ကိတ္တေတွာ၊၍။ဗျတ္တေန၊သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဉာပေတမ္ပေါ၊ ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊သည်။ မေ၊ ၏။ဝစနံ၊ကို။ သုဏာတု၊လော့။ သမ္ဘန္တာ၊ မှ။ ယာ၀တာ၊ ကုန်သော။ နိမိတ္တာ၊ တို့ကို။ကိတ္တိတာ၊ ကုန်၏။ သံဃသေ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိသိယာ၊ဤ၀ေးအုံ့။ သံဃော၊ သည်။ ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ ဖြင့်။ ဥပေါသထမုခံ၊ ကို။ သမ္ဘန္နေယျ၊ ရာ၏။ ဧသော၊ လျှင်။ ဥ တ္တိ၊ တည်း။ပ၊နဝကာ ငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်။ တာ၀၊ စွာ။ နအာဂစ္ဆန္တိတိ၊ မလာကုန်သေးဟု။ ပဏ္ဍိတ်သု၊ သွားလင့်ခဲ့ကုန်၏။ ဥပေါသထော၊ သည်၊ ဝိကာလေ၊ညဉ့်မိုးသောက်သောအခါ၌။အဟောသိ၊၏။ပ။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အာ၀ါသာ၊ ကျောင်းတို့သည်။ သမာနသိမာ၊ တူသောသိမ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ-တေသုအာ၀ါသေသု၊ တို့၌။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ အမှာကံ၊ ကို၏။ အာ၀ါသေ၊ ၌။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရိယတု၊ ပြုစေသတည်း။ (ပြုလော့ ဟုလည်းပေး) ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိ၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (အဆက်လွယ်သည်ချည်း) ။ပ။

၁၄၃။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အန္ဓကဝိန္ဒာ၊

အန္ဓကဝိန္ဒမ္ပ။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သို့။အာဂန္တွန္ရော၊ လာလတ်သော်။ အန္ဓရာမဝ္ဂေ၊ဘ်။ နဒိ၊ ကို။ တရန္ရော၊ ကူးလတ်သော်။ မနုဝုဠ္ဠော၊ စဉ်းငယ်မျောသည်။ (မျောလုသည်ဟုလည်းပေး)။ အဟောသိ၊ ၏။ အသမဟာကသပသ၊ ၏။ စိဝရာနိ၊ တို့သည်။အလ္လာနိ၊စွတ်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမာ့နသံဝါသာ၊ ဟူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသော။ ဧကူပေါသထာ၊ တကွနက် ဥပုသ်ရှိသော။ ယာသာသိမာ၊ အကြင်သိမ်ကို။ သံဃေန၊ သည်။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်၏။ တံသိမံ၊ ကို။ တိစီဝရေန၊ သက်နှံးသုံးထည်နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသံ၊ မကင်းသောနေခြင်းရှိသော အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို။ သံဃော၊ သည်။ သမ္မန္တာ၊ သမုတ်စေသတည်း။ပ။ သမာနသံဝါသာ၊ ဟူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသော။ ဧကူပေါသထာ၊ တကွနက်ဥပုသ်ရှိသော။ယာသာသိမာ၊ ကို။သမ္မတာ၊၏။ (တနည်းတို့)-သံဃေန၊ သည်။ ဧကူပေါသထာ၊ တကွနက်ဥပုသ်ရှိသော။ယာသာသမာနသံဝါသာသိမာ၊ အကြင် သမာနသံဝါသသိမ်ကို။သမ္မတာ၊၏။တံသိမံ၊ ထိုသမာနသံဝါသသိမ်ကို။ သံဃော၊ သည်။ တိစီဝရေန၊ တိစီဝရိက် သက်နှံးသုံးတည်နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသံ၊ မကင်းသော အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို။ သမ္မန္တာ၊ ၏။ အာယသ္မတော၊ သော။ ယသ္သဘိက္ခုနော၊ သည်။ တိစီဝရေန၊ နှင့်။ တေသော-အဝိပ္ပဝါသာယသိမာယ၊ ထိုမကင်းသော အဝိပ္ပဝါသ သိမ်ကို။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်သည်ကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ မြိန်းမြိန်း။ အသ ဘ'ဝေယ္ယ၊ နေသည် ဖြစ်ရာ၏။ (အကြင်းကမ္ဘဝါအနက် တူ၏)။ပ။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိစီဝရေန၊ နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသာ၊ မကင်းသော အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတာတိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု။အန္ဓရဃရေ၊ အိမ်တွင်း၌။ (ရွာတွင်း၌ သော်လည်းပေး)။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ နိက္ခိပန္တိ၊ ထားကုန်၏။ တာနိစီဝရာနိ၊ တို့သည်။ နသဿန္တိ၊ ပျောက်မူလည်း ပျောက်ခဲ့ကုန်၏။ ဒုယ္ယန္တိ၊ ဖီးမူလည်း လောင်ခဲ့ကုန်၏။ ဥန္ဒုရေဟိ၊ ကြွက်တို့သည်လည်း။ ခဇ္ဇန္တိ၊ ခဲခဲ

ကုန်၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဒုစ္စောမှာ၊ ရခဲသော ပုဆိုးရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လူခစိဝရာ၊ ညှိုးနွမ်းသော သင်္ကန်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယံ ဆေန၊သည်။ဧကူပါသဏာ၊ သော။ ယာသာသမာနယံဝါသာသိမာ၊ အကြင်သမာနသံဝါသ သိမ်ကို။ သမ္မတာ၊၏။ တံသိမံ၊ ဟိုသမာနသံဝါသသိမ်ကို။ ဂါမဋ္ဌ၊ ရွာကိုလည်းကောင်း။ ဂါမူပစာရဋ္ဌ၊ ရွာ၏အရံကိုလည်းကောင်း။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ တိစီဝဇရန၊ နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသံ၊ မကင်းသော အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို။ သမ္မန္နတု၊ သမုတ်လေ့။

ဘမှာ သမုတ်စေသတည်း ဟုလည်းပေး။ အထက် ဥတ် ကမ္ဘဝါ အနက်လည်း ကု၏။ နည်းယူ၍သာ သမ္မန်။ ကျယ်အုံ့စိုး၍ မရေးသည်။ သီမာဠ် သီမာ ရှုပသီဒ္ဓိ-ကစ္စာယနဝဏ္ဏနာ၌ ဒီဃဓိရင်သည်။ သုခုစ္စာရဏအကျိုးရှိ၏။ ရဿရွတ် သော်လည်း အပြစ်မရှိ။ဥပေါသထာ၌ ထမ္ဘာ ဒန္တဇုတိယကွရာ၊ ဏ္ဍာဒိမော်ဂ္ဂလွာန်။ ထပေတွာ၌ထမ္ဘာ ဒန္တဇရှိလျှင် ကာရိ၊ မုဒ္ဓဇ ရှိလျှင် ကာရိ၊ ဤမျှသာထူးသည်။ အနက်တူ။ ဝေါဟာရနှုတ်ကို ယူတို့ယူ။ ဟိုပုဒ်မှာ ဒန္တဇထက် ပုဒ္ဓဇ ရေးသည်။ သဒ္ဒနီတိ စုရာဒိဂိုဏ်း)။

၁၄၄။ ။ပ၊ဘိက္ခဝေ၊တို့။သီပံ ကို။ သမ္မန္နဉ္ဇေန၊ သမုတ်လိုသော ရဟန်းသည်။ (သမုတ်သမ္ပြင့်လည်းဟူ၏)။ ပဌမံ၊ စွာ။ သမာန သံဝါသသိမာ၊သမာနသံဝါသသိမ်ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပဏ္ဍာ၊မှ။ တိစီဝရေန၊ နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသော မကင်းသော အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗော၊ ၏။ (အဝိပ္ပဝါသ သိမ်ကိုကား တိစီဝရိတ်ဆောင် သော သခင်တို့အား အကျိုးများစိမ့် သောဌာ နှင့်ပြွတော်မူ သတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သီမံ၊ ကို၊ သမ္ဘဟနဉ္ဇေန၊ နုတ်လိုသော ရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊စွာ။ သမ္ဘဟန္တဗ္ဗာ၊ နုတ်အပ်၏။ (နုတ်ရာ၏ဟု လည်းပေး။ပဌမံ၌ ဌမှာ ဒန္တဇ, မုဒ္ဓဇ, နှစ်ချက်သင့်။ ကာရိ, ကာ ရိယမျှသာထူးသည်၊ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ကစ္စာယနဝဏ္ဏနာ၌ကား

ဒန္ဓဇစတုတ္ထကွန္ဓာ ကိုလည်း ပြု၏။ ဒန္ဓဇဒုတိယကွန္ဓာ၏ ကာရိယ ဖြစ်၍အသင့်ပင်ယူ] ။ပ။

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိမာယ၊ သိမ်ကို။ အသမ္ဘတာယ၊ မသမုတ်ဘဲ၊ (မသမုတ်သည်ရှိသော်ဟုလည်းပေး)။ အဋ္ဌပိတာယ၊ မထားဘဲ။ (မထားသည် ရှိသော် ဟုလည်းပေး)။ ယံဂါမံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယံနိဂမံဝါ၊ အကြင် နိဂုမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိရတိ၊ နေအံ့။ ဟသ္ထဂါမသ၊ ၏။ ယာဝဂါမ သိမာဝါ၊ အကြင် ရွာ၏ အဝိုင်းအခြား သည်လည်းကောင်း။ တသ္မိ နိဂမသ၊ ထိုနိဂုမ်း၏။ ယာနိဂမသိမာဝါ၊ အကြင်နိဂုမ်း၏ အဝိုင်းအခြား သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံသိမာ၊ ဤ အဝိုင်းအခြားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုမ်းမှ။ ဧကူပေါသထာ၊ သော။ သမာနသံဝါသာ၊ သမာနသံဝါသ သိမ်တည်း။ [နဂရကိုလည်း ဂါမတွင် သွင်းပါ။ဂါမသိမ်ဟူသည်ကား အကြင်မျှလောက်သော အရပ်၌ အခွန်အတုပ်တို့ကို ထိုရွာကိုစားသောသူသည် ရ၏။ ထို ရသော အရပ်သည် နည်းသည်ဖြစ်စေ များသည်ဖြစ်စေ ထိုရွာ၏ ဂါမသိမ်မည်၏။ နိဂမသိမ်သည်လည်း ဤအတူ] ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဗ္ဗာ၊ ဧကသိမ်းနေသော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ အသိမာ၊ ဗဒ္ဓသိမ် မမည်။ [မိုဃ်းလေးလပတ်လုံး အယဉ်မပြတ် စီးရာ အရပ်သည် သဘာဝ အဗဒ္ဓသိမ် ဆိုလိုသည်]။ သဗ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းသော။ သမုဒ္ဒေ၊သမုဒ္ဒရာသည်။အသိမော၊ဗဒ္ဓသိမ်မမည်။ သဗ္ဗော၊သော။ ဇာတဿရော၊ အလိုလိုဖြစ်သော ထုံးအိုင်သည်။ အသိမော၊ ဗဒ္ဓ သိမ်မမည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ နဒိယာဝါ၊ဌိလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒေ ဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ဇာတဿရေဝါ၊ အလိုလို ဖြစ်သော ထုံးအိုင်ဌိလည်းကောင်း။ ယံဌာနံ၊ ကို။ မဇ္ဈိမဿ၊ အားလျှစ်လျူ ရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သမန္တာ၊ မှ။ ဥဒကုက္ခေပါ-ဥဒကုက္ခေ ပေန၊ အားကုန်သွန်၍ ကြဲသော ရေပေါက်ကျရာဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ဝိုင်းခြားအပ်၏။ အယံဗုဒ္ဓံ ဌာနံ၊သည်လျှင်။ တတ္ထ၊ထိုမြစ်,ထုံးအိုင်, သမုဒ္ဒရာတို့ဌိ။ ဧကူပေါသထာ၊ သော။ သမာနသံဝါသာ၊မည်၏။

အမှာ ရေပေါက် ကြဲသော်ကား ပရိသတ် အဆုံးက ရပ်၍ ကြဲ၊ သဲကြဲသော်လည်း အတူ။ ရေသဲ မကြဲလျှင် ရေသဲကျလောက်ရာ အရပ်ကို အပိုင်းအခြားမှတ်။ ကံပြုလိုသော သင်္ခါတို့ မြစ်သို့ သက်သည်ရှိသော် ရေသဲကျလောက်ရာ အရပ်သည် အလိုလို ဥဒကုဏ္ဏပ သဘောဖြစ်၏ဟု ပြသော ဝါဒလည်း ရှိ၏။

၁၄၇။ ဟေနခေါပနသမယေန၊ ဘိက္ခဝေ။ သိမာယ၊ မိမိတို့ဖွဲ့သော သိမ်နှင့်။ သိမံ၊ သူတပါးတို့၏ သိမ်ကို။ သန္ဓိနန္တိ၊ စပ်၍ ဖွဲ့ကုန်၏။ (သူ့သိမ်ကို တစိပ်ဝ ခြမ်း နင်း၍ ဖွဲ့ကုန်၏ ဟူလိုသတည်း) ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပဌမံ၊ စွာ။ သိမာ၊ကို။ သမ္မတာ၊ သမုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တံကမ္မံ၊ ထိုရှေးဦးစွာ သမုတ်အပ်သော ကံသည်။ ဓမ္မိကံ၊ ဓမ္မိကတည်း။ (ဘုရားဟော ပါဠိဖြင့် ပြုအပ်သော ကံတည်း ဟုလည်းပေး)။ အကုပ္ပံ၊ မပျက်။ ဌာနာရဟံ၊ အကြောင်းအားလုံက်၏။ပ။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တံကမ္မံ၊ ထိုနောက်သမုတ်အပ်သောကံ သည်။ အဓမ္မိကံ၊ အဓမ္မကံတည်း။ [ဘုရားဟောသောပါဠိဖြင့် မပြု အပ်သော ကံသည်း ဟုလည်းပေး]။ ကုပ္ပံ၊ပျက်၏။ အဌာနာရဟံ၊ အကြောင်းအားမလိုက်။ (ဥပသမ္ဘဒကံအစရှိသည်ကား ထိုသိမ်ကို မသုတ်သင်နိုင်သည် ရှိသော် ထိုသိမ်၌ မရောက် ဟူလိုသတည်း)။ပ။ သမ္ဘဋ္ဌိယာဘိက္ခူ။ တို့သည်။ သိမာယ၊ မိမိတို့၏ သိမ်ဖြင့်။ သိမံ၊ သူတပါးတို့၏ သိမ်ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရန္တိ၊ လွှမ်း၍ သမုတ် ကုန်၏။ [သူ့သိပ် ဟလုံးကို လည်းကောင်း ထက်ဝက်ကို လည်းကောင်း လွှမ်း၍သမုတ်ကုန်သတတ်]။ပ။

၁၄၉။ ဥဒပါသထ၊ ဥပုသိတ္ထိသည်။ ကတိနုခေါ၊ အာဝယ်မှ တို့နည်း။[ကတိနောင် ဟယာဝိဘတ် ကျေသော်လည်း ရှေ့ပုဒ်၌ ရဿဒီဃ ရှုပသိဒ္ဓိ]။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တေ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥပေါသထ၊ တို့သည်ကား။ စာတုဒ္ဒသိကောစ၊ စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ် လည်းကောင်း။ ပဉ္စဒသ်

ကောစ၊လည်းကောင်း။ ဣမေဒ္ဓေ၊တို့တည်း။ ပ။ ဥပေါသထကမ္မာနို့၊ တို့ကား။ ကတိုနုခေါ၊တို့နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပေါသထကမ္မာနို့၊ ဥပုသ်ကံတို့ကား။ ဣမာနိစတ္တာရိ၊တို့တည်း။ အဝမ္မေန၊အဝမ္မကံဖြင့်။ ဝဋ္ဌံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံလည်းကောင်း။ အဝမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ အညီအညွှတ်ဖြစ်သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ လည်းကောင်း။ ဝမ္မေန၊ ဝမ္မကံဖြင့်။ ဝဋ္ဌံ၊သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ လည်းကောင်း။ ဝမ္မေန၊ ဝမ္မကံဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ အညီအညွှတ်ပြုသော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမာနိစတ္တာရိ၊ တို့ဟုတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ-တေသု စတူသု ဥပေါသထ ကမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အဝမ္မေန၊ အဝမ္မကံဖြင့်။ ဝဋ္ဌံ၊ဝဂ်ဖြစ်သော။ ယံဣဒံ၊ဥပေါသထကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပံ၊သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ မယာ၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဥပေါ သထကမ္မံ၊ကို။ နုစအနုညာတံ၊ခွင့်လည်းမပြု။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ-တေသု စတူသု ဥပေါသထကမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အဝမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ သော။ ယံဣဒံ၊ဥပေါသထကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဝမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ သော။ ယံဣဒံ၊ဥပေါသထကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပံ၊သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝရူပံ၊ဧသော။ ဥပေါသထကမ္မဥ္စ၊ကိုလည်း။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။

အမှာ လေးယောက်ရှိသော ကျောင်းဌ ပါတိမောက်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သာ ရှိသော ကျောင်းဌကား ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူသည့်အတိုင်းမပြုဘဲ လေးယောက်ရှိသော ကျောင်းဌ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကိုပြုအံ့၊ နှစ်ယောက်,သုံးယောက်ရှိသောကျောင်းဌ ပါတိမောက်ကိုပြုအံ့၊ အဝမ္မကံဖြစ်သတည်း။ သိမ်တွင်းရှိသမျှကို မစည်းဝေးသောအရပ်ဌလည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းထံ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးသောအရာဌလည်းကောင်း ဝဂ္ဂကံဖြစ်သတည်း။ ဝဂ်ဖြစ်သော အရာမှာ သိမ်ဌ ကည်သော ကျောင်းဟူလို။ လေးယောက်လုံး

စည်းဝေးရ၍ ပါရိသုद्ध ဥပုသ်ပြုသော်လည်း သမဂ္ဂသော်ကား ဖြစ်၏။ ခွင့်ပြုတော်မူသော ပါဠိနှင့် မညီရကား အပမ္မကံ ဖြစ်သတည်း။ ယခုကား အဓမ္မဝဂ္ဂမဖြစ်စိမ့်သောင့ါ ခဏ္ဍသီမ်သို့ နှစ်ယောက်စီ သွား၍ ပါရိသုद्ध ဥပုသ်ကို မျှားသောအားဖြင့် ပြုကြသတည်း။ ထိုသို့ ပြုရာ၌ ဓမ္မသမဂ္ဂဖြစ်၍ အပြစ်မမြင်။ ဝိနည်းတော်သဘောမှာ ဂရု၌သာ တည်စေအပ်သည် ဖြစ်၍ သင်္ဃာလောက်သော အရပ်၌ ပါတိမောက်ကို ပြခြင်းသည် ဂရုဖြစ်၏ဟူလို။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ယဒိဒံ-ယံဧဝံဓမ္မနသမဂ္ဂံ၊ အကြင် သမဂ္ဂဓမ္မကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သမဂ္ဂဓမ္မသဘောရှိသော။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရိသာမဧတိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ-တုမ္ဟေဟိ၊ တို့သည်။ ဝေဒ္ဒ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၅၀။ ။ပ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာ၊ ပါတိမောက် ပြခြင်းတို့ကား။ ကတိနုခေါ၊ တို့နည်း။ ဧတိတော-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်း တို့ကား။ ဧဝမေဝဒ္ဓ၊ တို့တည်း။ နိဒါနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ ပြ၍။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသမျှကို။ သုတေန-သုတပဒေန၊ သုတပုဒ်ဖြင့်။ သာဝေတဗ္ဗ၊ ကြားစေအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမော၊ သော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိပောက်ပြခြင်းတည်း။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား သုဏာတုမေ ဘန္တေ သံဃော။ပ။ အာဝိကတာဟိသ ဖါသုဟောတိ, ဟူသော နိဒါန်းကို ပြ၍ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံခေါအာယသ္မန္တောနိဒါနံ၊ တတ္ထာယသ္မန္တေပုစ္ဆာမိ ကစ္စိတ္ထပရိသုद्ध၊ ဒုတိယမ္ပိပုစ္ဆာမိကစ္စိတ္ထပရိသုद्ध၊ တတိယမ္ပိပုစ္ဆာမိ ကစ္စိတ္ထပရိသုद्ध၊။ပ။ ဝေမေတံဝေရုယာမိ၊ သုတာခေါ ပနာယသ္မန္တေဟိ စတ္တာရောပါရာဇိကာ ဓမ္မာ။ပ။ အဝိဝါမာနေဟိ သိက္ခိတဗ္ဗံ,ဟူ၍သာ ကြားသည်ကား ပဌမ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသမည်၏ ဟူလိုသတည်း။ ဤနည်းကိုမှီ၍ အကြွင်းလေးပါးကိုသိအပ်၏။

။ပ။ဝိတ္ထာရေနေဝ-ဝိတ္ထာရောဝေ၊ အကျယ် ပြခြင်းသည်လျှင်။ ပဋ္ဌမော၊ ငါးခုမြောက်သောပါတိမောက်ပြခြင်းတည်း။ပ။ သဝရ ဘယံ၊ အရိုင်းဘေးသည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ [အရိုင်း ဟူသည်ကား လူရိုင်း,မိန္တာဒိဒ္ဒ,ချင်း,လင်း, စသည်ကိုယူ]။ပ။

၁၅၁။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာဘိက္ခူ။ တို့သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ဌိ။ အနုဒ္ဓိဋ္ဌာ အနာဏတ္တာ၊မတိုက်တွန်းဘဲ။ဧမ္မံ၊ကို။ ဘာသန္တိ၊ဟောကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ထေရေန၊သင်္ဃာ့ထေရ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ (ကိုဟုလည်းပေး)။သာမံဝါ၊မိမိကိုယ်တိုင်မူလည်း။ ဧမ္မံ၊ဟရားကို။ ဘာသိတုံ၊ဟောခြင်းငှါ။ပရံဝါ၊သူတပါးကိုမူလည်း။ အဗ္ဗေသိတုံ၊ တိုက်တွန်းစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြု၏ ။ပ။ တေနခေါပန သမယေန၊ဌိ။ သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာ့အလယ်ဌိ။ သမ္မတာ,သမုတ်အပ် ကုန်သော။ ပေသလာ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ဝိနယံ၊ကို။ပုစ္ဆန္တိ ကုန်၏။ ဆမ္ဗဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။တို့သည်။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပစ္စယံ-ဒေါမ နသံ၊ နှလုံးမသာခြင်းကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဓေန၊ ပုတ်ခတ်လို သဖြင့်။တဏ္ဍေန္တိ,ခြိမ်းချောက်ကုန်၏။

၁၅၂။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သံဃမဇ္ဈေ၊ဌိ။ သမ္မတေနပိ၊ သမုတ် အပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ပရိသံ၊ ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ ဝိနယံ၊ကို။ပုစ္ဆိတုံ၊ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။

၁၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အနောကာသကတော၊ ခွင့်မပြုသော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နစောဒေတဗ္ဗော၊ မစော ဒနာအပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ အဟံ၊သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုအ်။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဩကာသံ၊ကို။ ကာရာဧပတွာ၊ ၍။ အာပတ္တိ ယာ၊ဖြင့်။ စောဒေတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏ ။ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန် သော။ဘိက္ခု။တို့သည်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ ပုရေ-ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ ပေသလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရာပေန္တိတိ၊ ပြုစေကုန်လတ္တံ့ဟု၍။ ပဋိကစ္စေ၀၊ သူ့ထက်

အလျင်လျင်။ သုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကုန်သော။ အနာပတ္တိကာနံ၊ အာပတ်မသင့်သောရဟန်းတို့ကို။ အဝတ္ထုဿ်ိ ၊ဝတ္ထုမရှိဘဲ။ အကာရဏော၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ သြကာသံ၊ကို။ကာရာပေန္တိ ၊ပြုစေကုန်၏။ပ။

၁၅၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့၊အခမ့ကမ္မေ၊ကို။ ကရိယမာနေ၊ အပ်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကောသိတုံ နိဝါရေတုံ မြစ်စိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒိဋ္ဌိ ၊အယူကို။ အာဝိကာတုံ၊ထင်စွာပြုစိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ [အဓိပ္ပါယ်ကား ဤကံသည် ဓမ္မကံ မဟုတ် ဝါမနှစ်သက်ဟု သူတပါး အထံ၌ မိမိအယူကို ပြအပ်၏။ ဟူလိုသတတ်] ။ပ။ တေသံယေဝ၊ ထိုဆဋ္ဌဂိုဏ်တို့၏လျင်။ သန္တိ-ကေ၊၌။ ဒိဋ္ဌိ ၊ အယူကို။ အာဝိကရောန္တိ ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတူဟိပဋ္ဌဟိ၊ လေးယောက် ငါးယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ ပဋိက္ကောသိတုံ၊ မြစ်စိမ့်သောငါ။ ဒ္ဒိဟိတိဟိ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ ၊မိမိတို့အယူကို။ အာဝိ၊ကာတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငါ။ ဧကေန၊ တယောက်ထည်းသောရဟန်းသည်။ တေသံ၊ကမ္မံ၊ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ နခမတိ၊ မနှစ်သက်ဟု။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ နှလုံးဋ္ဌသာ ဆောက်တည်စိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဤကား ဘေးဥပဒ်မရှိစိမ့်သောငါပညတ်တော်မူသတည်း)။

ဝေနခေါပနသမယေန၊ ဋ္ဌ။ ဆဋ္ဌဂိုယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည် ။ပ။ သဒ္ဓိဒ္ဓု၊ မကြားစေလိုသော စိတ် ရှိ၍။ နသာဝေန္တိ ၊ ကြားအောင်မရွတ်ကုန်။ (တိုးတိုးသာ ရွတ်ကုန်သတတ်) ။ပ။ အာယသ္မာ၊သော။ဥဒါယီ၊သည်။ သံဃသ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကော၊ ပါတိမောက်ပြသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာကသ္ဒရကော၊ ကျီးသံကဲ့သို့ အသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (လည်ချောင်း သောက်သောက်ရှိသည်ကိုယူ) ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေန၊ ပါတိမောက် ပြသောသူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သည်ရှိသော်။ သာဝေယ္ယုံ၊ကြားစေရအံ့နည်း။ ဧတိ၊သို့။ဝါယမိတုံ၊ လုံ့လပြုစိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (အသံ ပြင်၍ ရွတ် ဟူလိုသတည်း) ။ပ။ ဝေနခေါပသမယေန၊ ဋ္ဌ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။

သဂဟံဌာယ၊ လူနှင့်တကွသော။ပရိသာယ၊ဌ်။ပ။ ဥဒ္ဒိသတိ၊၏။ပ။ အနုဗျိုဌာ၊ မတိုက်တွန်းဘဲ။ပ။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေရာမိကံ၊ သင်္ဃံ့ဝေ.ရိန္ဒ့် စပ်သော။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

ကောဒသမော၊သော။ အညတိတ္ထိယဘာဏဝါရော၊
သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဝ၅၅။ ။ပ။ ယေနမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ စောဒနာဝတ္ထု၊ စောဒနာဝတ္ထုမည်သောမြို့။ ဂန္ဓဋ္ဌော၊ သွားအပ်၏။ ဟေနမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကသွားခြင်းကို။ ပဏ္ဍာမိ၊ ၏။ပ။ တံနဂရံ၊ ထို၎်စောဒနာဝတ္ထုမည်သောမြို့သို့။ အဝသရိ-သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတ္ထ အာဝါသေ၊ ထိုကျောင်းဌ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗျတ္တော၊ ၏။ ပဋိဗလော၊ ၏။ တဿာဓေယ္ယံ၊ ထို ရဟန်းနှင့် စပ်သော။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ ။ပ။ ဟေဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဟေရံ၊ သင်္ဃံ့ထေရ်ကို။ အဇ္ဈေသိ သု၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ (တိုက်တွန်းကုန်၏ သော်လည်းပေး)။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ထေရော်၊သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသတု၊ ပြတော်မူပါလော့။ဧတိ၊ ၌သို့။အဇ္ဈေသိ သု၊ကုန်၏။ သောထေရော၊ ဝိုသင်္ဃံ့ထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ မေ၊ငါ့အား။ နဝတ္ထတိ၊ နှတ်မပါနိုင်ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဒုတိယထေရံ၊ ဒုတိယထေရ်ကို။ပ။ တတိယံထေရံ၊ ကို။ အဇ္ဈေသိ သု၊ ကုန်၏။ပ။ ဘဂဝတော၊ အား။ တေဝတ္ထံ၊ ဝိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခု။ဟု၊ တို့သည်။ ဧကော၊သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သာမန္တာ၊အနီးဖြစ်သော။အာဝါသာ၊ကျောင်းသို့။ သဇ္ဇုကံ၊ နေချင်းပြန်။ ပါဟေတဗ္ဗော၊စေလွှတ်အပ်၏။အာဝုသော၊ အရှင်။ ဂစ္ဆ၊သွားလော့။ပ။ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ ပရိယာပုဏိတ္တာ၊ သင်၍။ အာဂစ္ဆ၊ လာလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ၌သို့။ ပါဟေတဗ္ဗော၊၏။ပ။ ကေန၊ အာဘယ်ရဟန်းသည်။ ပါဟေတဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဧတိတော်-ပရိ

ဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေရေန၊ သင်္ဃဲ့ထေရ် ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ နဝံ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာဏာပေတုံ၊ ၄၂။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ထေရေန၊သည်။ အာဏတ္တာ၊စေလွှတ်အပ်ကုန်သော။ နဝါဘိက္ခု၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်။နဝန္တိ၊ မသွားလိုကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေရေန၊သည်။ အာဏတ္တေန၊စေအပ်သော။ အဂိလာနေန၊ အနာအဖျားမရှိသော သီတင်းငယ်သည်။ နဝန္တုံ၊ မသွားအပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဝန္တုံယေဝ၊ တည်း။ပ။

၁၅၆။ ကေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ မနုဿာ၊တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄၂။ စရန္တေ၊ သွားကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊ တို့ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။ ပက္ခသ၊လဆန်း လဆုတ်အတို့၏။ ကတိမိ၊အဘယ်မျှရက်ရှိပြီနည်း။ ဋ္ဌတိ၊သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။အာဝုသော၊ဒါယကာတို့။မယံ၊ တို့သည်။ နဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ဋ္ဌတိ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ပ။သုက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ ဋ္ဌမေသမဏာ၊ တို့သည်။ ပက္ခဂဏနမတ္တမ္ပိ၊ လဆန်း လဆုတ် အရေအတွက်မျှ ကိုလည်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဋ္ဌမေသမဏာ၊တို့သည်။ အည်း၊ သော။ ကိဠိ ကလျာဏံ၊ တစုံတခု ကောင်းမကောင်းကို။ ကိ ံပန ဇာနိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာသိကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓျာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပက္ခဂဏနံ၊ လဆန်း လဆုတ် အရေ အတွက်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သဇ္ဇေဟေ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်ပင်လျှင်။ပ။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ ၄၂။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၁၅၇။ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ ကီ ံတိကာ-ကိတ္တကာ၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန် သနည်း။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒဟုပေါသထေ၊ထိုဥပုသ်နေ့၌။နာမရွေ့နေ့ အမည်၏အစဉ်ဖြင့်။ ဂဏေတုံ ဝါ၊ ၄၂လည်းကောင်း။ ဘလာကံ၊ ဝါးခြမ်းစိမ်းကို။ (စာရေးတံကို သော်လည်းပေး)။ ဂါ ဟေတုံ ဝါ၊ ယူစိမ့်သောငှာလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (အစိပ္ပါယ်ကား

ဥပုသ်နေ့ အညီ အညွှတ် စည်းဝေးစဉ် သော်လည်း သံဃာကို ဤမျှရှိ၏ဟု ရေတွက်)။

၁၅၈။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေရေန့၊ သင်္ဃံ့ထေရ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနှာ၊ သည်။ ကာလဝတော-ကာလသေဿ၊ နံနက်ကလျှင်။ အာရောစေတုံ၊ ကြားစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ယနေ့ကား ဥပုသ်နေ့ဟု ကြားရမည် ဟူလိုသတတ်) ။ပ။ ကာလဝတော- ကာလသေဿ၊ စောစောကလျှင်။ နသရိ၊ မအောက်မေ့မိ။ (မေ့ခဲ့၏ ဟူလိုသတည်း)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံကာလံ-ယသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ သရတိ၊ ၏။ တံကာလံ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ အာရောစေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၁၅၉။ ။ပ။ဥပေါသထာဂါရံ၊ သည်။ ဥလ္လာပံ၊အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ နသမ္မဇ္ဇိသန္တိ၊ တံမြက်မလှည်းကုန်ဘိသနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဥဋ္ဌာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

ဝ ၁၆၀။ အာသနံ၊ နေရာကို။ အပညတ္တံ၊ မခင်းလင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဂတ္ဌာနိပိ၊ ကိုယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။ ပံသုကိတာနိ၊ ဆမ်မှုန့်ကပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။

၁၆၁။ ပုဒီပေါ၊ ဆီမီးသည်။ နဟောတိ၊ မရှိ။ပ။အဋ္ဌမန္တိ၊ နင်းမိကုန်၏။ပ။ပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ကာတုံ၊ ပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၁၆၂။ ပုဗ္ဗာဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ နေဝဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ မတည်လင့်ကုန်။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကို။ နဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ ကုန်။ပ။

၁၆၃။ ဧတနခေါ၊ ပနသမယေန၊ ၌။ ဗာလာ၊ ဝိနည်းကို မသိကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ဗျတ္တိမရှိကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဒိသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂမိကာ၊ ကြွသွားကုန်သော်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ၊ တို့ကို။ နအာပုစ္ဆိံသု၊ မပန်းကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဟိ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ကေန၊ အဘယ်

သူနှင့်။ သံဒ္ဓိ၊ ကွ။ ဂမိဿထ၊ သွားကုန်အုံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတမ္ဘာ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ ကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဗာလေ၊ ကုန်သော။ အဗျတ္တေ၊ဗျတ္တိမရှိသော ခရီးသွားဘော် ရဟန်းတို့ကို။ စေအာပဒါသေယျုံ၊ အကယ်၍ သွန်းကုန်ကြားအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ တို့သည်။ နအနုဇာနိတမ္ဘာ၊ ခွင့်မပြုအပ်ကုန်။ စေအနုဇာနေယျုံ၊ အကယ်၍ခွင့်လွှတ်ကုန်ကြားအုံ့။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ တို့အား။ (ဤကား ထုည်ပါ)။ ဒုက္ကဋသဝမ္မသ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ၊ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မမ္မသဒ္ဒါကား ဤ၌ အာပတ်ကို ဟော၏)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝပနသာသနေ၊ ၌။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌။ ဗာလာ၊ ဝိနည်းကိုမသိကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ ကုန်သော။ သမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ပ။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ တဉ္စအာဝါသေ၊ ထို ကျောင်း၌။ ဗဟုဿုတော၊သော။ အာဂတာဂမော၊ နှုတ်၌ပါ၊သော ပါဠိရှိသော။ ဓမ္မဓရော၊ပါဠိကို၊ဆောင်သော။ပ။ မာ ဂိကာ၊ရော၊ သော။ (မာတိကာဟူသော အကျဉ်းပညတ်တော်ကို ယူ)။ပ။ သိက္ခာကာ၊မော၊ သော။ အ၊ညာ၊ဘိက္ခု။ သည်။ အာ၊ဂ၊ဆ္ဆတိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခ၊ပေ၊တို့၊ တ၊ဟိ၊ဘိက္ခု။ဟု၊ တို့သည်။ သော၊ဘိက္ခု၊ ကို။ သင်္ဃ၊ဟ၊ တ၊ဒ္ဓာ၊ ပဋ္ဌည်း၊လေး၊ပါး၊တို့၊ဖြင့် ၊ထော၊က်ပုံ၊အပ်၏ အနုဋ္ဌ၊ဟ၊ တ၊ဒ္ဓာ၊ ချီး၊မြှောက်အပ်၏။ ဥ၊ပ၊လာ၊ပေ၊တ၊ဒ္ဓာ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကား၊ဖြင့် ဖြား၊ယောင်း၊အပ်၏။ ဝုဏ္ဏေန၊ ကသယ်မှုန့်ဖြင့် လည်း၊ ကော၊င်း။ မဏ္ဍိ၊ကာ၊ယ၊ မြေ၊ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း။ (ဤ၊မြေ၊ဝိုင်ကား စရုံ၊သော၊အ၊ခါ ချက်နှာလိမ်း၊စရာ သုတ်စ၊ရာ၊တည်း)။ပ။ မုခ၊ခါ ၊ဒ၊ကေ၊နု၊ ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း။ ဥ၊ပ၊ဒ္ဓာ၊ပေ၊တ၊ဒ္ဓာ၊ လုပ်ကျွေး၊အပ်၏။ နော၊ခ၊စ၊သင်ကျော်ယျုံ၊ အကယ်၍ ပဋ္ဌည်း၊လေး၊ပါး၊တို့၊ဖြင့် မ၊ထော၊က်ပုံ ကုန်အုံ့။ နော၊စေ၊အ၊နု၊သင်ကျော်ယျုံ၊ကုန်အုံ့။ နော၊စေ၊ဥ၊ပ၊လာ၊ပေ၊ယျုံ၊ အကယ်၍ ချစ်ဖွယ်သော စကား၊တို့၊ဖြင့် မ၊ဖြား၊ယောင်း၊ကုန်အုံ့။

စုန္ကြာန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ မုခေါဒကေန၊ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နောစေဥပဇ္ဈာပေယျုံ၊ အကယ်၍ မလုပ်ကျေးကုန်အုံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌသ၊မ္မသ၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနုံ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောကိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အညတရသ္မိံ အာဝေ၊သ၊ ၌။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဗာလာ၊ ကုန်သော။ အဗျတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတ္တာ၊ ၍။ အာဝဏ္ဏ၊ ၊လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပါ၊ဟတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တမန်လွှတ်သဖြင့်။ တံပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကံ၊ သိပါတိမောက်ပြုစိမ့်သောဘုကို။ ဧလေဘေတ၊ အကယ်၍ ရကုန်အုံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိ၊ တံလဘန်၊ ဤသို့ ရမူကား။ ကုသလံ-သာဓု၊ ကောင်း၏။ နောဧစလဘေထ၊ အကယ်၍တည်း မရကုန်ငြားအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေဟိဘိက္ခု၊ဟိ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗေ ဟေဝ၊ အားလုံးပင်လျှင်။ ယတ္ထ,အာဝေ၊သ၊ ၌။ ဥပေါသထံ၀၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၀၊ပါတိမောက်ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဗာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သော အာဝေ၊သော၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္တွေဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ နောစေဂန္တွေယ္ယု၊ ကုန်ငြားအုံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌသ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၀ပနသာသနေ၊ ၌။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ အာ၀ေ သေ၊ ၌။ ဗာလာ၊ ကုန်သော။ အဗျတ္တာ. ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်၊ ဝသံ၀သန္တိ၊ ဝါဆိုကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဥပေါသထံ၀၊ ကိုလည်းကောင်း ။ပ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၀၊ ကိုလည်းကောင်း။ နစာနန္တိ၊ကုန်၊ဘိက္ခ၊ဝေ၊တို့။ ဟောဘိက္ခု၊ဟိ၊ တို့သည်။ ဧကောဘိက္ခု၊ ကို။ သာ၀ဇ္ဇာ၊သော။ အာ၀ေ၊သ၊သို့။ သဗ္ဗေ၊ကုံ၊ နေ့ချင်းပြန်။ ပါ၊ဟတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ နောစေလဘေ.ထ၊ ဖြစ်အုံ့။ ဧကောဘိက္ခု၊ ကို။ သတ္ထာဟ,ကာ,လိကံ၊ သဗ္ဗ,ဟ,ဆောင် သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပါ၊ဟတဗ္ဗော ၏။ပ။ နောစေလ,ဘထ၊ ဖြစ်အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခု၊ဟိ၊ တို့သည်။ တသ္မိံ အာ၀ေ

သေ၊ ၌။ နဝသံဝသိတဖ္ဆံ၊ ဝါမဆိုအပ်။ စေဝသယျုံ၊ကုန်ပြောအံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌသ၊သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧတိ၊သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။

၁၆၄။ အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္ဓိပတထ၊ ကုန်လော့။ သံဃော၊သည်။ ဥပေါသုထံ၊ကို။ ကရိသယိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဧတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုဒ္ဓေ၊မိန့်တော်မူလတ်သော်။ အညတရော၊သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရား။ဂိလာနော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ နအာဂတော၊ မလာနိုင်။ ဧတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဂိလာနေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ဒါတုံ၊ ၄၂။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဏ္ဏပန၊ လျှင်။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂိလာနေန၊ သော။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပ။ အဠလိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ပေး၊သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အသု၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဒမ္မိ၊၏။ မေ၊၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဟရ၊ ဆောင်လော့။ မေ၊ ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊. ကြားလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊သည်။ အသု၊၏။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ပိညာပေတိ၊အံ့။ပ။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ကို။ ဒိန္နာ၊သည်။ ဟောတိ:၏။ ကာယေန။ဖြင့်။ နဝိညာပေတိ၊ အံ့။ပ။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဒိန္နာ။ သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ဧဝံ၊ ဤသို့ပေးသဖြင့်။ တံပါရိသုဒ္ဓိဟာရကံ၊ ယင်ပါရိသုဒ္ဓိကို။ ဆောင်သော ရဟန်းကို။ စေလဘေထ၊ ကုန်ကြားအံ့။ ဧဒိသံ ဧတိဟေ၊လဘန်၊ သည်။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိ။ နောစေလဘေထ၊ ကုန်ကြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနော၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ မဇ္ဈေနဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍေနဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။သံဃမဇ္ဈေ၊သို့။ အာနေတ္ဝာ၊၍။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံ၊ဘုရားကိုလုပ်ကျွေးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊နှင့်၊ တို့ ၏။ဝေဒိတ္ကံ၊ဤသို့စီတ်ရှိသည်။ သဒေဟောတိ၊ အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂိလာနံ၊နှာသော်ရဟန်းကို။ ဌာနာ၊တည်ရာမှ။ သစေစာ၊ဝေသော

မ၊ အကယ်၍ ပြောင်းရွှေကုန်ကြားအုံ့။အာဗာဓောဝါ၊အနာသည်
လည်း။ အာဘိဝဒိုသတိ၊ ပွါးလတ္တံ့။ ကာလံကရိယာဝါ၊ သေခြင်း
သည်လည်း။ဂတိသတိ၊လတ္တံ့။ ဒုတိစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်
ဖြစ်အုံ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂိလာနော၊ ကို။ ဌာနာ!မ္ဟ။ နစာဝေတဗ္ဗော၊
မရှောစေအပ်။ သံဃေန၊ သည်။ တတ္ထ၊ထိုသူနာနေရာကျောင်းသို့။
ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဥပေါသထော(ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝဋ္ဋေန၊ ဝဋ်ဖြစ်
သော။ သံဃေန၊ သင်္ဃာသည်။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နတ္ထေဝ-
နတုဒေဝကာတဗ္ဗော၊ မဖြိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ စေကရေယျ!
ပြားအုံ့ဒုက္ခဋ္ဌသ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပတ္တုနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
(မဟာသိမ်ကိုရည်၍ ဟောတော်မူသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ပါရိသုဒ္ဓိ ဟာရကော၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။
ပါရိသုဒ္ဓိယာ၊ကို။ဒိန္နာယ၊ပေးအပ်ပြီးသော်။ တတ္ထေဝ၊ထိုပေးရာ၌
သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲခဲ့အုံ့။ (တပါးသို့ သွားခဲ့သည်ကို ယူ)။
ပါရိသုဒ္ဓိ၊ကို။ အညဿ၊အား။ ဒါတဗ္ဗာ!၏။ပ။ သာမဏေရောတိ၊
သာမဏေဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအုံ့။ သိက္ခံပစ္စက္ခာတကောတိ၊
သိက္ခာကို ချေသောသူဟူ၍။ပ။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ ပါရာဇိကသို့။ အဇ္ဈာ
ပန္နကောတိ၊ရောက်သောသူဟူ၍။ပ။ဥမ္မတ္တကော ဒုတိ၊ ရူးသောသူ
ဟူ၍။ပ။ ဒိဋ္ဌိတ္တစိတ္တောတိ၊ ဘီလူးဘမ်း၍ စိတ်ပျံ့လွင့်သော
သူတည်းဟု။ပ။ ဝေဒနာဋ္ဋော၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သော သူဟူ၍။ပ။
အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မကျွန်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကော
ဒုတိ၊ နှင်ထုတ်အပ်သောသူဟူ၍။ပ။အာပတ္တိယာ၊ကို။အပ္ပဋိကမ္မေ၊
မကုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကော ဒုတိ၊ ဟူ၍။ ပါပိကာယဒိဋ္ဌိယာ၊
မကောင်းစွာသော သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊
မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကော ဒုတိ၊ ဟူ၍။ပ။ (အလုံးစုံ ဒုတိသဒ္ဒါ
နှင့်ယှဉ်၍သမ္ဗန္ဓ)။ပဏ္ဍကောတိ ဟူ၍။ပ။ ဃဏယုသံဝါသကောတိ၊
လင်သံဝါသကို ခိုးသောသူဟူ၍။ပ။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကောတိ၊ တိတ္ထိ
တို့သို့ဝင်သောသူဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအုံ့။ပ။ ဥဘတောဗျဉ္ဇန
ကောတိ၊ ဥဘာတောဗျည်းဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ဝန်ခံအုံ့။ အညဿ

အား။ ပါရိသုဒ္ဓိကို။ ဒါတဗ္ဗာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိသုဒ္ဓိယာ၊ ကို။ ဒိန္နာယ၊ ပေးအပ်ပြီးသော်။ ပါရိသုဒ္ဓိဟာရကော၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဆောင်သောရဟန်းသည်။ အန္တရာ၊ ခဏ၊ ဣ၊ စေ၊ ၍။ ပဏ္ဍမတိ၊ အရပ်တပါးသို့ ဖဲခဲ့အုံ့။ ပ။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူလွှဲ၊ ဖဲခဲ့အုံ့။ ပ။ ဥဘတောဘဋ္ဌနကောတိ၊ ဟူ၍၊ ပဋိဇာနာတိ၊ အုံ့။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အနာဟရော၊ ဆောင်၍ မရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ သံဃပ္ပတ္တော၊ သံဃာသို့ရောက်ပြီးလျက်။ ပဏ္ဍမတိ၊ ဖဲခဲ့အုံ့။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အာဟရော၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပါရိသုဒ္ဓိ ရောက်၏ ဟူလိုသည်။ အထက်နည်းတူ၏)။ ပ။ သံဃပ္ပတ္တော၊ သံဃာ့ဘောင်သို့ ရောက်ပြီးလျက်။ သုဇော၊ အိပ်သည်ဖြစ်၍။ နအာရောစေတိ၊ မကြားမိအုံ့။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ ပ။ သမာပဇ္ဇော၊ သမာပတ်ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ပါရိသုဒ္ဓိဟာရကဿ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်ခဲ့သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ပ။ သဠေ့ဃ၊ မကြားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နအာရောစေတိ၊ ကြားအုံ့။ ပါရိသုဒ္ဓိဟာရကဿ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇုံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးသည့် ဆောင်းသည့် ဆိုသည်ကား သမာဒ ဝတ်ပါသမိမ်သည်း မည်၍ အဝိပ္ပဝါသသိမ်လည်းမည်၏ သော ပေါ်သမိမ်တည်း။ ခဏ္ဍသိမ်ကို ရည်၍မခေ့။ ခဏ္ဍသိမ်၌ကား ပါရိသုဒ္ဓိမပေးပဲ ဆောင်သော်လည်း ဝဋ်မခြစ်ဟု မှတ်အပ်၏။ ဆန္ဒပေးရာ ဆောင်ကုန်လည်း ဤနည်းအတူပင်။

(၁၆၄)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတ၊ ပဏ္ဍိတ၏။ ကရဏီယ-ကရဏီယာနှင့်၊ ကံကြီး, ကံငယ် ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကား။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်အုံ့၊ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဒဒေ၊ ပေးကုန်။ ပေးကသော ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒပါ၊ ကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငါ။ အနုဇာ၊ ဘမိ၊ ပါ၊ ဇုတိ၊ ၌သို့။ အဝေါ၊ စ၏။

ဘဝ်ပ်ပ်။ တေနခေါ၊ ပနာ၊ သမယေန၊ ၌။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ဥတ္တရကာ၊ တို့သည်။

ဂဏ္ဍီသု၊ ဘမ်ားကုန်၏။ (လူထွက်စိမ့်သောဌ ဘမ်းကုန်သတတ်)။
။ပ။တေဘ္ဟတကာ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခုဟေ၊တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီ
ယာ၊ ကုန်သည်။ အသု-ဘဝန္တို့၊ ကုန်၏။ အာယသ္မန္တော၊ ဒါယ
ကာတို့။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်း၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယာဝ၊လောက်။
အယံဘိက္ခု၊သည်။ဥပေါသထံ၊ကို။ကရောတိ၊၏။ တာဝ၊လောက်။
ဣမံဘိက္ခုံ၊ ကို။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ၊ မုဠ္ဟထ၊ လွှတ်ကုန်ဦးလော့။
ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုသဖြင့်။ တေမုဠ္ဟနံ၊ကို။
စေ၊၍။ လဘေထ၊ကုန်ကြားအံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိတေံ၊ ဤသို့ရမူကား။
ကုသလံ-သာဓု၊ကောင်း၏။ နော စေ လဘေထ၊ ကုန်ကြားအံ့။ တေ
ဘ္ဟတကာ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခုဟေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊
ကုန်သည်။ အသု ဘဝန္တို့၊ ကုန်၏။ အာယသ္မန္တော၊တို့။ ဣဃ ၏။
တုမှေ၊တို့သည်။ ယာဝ၊လောက်။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိ
ကို။ဒေတိ၊ပေး၏။ တာဝ၊ လောက်။ မုဟုတ္တံ၊တခဏမျှ။ ဧကမန္တံ၊
ဌ။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်၏။
ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုသဖြင့်။ တံသြကာသံ၊ ထိုအခွင့်ကို။ စေလဘေထ၊ ကုန်
ကြားအံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိတေံလဘနံ၊ ဤသို့ရမူကား။ ကုသလံ-အန
ဝဇ္ဇံ၊အပြစ်မရှိ။ပ။ အာယသ္မန္တော၊ဒါယကာတို့။ ဣဃ ၏။ တုမှေ၊
တို့သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ သံဃော၊ သည်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။
ကရောတိ၊၏။ တာဝ၊လောက်။ ဣမံဘိက္ခုံ၊ကို။ မုဟုတ္တံ၊တခဏမျှ၊
နိသီဒိမ်၊ သိမ်ပသို့။ နော ဆောင်ကြကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝစနီယာ၊ကုန်သည်။ အသု-ဘဝန္တို့၊ ကုန်၏။ ဝေဠု၊ လျှင်။ တေံ-
သြကာသံ၊ ကို။ စေလဘေထ၊ ကုန်ကြားအံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိတေံ
လဘနံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ ၏။ နော စေလဘေထ၊ ကုန်ကြားအံ့။
ဝဏ္ဏေန၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ ဥပေါသထော။ ကို။ နုတ္တေ ဝ
ကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ စေကရေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-
အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ သာသနေ၊ ၌။
ဘိက္ခု၊ ကို။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။
ဂဏ္ဍာန္တိ၊ ဘမ်းကုန်အံ့။ ပ။စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည် ။ပ။ ဓုတ္တာ၊

သေသောက်ကြွေး စသော သူတို့သည်။ပ။ ဘိက္ခုပုဗ္ဗဋ္ဌိကာ၊ ရန်သူ ရဟန်းတို့သည်။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ဘမ်းကုန်အုံ့။ [အထက် နည်းတူချည်း။ ဤလေးဝါရတို့ကို ပဌမဝါရကဲ့သို့ အကျယ်ဟောလေ]။

၁၆၇။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ဒ္ဒ။ (တနည်းကား)-အထ-ပန္ဓာ၊လိုနောင်မှ။ (ခေါ်ကားနိပါတ်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္ဓိပတထ၊ စည်းဝေးကုန်ကုန်။ သံဃသ၊ ၏။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂဠေါနာဝမ၊ ဂဠ အမည်ရှိသော။ ဥမ္မဂ္ဂကော၊ ရှုံးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အနာဂတော၊ မလာ။ဇုတိအဝေါစ၊၏။ပ။ ဥမ္မဂ္ဂကာ၊ ရှုံးသော ရဟန်းတို့ကား။ ဇုမေဒ္ဓ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဥမ္မဂ္ဂကော၊ ရှုံးသော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေဒါ၊ရံခါ။ ဥပေါသထံ၊ကို။ သရတိပိ၊ အောက်မေ့ သည်လည်း ရှိ၏။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ နပိသရတိ၊ မအောက်မေ့။ သံဃ ကမ္မံ၊ သံဃကံကို။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ သရတိပိ၊ ၏။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ နသရတိပိ၊ မေ့။ ဥမ္မဂ္ဂကော၊ သော။ သောပိဘိက္ခု၊ သံ့ည်လည်း။ အတ္ထိ၊၏။ ဥမ္မဂ္ဂကော၊ သော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ နေဝသရတိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မအောက်မေ့။ သောပိဥမ္မဂ္ဂကော၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊၏။ ယောဥမ္မဂ္ဂကောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သို့။ ကေဒါ၊ရံခါ။ အာဂစ္ဆတိ၊၏။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ နအာဂစ္ဆတိ၊မလာ။ သံဃကမ္မံ၊ သို့။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ နအာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ သောဥမ္မဂ္ဂကောဘိက္ခု၊ သည်။ နေဝ အာဂစ္ဆတိ၊မလာ။ သောပိဥမ္မဂ္ဂကောဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ [ဤ၌ ဒွေ၏သရုပ်ကား ပဌမ, တတိယကို တယောက်သာ ယူ။ ဒုတိယ, စတုတ္ထကိုလည်း တယောက်သာ ယူ]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ယွာယံ-ယောအယံ ဥမ္မဂ္ဂကော၊အကြင်ရှုံးသောရဟန်းသည်ဥပေါသထံ၊ကို။ကေဒါ၊ ရံခါ။သရတိ၊ ၏။ပ။ကေဒါ၊ရံခါ။ နပိအာဂစ္ဆတိ၊မလာ။ဘိက္ခဝေ၊

တို့။ ဂေရှပသ၊ ရှိသော။ ဥမ္မတ္တကသ၊ အား။ ဥမ္မတ္တကသမ္ဘုတိ၊ အရှားဟုသမုတ်ခြင်းကို။ ဒါတုံ၊ ၎။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လေ့။ပ။သံဃသ၊အား။ ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ယဒိအတ္ထိ၊အုံ့။ ဂဠ္ဠေ၊ ဂဠ္ဠအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ဧကဒါ၊ ရံခါ၊ သရေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏။ပ။ကေဒါ၊ ရံခါ။ နဝါအာဂစ္ဆေယျ၊ မလာရာ။ သံဃော၊ သည်။ ဂဠ္ဠေန့၊ ဂဠ္ဠသေရှိနှင့်။ သဟဝါ၊ တက္ကလည်းကောင်း။ ဝိနာဝါ၊ကင်းမဲ့လည်းကောင်း။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ ကရေယ္ယ၊ ရာ၏။ သံဃော၊ သည်။ ဥမ္မတ္တကသ၊ စိတ်မတည်ကြည်သော။ ဂဠ္ဠသ၊ ရှိသော။ ဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဥမ္မတ္တကသမ္ဘုတိ၊ အရှားဟူသော သမုတ်ခြင်း ကို။ဒဒေယ္ယ၊ရာ၏။သော၊ဤသည်ကား။ ဥ ဟို-ဥပနာ၊ သိစေခြင်း တည်း။ (ကမ္မဝါစာအနက်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။ အဓြောင့်ပင် သော်ပေည်း အနက်သမ္ဘန်)။

၁၆၈။ ။ပ။မယဉ္စ၊ ဝါတို့လည်း။စတ္တာရောဇနာ၊လေးယောက် တို့သာလျှင်။ အမှာ၊ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ အမှပါ၊ တို့သည်။ ဥပေါသထော၊ကို။ ကာတဗ္ဗောနုခေါ၊ နည်း။ ဣတိပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ (သုံးယောက်ဥပုသ်ကို သိလွယ်ပြီ။ဥ တ်ထားဟန်သာ အထူး။ နှစ်ယောက် ဥပုသ်မှာကား ဥ တ်မထားပြီ)။

၁၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓပန-ဣမသ္မိं ဿာသနေ၊ ဌ်။ အည တရသ္မိं၊ အမှတ် မရှိသော။ အာဝါသေ၊ ကျောင်းဌ်။ပ။ ဧကော၊ တယော်ကတည်းသော။ဘိက္ခု၊သည်။ဝိဟာရတိ၊အုံ့။ပ။ယတ္ထဌ္ဌာနေ၊ ဌ်။ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ ပတိက္ကမန္တိ-ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်ကုန်၏ ။ပ။ သောဒေသော၊ကို။ သမ္ဘုဏ္ဍတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ဝါ၏။ ဥပေါသဌော၊ ဥပုသ်နေ့တည်းဟု။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊၏။ (အထက် သိသာ၏)။ပ။ တပ္ပစ္စယာ၊ထိုဝေမတိကကြောင့်။ ဥပေါသထသ၊ ၏။ အန္တရာယော၊ ကို။ နတုကာတဗ္ဗောဝေ၊မပြုအပ်သည်သာလျှင်

တည်း။ပ။ ဆမ္ဘဋ္ဌိယာ၊ သော။ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ သဘာဂံ၊ ဝတ္ထု၊ သဘောတူသော။ အာပတ္တိ၊အာပတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံကုန်၏။ပ။ (ဝတ္ထု၊သဘောတူ ဟူသည်ကား သေသော်ခြင်း နေလွဲညစ်စားခြင်းစသည်ဖြင့် တူကြသော ရဟန်းတို့တည်း။ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုအာပတ်ကိုကြားမှုခံမှု အာပတ်သင့်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် နှစ်ကြိမ်ထပ်၍ ဒေသနာကြားမှ ဖြစ်သတည်း)။

၁၇၀။ ပါတိမောက္ခေ၊ မောက်ကို။ ဥဒ္ဒိသမာနေ၊ ပြုစဉ်။ အာပတ္တိ၊ကို။သရတိ၊အောက်မေ့၏။ပ။ သာပတ္တိကေန၊ အာပတ်သင့်သောရဟန်းသည်။ဥပေါသထေ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗောတိ၊ မပြု အပ်ဟု။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ အဟု၊ သည်လည်း။ အာ-ပန္နော၊ အာပတ်သင့်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ပ။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သာမန္တာ၊ အနီးဌာနသော။ ဘိက္ခု၊ သဘာဂရဟန်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏။ပ။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုအောက်မေ့ ခြင်းကြောင့်။ နတ္ထေ၀-နတ္ထေ၀ ကာတဗ္ဗော၊ မပြု အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ (အထက်ဝေမတိကနှင့်လည်း အတူ)။

၁၇၁။ သဗ္ဗောသံဃော၊ သည်။ သဘာဂံ၊ ဂဏ၊သဘောတူ သော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခု။ဟိ၊ တို့သည်။ ဧကောဘိက္ခု၊ ကို။ သာမန္တာ၊နီးသော။အာဝါသာ၊ကျောင်းသို့။သဗ္ဗုကံ၊နေ့ချင်းပြန်၊ ပါဟေဘဗ္ဗော၊ လွှတ်လိုက် အပ်၏။ အာဝုသော၊ အရှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။တံအာပတ္တိ၊ ကို။ ပဋိကရိတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ အာဂစ္ဆ၊လော့။ မယံ၊တို့သည်။တေ၊၏။သန္တိကေ၊ ၌။အာပတ္တိ၊ကို။ပဋိကရိဿာမ၊ ကုကုန်အံ့။ ဧတိ၊သို့။ ပါဟေတဗ္ဗော၊၏။ဝေ့ဝံ့သို့တမန်လွှတ်သဖြင့်၊ တံသုဒ္ဓိကာရကံ၊ ထို အာပတ်မှ စင်အံ့သောအကြောင်းကို။ ဧ-လဘေယ၊ ကုန်ကြားအံ့။ ဧကစ္စတံ-ဧတိတေံလဘာနံ၊ထိုသို့ရမူကား၊ ကုသလံ-သာမု၊ ကောင်း၏။ပ။ဧကော၊သော။ဘိက္ခု၊ကို။သတ္ထာဟ- ကာလိကံ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ ပြန်စိမ့်သောငှါ။ ပါဟေတဗ္ဗော လွှတ်လိုက်အပ်၏။ပ။တေနခေါပနသမယေနဿ၊ ၌။ပ။သဗ္ဗော၊သော

သံဃေသ၊ သည်။ သဘာဝံ၊ ဝတ္ထုသ္မိသောဘာဝကေသော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့။အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဘေဒေ၊သော။ သောသံဃေ၊ သည်။ တဿာအာပတ္တိယာ၊ ၏။ နာမဂေါ်တ္ထံ၊ အမည်အမျိုးကို။နဇာနာတိ၊မသိ။ တတ္ထအာဝါသေ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဗဟုဿုတောသော။ပ။ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိသော။အညောဘိက္ခု၊သည်။အာဂစ္ဆတိ၏။ တမေနံ-တံနံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ပ။အာဝုသော၊ချစ်ရှင်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဝေဿေဝန္ဓ၊ ဤသို့ဤသို့။ ကရောတိ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ကိံ နာမအာပတ္တိ ၊သို့။အာပဇ္ဇတိနုခေါ၊မည်နည်း။ ဇုတိအဝေါစ၊ ၏။ပ။တံအာပတ္တိ ၊ ကို။ ပဋိကရောဟိ၊ ကုလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ပ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံကောဝ၊ ငါတယောက်သာလျှင်။ ဇုမံအာပတ္တိ ၊သို့။ နအာပန္နော၊ ရောက်သည်မဟုတ်။ပ။ ယောဗဟုဿုတော၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပရော၊ သူတပါးသည်။ အာပန္နောဝါ၊ အာပတ်သင့်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အနာပန္နောဝါ၊သည်မူလည်း။ ဟောတု၊စေ။ တေ၊ အား။ ကိ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ သကာယအာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဇုဿဝုဋ္ဌာဟိ-တာဝဝုဋ္ဌာဟိ၊ အလျင်ထဦးလော့။ ဇုတိ၊သို့။အာဟ၊ ဆို၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုမကုလိုသောရဟန်းတို့ကို။ တေနဘိက္ခုနာ၊ထိုအာပတ်မှထပြီးသောရဟန်းသည်။ အကာမာ၊ အလိုမရှိသော်။ နဝစနီယာ၊မဆိုအပ်ကုန်။ (ဆိုလိုဆို မဆိုလိုလျှင်လည်း နေဘိကာသာဟုလိုသတတ်)။

စောဒနာဝတ္ထုဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁၇၂။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ပ။ သမ္ဗဟုလာ၊ များကုန်သော။ အာဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ သန္ဓိပတိ သု၊ ကုန်၏၊ စတ္တာရောဝါ၊လေးယောက်သောရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အတိရေကာဝါ၊ လေးယောက်

ထက်လွန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္ဓိပတိ သူ၊ နေ
ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အထည်း၊ ထိုမှ တပါးကုန်သော။
အာဝါသိကာဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ [အတ္ထည်ဟု ရှိမူကား အည်း၊
ကုန်သော။ အာဝါသိကာဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဤသို့ သမ္ဘန်]။ အနာဂတာတိ၊ မလာရောက် ကုန်သေးဟု။
နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ [တရပ် တသိမ်တည်းမှ ကျောင်းလည်းမျှား
ရဟန်းလည်း မျှားသောကြောင့် မသိကုန်သတတ်]။ တေဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ ဓမ္မသည်နော၊ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနယ
သည်နော၊ ဝိနည်းကံဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂသည်နော၊
၍။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်လျက်။ (ဤကား မဟာသိမ် ဖြစ်၍ ဆိုသည်။
ခဏ္ဍသိမ်မဟုတ်)။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ပ။

အနာပတ္တိပန္နရသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၇၃။ ပါတိမောက္ခေ၊ကို။ ဥဒ္ဒိသမာနေ၊ ပြစဉ်။ အထည်း၊
ထိုမှတပါးကုန်သော၊ ဗဟုတရာ၊ မျှားကုန်သော။ အာဝါသိကာ၊
ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အာဂန္တွန်၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ဗေဟိတိက္ခူ၊ဟိ၊ ထိုပြလင့်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပုန၊ တဘန်။
ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ပြအပ်၏။ ဥဒ္ဒေသကာနံ၊ပြလင့်သော
ရဟန်းတို့အား။အနုပတ္တိ၊အာပတ်မသင့်။

ဆမ္ဘာ ဤဝါရဋ္ဌဝဂ်ဖြစ်လျက် သမဂ္ဂသည်ကြောင့် အာပတ်
မသင့်ဟု ပြသဖြင့် ဝဂ္ဂသည် ဖြစ်လျှင် အာပတ်
သင့်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ဥ တ်သားခဲ့ အာဂန္တုက ဝင်လျှင်
ကံလည်း ပျက်၏။ အာပတ်လည်း သင့်၏။ ဥ တ်လွန်မှ ဝင်လျှင်
အာပတ်သာသင့်သည်။ ကံမပျက် ဟူလို။ ဝိမတိဝိနောဒနီ။ ပဝါ
ရဏာမှာ နည်းတူ ယူအပ်သည်ဟုသတိမူ။ အထက်နည်းတူချည်း။

။ပ။သမသမာ၊ တူမျှတူမျှ ကုန်သော။ အာဝါသိကာဘိက္ခူ၊
တို့သည်။အာဂန္တွန်၊ ကုန်အံ့။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြလင့်ခြင်းသည်။ သုဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊
ကောင်းစွာပြခြင်းတည်း။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသမျှကို။ သောတဗ္ဗံ၊

နာအပ်၏။ပ။ ထောကတရာ၊ နည်းကုန်သော။ အာဝါသိကာ ဘိက္ခု။၊တို့သည်။အာဂန္တုန်၊ကုန်၏။(ဤရှေ့တိကတခု။ ထိုနောက် ဒုတိယတိကလည်း တူသည်ချည်း)။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌမတ္တော၊ ပြပြီးခါမျှ၌။ပ။ တေသံဘိက္ခု။နံ၊ ထိုပြလင့်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္ဓိကေ၊၌။ ပါရိ သုဒ္ဓိ၊ ကို။ အာရောစေတုဗ္ဗာ၊ ၏။ (ဤမျှသာထူးသည်။ ထိုနောက် တတိယတိကဋ္ဌလည်း အဝုဋ္ဌိတာယ၊ ဤမျှသာထူးသည်။ ပရိသာ ယ၊ သည်။ အဝုဋ္ဌိတာယ၊ မထမိ။ (မထခင် သော်လည်းပေး။ ဤမျှသာထူးသည်။ ထိုနောက် စတုတ္ထတိကဋ္ဌလည်း ကေစ္စာယ ဝုဋ္ဌိတာယပရိသာယ၊ ဤမျှသာထူး၏)။ ကေစ္စာယ၊ အချို့သော။ ပရိသာယ၊သည်။ဝုဋ္ဌိတာယ၊ထလေပြီ။(ဤကားအနုက်။ ထိုနောက် ပဉ္စမတိကဋ္ဌကား သဗ္ဗာယဝုဋ္ဌိတာယပရိသာယ၊ ဤမျှသာထူး၏)။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ပရိသာယ၊သည်။ ဝုဋ္ဌိတာယ၊ထလေပြီ။(အနုက်)။

ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂသညိပန္နရသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အမှာ တိကဝါးခုတွင် တခုတခုသည် သုံးဝါရစီ သုံးဝါရစီ ဖြစ်ရကား ပန္နရသက ဖြစ်သတည်း။ ထို့နောက် ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂသညိပန္နရသကဋ္ဌ တေ ဇာနန္တိမျှသာ ထူး၏။ ဝေမတိက ပန္နရသကဋ္ဌလည်း တေ ကပ္ပတိနုခေါ အမှာကံ ဥပေါသထော ကာတုံ၊ နနုခေါကပ္ပတိတိ ဝေမတိကာ ဥပေါသထံကရောန္တိ-ဤ မျှသာအထူး။ ကုက္ကုစ္စပကတပန္နရသကဋ္ဌလည်း တေကပ္ပတေဝ အမှာကံ ဥပေါသထောကာတုံ နအမှာကံ နကပ္ပတိတိ ကုက္ကုစ္စ ပကာ ဥပေါသထံ ကရောန္တိ-ဤမျှသာထူး၏။အနုက်ကား-

၁၇၅။ ပ။တေဘိက္ခု။၊တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဥပေါ သထော၊ သည်။ ကပ္ပတေဝ-ကပ္ပတိဝေ၊ အပ်သည်သာတည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကာတုံ၊ ၎။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်ကား။ နု၊မဟုတ်။ ဧတိ၊ဤသို့။ ကုက္ကုစ္စပကတာ၊ ကုက္ကုစ္စသည် နှိပ်စက် အပ် သည်ဖြစ်၍၊ဥပေါသထံ၊ ကို။ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤကားအနုက်)။

ကုက္ကုစ္စပကတပန္နရသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

(ဘေဒ ပုရေက္ခာရ ပန္နရသက ၌လည်း တေနဿန္တေ ဝိနဿန္တေ၊ ကော တေဟိ အတ္ထောတိ ဘေဒ ပုရေက္ခာရာ ဥပေါသထံကရောန္တိ-ဤမျှသာ ထူးသည်။ အနက်ကား)-

(၁၇၆)။ ။ပ။ တေဘိက္ခု။ ထို မလာသော ရဟန်း တို့သည်။ နဿန္တု၊ပျက်စေကုန်သတည်း။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်လည်းပျောက်လေစေကုန်။ တေဟိဘိက္ခု။ဟိ၊တို့ဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဧတိ ဤသို့။ ဘေဒပုရေက္ခာရာ၊ ပျက်ခြင်းကို ရှေ့ရှုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ကွဲပြားခြင်းကို ရှေ့ရှုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ ဟုလည်းပေး)။ တေဘိက္ခု။တို့သည်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤကားအနက်)။

· **အမှာ** တိကနှစ်ဆဲငါးခု သရုပ်ကား အနာပတ္တိပန္နရသကဋ္ဌ တိက ငါးခု, ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏသည့် ပန္နရသကဋ္ဌ ငါးခု, ဝေမတိကပန္နရသကဋ္ဌ ငါးခု, ကုက္ကုစ္စပန္နရသကဋ္ဌ ငါးခု, ဘေဒ ပုရေက္ခာရပန္နရသကဋ္ဌ ငါးခု, ပေါင်း နှစ်ဆဲငါးတိုက် ဖြစ်၏။

ဘေဒပုရေက္ခာရပန္နရသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ၊
ပန္ဓရိသတိကာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

---

(၁၇၇)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝပန-ဧမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ အညတရသ္မိံ အာဝါသေ၊ အမှတ်မရှိသော ကျောင်း၌။ ဘဒဟုပေါသေ-တသ္မိံ ဥပေါသထ ဒိဝသေ၊ ၌။ စတ္တာရောဝါ၊ လေးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အတိရေကာဝါ၊လေးယောက် ... ်အလွန်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္မဟုလာ၊ကုန်သော။ အာဝါ ... ကျော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ သန္နိပတန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ... ၌။ တို့သည်။ အထ ခေါ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော။ အာဝါသိကာ၊ ... သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အန္တောသီမံ၊ သို့။ ဩကြွမန္တိတိ၊ ... ပတ်ကုန်၏ဟု။ ဧဝနန္တိ၊ ကုန်၏။ (သည်တွင်ဆက်၍ တေ ... ည်ကြောင့် ဝိနယသည်ကြောင့် ဝဏ္ဏသမဏ္ဍသည်ကြောင့် ဥပေါသထံ ... ကုန်၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသန္တိ-အစရှိသည်ကို ဆိုလေ။ နှစ်ဆဲ

ငါးတိုက်လည်းကောင်းဖြစ်၏)။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညေ၊ ကုန်သော။ အာဝါသိကာဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အန္တောသီမံ၊ သို့။ သြက္ကန္တာတိ၊ ဝင်လတ်ကုန်ပြီဟု။ ဧာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ (သည်တွင် ဆက်၍ဟောလေ။ နှစ်ဆယ့်ငါးတိုက်လည်းကောင်းတည်း)။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညေ၊ ကုန်သော။ အာဝါသိကေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အန္တောသီမံ၊သို့။သြက္ကမန္တေ၊ ဝင်လတ်သည်တို့ကို။ (ဝင်ဆဲကိုယူ)။ ပဿန္တိ၊ မြင်လတ်ကုန်၏။ (ဆက်၍ အကျယ်ဟောလေ။ နှစ်ဆဲ့ ငါးတိုက်ပြည့်စေ)။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။သြက္ကန္တေ၊ ဝင်လာ ပြီးသည်တို့ကို။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤလည်း နှစ်ဆဲ့ငါးတိုက် လည်းကောင်းတည်း)။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ သြက္ကမန္တိတိ၊ ဝင်လတ်ကုန်၏ဟု။ (ဝင်ဆဲကိုယူ)။သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း နှစ်ဆဲ့ငါးတိုက်လည်းကောင်းတည်း)။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ သြက္ကန္တာတိ၊ ဝင်လင့်ကုန်ပြီဟု၍။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း နှစ်ဆဲ့ငါးတိုက် လည်းကောင်းတည်း)။ အာဝါသိကေန အာဝါ သိကာ၊ အာဝါသိကနှင့် အာဝါသိကချင်းတို့ သည်ကား။ တိက နယတော၊ တိကနည်းအားဖြင့်။ ကေသတပဏ္ဍသတ္တာတိ၊ တရား ခုနစ်ဆဲ့ငါးတိုက်တို့တည်း။

အမှာ ရှေးဦးစွာ သုဒ္ဓိကနည်းတခု, တေဧာနန္တိ၊ သြက္ကမန္တိတိ-ဟူသော နည်းလည်းတခု, တေဧာနန္တိ။ပ။ သြက္ကန္တာတိလည်းတခု, တေပဿန္တိ၊ပ။ သြက္ကမန္တေလည်း တခု, တေပဿန္တိ။ပ။ သြက္ကန္တေလည်းတခု,တေ သုဏန္တိ။ပ။သြက္ကမန္တိတိ လည်းတခု, တေ သုဏန္တိ။ပ။ သြက္ကန္တာတိလည်းတခု, ဤနယ ခုနစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါး၌ နှစ်ဆဲ့ငါးတိုက်နှင်နှင် ရကောင်း ရကား နည်းခုနစ်ပါးတည်၍ နှစ်ဆဲ့ငါးတိုက်နှင့် မြောက်သည် ရှိသော် တရားခုနစ်ဆဲ့ငါးတိုက်ဖြစ်၏။ ဤကား အာဝါသိက နှင့် အာဝါသိကတွင် ဖြစ်သတည်း။

* အာဝါသိကေန၊နှင့်။ အာဂန္တုကာ၊တို့သည်လည်း။တဏာ။ ထိုအတူတည်း။ (ဤကားထည့်)။ အာဂန္တုကေန၊ နှင့်။ အာဝါ

သိကၪ်ား၊တို့သည်လည်း။ တထာ၊ထို့အတူတည်း။ အာဂန္တုကေန၊ နှင့်။ အာဂန္တုကာ၊ အာဂန္တုက ချင်းတို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထို့တူတည်း။ ပေယျာလမုခေန-ပေယျာလမုခံ ကတ္တာ၊ ပေယျာလကို အရင်းပြု၍။ သတ္တ တိကသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသော တိက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား တရာ့ခုနစ်ဆဲငါးတိက်ကို တည်၍ နည်းလေးပါးနှင့်မြောက်သည်ရှိသော် တိက် ခုနစ်ရာ ဖြစ်၏ဟူလိုသတည်း။ ဝါရချင်းမူကား တိက်ခုနစ်ရာ တည်၍ သုံးဝါရဖြင့် မြောက်သည်ရှိသော် ခုနစ်ထောင့်တရာ ဖြစ်၏။

၁၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဝါသိကဒနံ၊ ကျောင်းနေ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ စာတုဒ္ဒသော၊ စတုဒ္ဒသီဥပုသ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အာဂန္တုကာနံ၊ ညီသည်ရဟန်းတို့အား။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သစေ၊ ၍။ အာဝါသိကာ၊ တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အာဂန္တုကေဟိ၊ တို့သည်။ အာဝါသိကာနံ၊ တို့သို့။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ လိုက်အပ်၏။ (ဤ၌အာဂန္တုကရဟန်းတို့ကား နိုင်ငံ တိုင်းတပါးမှ လာ၍ သော်လည်းကောင်း အတိတ်ဥပုသ်ကို စာတုဒ္ဒသီပြု၍ သော်လည်းကောင်း အမှတ်ကွဲကုန်သည် ဟူ၏)။ သစေ၊ ၍။ သမသမာ၊ အတူအမျှဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အာဂန္တုကေဟိ၊ တို့သည်။ အာဝါသိကာနံ၊ တို့သို့။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ၊၏။ သစေ၊၍။အာဂန္တုကာ၊ တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာဝါသိကေဟိ၊ တို့သည်။ အာဂန္တုကာနံ၊ တို့သို့။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ၊၏။ (ဣဓပန အစရှိသောဒုတိယတိက်၌လည်း အတူပင်။ ပန္နရသီ,စာတုဒ္ဒသီ သည်မျှသာထူးသည်။ များရာများရာသို့လည်း လိုက်ရသည်)။ပ။ ပါဠိပဒေါ၊ အထွက်တရက်နေ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ပ။ အကာမာ၊ အလိုမရှိကုန်သော။ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိကို။ နဒါတဗ္ဗာ၊မပေးအပ်။အာဂန္တုကေဟိ၊ တို့သည်။နိဿိမံ၊သိမ်ပသို့။

ဂန္ဓာ၊၍။ဥပေါသထောက်ကို။ကာတမ္ဘော၊၏။ပ။ အာဝါသိကေဟိ၊ တို့သည်။ အာဂန္တုကာနံ၊တို့အား။ သာမဂ္ဂိဝါ၊ သာမဂ္ဂိကိုသော်လည်း။ဒါတမ္ဘော၊၏။နိသိမံဝါ၊သိမ်ပသို့သော်လည်း။ဂန္ဓဗ္ဗ၊၏။

အမှာ အာဂန္တုကတို့ ဥပုသ်ပြုပစေ၊ အာဝါသိကတို့အား သိမ်ပသို့ ထွက်၍ ဥပုသ်မပြုမီ နေလင့်စေ- ဟူလို သတတ်။တတိယတိုက်ပြီး၏။ အာဝါသိကတို့အားကား ပန္နရသီ၊ အာဂန္တုကတို့အားကား အထွက်တရက်ဖြစ်ရာ၌လည်း သိသာ၏။ စတုတ္ထတိုက်ပြီး၏။

၁၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣဓပနသာသနေ၊၌။ အာဂန္တုကာ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ အာဝါသိကာနံဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဝါသိကာ ကာရံ၊ကျောင်းနေတို့ရှိသောအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း။ အာဝါသိကလိဂ်၊ ကျောင်းနေတို့ ရှိသော အသွင်ကို လည်းကောင်း။ အာဝါသိကနိမိတ္တံ၊ ကျောင်းနေတို့ရှိသော နိမိတ်ကို လည်းကောင်း။ အာဝါသိကုဒ္ဒေသံ၊ ကျောင်းနေတို့ ပြသော ပရိကွဲရာကိုလည်းကောင်း။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ကိံ၊အဘယ်သို့။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သနည်း။ (ထည့်)။ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာခင်းသော။ မဗ္ဗဝိဒ္ဒံ၊ ညောင်ဧစောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဇ္ဇောဟနံ၊ အုံးကိုလည်းကောင်း။ သုပဒ္ဒိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်သော။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကိုလည်းကောင်း။ သုသမ္မဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာလှည်းအပ်သော။ပရိဝေဏံ၊ကိုလည်းကောင်း။ပဿန္တိ၊မြင်ကုန်၏။ပဿိတ္တာ၊ ၍။ အာဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိနုခေါတိ၊ မရှိသလော်ဟု။ ဝေမတိကာ၊ ယုံမှားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေအာဂန္တုကာ၊ တို့သည်။ ဝေမတိကာ၊ယုံမှားရှိကုန်လျက်။ နဝိစိနန္တိ၊မစုံစမ်းကုန်။ (မရှာဖွေကုန်သော်လည်းပေး)။ အဝိစိနိတ္တာ၊ မစုံစမ်း မရှာဖွေကုန်မူ၍။ ဥပေါသထံ၊ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။သဗ္ဗေသံ၊တို့အား။ ဒုက္ခဋ္ဌာ ဓမ္မသ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တောဘိက္ခု၊ ထိုအာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်။ ဝိစိနန္တိ၊ စုံစမ်းရှာဖွေ ကုန်၏။ ဝိစိနိတ္ဝာ၊ ၍။ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ အပဿိတ္ဝာ၊ ၍။ (ကြောင့် သော်လည်းပေး)။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ပ။ ဧကတော၊ တကွနက်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ပ။ ပါဠေ့ကျဲ့၊ အသီး။ ဥပေါ သထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား ။ဒုက္ကဋသ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပတ္တိနံ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဧတေဘိက္ခု၊ ထိုအာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်။ နဿန္တု၊ ပျက်စေကုန်သတည်း။ ဧတေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်လည်း ပျောက်လေစေကုန်။ တေဟိဘိက္ခု၊ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကောအတ္ထောတိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်းဟု။ ဘေဒပုရေက္ခာရာ၊ ကွဲပြားခြင်းကို ရှေးရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။သဗ္ဗေသံ၊တို့အား။ ထုလ္လစ္စယဿ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပတ္တိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤရှေ့ ပဌက တခု)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဝါသိကာကာရံ၊ ကျောင်းနေတို့ ရှိသော အခြင်းအရာရှိသည် ကိုလည်းကောင်း။ အာဝါသိကလိင်ံ၊ ကျောင်းနေတို့ ရှိဟန်ကို လည်းကောင်း။ အာဝါသိကနိမိတ္တံ၊ကျောင်းနေတို့ရှိဟန်ပြုသော နိမိတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝါသိကုဒ္ဒေသံ၊ ကျောင်းနေတို့ရှိဟန် ပြုသောပရိကွဲရာရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ သုဏာန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ကိံ၊ကို။ သုဏာန္တိ၊ နည်းဟူမူကား။ စက်မန္တာနံ၊ စကြိသွားသော ကျောင်းနေတို့၏။ ပဒသဒ္ဒံ၊ ခြေသံကို။ သဗ္ဗာယဿဒ္ဒံ၊ သရဗ္ဗာယ် သောအသံကို။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒံ၊ ချောင်းညှံ့သောအသံကို၊ ဓိဝိတ သဒ္ဒံ၊ချေသောအသံကို။ သုဏာန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ [အထက်တူသည် ချည်း။ ပဌက နှစ်ခုပြီး၏။] ထိုနောက် တတိယ ပဌက၌ကား အာ ဝါသိကကတ္တားခံစေ]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝပန-ဧမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ‘အာဝါသိကာ’ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ အညာ တကံ-အညသန္တကံ၊ ရဟန်းတပါး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပတ္တံ၊သပိတ် ကိုလည်းကောင်း။ပ။ နိသီဒနံ၊ နှီသီဒိုင်အခင်းကိုရင်း။ ပါဒါနံ၊

ခြေတို့ကို။ ဓောတံ၊ ဆေးသော။ ဥဒကနိဿိတံ၊ ရေစက်ကိုလည်း ကောင်း။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ထုလ္လစ္ဆယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပတ္တိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတိယပဋ္ဌကပြီး၏။ (စတုတ္ထပဋ္ဌကလည်း လွယ်ပြီ)။ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဥပါဟနပဝေါဠနသဒ္ဒံ၊ ဘိနပ်ခါသော အသံကို။ (ဤမျှသာ ထူးသည်။ ဒုတိယပဋ္ဌကနှင့် တူသည်ချည်း)။

စတုတ္ထ ပဋ္ဌကပြီး၏။

---

(၁၀၀)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝပနေ-ဧမသ္မိံ သာသနေ၊ ဘ္ဒ။ အာဂန္တုကာ၊ တို့သည်။ နာနာသံဝါသကေ၊ ဒိဋ္ဌိအယူဖြင့် အထူးထူး မပေါင်းဘော်ခြင်း ရှိကုန်သော။ အာဝါသိကေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်။ သမာနသံဝါသကဒိဋ္ဌိ၊ တူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိ၏ဟူသော အယူကို။ ပဋိလဘန္တိ၊ ကုန်၏။ သမာသံဝါသကဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဋိလဘိတ္တာ၊ ၍။ နုပုစ္ဆန္တိ၊ အယူကို မမေးကုန်။ အပုစ္ဆိတ္တာ၊ မမေးကုန်မူ၍။ ကေတော၊ နက်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တေအာဂန္တုကာဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ နာဘိရိတရန္တိ၊ မနှိပ်နင်းနိုင်ကုန်။ (အယူကိုမစွန့်နိုင်ကုန်ဟုလည်းပေး)။ . အနာဘိရိတရိတ္တာ၊ မနှိပ်နင်းကုန်မူ၍။ (အယူကို မစွန်စေနိုင်ကုန်မူ၍ ဟုလည်းပေး)။ ကေတော၊ နက်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပတ္တိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တေအာဂန္တုကာဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ နာဘိရိတရန္တိ၊ အယူကို မစွန့်စေနိုင်ကုန်။ အနာဘိရိတရိတ္တာ၊ မစွန့်စေနိုင်၍။ (မစွန့်စေနိုင်သောကြောင့် ဟုလည်းပေး)။ ပါဒေ ဝန္ဒိတ္တာ၊ အသီး။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ (ပဌမတိုက်ပြီး၏။ ဒုတိယတိုက်ကား တူ၏။ တတိယတိုက်, စတုတ္ထတိုက်တို့ဌလည်း အာဝါသိကသဒ္ဒါ ကတ္တားခံသည်မျှသာ ထူးကုန်၏)။

(၂၆၂) မဟာဝေါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝဂ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တဒဟု ပေါသထေ-တဿိ အဟေ ဥပေါ
သထေ၊ထိဉပုသ်နေ့၌။ သဘိက္ခုကာ၊ရဟန်းရှိသော။အာဝါသာ၊
ကျောင်းမှ။ (သဘိက္ခုကာ၌ သဟသဒ္ဒါကား သလောမကော
သပက္ခကောင်ကဲ့သို့ ဝိဋ္ဌမာနအနက်ကိုဟော၏)။ အဘိက္ခုကော၊
ရဟန်းမရှိသော။အာဝါသာ၊ကျောင်းသို့။သံဃေန၊ကို။အညတြ၊
ကြဉ်၍။ အန္တရာယာ-အန္တရာယံ၊ ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။
နဂန္တုဗြော၊ မသွားအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။
သဘိက္ခုကာ၊ သော။ အာဝါသာ၊ မှ။ အဘိက္ခုကော၊ သော။
အနာဝါသော၊ကျောင်းမဟုတ်သောစရပ်တန်ဆောင်းစသည်သို့။
သံဃေန၊ကို။ အညတြ၊၍။အန္တရာယာ၊ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊၍။
နဂန္တုဗြော၊အပ်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တဒဟုပေါသထေ၊၌။သဘိက္ခုကာ၊
သော။ အာဝါသာ၊ မှ။အဘိက္ခုကော၊ သော။ အာဝါသောဝါ၊
ကျောင်းသို့ လည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ ကျောင်းမဟုတ်
သောဇရပ်တန်ဆောင်းစသည်သို့လည်းကောင်း။နဂန္တုဗြော၊အပ်။
(ပဌမတိုက်)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ သဘိက္ခုကာ၊
ရဟန်းရှိသော။အနာဝါသာ၊ဇရပ်တန်ဆောင်းစသည်မှ။အဘိက္ခု
ကော၊ သော။ အာဝါသော၊ ကျောင်းသို့။ပ။နဂန္တုဗြော၊အပ်။ပ။
သဘိက္ခုကာ၊ရဟန်းရှိသော။ အနာဝါသာ၊ကျောင်းမဟုတ်သော
ဇရပ်တန်ဆောင်း စသည်မှ။ အဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းမရှိသော။
အနာဝါသော၊ဇရပ်တန်ဆောင်းစသည်သို့။ပ။နဂန္တုဗြော၊အပ်။ပ။
သဘိက္ခုကာ၊ ရဟန်းရှိသော၊ အနာဝါသာ၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း
စသည်မှ။ အဘိက္ခုကော၊ မရှိသော။ အာဝါသောဝါ၊ သို့လည်း
ကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း စသည်သို့ လည်း
ကောင်း။ နဂန္တုဗြော၊ အပ်။ (ဤအနာဝါသဟူသည်ကား လက်
သမားစသည်တို့နေရာ ဇရပ်တန်ဆောင်း မင်းကွန်းစသည်ကိုယူ)။
(ဒုတိယတိုက်)။ သဘိက္ခုကာ၊ရှိသော။ အာဝါသာဝါ၊ကျောင်းမှ
လည်းကောင်း။ အနာဝါသာဝါ၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း စသည်မှ
လည်းကောင်း အဘိက္ခုကော၊ ရဟန်း မရှိသော။ အာဝါသော၊

ကျောင်းသို့။ပ။ နဂန္ဓဇော၊ အပ်။ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသေ။ အာဝါ သာဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အနာဝါသာဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အဘိက္ခုကော့မရှိသေ။ အနာဝါသော၊သို့။နဂန္ဓဇော၊အပ်။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ရှိသေ။ အာဝါသာဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အနာဝါ သာဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းမရှိသေ။ အာဝါသောဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ သို့လည်း ကောင်း။ပ။ နဂန္ဓဇော၊အပ်။ (တတိယတိက်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသေ။ အာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းရှိသော်။ အာဝါသော၊ သို့။ နဂန္ဓဇော၊ အပ်။ ယတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ နာနာသံဝါသကာ၊ အထူးထူးသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အသု-ဘဝန္တို၊ ရှိကုန်အုံ့။ တတ္ထအာဝါသေ၊ သို့။ သံဃေန၊နှင့်။ အညတြ-ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အန္တရာယာ-အန္တရာယံ၊ ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ နဂန္ဓဇော၊ အပ်။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသေ။ အာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊သော။ အနာဝါသာ၊ သို့။ နဂန္ဓဇော၊အပ်။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ သော။ အာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသေ။ အာဝါသောဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ သို့လည်း ကောင်း။ပ။ နဂန္ဓဇော၊အပ်။ [ဤစတုတ္ထတိက်ကား ပဌမတိက်နှင့် တူ၏။ ယတ္ထသုဘိက္ခုနာနာသံဝါသကာမျှ ထူး၏] ။ပ။ သဘိက္ခု ကာ၊ ရှိသေ။ အနာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသေ။ အနာဝါသော၊ သို့။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ သော။ အနာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသေ။ အာဝါသော၊ သို့။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသေ။ အနာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသေ။ အာဝါ သောဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ သို့လည်း ကောင်း။ နဂန္ဓဇော၊ အပ်။ (ယတ္ထသုဘိက္ခု စသည်အတူ။ ပဌမ တိက်ပြီး၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသေ။ အာဝါ သာဝါ၊မှလည်းကောင်း။အနာဝါသာဝါ၊လက်သမားတို့နေသော ဇ်ရပ်တန်ဆောင်းစသည်မှလည်းကောင်း။ သဘိက္ခုကော၊ရဟန်း

ရှိသော။ အာဝါသောသို့။ နဂန္ဓဇော၊ အပ်။ (ယတ္ထသုစသည် အတူ)။ပ၊ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသော။ အာဝါသာဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အနာဝါဆာဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ သဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းရှိသော။ အနာဝါခဲသာ၊ သို့။ပ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသော။ အာဝါသောဝါ၊ သို့ လည်း ကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ သို့ လည်း ကောင်း။ နဂန္ဓဇော၊ အပ်။ [ယတ္ထသု စသည် အတူ။ ဆဋ္ဌတိက်]။

၁၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒဟုပေါသထေဒိဝသေ၊ ၌။ သ ဘိက္ခုကာ၊ ရှိသော။ အာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ သော၊ အာဝါသော၊ သို့။ ဂန္ဓဇော၊ သွားအပ်၏။ ယတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ သမာနသံဝါသကာ၊ တူသော ပေါင်းဖော်ခြင်း ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဿု-ဘဝန္တို၊ ရှိကုန်၏။ ယံအာဝါသံ၊ သို့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့လျှင်။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ [ရောက်ခြင်းငှါဟုလည်း ပေး]။ သကြောမိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇညာ-ဇာနေယျ၊ သိအံ့။ ဧဝ ရှုပေါ်ဤသို့သဘောရှိသော။ အာဝါသော၊ သို့။ ဂန္ဓဇော၊ ၏။ [အထက်သိလွယ်ပြု]။ပ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသော။ အာဝါသောဝါ၊ သို့ရင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ သို့ရင်း။ ဂန္ဓဇော၊ ၏။ [ယတ္ထသု စသည် နည်းတူ။ သတ္တမတိက်]။ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသော။ အနာ ဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသော။ အာဝါသော၊ သို့။ပ။ သ ဘိက္ခုကာ၊ ရှိသော။ အနာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ သော။ အနာဝါသော၊ သို့။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ သော။ အနာဝါသာ၊ မှ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသော။ အာဝါသောဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဇော၊ ၏။ [ယတ္ထသု စသည်ဆိုမြဲ။ အဋ္ဌမတိက်] ။ပ။ သဘိက္ခုကာ၊ ရှိသော။ အာဝါ သောဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသော။ အာဝါသော၊ သို့။ပ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသော။ အနာဝါသော၊ သို့။ပ။ သဘိက္ခုကော၊ ရှိသော။ အာဝါ ဒသောဝါ၊ သို့ရင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ သို့ရင်း။ ဂန္ဓဇော၊ သွား

အပ်၏။ (အဆုံးအဆုံးသော တိက်ကိုကား ဒွိမ္ဗွိကာဝသန်နှင်နှင် တည်း။ ယတ္ထသ္မာ စသည်ဆိုမြဲ။ နဝမတိုက်ပြီး၏)။

၁၈၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ နိသိန္နပရိသာယ၊ နေသော ပရိသတ်၌။ (ဟတ္ထပါသိ၌ နေသည်ကိုသာယူ)။ ပါတိ မောက္ခံ၊ ကို။ နဥ္ဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊မပြအပ်။ယောသံဃော၊ သည်။ (ယော ဘိက္ခု၊ သည် ဟုလည်းပေး)။ပ။ တဿဘိက္ခုနော၊ အာဝုံ။ ဒုက္ခ ဋ္ဌယမဓမ္မယ၊ဒုက္ခဋ္ဌိအာပတ်သို့။အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခမာနာယ၊ သည်။ပ။ သာမဏေရယ၊ သာမဏေသည်။ (ဆဋ္ဌိကတ္တား)။ နိသိန္နပရိသာယ၊ ၌။ (အကြင်းဖေါ်လေ)။ သာမဏေရာယ၊ သာမဏေမသည်။ပ။ သိက္ခံပစ္စက္ခာတကယ၊ သိက္ခာချသောသူသည်။ပ။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ ပါရာဇိကသို့။ အဒ္ဓါပန္န ကယ၊ ရောက်သောသူသည်။ နိသိန္နပရိသာယ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ နဥ္ဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဒ္ဒိသေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌယ၊ သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ ယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကယ၊ နှင်ထုတ် အပ်သော ရဟန်းသည်။ နိသိန္နပရိသာယ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ နဥ္ဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဒ္ဒိသေယျ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ယထာဓမ္မော၊ ပါဠိအလျောက်။ အာပတ္တိယာ၊ ဒုက္ခဋ္ဌ အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိကမ္မ၊ မကုလိုခြင်းကြောင့်။ဥက္ခိတ္တကယ၊ သည်။ပ။ပါဝိသိကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ မကောင်းစွာသော သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ (မှားသော အယူ ကို သော်လည်းပေး)။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်လိုခြင်းကြောင့်။ပ။ ပဏ္ဍကယ၊ ပဏ္ဍုက်သည်။ ထေယျသံဝါသကယ၊လိင်ကိုခိုးသော သူ သံဝါသကိုခိုးသော သူသည်။ပ။တိတ္ထိယပက္ကန္တယ၊ တိတ္ထိတို့သို့ ဝင်လေပြီးသောသူသည်။ နိသိန္နပရိသာယ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ နဥ္ဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဥဒ္ဒိသေယျ၊ ငြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အာဝုံ။ ဒုက္ခဋ္ဌယ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကဿ၊ သိုးပြီးသော

(၂၆၆) **မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်**

ပါရိသုဒ္ဓိကိုပေးလိုက်သောရဟန်း၏။ပါရိသုဒ္ဓိဒါနေန၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးခြင်းဖြင့်။ ပရိသာယ၊သည်။ အဝုဒ္ဓိတာယ၊မထမီကို။ အညြွှ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ -

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား ဆန္ဒလိုက်သောသူ ပေးလိုက်သော ဆန္ဒ, ပါရိသုဒ္ဓိထိုက်သောသူ ပေးလိုက်သော ပါရိသုဒ္ဓိသည်ကား တည်ဖြစ်လွန်ခဲ့သော်လည်းကောင်း စည်းဝေးသော သင်္ဃာတို့သည်ထလင့်ခဲ့သော်လည်းကောင်း ထိုဆန္ဒ,ထိုပါရိသုဒ္ဓိ ကားသိုး၏။ ထိုသို့ သိုးလေပြီးလျက် ဥပုသ်ပြုသော် ကံတပါး ဆောင်သော် အာပတ်သင့်၏ဟူလိုသတတ်။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃသာ၊ပဋ္ဌိယာ၊ ကွဲသော သင်္ဃာ၏ ညီညွတ်ပြန်သောနေ့ကို။ အညြွှ-ဌပေတွာ၊ ၍။ အနုပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့ မဟုတ်သည်၌။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ အပ်။

ဒုတိ၊ယာ၊သော။ဥပေါသထကွန္ဒကော၊သည်။ နိဋ္ဌိတော ပြီ။
တတိယဘာဏဝါ၊ရော၊သည်။ နိဋ္ဌိတော ပြီ။

ဥဒါန်း

တသေဥပေါသထကွန္ဒကသေ၊၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဝေါ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။ ။တိတ္ထိယာ၊တိတ္ထိတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ဘာသန္တိ၊ကုန်၏။ ပိမ္မိသာရောစ၊ မင်းသည်လည်း။ အဝေါစ၊ ကြားလျှောက်၏။ ကုဏ္ဍိဟာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်လျက်။ သန္ဓိပတန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဘာသိတုံ၊ဌ၊။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ရဟော၊ ဆိတ်သောအရပ်၌။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံတော်သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ။တဒါ၊ ၌။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။ သကိံ၊လဲ့ဝတကြိမ်။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ဌ၊။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ ယထာပရိသာ၊ မိမိပရိသတ်ရှိသမျှ။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။ သမဂ္ဂ-သမဂ္ဂါနံ၊ သမဂ္ဂရဟန်းတို့အား။ဥပေါသထံ၊ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ သာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ - မဒ္ဒကုဆ္ဆိစ၊ မဒ္ဒကုဆ္ဆိ မည်သော

သမင်တော။ သီမာ၊ သိမ်။ မဟတီ၊ ကျယ်စွာသော မဟာသိမ်။ နဒီယာ၊ မြစ်နားဌ။ သမ္မန္ဓန္တိ၊ သမုတ်ကုန်၏။ အနု၊ ပရိဝုဏ်တိုင်း။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ပါတိမောက်ပြကုန်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ဆောင်သော ဥပုသ်အိမ်တို့ကို။ သမ္မန္ဓန္တိ၊ သမုတ်ကုန်၏။ ခုဒ္ဒကာနိစ၊ ငယ်သောသိမ်တို့ကို။ သမ္မန္ဓန္တိ၊ကုန်၏။နဝါ၊သိတင်းငယ်သောရဟန်းတို့သည်။ပဏ္ဍမိ သု၊ ဖယ်ခဲ့ကုန်၏။ ရာဇဂဟေစေဝ၊ ဌ။ သီမာ၊ သိမ်ရှိသောကျောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝိပ္ပဝါသာ၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်၏။ ပဌမံ၊ စွာ။သီမံ၊ကို။ သမ္မနေ-သမ္မနေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ ပဏ္ဍာ၊ မှ။ သီမံ၊ ကို။ သမ္ဘဟနေ-သမ္ဘဟနေယျ၊ နှုတ်ရာ၏။ ။အသမ္မတာ၊ ဥတ်ကမ္မဝါဖြင့် မသမုတ်အပ်သော သိမ်ကား။ ဂါမသီမာ၊ ဂါမ,သိမ်။ နဒီယာ၊ နဒီသိမ်။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒသိမ်။ သရေ၊ ဇာတသရသိမ်။ ဥဒကုက္ခေပေါ၊ ဥဒကုက္ခေပသိမ်တည်း။ ဘိန္ဒန္တိ၊ မိမိတို့သိမ်နှင့် သူတပါးသိမ်ကို စပ်ရှုဖွဲ့ကုန်၏။ တဏေဝ၊ တိုအတူလည်းကောင်း။ အဗ္ဗောဟာရန္တိစ၊ မိမိတို့သိမ်ဖြင့် သူတပါးသိမ်ကို လွှမ်းမိုးရှုဖွဲ့ကုန်၏။ ကမ္မာနိ၊ ဥပုသ်ကံတို့ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဥဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကား။ ကတိ၊ တို့နည်း။ သဝရာ၊ အရိုင်းဘေးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အသတိပိစ၊ အနှာရယ်မရှိသော်လည်း။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ အကျဉ်းသာပြကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တဗ္ဗေန္တိ၊ ခြိမ်းချောက်ကုန်၏။ ပုန၊ တဘာန်။ ပိနယတဗ္ဗနာ၊ ဝိနည်းဖြင့်ခြိမ်းချောက်ခြင်းတို့ကို။ကတာ၊ပြုကုန်၏။ ။စောဒနာ၊ ခွင့်မတောင်းဘဲ စောဒနာခြင်း၊ ဩကာသေကတေ၊ ခွင့်ပြုစေပြီးသော်။ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒနာအပ်၏။ အဓမ္မပဋိဂ္ဂေါသနာ၊ အဓမ္မကံကိုမြစ်ခြင်း။ စာတုပဒ္ဓ၊ လေးယောက် ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂေါသိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သရာ၊ နှုတ်မြွက်ရှုဆိုခြင်း။ (နှစ်ယောက်သောရဟန်းကိုယူ)။ အာဝိ၊ နှလုံးဌသာ ဆောက်တည်ခြင်း။ (တယောက်တည်းကိုယူ)။ သဠ္ဠိစ္ဆ၊ မကြားစေလိုသော စိတ်ရှိ၍။ နသာဝေန္တိ၊ မကြားစေကုန်။ စေပိဝါယမေ၊

အကယ်၍ အသံကိုကြားစိမ့်သောငှါ လုံ့လပြုလျှင်မူလည်း။ အနာ
ပတ္တိ၊ မသင့်။ ။သဂဟဋ္ဌာ-သဂဟဋ္ဌာယ၊ လူနှင့် တကွသော
ပရိသတ်၌။ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ပါတိမောက်ပြကုန်၏။ အနုဇ္ဈဋ္ဌာ၊မတိုက်တွန်း
ဘဲ။ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်၏။ စောဒနာမှ၊စောဒနာဝတ္ထုမည်သောပြည်၌
နဇာနာတိ၊ ဥပုသ်စသည်ကိုမသိ။ (သဃ်ဒေ့ထေရ်ကို ယူ)။ သမ္မဟု
လာ၊ များသောရဟန်းတို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ သင္ဃကံ၊ ယနေ့
ပြန်စိမ့်သောငှါ။ ပါဟေတဗ္ဗော၊ တမန်လွှတ်အပ်၏။ နစဂန္ဆရေ-
နဂန္ဆန္တိ၊ မသွားလိုကုန်။ ။ကတိမိ၊ လဆန်း လဆုတ် ဘယ်မျှရက်
ရှိမည်နည်း။ကိ ံဝတိကာ၊ သခင်တို့ ဘယ်မျှလောက်ရှိကုန်သနည်း။
ဒူရေ၊ ဝေးသောရွာသို့။ စရန္တိ၊ ဆွမ်းခံသွားကုန်၏။ အာဘောဂ
ဗစတုံစ၊ ဥပုသ်နေ့ကို ကြားခြင်းငှါလည်း။ နဿရိ၊ မေ့ခဲ့၏။
ဥဋ္ဌာပံ၊ အမှိုက်ရှိသော ဥပုသ်အိမ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာသနံ၊
နေရာခင်းခြင်း။ ပဒီပေါ၊ ဆီမီးညှိခြင်း။ ဒိသာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို
မပန်ဘဲ။အရပ်မျက်နှာလေးသွားခြင်း။အညော၊သော။ဗဟုသုတော၊
ဗဟုသုတ ရဟန်းသည်။ အာဂန္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သင္ဃ၊
ယနေ့ ပြန်စိမ့်သော တမန်ကို။ ပါဟေတဗ္ဗော၊ လွှတ်အပ်၏။
ဝဿရေ၊ ဝါဆိုကုန်၏။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။
(ဝဿရှုပေါသထောကို ဝဿရေ ဥပေါသထော ပုဒ်ဖြတ်)။ ။
သုဒ္ဓိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ပေးခြင်း ဆောင်ခြင်း။ ကံမဟု၊ ကံဆောင်ခြင်း။
ဥတကာ၊ တို့သည်။ ဂဏ္ဍာန္တိ၊ ဘမ်းလေကုန်၏။ ဂဏ္ဌေါ၊ဂဏ္ဌထေရ်။
စကု၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။
တဝေဟ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။
ဒွေ၊တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊၏။
အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်သော ရဟန်း။ သဘာဂါ၊ ဝတ္ထုတူသော
အာပတ်။ သရိ၊အာပတ်ကို အောက်မေ့၏။ ။သဒ္ဓေဝသံဃော၊
သည်။ဝေမတိကော၊ ရှိ၏။ နဇာနန္တိ၊ ဥပုသ်စသည်ကို မသိကုန်။
ဗဟုသုတော၊ ဗဟုသုတ ရဟန်းသည်။ အာဂန္ဆတိ၊ ၏။ ဗဟု
များသော ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သမသမာ၊ တူမျှ

သော ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တုနှင့်ကုန်၏။ ထောကာ၊နည်းသော ရဟန်း တို့သည်။ အာဂန္တုနှင့် ကုန်၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ အဝုဋ္ဌိတာဃစ၊ ပထမိ။ အာဂန္တုနှင့် ကုန်၏။ ။ကေစ္စာ၊ အချို့သော ပရိသတ်သည်။ဝုဋ္ဌိတာ ဝုဋ္ဌိတာယ၊ထလင့်ပြီးမှ။ အာဂန္တုနှင့် ကုန်၏။ သဗ္ဗာ-သဗ္ဗာယ၊ခပ်သိမ်းသောပရိသတ်သည်။ ဝုဋ္ဌိတာယ၊ ထလေပြီးမှ။ အာဂန္တုနှင့် ကုန်၏။ ဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ ဝေမတိကာ၊ ရှိကုန်လျက်။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ပြကုန်၏။ ကပ္ပတေဝါတိ၊ အပ်ကုန်သည် ချည်းဟု။ကုက္ကုစ္စာ၊ကုက္ကုစ္စသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာနုံ၊ဝင်လတ်သည်ကိုသိလျက်။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်၏။ ပဿံ၊ မြင်လင့်လျက်။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်၏။ သုဏန္တိစ၊ ကြားလည်း ကြားကုန်၏။ ။အာဝါသိကေန၊ နှင့်။ အာဂန္တု၊ အာဂန္တုကမ္ပယျာလ စသည်လည်းကောင်း။ စာတုဒ္ဒသိဥပုသ်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသိဥပုသ်။ ပုန၊ တဘန်။ ပါဋိပဒေါ၊ အထွက်တရက်။ပန္နရသော၊ ပန္နရသိဥပုသ်။ လိင်္ဂ၊ ကျောင်းနေရှိသောအသွင်။ ဥဘော၊နှစ်ပါး ကုန်သော။သံဝါသကာ၊နာနာသံဝါသက,သမာနသံဝါသက။ပါရိ ဝါသာ၊ သိုးလေပြီးသော ပါရိသုဒ္ဓိ ပေးခြင်း။ အနုပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့မဟုတ်သည်၌။ သံဃသာမဂ္ဂိယာ၊ကို။ အညတြ-ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နကာတဗ္ဗော အပ်။ ဝိဘတ္တာ၊ခွဲဝေအပ် ကုန်သော။ဧတေဥဒ္ဒါနာ၊ တို့သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ဝိဘူတကာရဏာ၊ ဝတ္ထု၊ထင်ရှားသော အကြောင်းချည်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဤမသို့ခန္ဓကေ၊ ဤဥပေါသထကွန္ဓကဋ္ဌ။ ဝတ္ထု၊နှိ၊ တို့သည်။ ဆအသိတို၊ရှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ဥပေါသထကွန္ဓကော၊သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

အမှာ ။ ဤခန္ဓကဋ္ဌ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဦးအုံ့။ ။ ပါတိမောက်ပြခြင်းအပြားငါးပါးကို ပညတ်တော်မူလျှင် ရဟန်းတို့သည် အခါခပ်သိမ်း အကျဉ်းကိုသာ ပြကုန်သော

ကြောင့် နဘိကွမ်ဝေ သံခိတ္တောန် ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ။ ယော ဥဒ္ဒိသေယျအာပတ္တိဒုက္ကဋသ-ဟု ရှေးဦးစွာ ပညတ်တော်မူသည်။ ထိုနောက် ကောသလတိုင်း ဇနပုဒ်တွင် တခုသော ကျောင်းဝယ် အန္တရာယ်ရှိ၍ အကျယ် မပြန့်ကြောင်း၊ လျှောက်ပြန်ရာတွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ-သတိ အန္တရာယေ သံခိတ္တောန် ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုန္တိ-ဟု၍ ပညတ်တော် မူပြန်သည်။ ။ထိုမှ နောက်၌ ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းတို့သည် အန္တရာယ် မရှိဘဲ အကျဉ်း ပြခြင်းကြောင့် နဘိက္ခဝေ အသတိ အန္တရာယေ သံခိတ္တောန် ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ယော ဥဒ္ဒိသေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋသာတိ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဣတိ အန္တရာယေ သံခိတ္တောန် ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ-ဟု ပညတ်တော် မူပြန်သည်။ ။ထိုနောက် တခုသော ကျောင်း၌ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ပါတိမောက် ပြခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကြောင်းကို လျှောက်ရာတွင် တယောက်သော ဗျဟာပဠိဗလရှိသော ရဟန်းကိုနေ့ခြင်းပြန်နိုင်ကောင်းသောကျောင်းသို့သွား၍ အကျဉ်း ဖြစ်စေ အကျယ် ဖြစ်စေ ပါတိမောက်ကို သင်စေ၍ ပြုရမည်ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဤသို့ ပညတ်တော်မူသော နိဒါန်း အစဉ်ကို ထောက်၍ ပါတိမောက် ပြရာ၌ အန္တရာယ် ရှိလျှင်လည်း အကျဉ်းပြအပ်၏။ အကျယ် မပြနိုင်လျှင်လည်း အကျဉ်း ပြအပ်၏။ စည်းဝေးသော ပရိသတ်တွင် သီတင်းယ် အကျယ် ပြခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်ပင်ဖြစ်စေ အယုတ်ဆုံး နှစ်ဦးခွဲသတို့ စွမ်းနိုင်သော သီတင်းကြီး ရှိပြားအုံ့၊ တို သီတင်းကြီးသည် အကျဉ်း ပြအပ်၏။ ဤကဲ့သို့ စွမ်းနိုင်သော သီတင်းကြီး မရှိမူ သီတင်းယ်သည် စွမ်းနိုင်သည် အားလျော်စွာ ပြအပ်၏ ဟူလို။ ।ပါတိမောက် မပြမီ ဓမ္မစေ့သက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါတိမောက် ပြတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သို့ ကပ်၍ သံဃော ဘန္တေ ထေရံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ အဇ္ဈေသတိ၊ ဥဒ္ဒိသတု ဘန္တေ ထေရော ပါတိမောက္ခံ-ဤပါဠိဖြင့် သုံးကြိမ် တောင်းပန်ရမည်။ ထိုသို့ တောင်းပန်သောအခါ ပါတိမောက်ပြတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်က သမ္ဘဇ္ဇနိပဒီပေါစ၊ ဥဒကံအာသနေ

နစ။ ဥပေါသထသည်တော်နှင့်၊ ပုဗ္ဗကရဏာနှင့် ဝုစ္စတိတိ အဋ္ဌကထာ စရိယေဟိ ဝုတ္တာနိ စတ္တာရိ ပုဗ္ဗကရဏာနိ။ ကိံ တာနိ ကတာနိ-ဤပါဠိကို ရွတ်ရမည်။ ထိုအခါ ဓမ္မဇ္ဈေသကပုဂ္ဂိုလ်က အာမဘန္တေ ဟူ၍ဆို။ ထိုနောက် ပါတိမောက် ပြတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဆန္ဒ ပါရိသုဒ္ဓိဥတုက္ခာနံ၊ ဘိက္ခုဂဏနာစ ဩဝါဒေါ။ ဥပေါသထသည်တော်နှင့်၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိတိ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ ဝုတ္တာနိ ပဉ္စ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ကိံ တာနိ ကတာနိ-ဤ ပါဠိကို ရွတ်ရမည်။ ထိုအခါ ဓမ္မဇ္ဈေသကပုဂ္ဂိုလ်က အာမဘန္တေဟုဆို။ ထိုနောက် ပါတိမောက် ပြတတ်သော ရဟန်းက ဥပေါသထော ယဒေ၁တိကာစ ဘိက္ခူ၊ ကမ္ဘပ္ပတ္တာသဘာ၁ဂါ ပတ္တိယော စနုဝိဇ္ဇန္တိ၊ ဝဇ္ဇနီယာစ ပုဂ္ဂလာ တသ္မိံ နဟောန္တိ ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုစ္စတိတိ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ ဝုတ္တာနိ စတ္တာရိ ပတ္တကလ္လာနိ၊ ကိံ တာနိ သမာနိတာနိ-ဤပါဠိကိုရွတ်ရမည်။ ထိုအခါ ဓမ္မဇ္ဈေသကပုဂ္ဂိုလ်က အာမဘန္တေဟုဆို။ ထိုနောက် ပါတိမောက်ပြသော ပုဂ္ဂိုလ်က ပုဗ္ဗကရဏာ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ သမာဒ ပေတ္ဝာ ဒေသိတာ ပတ္တိကဿ သမဂ္ဂဿ သံဃဿ အနုမတိယာ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ အာရာဓနံ ကရောမ-ဟူ၍ဆို။ ထိုအခါ နာသောရဟန်းတို့က သာဓုသာဓုဟု ဝန်ခံ။ ပတ္တကလ္လအင်္ဂါ၌ ဟတ္ထပါသိအရမှာ ဟတ္ထပါသော နာမ ဒိယဋ္ဌဟတ္ထပမာဏော-ဟူ၍ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ ဋီကာ၌ လာသောကြောင့် တတောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသိအတွင်း၌ သင်္ဃာတို့ကို နေစေ၍ သုဏာတုမေ ဘန္တေ သံဃော-အစရှိသည်ကိုရွတ်အပ်၏။ ဤတွင် စကားဟရပ်။ အဝိပ္ပ ဝါသသီမ်ကမ္မဝါ၌ ဂါမဋ္ဌအရမှာ အန္တရဃရကိုယူ။ ဝဇ္ဇိရဗုဒ္ဓိ။ဂါမူ ပစာရအရမှာ အရာမ်ရှိလျှင် အရာမ်၊ အရာမ်မရှိလျှင် ထိုက်ရာ အရပ်ကိုယူ။ အဋ္ဌကထာ။ အဗဒ္ဓသီမ်၌ ဂါမအရမှာ အရာမ်တွင်း အရာမ်ပြင် ဂါမခေတ်ကုန်အောင်ယူ။ဝိမတိဝိနောဒနီ။သတ္တဘူတ္တန်ရ သီမ်မှာ မြို့ ရွာ နယ် အပိုင်းအခြားကင်းသော တောအုပ်အရပ်၊ ကျွန်းငယ်မျှားမှာယူ။ ဤတွင်ဥ္ဇေ ဥပေါသထကွန္ဓက အလုံးစုံပြီးပြီ။

ဝဿူပနာယိကကွန်ပက

ဝဿူပနာယိကကာရဏံ၊ ဝါကပ်အပ်သည်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (အနိယတ်ထည့်)။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝဿာဝါသော၊ ဝါကပ်ခြင်းကို။ အပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူသေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (ဗုဒ္ဓ အနက် မရှိ)။ ဟေမန္တံ၊ ဆောင်းလေးလ၌ လည်းကောင်း။ ဂိမှံ၊ နွေလ၌ လည်းကောင်း။ ဝဿံ၊ မိုးသီးလ၌လည်းကောင်း။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိသွားခြင်းကို။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဒ္ဓါဝယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကထံဟိနာမ၊ ကြောင့်။ သက္ကုဏ္ဍိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဟေမန္တံ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပ။ စာရိကံ၊ ကို။ စရိဿန္တိ၊ သွားကုန်ဘိသနည်း။ ဟရိတာနိ၊ စိမ်းကုန်သော။ တိဏာနိ၊ မြက်သစ်ပင်တို့ကို။ သမ္မဒ္ဒန္တာ၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်။ ဂေါမြိယံ၊ တခုသော ဗုဒ္ဓေါရှိသော။ (မြက်သစ်ပင်မှာ ဇီဝိတိန္ဒြေရှိ၏ဟု လူတို့ အမှတ်ရှိသည် ဟူလို)။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ ဝိဟေဌေန္တာ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်လျက်။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်ကုန်သော။ ပါဏော၊ ပိုးငယ်တို့ကို။ သံဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပါဒေန္တာ၊ ရောက်စေကုန်လျက်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိသွားခြင်းကို။ စရိဿန္တိ၊ သွားကုန်ဘိသနည်း။ ဒုရက္ခာတခမ္မာ၊ ဟောနိုင်ခဲသောတရားရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေဟိနာမ အညတိတ္ထိယာ၊ ဤသာသနာတော်၌ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့သည်လည်း။ ဝဿာဝါသံ၊ မိုးသီးလနေရာ၌။ အလ္လိယိဿန္တိ၊ ကိန်းဝပ်ကုန်၏။ သံကာပယိဿန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေဟိနာမ သကုန္တကာ၊ ဤငှက်တို့သည်။ ရုက္ခဂ္ဂေသု၊ သစ်ပင်ဖျားတို့၌။ ကုလာဝကာနိ၊ အသိုက်တို့ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝဿာဝါသံ၊ ၌။ အလ္လိယိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ သံကာပယိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ သက္ကုဏ္ဍိယာ၊

သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ ဤမေပနသမဏာ၊ တို့သည်ကား။ပ။စာရိုက်၊ကို။စရန်၊ကုန်၏။ ဤတို၊ သို့။ဥဒ္ဓေသယန်၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ဝါ။မိုးသီးတွင်းသုံးလနေခြင်းသို့။ ဥပဂန္တုံ၊ကပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။

အမှာ ပဌမဗောဓိ၌ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး ဝါကပ်ခြင်းကို မပညတ်သေး သောကြောင့် မိုးသီးခွဲတုန်ရဟန်းတို့ ဒေသစာရီသွားသည်ဟု ဒုကအဂုံတို့ရ အဌကထာ၌လာသည်။ ဤအရာကိုထောက်၍ မြတ်စွာဘုရား တာဝတိံသာမှ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့လှူ့ပြည့်သို့ သက်ဆင်းရာ၌ဝါကို မပညတ်သေးသောကြောင့် ဝါကျွတ်ပြီလော မကျွတ်သေးလောဟု စောဒနာခွင့်မရှိသည်ကို သိလေ။ ထိုမှတပါး သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ရာ၌ သာဝကတို့ကို ရည်၍ ပညတ်သည်။ ကိုယ်တော်ကို ရည်၍ ပညတ်သည့် အရာမရှိဟု ဓမ္မပဒအဌကထာ၌ ပြသောအရာများ ကိုလည်း နှလုံးမူ။

အထခေါ၊ ဌ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တေံပုရိုတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကဒါနုခေါ၊ အာဘယ်အခါ၌။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂန္တုံ၊သနည်း။ ဤတိ-တေံ-ပရိုတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဝဿာနေ၊ မိုးသီးလ၌။ ဝဿံ၊ဝါသို့။ ဥပဂန္တုံ၊ကပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ဤတို့၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တေံ-ပရိုတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဝဿူပနာယိကာ၊ ဝါကပ်ခြင်းတို့သည်။ ကတိနုခေါ၊အာဘယ်မျှတို့နည်း။ ဤတိတေံ-ပရိုတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ ဘဂဝတော၊အား။ တေမတ္တံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿူပနာယိကာ၊ တို့သည်။ ပုရိမိကာ၊ ပုရိမဝါလည်းကောင်း။ပစ္ဆိမိကာ၊ပစ္ဆိမဝါလည်းကောင်း။ ဤတို-ဤမဘဒ္ဒေ၊ တို့တည်း။ အာသဠ္ဠိယာ၊ နွယ်တာ လမြည့်၏။ အပရဇုဂတာယ၊ လွန်ပြီးသော အတွက်တရက်နေ့၌။ (နေ့ဦးကို လွန်သည်)။ ။ ပုရိမိကာ၊ ပုရိမဝါသို့။ ဥပဂန္တုဘာ၊ ကပ်အပ်၏။ အာသဠ္ဠိယာ၊

ဝါဆိုလပြည့်မှ။ မာသဂတာယ၊တလလွန်ပြီးသော အထွက်တရက် နေ့၌။ (ဝါဆိုလကို လွန်သည်)။ ။ပစ္ဆိမိကာ၊ ပစ္ဆိမဝါသို့။ ဥပဂန္တုဗာ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဝဿူပနာယိကာ၊ တို့သည်။ ဣတိ-ဣမာဒေ၊ တို့တည်း။ ။[ကျောင်း၌ ဝါကပ်သည် ဖြစ်အံ့၊ ဣမသို့ ဝိဟာရေ ဣမံတေမာသံ ဝဿံ ဥပေမိ-ဟု ဝစီဘေဒ ပြု၍ ကပ်ရမည်။ နွားကျောင်းသားတို့ တဲ,လှည်း,လေတို့၌ဝါကပ်သည် ဖြစ်အံ့။ဣဝဝဿံဥပေမိ-ဟု နှလုံးသာသွင်းရမည်]။

၁၀၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။ အန္တရာဝဿံ၊ ဝါတွင်း၌။စာရိကံ၊ကို။စရန္တိ၊ကုန်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ပ။ ဥဒ္ဓာ ယန္တိ၊ကုန်၏။ ကထံဟိနာမ၊ကြောင့်။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊တို့သည်။ပ။စရိဿန္တိ၊သွားကုန်သုနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ၍၊ ပုရိမံဝါတေမာသံ၊ ပုရိမဝါ သုံးလ ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမံဝါ တေမာသံ၊ ပစ္ဆိမဝါ သုံးလ ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ အဝဿိတ္ဝာ၊ မနေမူ၍။ စာရိကာ၊ ဒေသ စာရိကို။ နပဏ္ဏမိတဗ္ဗာ၊ မသွားအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဏ္ဏ မေယျ၊ သွားငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အာဒိ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊သည်။ဟောတိ၊၏။

၁၀၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဝဿံ၊သို့။ဥပဂန္တ္မာ၊ ၄ ။ နဒ္ဒုဆန်း၊အလိုမရှိကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿံ၊ သို့။ နဥပဂန္တုံ၊ သည်။ နမဟုတ်။ ဥပဂန္တုံ ဝေ၊တည်း။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ နဥပဂစ္ဆယျ၊ ငြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အာဒိ။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော၊ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တဒဟု ဝဿူပနာယိကာယ၊ ကိုဝါဆိုသောနေ့၌။ ဝဿံ၊ သို့။ အနု ပဂန္တုကာမာ၊ ကပ်ခြင်းငှါ အလိုမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဏ္ဌိစု၊ ၍။ အာဝါသာ၊မှ။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ တဒဟုဝဿူ ပနာယိကာယ၊ ၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့၊ အနုပဂန္တုကာမေန၊ ကပ်ခြင်းငှါ

အလိုမရှိသဖြင့်။ သန္ဓိစ္ဆ၊ စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဝါသော၊ ကျောင်းကို။ နအတိက္ကမိတဗ္ဗော၊ မလွန်အပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အတိက္ကမေယျ၊ အုံ့။ ဒုက္ကဋသ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အချင်းခပ်သိမ်း ဝါကပ်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍ သွားသည်ကိုယူ)။ ။တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ၌။ပ။ဗိမ္ဗိသာရော၊ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဥပဂန္တုကာမော၊ ထိန်းမှတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ (ဝင်လိုသည်ဖြစ်၍ သော်လည်းပေး)။ပ။ပါဟေသိ၊ ၏။ ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ အာဂစ္ဆေ၊ လာလတ်တို့သော။ ဇဏ္ဏော၊ ၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆေယျုံ၊ကပ်ကုန်မူကား။ သာဓု၊ကောင်းစွာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့သို့။ အနုဝတ္တိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၁၀၇။ ။ပ။ယေန၊ ၌။ သာဝတ္ထိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသာဝတ္ထိ နဂရံ၊ သို့။ အဝသရိ-သမ္ပတ္တောဝ၊ ၏။ တတြ-တိသံသာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ (သုဒံကား နိပါတ်)။ပ။ ဥဒေနေန၊ ဥဒေန အမည်ရှိသော။ ဥပါသကေန၊ ရဟနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သော ဒါယကာသည်။ပ။ ဘဒ္ဒန္တာ၊သခင်တို့သည်။အာဂစ္ဆန္တု၊သတည်း။ပ။ဥဒေနော၊သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝဿံ ဝသန္တိ၊ ဝါခိုကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ အာဂမေတု၊ ငုံလင့်ဦး။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော်။ အာဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ သတည်း။ သမေစပန၊ ၍။ အသ-ဥဒေနဿ ဥပါသကဿ၊ အား။ အစ္ဆာယိကကရဏီယံ၊ ရှောင်တခင် ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိမူကား။ တဏ္ဍေ၀၊လိုအရပ်၌လျှင်။အာ၀ါသိကာနံ၊နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊နံ၊ တို့၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ တည်လင့်စေသတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ပ။မယာ၊ သည်။ ပဟိဏေ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်လျက်။ နအာဂစ္ဆိဿန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဟိ ကဿ၊ မူကား။ အဟံ၊ ကား။ ဒါယကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး

ဒါယကာတည်း။ ကာရကော၊ သင်္ဃ၏ အမှုကြီးငယ်ကို ဖြေသော သူတည်း။ သံဃုပဋ္ဌာကော၊ သင်္ဃ၏ အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓရာယတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိတ္တန်း၊ ခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ ပဟိတေ၊ ပင့်ဘိတ်သည်ရှိသော်။ သတ္တာဟ ကရဏီယေန၊ သတ္တာဟကိစ္စဖြင့်။ ဂန္တုံ၊သွားစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အပ္ပဟိတေ၊ မပင့်ဘိတ်သည်ရှိသော်။ နတ္ထေဝဂန္တုံ၊ မသွားအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ သံနိဝတ္တော၊ နစ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခုဿ၊ သည်လည်း ကောင်း။ပ။ ဥပါသိကာယ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧမေသံသတ္တန်း၊ တို့သည်။ပ။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အပ္ပဟိတေ၊ သော်။ နတ္ထေဝဂန္တုံ၊ အပ်။ သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ သန္နိဝတ္တော၊ နစ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ (အကြောင်းရှိလျှင် ဝါဆိုသောနေ့၌ အရဏ်မတက်မီ သတ္တာဟကိစ္စဖြင့် သွားအပ်၏။ အဋ္ဌကထာ)။

၁၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမသာသနေ၊ ၌။ ဥပါသကေန၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ဝိဟာရော၊ နှစ်ဘက်စောင်း မိုးသော ကျောင်းကို။ပ။ အဓုယောဂေါ၊ တဘက်စောင်းမိုးသောကျောင်း ကို။ပ။ ပါသာဒေါ၊ပြာသာဒ်ရှည်ကို။ပ။ဟမ္မိယံ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်း ကို။ပ။ဂုဟာ၊ ဥမင်တောင်ခေါင်းကို။ပ။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ပ။ ကောဋ္ဌကော၊တံခါးမုခ်ကို။ပ။ဥပဋ္ဌာနသာလာ၊ အညီစည်းဝေးရာ ဇရပ်ကို။ပ။ အဂ္ဂိသာလာ၊ မီးတင်းကုပ်ကို။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ အနှောဝတ္ထု-အနှောပဏ္ဏ ဖြေသောကုဋိကို။ ဝစ္စကုဋိ၊ ဝစ္စကုဋိကို။ပ။ စင်္ကမော၊ ကို။ပ။ စင်္ကမနသာလာ၊ စင်္ကြံသွားရာဇရပ်ကို။ ဥဒပါနော၊ ရေတွင်းကို။ပ။ဥဒပါနသာလာ၊ ရေတွင်းမိုးစရာဇရပ်ကို။ပ။ ဇန္တာဃရံ၊ ဇရုံးအိမ်ကို။ ဇန္တာဃရသာလာ၊ ဇရုံးအိမ်မိုးစရာ ဇရပ်ကို။ပ။ မဏ္ဍပေါ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ အာရာမော၊ အရာမ်ကို။ အာရာမဝတ္ထု၊ အရာမ်ရာကို။ ကာရာပိတံ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ အုံ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝပနသာသနေ၊ ၌။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဘိက္ခုနိ

သံဃံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ပ။ အာရာမဝတ္ထု၊ ကို။ ကာရာပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

၁၈၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓပန သာဝသနေ၊ ဒ္ဒ။ ဥပါသကေန၊ သည်။အတ္တနော၊၏။ အတ္ထာယ၊ဌ၊။ နိဝေသနံ၊ ကို။ပ။သယနီဃရံ၊ အိပ်ရာတိုက်ကို။ပ။ ဥဒေါသိတော၊ ဥစ္စာထားရာ တိုက်ကို။ပ။ အဋ္ဌော၊ စင်ကို။ပ။ မာဠေ၊ တန်ဆောင်းကို။ပ။ အာပဏော၊ အိမ်ဈေးကို။ အာပဏသာလာ၊အိမ်ဈေးမိုးစရာဇရပ်ကို။ပ။ ရသ ဝတီ၊ စဖိုအိမ်ကို။ပ။ ပုတ္တသဝေါ၊ သားအားမူလည်း။ ဝါရေယ္ယံ၊ ထိမ်းမြားလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဓိတုယာဝေါ၊ သော်လည်း။ ဝါရေယ္ယံ၊ သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ပ။အဘိညာတံ၊ဘုရားဟောထင် သော။ သုတ္တန်၊ကို။ ဘဏတိ၊ဟောတတ်အံ့။ပ။ အယံ သုတ္တန္တော၊ သည်။ ပုရေပလုဇ္ဇတိ၊ မကွယ်မီ။ ဣမံ သုတ္တန်၊ ကို။ ပရိယာပုဏိ သန္တိ၊တည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ပဟိဏေယျ၊ အံ့။ (အထက်ထင်သည် ချည်း)။ပ။

၁၉၃။ တေနခေါပန သမယေန၊ ဒ္ဒ။ အညတရော- ကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဂိလာနော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌန်း၊ သိတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့အား။ အပ္ပဟိတေပိ၊ မစေသော်လည်း။ သတ္ကာဟကရဏီယေန၊ သတ္ကာဟကိစ္စဖြင့်။ ဂန္ဓုံ၊ ဌ၊။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပဟိတေ၊ စေသော်ကား။ပဝေဝ-ပါ ဝေ၊ဆိုဘွယ်မရှိပြီ။ပ။ သတ္ကာဟံ-သတ္ကာဟဒ္ဓန္တရေ၊ ခုနစ်ရက်တွင်း ဒ္ဒ။ သန္ဓိဝတ္ထော၊ နစ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊၏။ပ။ဂိလာန ဘတ္တံ၊ သူနာအားဆွမ်းကိုမူလည်း။ ပရိယေသိသာမိ၊ ရှာအံ့။ ဂိလာန ပဋ္ဌာကဘတ္တံ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသော သူအားဆွမ်းကိုမူလည်း။ ပရိယေသိသာမိ၊အံ့။ ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ၊ သူနာဆေးကိုမူလည်း။ ပရိယေသိသာမိ၊အံ့။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသာမိ၊ မေးအံ့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဂန္ဓုံ၊ သွားအပ်၏။ သတ္ကာဟံ၊ဒ္ဒ။ သန္ဓိဝတ္ထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊၏။ပ။ အနဘိရတိ၊ မမ္ဟေ လျော်သောရဟန်းကို။ ဝူပကာသေသာမိတိ၊ ၊

အရပ်တပါးသို့ ဆောင်အံ့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ပ။ အဿဘိက္ခု နော၊အား။ ဓမ္မကထံ၊ကို။ ကရိဿာမိတိ၀ါ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊၏။ပ။ကုက္ကုစ္စံ၊သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မှားသောအယူကို။ ဝိဝေစေဿာမိ၀ါ၊ ဖြေစေအံ့ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဝိဝေစာပေဿာမိ၀ါ၊ သူတပါးကို ဖြေပါစေအံ့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဒိဋ္ဌိဂတံ၌ ဂတသဒ္ဒါ အနက်မရှိ၊ တဏ္ဍော်တည်း)။ပ။ ဂရုဓမ္မံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အဠာ ပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပရိ၀ါသာရဟော၊ ပရိ၀ါသ်နေထိုက် သည်။ဟောတိ၊အံ့။ပ။ပရိ၀ါသဒါနံ၊ပရိ၀ါသ်ပေးခြင်းကို။ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ (ကြောင့်ကြကိုသော်လည်းပေး)။ ကရိဿာမိ၀ါ၊ပြုအံ့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနုဿာ၀ေဿာမိ၀ါ၊ ဥ တ်ကမ္မ၀ါရွတ်အံ့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂဏပူရကော၊ ဂိုဏ်းဖြည့်သည်။ ဘ၀ိဿာ မိတိ၀ါ၊ အံ့ဟူ၍လည်းကောင်း။ဂန္ဓဗ္ဗံ၊၏။ပ။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာရဟော၊ ငင်ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ပ။ မာနတ္တာ ရဟော၊ မာန္တတ်ထိုက်သည်။ဟောတိ၊ အံ့။ပ။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်ထိုက်သည်။ဟောတိ၊အံ့။ပ။သံ၊ဃော၊ သည်။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကတ္တုကာမော၊သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဇ္ဇနိယံ၀ါ၊ တဇ္ဇနိယ ကံကို လည်းကောင်း။ နိယသံ၀ါ၊ နိယသကံကို လည်းကောင်း။ပ။ ဥက္ခေ၀နိယံ၀ါ၊ ဥက္ခေ၀နိယကံကိုရင်း။ ကတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ပ။ ကိန္တိနုခေါ၊ အဘယ်သို့မူ၍။ (အဘယ်သို့သော အနေကြောင်းဖြင့်သော်လည်းပေး)။ သံ၊ဃော၊ သည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကရေယျ၊မပြုပါအံ့နည်း။ လဟုကာယံ၀ါ၊ လဟုကကံကိုမူလည်း။ (ပေါ့သောကံသို့မူလည်းပေး) ပရိဏာမေယျ၊ ညွှတ်ပါအံ့နည်း။ ဗုတိ၊ဤသို့။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ သံ၊ဃေန၊သည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တဇ္ဇနိယံ၀ါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဥက္ခေ၀နိယံ၀ါ၊ကိုလည်း ကောင်း။ ကမ္မံ၊ကို။ ကတံ၀ါပန၊ ပြုလေပြီးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။မ္ပ။ကိန္တိနုခေါ၊ အဘယ်သို့မူ၍။ (အဘယ်သို့သော အကြောင်း ဖြင့်မူလည်း ပေး)။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ဝတ္တေယျ၊ ကျင့်ပါအံ့နည်း။

ပေးပေမံ၊အမွေးကို။ ပါတေယျ၊ ချပါအုံ့နည်း။ နေတ္တာရုံ၊ ဒဏ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို။ ဝတ္ထေယျ၊ ကျင့်ပါအုံ့နံ့နည်း။ သံဃော၊ သည်။ တံကမ်ပ်ံ၊ ကို။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေယျ၊ ငြိမ်းပါစေအုံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ၏။ [ဘိက္ခုနိမဘရာဠ်လည်း နည်းတူပင်။ သိက္ခ မာန်အရာဠ်ကား]-

၁၉၅။ ။ပ။ဒေမ၊ ၏။ သိက္ခာ၊သိက္ခာသည်။ ကုပ္ပိတာ၊ ပျက်ခဲ့ ၏။ပ။အဟံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒ္ဓိတုကာမာ၊ ပဋ္ဌင်းခံခြင်းငှါ အလို ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ -[ဤမျှသာ ထူးသည်။ သိက္ခမာန်တို့ကား ဝိကာလဘောဇနတိုင်ရုံ သိလ ခြောက်ပါးကို မကျိုး မပျက် ရအောင် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်မှ ပဋ္ဌင်းခံရသတည်း။ သာမဏေ အရာဠ်လည်း သိသာ၏]။

ဝ၉၆။ ။ပ။သာမဏေရော၊သည်။ဝဿံ၊ကို။ ပုစ္ဆိတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ၊[ဤမျှသာ ထူးသည်။ သာမဏေ မိန်းမ အရာဠ်လည်း သိလွယ်သည်ချည်း။ သာမဏော မိန်းမ ဖြစ်ပြီးမှ သိက္ခမာန် ဖြစ်သည်]။ပ။

၁၉၇။ ဘေနခေါ်ပနသမယေနဂ္ဂ။ အညတရဿ၊ တယောက် သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဂိလာနာ၊ နာသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ပ။အယဉ္စမေမာတာ၊ဤငါ့အမိသည်လည်း။ ဂိလာနာ နာခဲ့၏။ သာစ၊ ထိုနာသော ငါ့အမိသည်လည်း။ အနုပါသိက ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သော သီတင်းသည်မ မဟုတ် မယာ၊ သည်။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့် သနည်း။ ဧတိ။ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဝိတာ၊ သည်။ ဂိလာနော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏

၁၉၉။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဘာတာ၊ ညီ အစ်ကိုသည်။ နော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို အစ်ကိုသည်။ ဘာ၀ အစ်ကို၏။ ကတိဋ္ဌဘာတုနော၊ ညီ၏။ သန္ဓိကော၊ သို့။ ဒုပဟိနေယျ၊ အုံ့။ပ။ဘိက္ခုဿ၊၏။ ဘဂိနိ၊ နှမသည်။ပ။ ဘ

၏။ ဤတကော၊ အမျိုးသည်။ပ။ ဘိက္ခုဂတိကော၊ ရဟန်းတို့နှင့် တကျောင်းတည်း အတူနေသော ယောကျားသည်။ ဂိလာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြင်းနည်းတူ)။ တေနခေါပနသမ ယေန၊ ၌။ သံဃသ၊ ၏။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဥန္ဒြိယတိ၊ ပြိုခဲ့၏။ (ယိုက်ခဲ့၏ သော်လည်းပေး)။ အညတရေန ဥပါသကေန၊ ဒါယ ကာတယောက်သည်။ အရညေ၊ ၌။ ဘဏ္ဍံ၊ ကျောင်းလျှာသစ်ကို။ ဆေဒါပိတံ၊ ဖြတ်စေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဥပါသကော၊ သည်လည်း။ပ။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ သခင်တို့သည်။ ဘဏ္ဍံ၊ ကျောင်းလျှာ သစ်ကို။ သစေ၊ ၍။ အဝဟရာပေယျုံ၊ ဆောင်စေကုန်မူကား။ အဟံ၊ သည်။ တံဘဏ္ဍံ၊ ထိုကျောင်းလျှာသစ်ကို။ ဒဇ္ဇေ-ဒဇ္ဇေယျန္တိ၊ လျှောအံ့ဟု။ ဒုတံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ ၏။ပ။

ဝဿာဝါသဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၂၀၀။ ။ပ။ဝဿူပဂတာ၊ ဝါသို့ကပ်ကုန်သော။ [ဝါဆိုကုန် သော ဟုလည်းပေး။]။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဝါဠေဟိ၊ သားရဲတို့သည်။ ဥဇ္ဇဂ္ဃာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂဏ္ဍီ သုပိ၊ ယူလည်း ယူကုန်၏။ ပရိပါတိ သုပိ၊ လိုက်လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ သေဝ အန္တရာယောတိ၊ ဤသည်လျှင် အန္တရာယ်ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ဖခဲ့ အပ်၏။ ဝဿဿေဒဿ၊ ဝါပြတ်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝဿူပဂတာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သရီသပေဟိ၊ မြွေတို့သည်။ ဥဇ္ဇဂ္ဃာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုံသန္တိ၊ ခဲလည်းခဲကုန်အံ့။ ပရိပါ တေန္တိ၊ လိုက်လည်း လိုက်ကုန်အံ့။ပ။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လုယက်မူလည်း လုယက်ကုန်အံ့။ အာကောဋေန္တိ၊ ထိုးခုတ်မူလည်း ထိုးခုတ်ကုန်အံ့။ ဝိသာစေဟိ၊ တို့သည်။ အာဝိ သန္တိ၊ ဝင်မူလည်း ဝင်လတ်ကုန်အံ့။ ဟနန္တိ၊ သတ်မူလည်း သတ်လတ်ကုန်အံ့။ (ညှဉ်းဆဲမူလည်း ညှဉ်းဆဲလတ်ကုန်အံ့ ဟု လည်းပေး)။ပ။ဂါမေ၊ ဆွမ်းမှီသောရွာသည်။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဒဟံ၊

လောင်သည်။ ဟောတိ၊အုံ့။ပ။ သေနာသနံ၊သည်။ပ။ဒဏ်၊လောင်သည်။ဟောတိ၊အုံ့။ပ။ဝုဋ္ဌော မျောသည်။ဟောတိ၊အုံ့။ပ။

၂၀၁။ ဂါမေ၀၊ ဆွမ်းခံရှာသည်။ စောရေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထခဲ့၏။ (ပြောင်းခဲ့၏ သော်လည်းပေး)။ပ၊ ယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ဂါမေ၀၊ ရှာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုရှာသို့။ ဂန္တုံ၊ ဘ၊။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဂါမေ၀၊သည်။ ဒ္ဒိဝေ၀၊နှစ်ဖြာ။ ဘိဇ္ဇိတ္ထ၊ကွဲခဲ့၏။ပ။ ယေန-ယသ္မိံ ဂါမေ၊ ဘဒ္ဒ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုများသော ရှာသို့။ ဂန္တုံ၊ ဘ၊။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဗဟုတရာ၊ များသောလူတို့သည်။ အသဒ္ဓါ၊ မသဒ္ဓါကုန်သည်။ အပ္ပဿဒ္ဓာ၊မကြည်လင်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ယေန၊အကြင်ရှာ ဘဒ္ဒ။ သဒ္ဓါ၊ကုန်၏။ ပဿဒ္ဓာ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ တေန၊ထိုရှာသို့။ ဂန္တုံ၊ ဘ၊။ အနုဇာနာမိ၏။ပ။ ဝဿူပဂတာ၊ ဝါဆိုကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ လူခဿ ဝါ ဘောဇနဿ၊ ကြမ်းသောဆွမ်းကို လည်းကောင်း။ ပဏီတဿ ဝါ ဘောဇနဿ၊ နုသောဆွမ်းကို လည်းကောင်း။ ယာ ဝ ဒဏ္ဍံ ပါရိပူရိံ၊ အလိုပြည့်ရုံ။ နလဘိံသု၊ ကုန်။ပ။ယာ ဝ ဒဏ္ဍံ ပါရိပူရိံ၊ အလိုပြည့်ရုံ။ လဘန္တိ၊ကုန်၏။ သပ္ပါ ယာနိ၊ကုန်သော။ဘောဇနာနိ၊ဘောဇဉ်တို့ကို။နလဘန္တိ၊ကုန်အုံ့။ ။ပ။လူခဿ ဝါ ဘောဇနဿ၊ ကြမ်းသော ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပဏီတဿ ဝါ ဘောဇနဿ၊ နုသော ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း။ ယာ ဝ ဒဏ္ဍံ၊ အလိုရှိသရွေ့။ ပါရိပူရိံ၊ ပြည့်ရုံ။ လဘန္တိ၊ကုန်အုံ့။ သပ္ပါ ယာနိ၊ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ် တို့ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ သပ္ပါ ယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို။နလဘန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ ပဏ္ဍုမိတ္ထံ၊ ၏။ပ။ သပ္ပါ ယာနိ၊ ကုန်သော။ဘေသဇ္ဇာနိ၊တို့ကို။ လဘန္တိ၊ကုန်အုံ့။ ပတိရူပံ၊တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော။ ဥပဇ္ဇာကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို။ နုလဘန္တိ၊ မရကုန်အုံ့။ ပဏ္ဍုမိတ္ထံ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၀၊တို့။ဇုဝသာသနေ၊ဘဒ္ဒ။ဝဿူပ ဂတံ၊ ဝါသို့ကပ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဇုတ္ထိ၊ သည်။ နိမန္တေတိ၊

ဘိတ်အုံ့။ ဘန္တေ၊ သခင်။ ဟေ၊ လာလော့။ တေ'အား။ ဟိရည်ဝါ၊ ငွေကိုမူလည်း။ ဒေမိ၊ လူအုံ့။ပ။ ဓိတရုံဝါ၊ သမီးကိုမူလည်း။ ဘရိယဠာဝယ၊မယားပြုစိမ့်သောငှါ။ ဒေမိ၊အုံ့။ အဟံဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ တေ၊ ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ အညံဝါဘရိယံ၊ တပါးသော မယားကို မူလည်း။ တေ၊ အား။ အာနေမိ၊ ဆောင်အုံ့။ ဥတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေတိ၊ ဘိတ်အုံ့။ တတြ-တသ္မိံ နိမန္တေ၊ ထိုသို့ ဘိတ်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်သည်။ စေဟောတိ၊ အုံ့။ စိတ္တံ၊ စိတ်မည်သည်ကား။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ လဟုပရိဝတ္တံ၊ လျင်သော အပြန်ရှိ၏ဟု။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တံ၊၏။ မေ-မမ၊အား။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊သာသနာတော်၏။ အန္တရာယောပိ၊ သော်လည်း။ သိယာတိ၊ဖြစ်ရာ၏ဟု။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ၏။ ဝေသိ၊ပြည့်တန်းဆာမသည်။ပ။ ဝုလ္လကုမာရိ၊ လင်သားမရသော မိန်းမဟိုင်းသည်။ (မိန်းမကြီးသည်လည်းဟု)။ နိမန္တေတိ၊ အုံ့။ ပဏ္ဍကော၊ သည်။ နိမန္တေတိ၊ အုံ့၊ပ။ ဥတ္တရော၊ တို့သည်။ နိမန္တေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဧတေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဟိရည်ဝါ၊ ငွေကိုမူလည်း။ ဒေမ၊ လူပါကုန်အုံ့။ တေ၊ အား။ သုဝဏ္ဏံဝါ၊ ကိုလည်း။ ဒေမ၊ကုန်အုံ့။ပ။ ဝဿဿ ဒေဒဿ၊အား။အနာပတ္တိ၊အာပတ်မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသော။ နိမိ၊ ဥစ္စာကို။ ပဿတိ၊ မြင်အုံ့။ တတြ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနော၊အား။ ဧဝံစိတ္တံ၊သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ စိတ္တံ၊ သည်။ လဟုပရိဝတ္တံ၊ လျင်သော အပြန်ရှိ၏ ဟု၍။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တံ၊၏။ မေ၊ အား။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ သာသနာတော်၏။ အန္တရာယောပိ၊ သည်လည်း။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ဖဲအပ်၏။ ဝဿဿ ဒေဒဿ၊ ဝါပြတ်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊အာပတ်မသင့်။

၂၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကမိ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝဿူပ
ဂတော၊ ဝါသို့ကပ်သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ သံဃဘေဒါယ၊ သစ္စာ
ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ပရက္ကမန္တေ၊ လုံ့လပြုကုန်သော။ သမ္မဟုလေ၊
ကုန်သော။ဘိက္ခု၊တို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်အံ့။ တတြ၊ ထိုသို့မြင်သည်
ရှိသော်။ ဘိက္ခုနော၊အား။ ဧဝံဝိတ္ကံ၊သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။
သံဃဘေဒေါ၊သည်။ ဂရုကော၊ဝန်လေးစေ၏ဟု။ ဘဂဝတာ၊သည်။
ဝုတ္တံ၊၏။ မယိ၊ ငါသည်။ သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ရှိလျက်။
သံဃော၊ သည်။ မာဘိဇ္ဇိ၊ မကွဲစေလင့်။ ဧကတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။
ပဏ္ဍိတမ္ဘံ၊ အပ်၏။ ဝဿဿေဒဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်
မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧကမိ၊၌။ ဝဿူပဂတော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။
အသုကသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။ သံဃဘေဒါယ၊ ငှါ။ ပရက္ကမန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏
ဟူ၍။သုဏာတိ၊အံ့။ပ။ ဝဿဿေဒဿ၊အား။ အနာပတ္တိ၊အာပတ်
မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧကမိ၊၌။ ဝဿူပဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။
အသုကသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။သမ္မဟုလာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊တို့သည်။
သံဃဘေဒါယ၊ ငှါ။ ပရက္ကမန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏
ဟု၍။ သုဏာတိ၊ ၏။ တတြ၊သော်။
တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဒိတ္ထာ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့တည်း။
တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ အာဝုသော၊
တို့။ သံဃဘေဒေါ၊ သည်။ ဂရုကော၊ ဝန်လေးစေ၏ဟု။ဘဂဝတာ၊
သည်။ဝုတ္တာ၊ ၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့အား။ သံဃဘေဒေါ၊ ကို။
မာ ချစိတ္ထ၊ မနှစ်သက်လင့်ကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ မေ၊ ၏။
ဝစနံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ လိုက်ကုန်လတ္တံ့။ သုဿူသိဿန္တိ၊ နာကုန်
လတ္တံ့။ သောတံ ဩဒဟိဿန္တိ၊ နှားထောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဧကတိ၊ သို့။
ဘိက္ခုနော၊အား။ဧဝံဝိတ္ကံ၊သည်။ဟောတိ၊အံ့၊ပဏ္ဍိတမ္ဘံ၊သွားအပ်
၏။ပ။ သုဏာတိ၊ ကြားအံ့။ တတြ၊ ထိုသို့ကြားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု
နော၊ ၏။ဧဝံဝိတ္ကံ၊သည်။စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တေဘိက္ခု၊
ထိုသင်းခွဲအံ့ဟု လုံ့လပြုသောရဟန်းတို့သည်။ မေ၊ ၏။ နမိတ္ထာ၊
အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်ကုန်၊ အပိစ၊ လိုသို့မဟုတ်သော်လည်း။ ယေ

ဘိက္ခု။ တို့သည်။ တေသံဘိက္ခုနုံ၊ ထိုလုံ့လပြုသော ရဟန်းတို့၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု။ တို့ကား။ မေ၊၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့တည်း။ တေဘိက္ခု။ တို့ကို။ အဟံ၊သည်။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ ဝုတ္တာ၊ ငါဆိုအပ်ကုန်သော။ တေဘိက္ခု။ ထို ငါ့ အဆွေရဟန်းတို့သည်။ တေဘိက္ခု။ ထိုလုံ့လပြုသောရဟန်းတို့ကို။ ဝက္ခန္တိ၊ဆိုကုန်လတ္တံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ သံဃဘေဒေ၊ သင်္ဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းသည်။ ဂရုကောတိ။ ဝန်လေး၏ဟု။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အာယသ္မန္တာနုံ၊ တို့အား။ သံဃဘေဒေ၊ ကို။ မာရု စိတ္တောတိ၊မနှစ်သက်ကုန်လင့်ဟု။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုလေကုန်အံ့သတည်း။ မေ၊၏။ ဝစနုံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ လိုက်ကုန်လတ္တံ့။ သုဿူသိဿန္တိ၊ နာကုန်လတ္တံ့။ သောတံ(သြဒဟိဿန္တိ၊ နှားထောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဏ္ဍိတမ္ပိ၊ ၏။ [အထက် နှစ်ဝါရတည်း နည်းတူ။ သံဃော၊ ဘိန္နောမျှသာ ထူးသည်]။ သံဃော၊ ကို။ ဘိန္နော့တိ၊ ခွဲ၏ဟု။ သုဏာတိ၊ ကြားအံ့။

အမှာ ဤကား အနက်။ ယခင်ပါဠိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝါဆိုမြေးသော ရဟန်းသည် ဤမည်သော ကျောင်း၌ နေသော အရှင်တို့သည် သင်းခွဲအံ့သောငါ လုံ့လပြုကြကုန်၏ဟု ကြားလတ်သည်ရှိသော် ထိုသင်းခွဲအံ့ဟု လုံ့လပြုကြသော အရှင်တို့ကား ငါ၏ အဆွေခင်ပွန်းကား မဟုတ်ကုန်၏ ရှင့်။ ထိုရဟန်းတို့သည် ငါ၏အဆွေ ငါနှင့်မေတ္တာရှိသော ရဟန်းတို့နှင့် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်၏။ ထိုငါ၏အဆွေရဟန်းတို့ကို ငါဆိုက ထိုငါ၏ အဆွေ ရဟန်းတို့သည် မြစ်တားမ(ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ထိုသို့ ဆိုလေက ငါ၏စကားကို လိုက်နာ၍ နှားထောင်ကုန် လတ္တံ့ သတည်းဟု စိတ်ရှိ၍ သွားသော်လည်း သွားအပ်၏။ ဝဿဏ္ဍပကြောင့် အာပတ်မသင့်ဟူလိုသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣဝပနသာသနေ၊ ၌။ ဝဿူပဂတော၊ ဝါသို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဏာတိ၊ ကြားအံ့။ အာသုကသ္မိံ

အာဝါသေ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ သံဃဘေဒါ ယ၊ ဌာ၊ ပရက္ကမန္တိကိရ၊ လုံ့လပြုကုန်သတတ်။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ သုဏာတိ၊ ကြားအံ့။ တတြ-တသို့ သုတေသတိ၊ ထိုသို့ ကြားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ တာဘိက္ခုနိယော။ တို့ကား။ မေ၊ ၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့ချည်းတည်း။ တာဘိက္ခုနိယော။ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ ဘဂိနိယော၊ နှမတို့။ သံဃဘေဒေ၊ သည်။ ဂရုကောတိ၊ ဝန်လေး၏ဟု။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဘဂိနိနံ၊ တို့အား၊ သံဃဘေဒေ၊ ကို။ မာရုစိတ္တောတိ၊ မနှစ်သက်ကုန်လင့်ဟု။ အဟံ၊ သည်။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ကရိသန္တိ၊ လိုက်ကုန်လတ္တံ့။ သုဿူသိသန္တိ၊ နာကုန်လတ္တံ့။ သောတံ ဩဒဟိသန္တိတိ၊ နားထောင်ကုန်လတ္တံ့သတည်းဟု။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဏ္ဍိတာ ဘိက္ခဝေ၊ ၏။ပ။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့် ။ပ။ သုဏာတိ၊ ကြားအံ့။ တာဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ နမိတ္တာ၊ နှလုံးဝင်သော အဆွေခင်ပွန်း မဟုတ်ကုန်။ အပိစ၊ ထိုသို့ မဟုတ်သော်လည်း။ တာသံ၊ ထိုလုံ့လပြုသောဘိက္ခုနီမတို့၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ မိတ္တာ၊ နှလုံးအကျမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ချည်းတည်း။ တာဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်းဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တာ၊ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုဝါ၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ တာဘိက္ခုနိယော၊ ထိုလုံ့လပြုလေသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုလေကုန်အံ့သတည်း ။ပ။ ဝဿဆ္ဆဒဿ၊ အာ။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဿာသနေ၊ ၌။ ဝဿူပဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အမုကသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။ သမ္မဟုလာဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ တို့သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဘိန္ဒေါတိ၊ ဟူ၍။ သုဏာတိကိရ၊ ကြားသတတ်။ပ။ ဝဿဆ္ဆဒဿ၊ အာ။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ပ။

(၂၀၉) မဟာဝေါပါဠိတော်နိဿယသစ်

၂၀၃။ တေန ခေါ၀ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ဝဇေ၊နွားကျောင်းတို့၏နေရာ၌။ ဝဿံ၊သို့။ဥ၀ဂန္တ၊ ကာမေ၀၊ ကပ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသခင်အား။ တေမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို။ အာရော စေသိ၊၏။ ဘိက္ခေ၀၊တို့။ ဝဇေ၊ နွားကျောင်းတို့၏ နေရာ၌။ ဝဿံ၊ ၀ါသို့။ ဥ၀ဂန္တုံ၊ ကပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝဇေ၀၊ နွားကျောင်းတို့၏နေရာသည်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ပြောင်းခဲ့၏။ပ။ ယေန၊ ၌။ ဝဇော၊ နွားကျောင်းတို့၏နေရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥ၀ဂန္တုံ၊ ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ၀ါဆိုခါသည်။ ဥ၀ကဋ္ဌာယ-အာသန္နာယ၊ နီးလတ်သော်။ သတ္ထေန၊ လှည်း ကုန်သည်ဖြင့်။ ဥ၀ဂန္တုံ၊ကာမေ၀၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သတ္ထေ၊ လှည်း၌။ ဝဿံ၊ ၀ါသို့။ဥ၀ဂန္တုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၏။ပ။ နာ၀ယ၊ လှေဖြင့်၊ နာ၀ါယ၊လှေ၌။ ပ။ဝဿံ၊ ၀ါသို့။ ဥ၀ဂန္တုံ၊ငှါ။ အနုဇာ နာမိ၊၏။

အမှာ နွားမြီ, လှည်း, ' လှေတို့၌ ၀ါပြတ် ခြင်း ကြောင့် အာ၀ပတ်မသင့်၊ ပ၀ါရဏာ ပြုခြင်းငှါလည်း အပ်၏ ဟုအဋ္ဌကထာ၌ပြသည်။ ထိုသို့ပြုရာ၌ ၀ါပြတ်သည် ဆိုသောအရာ မှာ ၀ါဆိုရာအရပ်၌ မနေမူ၍ တပါးအရပ်သို့ ပြောင်းခြင်းမျှကို ရည်၍ ဆိုသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ်။

*[၂၀၄]။ ။ပ။ ရုက္ခသုသိရေ၊ သစ်ခေါင်း၌ ။ပ။ ပိ"သာစိလ္လိ ကာ၀ယထာ၊ ဘီလူးငယ်တို့ကဲ့သို့တကား။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓျာ၀ယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ရုက္ခ၀ိဋ္ဌဘိယာ၊သစ်ခွ၌။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥ၀ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ပ။ မိဂလုဒ္ဒကာ၀ယထာ၊ မူဆိုးတို့ကဲ့သို့တကား။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓျာ၀ယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အဠ္ဠောကာ၀ေ၀၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥ၀ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေ၀ေ၀၊ မိုးယံသည်။ ဝဿေ၊ ရွာလတ်သော်။ ရုက္ခမူလမ္ပိ၊ သို့လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒကာ၀သမ္ပိ၊ စမ်းစက်တွင်းသို့လည်းကောင်း။ ဥ၀ဟေ၀န္တိ၊ ပြေးလတ်ကုန်၏။ပ။ အသေနာ၀သနိကာ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာမရှိကုန်ဘဲ။ ဝဿံ၊ သို့။

ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဆဝကုဋိကာယ၊ သူကောင်ဖုတ်ရာ၌ ထားသောအိမ်၌ ၊ပ။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဆဝဋာဟကာယထာ၊ သူကောင်ဖုတ်သောသူတို့ကဲ့သို့။ ဤတို၊ ဥစ္ဆာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဆတ္ထေ၊ ထိုး၌။ ဝဿံဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဂေါပါလကာယထာ၊ နွားကျောင်းသားတို့ ကဲ့သို့ ။ပ။ စာဋိယာ၊ အိုးစရည်းကြိုး၌။ပ။ တိတ္ထိယာယထာ၊ တိတ္ထိတို့ကဲ့သို့။ဤတို၊ ဤသို့။ ဥစ္ဆာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

(၂၀၅)။ အန္တရာဝဿံ၊ဝါတွင်း၌။နပဇ္ဇာဧတမ္ဘံ၊အပ်။ဤတို၊သို့။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်တို့။ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ မိဂါရမာတုယာ၊ မိဂါရသူဌေး၏ အမိမည်သော။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါဒေါယိကာမ၏။ နတ္ထာ၊ မြေးသည်။ပ။ ယာဝစိ၊ တောင်းပန်၏။ပ။

(၂၀၆)။ အာယသ္မတာ၊သော။ သက္ကပုတ္တေန၊သော။ဥပနန္ဒေန၊ ဥပနန်သည်။ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါ၌။ ပဝေသနဒိကောသလသ၊ ပဝေသနဒိကောသလအမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ဝဿာဝံ၊သော၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ ပဋိသုဏောဘာ၊ ဝန်ခံအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သောဥပနန္ဒော၊သည်။ တံအာဝါသံ၊ ထိုပဝေသနဒိကောသလမင်း၏ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊သွားလေသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဗဟုစီဝရကေ၊ များသောသင်္ကန်းရှိကုန်သော၊ ဒွေအာဝါသေ၊ နှစ်ကျောင်းတို့ကို။အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏။ ယံနူနာ-ယဒိပနာ၊၍။ ။ပ။ဝဿံဝသေယျ၊ ဝါဆိုဖြားအုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝါဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ အား။ဗဟုစီဝရံ၊သည်။ ဥပဒ္ဒိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ဤတို-ဧတံပရိဝိဏ္ဏန်၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ သောဥပနန္ဒော၊ သည်။ ဒ္ဒိသုအာဝါသေသု၊ တို့၌။ ဝဿံဝသိ၊ ဝါဆို၏။ ပဝေသနဒိကောသလော၊အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊သည်။ဥစ္ဆာယတိ၊၏။ပ။အမှာကံ၊ တို့၏။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ ပဋိသုဏိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝိသံဝါဒေဿတိ။ ဆွတ်ယွင်းစေဘိသနည်း။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ များသောအကြောင်းဖြင့်။ မုသာဝါဒေါ၊ မုသားဆိုခြင်းပင်။ ဂရဟိတောနု၊ ကဲ့ရဲ့ဘော်မူအပ်သည် မဟုတ်

လော။ မုသာဝါဒါ!မှ။ ဝေရမဏီ!ကြဉ်ခြင်းကို။ ပသတ္ထာနနု! ချီးမွမ်း တော်မူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ! သို့။ ဥဒ္ဓျာယတိ! ၏။ ဘိက္ခု။! တို့သည်။ ဥဒ္ဓျာယန္တိသု! ကဲ့ရဲ့သော။ ဓိယျန္တိသု! ရှုတ်ချ သော။ ဝိပါစေန္တိသု! ဖရိုဖရဲဆိုသော။ ပသေနဒိကောသလသု! အမည်ရှိသော။ ရညော! ၏။ ဝစနံ! ကို။ အသောသုံ! ကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခု။! တို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ! နည်းသောအလို ရှိကုန်၏။ တေဘိက္ခု။! တို့သည်။ ဥဒ္ဓျာယန္တိ! ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ! တို့။ တသ ဘိက္ခုနော! အား။ ပုရိမိကာစ!ပုရိမဝါသည်လည်း။ နပညာယတိ! မထင်။ ပဋိသဝေစ! ဝန်ခံခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခဋ္ဌသု! ဒုက္ခဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ!သည်။ ဟောတိ!၏။ [ဤမှအထက် ခုနစ်ဝါရတို့ကား အပမှာ ဥပုသ်ပြုသောအားဖြင့် လာ၏]။

၂၀၇။ ဘိက္ခဝေ! တို့။ ဣမပနသာသနေ! ၌။ ဘိက္ခုနော! သည်။ ပုရိမိကာယ! ပုရိမဝါ၌။ ဝဿာဝါသော!ဝါဆိုကျောင်းကို။ ပဋိဿု တော!ဝန်ခံအပ်သည်။ ဟောတိ!၏။ ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ!အပ၌။ ဥပေါသထံ! ကို။ ကရောတိ!၏။ ပါဋိပဒေနု! အတွက်တရက်နေ့၌။ ဝိဟာရံ! သို့။ ဥပေတိ! ကပ်အုံ့။ သေနာ'သနံ! အိပ်ရာနေရာ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ ပညပေတိ! ခင်းအုံ့။ (ပညပေတိ၌ ညမှာ ဒီဃ,ရဿ နှစ်ချက်သင့်။ သဒ္ဒနီတိ)။ ပါနီယံ! ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနီယံ! ကိုလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာပေတိ! တည်အုံ့။ ပရိဝေဏံ! ကို။ သမ္မဇ္ဇတိ!အုံ့။ သောဘိက္ခု! သည်။ တဒဟေဝ! ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ အကရဏီယော! သတ္တာဟမပ္ပတ္တော!ပဏ္ဏမတိ!သွားအုံ့။ ပ။ ဒုက္ခဋ္ဌသု! သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ!သည်။ ဟောတိ!၏။ ပ။ သောဘိက္ခု!သည်။ တဒဟေဝ! ထိုနေ့ပင်လျှင်။ သကရဏီယော! သတ္တာဟပ္ပတ္တလျက် (ပြုသည်နှင့်တကွ ဟုလ်ညီး ပေး)။ ပဏ္ဏမတိ! သွားအုံ့။ ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ခဋ္ဌသု! ၏။ ☰[အတူပေး။ ဤနှစ်ဝါရတို့တွင် ပုရိမဝါရကား ဝါလည်းမဆို သတ္တာဟလည်းမပြု။ နိုရပေက္ခသွားသည်ကို ရည်၍ ဟောတော်မူသည်။ ဒုတိယဝါရကား ဝါလည်းမဆို သတ္တာဟ သာ ပြု၍ နိုရပေက္ခ သွားသည်ကို ရည်၍ ဟောတော်မူသည်]။

။ပ။သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒီဟတိဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ **အ**ကရဏီယော၊ သတ္တာဟမပ္ပြဘဲ။ ပဏ္ဍမတိ၊ ဖဲခွဲ၏။ပ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋသ၊ ၏။ [အတူ။ ဤတတိယဝါရကား ဝါဆို၏။ သတ္တာဟမပ္ပြဘ နိုရပေက္ခ သွားသည်ကို ရည်၍ မိန့်သည်]။ပ။ ဒီဟတိဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သကရဏီယော၊ သတ္တာဟ ပ္ပြလျက်။ ပဏ္ဍမတိ၊ အုံ့။ပ။အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ၊ ၏။ [အတူ။ စတုတ္ထဝါရကား ဝါလည်းဆို၏။ သတ္တာ ဟပ္ပြလျက် နိုရပေက္ခ သွားသည်ကို ရည်၍ မိန့်တော်မူသည်] ။ပ။ ဒီဟတိဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သတ္တာဟ ကရဏီ ယေန၊ သတ္တာဟပ္ပြသဖြင့်။ ပဏ္ဍမတိ၊ အုံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံ သတ္တာဟံ၊ ကိုဗဟိဒ္ဓါ၊ မှ။ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေအုံ့။ပ။အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ၊ ၏။ [အတူ။ ဤပဉ္စမဝါရကား ဝါလည်းဆို၏။ သတ္တာ ဟကရဏီယပ္ပြ၍ သာပေက္ခအားဖြင့် သွားလျက် ခုနှစ်ရက်တွင်းဌ် မပြန်နိုင်သောကြောင့် ဝဿဏ္ဍာ ဖြစ်သည်ကို ရည်၍ မိန့်တော် မူသည်]။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒီဟတိဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ဝသိတ္ဝာ၊နေ၍၊သတ္တာဟကရဏီယေန၊ဖြင့်။ပဏ္ဍမိ၊အုံ့။သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံသတ္တာဟံ-တဿသတ္တာဟဿ၊ ၏။ အန္တော ၊ဌ်။ သန္ဓိ ဝတ္ထံ၊ နှစ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပုရိမိကာစ၊သည်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ပဋိသဝေစ၊ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊အာပတ်မသင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ဖြင့်။ အနာဂတာယ၊ မရောက်သေး သော။ ပဝါရဏာယ၊ မဟာပဝါရဏာနေ့ဌ်။ (သီတင်းကျွတ် လဆန်း ကိုးရက်နေ့ကိုယူ။ ထိုနေ့ကစ၍ ခုနှစ်ရက်ရေတွက်)။သက ရဏီးယော၊ ပ္ပြဘွယ်ကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍမတိ၊ အုံ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တံအာဝါသံ၊သို့။အာဂန္တ္ဝေယ္ယုဝါ၊ လာမူလည်း လာရာ၏။ နအာဂန္တ္ဝေယ္ယုဝါ၊မလာဘဲမူလည်းနေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပုရိမိကာစ၊ သည်လည်း။ ပညာ ယတိ၊၏။ ပဋိသဝေစ၊ကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊အာပတ်မသင့်။

(သီတင်းကျွတ်လဆန်းကိုးရက်နေ့က ဝါပန်၍သွားလျှင် ပန်သည့်ရက်နှင့် ဥပစာရ သိမ်ပတ်ခြောက်ရက်ကို ရောက်လျှင် သီတင်းကျွတ်လပြည့်သည် သတ္တာဟ စေ့၏)။

၂၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဧကဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပစ္ဆိမိကာယ၊၌။ ဝဿာဝါသော၊ကို။ ပဋိဿုတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံအာဝါသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ဥပေါသထံ၊ကို။ ကရောတိ၊၏။ ပါဋိပဒေန၊ ၌။ ဝိဟာရံ၊ သို့၊ ဥဒပတိ၊ ၏။ပ။ပဋိဿဝေစ၊ ကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခဋ္ဌသ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နောက်ကို လွယ်ပြီ)။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်။ အနာဂတာယ၊ သော။ ကောမုဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာ ပွင့်တုန်းဖြစ်သော။ ပဝတုမာသိနိယာ၊ မိုးသီးလေးလအဆုံး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ (တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ကိုးရက်နေ့ကိုယူ။ ထိုနေ့ကစ၍ ခုနစ်ရက်ရေတွက်)။ သကရဏီယော၊၍။ ပဏ္ဍိတော၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံ အာဝါသံ၊ သို့။ အာဂန္တွေယျုံ၊လာ မူလည်းလာရာ၏။ နအာဂန္တွေယျုံ၊ မ,လာဘဲမူလည်းနေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿဘိ က္ခုနော၊ အား။ ပစ္ဆိမိကာစ၊သည်လည်း။ ပညာယတိ၊၏။ ပဋိဿဝေစ၊ကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ် မသင့်။ ဧတိ၊ဤသည်လျှင် ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက အပြီးတည်း။

ဗဟုဝုဒ်ယာ၊ သော။ ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓကော၊
သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒါန်း

ဗဟု၊ ထိုဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက၏။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပဂန္တု၊။ ဝါ၊ကပ်စ်မဲ့သောဌ၊။အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ကဒါစေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်အစ်သနည်း။ ကတိ၊ ဝါ၊ဆိုခြင်း အပေယျမျှတို့နည်း။ အန္တရာဝဿစ၊

ဝ့ါတွင်းခ္ဍသွားခြင်း။နဇုန္ဆန္ဒ်ာ၊ ဝါမဆိုလိုကုန်။ သန္ဓိစ္ဆ၊ ဝါဆိုနေ့ဟုသိလျက်။ ပဋိက္ကမန္ဓာ၊သွားခဲ့ကုန်၏။ ဥက္ကမ္ဘိတုကာမော၊ ထိန်းမှတ်ခြင်းကိုအလိုရှိ၏။ (ကာမော၊ ထည့်ပါ)။ ဥပါသကော၊ ဥဒေနမည်သောဒါယကာ။ ဂိလာနာ၊ နာသော။ မာတာ၊ အမိ၊ ပိတာ၊ အဘာ။ ဘာတာစ၊ ညီအစ်ကို။ အ့ထ၊ ထိုမှတပါး။ ဥတကော၊ အမျိုး။ ဘိက္ခုဂတိကော၊ ရဟန်းနှင့် တကျောင်းတည်း နေသောဒယာကျား။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းပြု။ ဝါဌာစာပါ၊ သားရဲတို့သည်လည်းကောင်း။ သရီသပါ၊ မြွေတို့သည်လည်းကောင်း။ စောရာ စေဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပိသာစ၊ ဘီလူးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒဟ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ တဒုဘယေနစ၊ ထိုရွာ၏လောင်ခြင်းကျောင်း၏လောင်ခြင်း နှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ဒဟ၊မီးလောင်ကုန်၏။ ဥဒကေန၊ရေဖြင့်။ ဝုဋ္ဌော၊ မျောခဲ့၏။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ပြောင်းခဲ့၏။ ဗဟုတရာစ၊ လူများရာသို့။ ဒါယကာ၊ သဒ္ဓါသောဒါယကာ ရှိရာသို့။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ၏။ ။လူခ၊ ကြမ်းသောဘောဇဉ်။ ပဏီတ၊ မြတ်သောဘောဇဉ်။ သပ္ပါယ၊ သင့်သောဘောဇဉ်။ ဘေသဇ္ဇ၊ ဆေး။ ဥပဋ္ဌကေန၊ အလုပ်အကျွေး။ ဥတ္ထိ၊ မိန်းမ။ ဝေသိ၊ ပြည့်တန်းဆာ။ကုမာရိစ၊လင်မရသောမိန်းမ။ပဏ္ဍကော၊ပဏ္ဍုက်။ ဥတကေနစ၊ အမျိုး။ ။ရာဇာ၊မင်း။ စောရာစ၊ ခိုးသူ။ ဝုဋ္ဌာစ၊ သေသောက်ကြွေး။ နိမိ၊ ဥစ္စာထားရာအိုး။ ဘေဒ၊ သင်းခွဲခြင်း။ အဋ္ဌပိဝေနစ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော ကြားခြင်း။ဝဇ၊ နွားကျောင်းတို့နေရာ။ သဏ္ဌာစ၊ လှည်း။ နာဝါစ၊ လှေ။ သုသိရေ၊သစ်ခေါင်း။ ဝိဋ္ဌဘိယာစ၊ သစ်ခွ။ ။ အဗ္ဗောကာသေစ၊ လွင်တီးခေါင်ခ္ဍ။ ဝဿာဝါသော၊နေခြင်း။ (ဝါဆိုခြင်း သော်လည်းပေး)။ အသေနာသနိကေနစ၊ ကျောင်းမရှိဘဲ ဝါဆိုခြင်း။ ဆဝကုဋိယာ၊ သူးသကောင်ဖုတ်သောကုဋိ။ဆဏ္ဍာစ၊ထီးခ္ဍလည်းကောင်း။ စာဋိယာစ၊ အိုးစရည်းခ္ဍလည်းကောင်း။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ။ကတိကာ၊ အဓမ္မကတိကဝတ်။ ပဋိသူနိတ္ဌာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝိသံဝါဒေန္တိ၊ ချွတ်ယွင်းစေကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပခ္ခဉ္ဇပုသ

ပြုခြင်း။ ဥပေါသထာ၊ အတွင်းခ္ဍ ဥပုသ်ပြုခြင်း။ ပုရိမိကာ၊ ပုရိမ ဝါကိုလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမိကာ၊ ပစ္ဆိမဝါကိုလည်းကောင်း။ တထာဘူယေန၊ ယှဉ်သင့်သော နည်းအားဖြင့်။ ယောဇယေ၊ ယှဉ် ရာ၏။ ။အကရဏီ၊ သတ္တာဟမပ္ပတ္တာ။ ပဏ္ဍမတိ၊ ဖဲခွဲ၏။ သက ရဏီ၊ သတ္တာဟပ္ပတ္တ။ ပဏ္ဍမတိ၊ ၏။ တယော၊ လည်းကောင်း။ ဒ္ဝိဟတိဟာစ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ဝသိတ္တာ၊ ၍။ ပဏ္ဍမတိ၊ ၏။ ပုန၊ ဘန်။ သတ္တာဟကရဏီယေနစ၊ သတ္တာဟပ္ပတ္တသဖြင့်လည်း။ ပဏ္ဍမတိ၊ ၏။ ။သတ္တာဟနာဂတာ၊ ပဝါရဏာနေ့မရောက်မီ ခုနစ်ရက်၌။ ပဏ္ဍမတိ၊ ဖဲ၏။ အာဂဆ္ဆေယျုဝါ၊လာသည်လည်းဖြစ်စေ။နယျေဝါ၊ မလာသည်လည်းဖြစ်စေ။ ဝတ္ထုဒ္ဒါရေန၊ ဝတ္ထုအရင်းရှိသဖြင့်။ အန္တရိကံ၊ ခြားအပ်သော။ တန္တိမဂ္ဂံ၊ ပါဠိအစဉ်ကို။ နိဿာမယေ၊ ဆင်ခြင် ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဝဿူပနာယိကဂ္ဂန္ဓက အပြီးတည်း။

ဣမမ္ပိ ခန္ဓကေ၊ ၌။ ဝတ္ထု။နိ၊ ဝတ္ထုဟူကား။ ဒ္ဝေပဏ္ဏာသ၊ ငါးဆဲ့ နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဝဿူပနာယိကဂ္ဂန္ဓကော၊သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

အမှာ ။ ဤခန္ဓကခ္ဍ ပဂိဏ္ဏက, အမိုပ္ပါယ်ကိုချပ်၍ ရေးဦးအံ့၊ ဝါဆိုသောနေ့၌ ဝါကပ်ပြီးလျှင် အရုဏ်မတက်မီ အနေကြာင်းရှိသော် သတ္တာဟကိစ္စဖြင့် သွားအပ်၏။ ။မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ ။ခုနစ်ရက်တကြိမ် ခုနစ်ရက်တကြိမ် သတ္တာဟ ကိစ္စဖြင့် သွားသောရဟန်းဖြစ်အံ့၊ ဥပစာရသိမ်၌ ခြောက်ရက်ကို လွန်စေ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်၌ လာ၍ အာရုံမတက်မီ ဥပစာရ သိမ်တွင်းသို့ ဝင်၍ အာရုံကိုတက်စေရမည်။ တဘန်, သတ္တာဟ ကိစ္စဖြင့် သွားပြန်လိုသော်လည်း ဥပစာရသိမ်တွင်း၌ အရုဏ်ဆိုးမှ သွားအပ်သည်။ ။ဤအမိုပ္ပါယ်သည် ဝိမတိဝိနောဒနီ။ ဤတွင် စကားတရပ်။ သတ္တာဟကိစ္စဖြင့် သွားလိုသော ရဟန်းသည် ဥပစာရ သိမ်တွင်း၌ တည်လျက် ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ ပြန်,အံ့ဟု

နှလုံးသွင်း၍ သွားအပ်၏။ ဤကဲ့သို့ နှလုံးမသွင်းဘဲ သွားသည်ဖြစ်အံ့ ဥပစာရသိမ်ကိုလွန်လျှင် ဝဿဆွေဒဖြစ်သည်ဟု၍ ဆရာတို့အယူရှိကြောင်းကို သာရတ္ထဒီပနီ၌ ပြသည်။ ထို အယူကို ဦးကာ ဆရာ မပယ်။ ။ဤလည်း စကားတရပ်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ကား ခုနှစ်ရက်အတွင်း ပြန်အံ့ဟု မသွားမီ နှလုံးသွင်းပြီးလျှင် သွားဆဲအခါ မေ့လျော့၍ နှလုံးမသွင်းမီဘဲ သွားသော်လည်း အပြစ်မရှိ။ အချင်းခပ်သိမ်း နှလုံးသွင်းခြင်းကိုမပြုမူ၍ သွားမှသာ ဝဿဆွေဒဖြစ်သည်ဟု၍ ဆရာတို့ အယူရှိသော ဝါဒကိုလည်း ပြ၏။ အကြင်ရဟန်းသည် သွားဆဲအခါ နှလုံးမသွင်းမိသော်လည်း ရှေးခဏ၌ နှလုံးသွင်းသည်အတိုင်း ပြန်အံ့၊ အာပတ်သင့်၏။ ဝဿဆွေဒမဖြစ်ဟု၍ ဆရာတို့အယူရှိသော ဝါဒကိုလည်း ပြ၏။ ထိုသို့ ပြပြီးလျှင် သိုအယူကို စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်သည်ဟု ဆိုပြန်သောကြောင့် မနှစ်သက်ရိုပ်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့သော အရာမှာ ဂရုဖြစ်ရာ ယူ။ ဤတွင် စကားတရပ်။ ဥပစာရသိမ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သော ဝိနည်းကံကား ဘိက္ခုနီမတို့ အရာမ်သို့ဝင်သည်ကိုပန်ခြင်း၊အိပ်ရာနေရာကိုပန်ခြင်း၊ ပရိဝါသ ကြားခြင်း၊ မာနတ် ကြားခြင်း၊ ဝါပြတ်ခြင်း၊နိဿယည်းယူခြင်း၊ ကျောင်းခံခြင်း၊ နိဿယည်းငြိမ်းခြင်း၊ အာဂန္တုကဝတ်ကို ဖြည့်၍ အရာမ်သို့ဝင်ခြင်း စသည်တည်း။ ဤအရာများမှာ ဥပစာရသိမ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ကခ်ီဝိတရဏီစသည်တို့၌လာ၏။အရာမ်ရှိသော ကျောင်းတိုက်မှာ အရာမ်တွင်းသာ ဥပစာရသိမ် ယူ။ အရာမ် မရှိသော ကျောင်းတိုက်မှာ အဆုံးစွန် တည်သော ကျောင်းမှ ခဲနှစ်ကျတိုင်အောင် ဥပစာရသိမ် ယူ။ ။ဘိက္ခုနီအာရာမဝတ် ပဌမသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ ရဟန်းယောကျ်ားရှိသော ကျောင်းတိုက်သို့ မပန်ဘဲ ရဟန်းမိန်းမ ဝင်ရာ၌ အရာမ် ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အရာမ်ကိုလွန်လျှင် ပါစိတ်။အရာမ်မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ဥပစာရသို့သက်လျှင် ပါစိတ်ဟုပညတ်တော်မူသည်ကိုနှလုံးမူ။ ။ဤတွင် စကားတရပ်။ သတ္တာဟကိစ္စဖြင့် ယနေ့ပြန်အံ့ဟု အနီးကျောင်းသို့ သွားသော ရဟန်းသည် တဘန် ပြန်၍ လာရာ ခရီး အကြား၌

အရက်တက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝဿဆွေဒလည်း မဖြစ်။ ရတ္တိဆွေ ဒုက္ခဒ္ဓလည်း မရှိဟူ၍ ဆရာတို့ယူသော အရာကို သာရတ္ထဒီပနီ၌ ပြသည်။ ထိုဝါဒသည် အရက် အတွင်း၌ ပြန်အံ့ သွားအံ့ဟု ဥဿာဟဂမနရှိရသောကြောင့် အသင့်ပင် ယူသင့်သည်။ နိဿယည်း၌ အရက် အတွင်း ပြန်အံ့ သွားအံ့ဟု ဥဿာဟဂမနရှိခဲ့မူ နိဿယည်းမငြိမ်းဟု ပြဲ့သောအရာကို ယူတို့ယူ။ ခဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း ဋီကာသစ် တို့၌ကား သာရတ္ထဒီပနီ ကဲ့သို့ မပြု။ ဝဿဆွေဒကြောင့် အာပတ်မသင့်သည့် အရာကိုသာ ပြသည်။ ကျမ်းလာမည်လျှင် ဂရုဖြစ်ရာအလေးမူမှ ကုက္ကုစ္စသံသယ ကင်းရာသည်။ ဤတွင် စကားတရပ်, သတ္တာဟကိစ္စဖြင့်သွား၍ ဥပစာရသိမ်ပ၌ အရက်ကိုတက်စေသောအရာတွင် မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌ အဋ္ဌမော အရကောတဝတ္ထော ဥဒ္ဒါပေတဗ္ဗောတိအတ္ထော-ဟူ၍ လာသည်။ ဤဝါကျမှာ ဥပစာရသိမ်ပ၌ ရှစ်ခုမြောက် အရက်ကို မစောင့်စေအပ်ဆိုသဖြင့် ခုနစ်ခုမြောက်အရက်ကို တက်စေအပ်၏ ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုယူ။ ခုနစ်ခုမြောက် ဟူသည်ကား ဝါပန့်သောနေ့ အရက်နှင့် ဥပစာရသိမ်မြောက် အရက်ကို ရောမ၍ ရေတွက်ရမည်။ ဥပစာရသိမ်ပမှာချည်း ခုနစ်ခုမြောက်မယူ ဟူလို။ သတ္တာဟဝါရေနအရကော ဥဒ္ဒေပေတဗ္ဗောတိတ္ထေ ဆ ဒိဝသာနိ ဗဟိဒ္ဓါ ဝိတိနာမေတ္တာ သတ္တာမေဒိဝသေ ပုရာဏာဝေ အန္တော ဥပစာရသီမာယ ပဝိသောတ္တာ အရကံ ဥဒ္ဒေပေတ္တာ ပုနဒိဝသေ သတ္တာဟံ အဓိဋ္ဌာယဂန္ဓမ္ဗန်အိ အဓိပ္ပါယော။ ကေစိပနသတ္တာမေဒိ ဝသေအာဂန္ဒွာအရကံအနုဒ္ဒါပေတ္တာ တဒဟေဝ ဒိဝသဘာဂေပိ ဂန္ဓုံဝန္ဒတိတိဝဒန်အိ။ တံနဂဟေတဗ္ဗံ။ ဝိမတိဝိနောဒနိ။ အနက် အဓိပ္ပါယ်လွယ်ပြီ။ ဤတွင် စကားတရပ်။

ဤတွင် ရှေ့ ဝဿူပနာယိကကွန်းက အလုံးစုံပြီးပြီ။
မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ် ပဌမအုပ် ပြီး၏။